İSLAM VE UZAK DOĞU DİNLERİ

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA
Y A Y I N C I L I K
Belediye Caddesi
Liman İş Merkezi No: 64
Sefaköy- İstanbul

Baskı: Seçil Ofset
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son Kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün

değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Giriş:
Batıl Uzak Doğu Dinlerini Yakından Tanımak

Doğu dinleri pekçok insan için büyük bir bilinmezdir. Hinduizm, Caynizm, Budizm, Sihizm, Şintoizm, Konfüçyüsçülük ve Taoculuk gibi dinlerin isimleri sayıldığında genelde insanların akıllarına taştan ya da tahtadan heykellere tapınan, bu heykellere adaklar sunup saygı gösterilerinde bulunan, loş tapınaklarda ilginç ayinler düzenleyen topluluklar gelir. İslam, Hıristiyanlık ve Yahudilik gibi Allah'ın vahyine dayalı ilahi dinler *–burada Hıristiyanlığın ve Yahudiliğin ilk vahyedildikleri halleri kastedilmektedir. Çünkü Yahudilik ve Hıristiyanlık vahyedilmelerinden sonra tahrif edilmiş, orijinal hallerinden uzaklaşmışlardır-* insanları aydınlık, huzur dolu, güvenli ve adaletli bir hayata çağırırlarken, dünya üzerinde yaklaşık 1.5 milyar kişinin[1] kabul ettiği Doğu dinleri kasvetli bir hayatı, sapkın ritüelleri, sosyal adaletsizliği, dünyadan tamamen uzaklaşıp sefil koşullarda yaşamayı, kısaca her yönüyle batıl bir hayatı temsil etmektedirler. Bu dinlere inananların en temel yanılgıları ise Allah'ın mutlak varlığını inkar edip, sayıları yüz milyonu aşan putlara tapınmaları ve bu putlardan bir karşılık ya da yardım görmeyi ummalarıdır.

Asya halklarının büyük bir bölümünün inandıkları Hinduizm, Budizm gibi dinler, pagan (putperest) inançlardır. Budistler Buda heykelleri önünde eğilir, onlara adaklar sunarlarken, Hindular milyonlarca farklı puta tapınmaktadırlar. Bir insanın taştan yapılmış bir heykelin güç sahibi olduğuna, insanlara yardım etme ya da ceza verme kudretini elinde bulundurduğuna inanmasının, bu taş yığınına saygı duymasının ya da ondan korkmasının ne kadar büyük bir sapkınlık ve akılsızlık olduğu açıktır. Üstelik Hinduizm gibi ineklere, maymunlara, farelere, ağaçlara ve nehirlere tapınmayı emreden batıl dinler insanları çok daha büyük bir manevi sapkınlığın, cehaletin ve karanlığın içine sürüklemektedirler.

Ancak bu gibi putperest inanışlara sahip topluluklar tarihin her döneminde var olmuşlardır. Allah'ın Kuran'da kıssalarını haber verdiği pek çok mübarek elçisi benzer topluluklarla karşılaşmış, onları Allah'tan başka varlıklara secde etmekten vazgeçip, sonsuz güç ve kudret sahibi olan Rabbimiz'e iman etmeye davet etmişlerdir. Allah'ın Kendisi'ne dost kıldığı, hanif kulu Hz. İbrahim'in, putperest kavmine çağrısı Ankebut Suresi'nde şu şekilde haber verilmektedir:

Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve birtakım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah'ın Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz. (Ankebut Suresi, 17)

Günümüz putperestleri de Hz. İbrahim'in kavminden farklı değildirler. Onlar da geçmişteki putperestler gibi inançlarını **"Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" (Şuara Suresi, 74)** diyerek savunmaktadırlar. Hurafelerle, batıl öğretilerle beyinleri uyutulmuş olan bu insanlar, içinde bulundukları büyük akılsızlığı ve hastalıklı ruh halini fark edememekte, dış dünyadan soyutlanarak atalarından miras aldıkları dinlerine dört elle sarılmaktadırlar. Oysa sahip oldukları inançları akıl ve vicdanla bir kez olsun sorgulasalar, atalarının izinden gitmeyi değil, gerçeği ve doğruyu bulmayı hedefleseler, mutlaka kendilerini ve tüm kainatı yoktan var etmiş olan Yüce Rabbimizin sonsuz güç ve kudretinin farkına varacaklardır. Bunun ardından da hurafelerle dolu hayatlarından kurtulup, Allah'ın elçileri vesilesiyle insanlara bildirdiği hidayet yolunu benimseyeceklerdir.

Bu kitapta söz konusu Doğu dinlerinin tüm çarpık yönleri, sapkınlıkları, akıl ve mantıkla çelişen uygulamaları, ırkçılığı, şiddeti ve vahşeti meşru gösteren öğretileri gözler önüne serilecektir. Umudumuz, bu dinlerin mensubu olan insanların da ne kadar batıl bir hayat yaşamakta olduklarını anlamaları, insan yapımı, atalardan kalma geleneklere körü körüne uymanın kendilerini hem dünyada hem de ahiret hayatında ne kadar büyük bir kayba uğratacağının farkına varmaları ve bir an önce tüm batıl inanışlarından vazgeçip Allah'a teslim olmalarıdır.

Üzerinde duracağımız bir diğer konu ise bu inanışların Batı kültürü üzerindeki derin etkisidir. Doğu dinlerinin Batılı toplumların düşünce yapısı üzerindeki etkisini ilk bakışta anlamak biraz zordur. Ancak 18. yüzyıldaki Aydınlanma felsefesi, ardından gelen 19. yüzyıl materyalizmi, Avrupa toplumlarını ilahi dinlerden uzaklaştırmış, oluşan manevi boşluk ise 20. yüzyılda başta Hinduizm ve Budizm olmak üzere sahte Doğu dinlerini Batı düşünce dünyasına taşımıştır. Din ahlakının toplum üzerindeki köklü etkisini ortadan kaldırmak, materyalist dünya görüşünün benimsenmesini kolaylaştırmak ve manevi arayış içinde olan insanları "Allah inancına karşı çıkan sahte bir din" ile yanıltmak girişiminde bu batıl dinler önemli rol oynamışlardır.

Bazı çevrelerce sözde "Milenyum Dini" ya da "21. yüzyılın dini" tanımlamasıyla çok yönlü propagandası yapılan ve Uzak Doğu kültürünün tüm batıl ve pagan öğretilerini biraraya getiren New Age tarzı akımlar ise bu dinlerin 21. yüzyılda da Batılı toplumların gündeminde olacağını bizlere göstermektedir. Nitekim başta Vatikan olmak üzere çeşitli Hıristiyan toplulukları da, Uzak Doğu dinlerinden temel alan ve Batılı toplumlarda hızla yerleşen bu sahte akımları, içinde bulunduğumuz yüzyılda Hıristiyanlığın karşısındaki en büyük tehlikelerden biri olarak tanımlamaktadırlar. Vatikan tarafından hazırlanan ve bazı çevrelerce "Hıristiyanlığın yeni yorumu" olarak sunulan New Age Hareketi'nin çarpık yönlerinin sergilendiği "A Christian Reflection on the New Age" (New Age'e Hıristiyan Bakışı) başlıklı rapor, Hıristiyan dünyasının da bu akımı ne kadar tehlikeli bulduğunu ortaya koymaktadır.[2]

Hiç şüphesiz, insanları Allah inancından uzaklaştıran, ilahi dinlerin insanlara tavsiye ettiği güzel ahlak anlayışını ortadan kaldırıp yerine materyalist ve batıl inanışları

yerleştirmeye çalışan bu gibi akımlara karşı, Allah'a samimiyetle iman eden tüm insanların birlik olarak çok yönlü bir fikri mücadele yürütmeleri gerekmektedir. Bunun için yapılması gerekenlerden biri, ilahi dinlerin insanları davet ettiği barış, huzur, güven, adalet, eşitlik, yardımlaşma, merhamet, şefkat ve sevgi dolu dünya ile batıl dinlerindeki maddi ve manevi sapkınlığı temel alan hayat şekli arasındaki büyük uçurumu gözler önüne sermektir. Hiç unutmamak gerekir ki, Batılı toplumlarda bu çarpık dinlere sempati duyan insanların çok büyük bir bölümü öncelikle ilgi çekmeyi, farklı ve orijinal tavırlarla dikkatleri üzerlerinde toplamayı amaçlamaktadırlar. Bir yandan da mutluluğu bu dinlerde bulacakları yanılgısına kapılmaktadırlar. Allah'ın elçileri vasıtasıyla insanlara gönderdiği hak dinlerin doğru yollarından uzaklaşarak kendilerini iç karartıcı, kasvetli, korku ve sıkıntı dolu bir dünyaya, çok büyük bir yıkıma sürüklemektedirler.

Bilinmelidir ki, dünya ve ahiret hayatında gerçek mutluluk ancak Allah'a gönülden iman etmek ve Allah'ın ayetlerine uymakla mümkündür. Çünkü **"... Allah, hakkın ta Kendisi'dir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz batılın ta kendisidir..." (Hac Suresi, 62)** ve;

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir (Bütün kainatın mutlak surette Hükümdarı olan); Kuddûs'tür (Hatadan, gafletten, her türlü eksiklikten mutlak surette çok uzak); Selam'dır (Her türlü tehlikeden kullarını selamete çıkaran); Mü'min'dir; Müheymin'dir (Gözetici, Koruyucu); Aziz'dir; Cebbar'dır (Dilediğini zorla yaptırmaya muktedir olan); Mütekebbir'dir (Herşeyde ve her hadisede büyüklüğünü gösteren). Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. (Haşr Suresi, 23)

1. KİTAP
HİNDUİZMİN KARANLIK DÜNYÜSI

Doğu Dinleri denildiği zaman ilk akla gelen çoğu zaman Hinduizm'dir. Çünkü Hinduizm yaklaşık 900 milyon takipçisiyle, İslam dini ve Hıristiyanlıktan sonra dünya üzerinde en fazla kişi tarafından kabul gören üçüncü dindir. Hindistan, Nepal ve Endonezya'daki nüfusun önemli bir bölümü başta olmak üzere, Hinduizmi dünya nüfusunun yaklaşık yüzde 15'i kabul etmektedir. Hindistan nüfusunun yaklaşık yüzde 90'ını oluşturan 700 milyon kişi Hindudur.

Aslında Hinduizmi bir din olarak tanımlamak doğru değildir. Çünkü İslam dini, Hıristiyanlık ve Yahudilik Allah'ın vahyine dayalı hak dinlerken *(Yahudilik ve Hıristiyanlık vahyedilmelerinden sonra tahrif edilmişlerdir)*, Hinduizm bir felsefe, yaşayış şekli, asırlardır süregelen batıl geleneklerden oluşan bir kültürdür. Bu nedenle de kitabın ilerleyen bölümlerinde Hinduizm batıl bir din olarak tanımlanırken, gerçekte asırlardır var olan putperest Hindu kültürü kastedilmektedir.

Tarih boyunca İndus Irmağı çevresinde değişik gelenekleri ve inançları olan farklı uygarlıklar yaşamıştır. Hindistan birçok kez istila edilmiştir. Bilinen en eski istilacılar ise Aryanlardır. Aryanlar, MÖ 2500-1500 yılları arasında kuzeybatıdan gelerek tüm Kuzey Hindistan'ı işgal etmişlerdir. Hindistan topraklarını sadece askeri anlamda işgal etmekle kalmamış, yeni bir Hindu uygarlığı oluşturmuşlardır. Bunu yaparken de bu topraklardaki yerleşik kültürün bazı geleneklerini koruyup, bazılarını değişitirip, Aryan kültürünü temel alarak yeni bir inanç meydana getirmişlerdir. Yerli Hindu halkı siyah tenli iken Aryanlar beyaz tenli, uzun boylu bir ırktır, bu nedenle de oluşturulan yeni kültür ırkçı temeller üzerine kurulmuş, beyaz olanlar kayırılmış, yerli halk ise aşağılanmıştır.

Aryanların MÖ 1000 yıllarında Sanskritçeyi kullanarak yazdıkları Vedalar ise, Hinduizmin ilk metinleri olarak kabul edilmiştir. Vedaların ardından zaman içinde farklı kişiler tarafından yeni metinler oluşturulmuş ve bunların hepsi biraraya getirilip Hindu dininin sapkın inançlarını anlatan sözde kutsal metinleri olarak kabul edilmiştir. Dolayısıyla Hinduizm Allah'ın vahyine değil, istilacı ve savaşçı bir topluluk olan Aryanların yazıtlarına dayanan "insan yapımı" bir inanıştır. İngilizlerin 1829 yılında Hindistan'ı istilasının ardından Hinduizm ismiyle anılacak olan bu din, gerek temel aldığı batıl metinler, gerek yıllardır süregelen ilkel gelenek ve töreler, gerekse tüm ritüel ve uygulamalarıyla karmakarışık bir hurafeler toplamıdır. Bu inanışı, tek bir kitaba bağlı olan, kuralları belirlenmiş, kurucusu olan bir inanç olarak tanımlamak da mümkün değildir. Hinduizm köyden köye, kasabadan kasabaya, hatta aileden aileye çok büyük farklılıklar taşımakta, bu farklılıklar da Hinduizmin "kişiye özel batıl bir yaşayış şekli" olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir. *History of Hindu Imperialism* (Hindu Emperyalizminin Tarihi) isimli kitabın yazarı Swami Dharma Theertha bu durumu şu şekilde açıklar:

Açıkçası, kimin Hindu olduğunu ve Hinduizmin ne olduğunu tam olarak söyleyebilmek mümkün değildir. Bu sorular tekrar tekrar araştırmacılar tarafından değerlendirilmiş ve bu sorulara şimdiye kadar tatmin edici herhangi bir cevap verilememiştir. Hinduizm, teizm (Allah'ın varlığına inanma), ateizm, politeizm (çok tanrıcılık), Adwitizm, Dwaitizm, Saivizm, Vaishanavizm ve benzeri dinlerin her türünü içinde barındırır. Doğaya tapma, atalara tapma, hayvanlara tapınma, putlara tapma, şeytana tapma, sembollere tapma, kendi kendine tapma ve tanrıya tapmayı içerir. Birbirleriyle çelişen bu felsefeler herhangi bir sıradan insanın kafasını karıştıracaktır. Hinduizmin içinde barbar uygulamalar ve karanlık batıl inançlardan, en mistik ayinler ve dikkat felsefelere kadar tüm aşamalara ve çeşitlere yer vardır."[3]

1947-1964 yılları arasında bağımsız Hindistan'ın ilk Başbakanı olan Pandit Nehru da Hinduizmi benzer şekilde tanımlamaktadır:

Hinduizm bulanık, keskin hatlarla tanımlanamayan, çok yönlü, her insana göre değişen bir inançtır. Onu tam olarak tanımlamak çok zordur. Hatta kelimenin gerçek tanımıyla bir din olup olmadığını söylemek de çok zordur. Bugünkü haliyle geçmişte de olduğu gibi en yükseğinden en alçağına kadar, hatta birbirine karşı ve birbiriyle çatışan her türlü inancı ve ibadeti içine almaktadır.[4]

Özetlemek gerekirse Hinduizm, putperestliğin ve batıl inançların en alçaltıcı şekillerine izin verebilmekte, şeytana, putlara, ağaçlara, dağlara, nehirlere, bitkilere tapanları batıl bir inanışın altında birleştirmektedir. Hatta öyle ki kişilerin istedikleri putlara tapınmalarını, kendi putlarını kendilerinin oluşturmasını, türlü hurafeler ve batıl inanışlar üretip bunları din olarak kutsallaştırmalarını mümkün kılmaktadır. Bu anlayış ise zaten her yönüyle sapkın olan Hinduizmi, yaklaşık 300 milyon farklı puta sahip, milyonlarca türevi olan, her yönüyle batıl, karanlık bir yaşam şekli haline getirmiştir. Üstelik bu, insanların yirmi dört saatini kontrol eden baskıcı ve totaliter bir yaşamdır. Batıl Hindu geleneklerini; aile hayatlarında, insanlar arasındaki ilişkilerde, kitabın ilerleyen bölümlerinde detaylı olarak inceleyeceğimiz adaletsiz sosyal düzende, ırkçılığa varan çarpık milliyetçilik anlayışında, diğer toplumlara olan düşmanlıkta, ülke politikalarında, hatta nasıl yemek yeneceğinden nasıl yıkanılacağına kadar hayatın her alanında görmek mümkündür. Hindular tüm hayatlarını Hindu metinlerinde yazdığı şekliyle geçirdikleri takdirde "doğru yola" ulaşacaklarını zanneder, bundan dolayı çok büyük bir yanılgıya düşerler. Çünkü Hinduizmin hem dünya hayatı hem de ahiret hayatı için hiçbir güzellik vaat etmesi mümkün değildir. Hinduizm batıldır ve hak karşısında mutlaka yok olacaktır. Rabbimiz şu şekilde buyurmaktadır:

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (İsra Suresi, 81)

1. Bölüm
Hinduizm Putperest Bir Dindi

Hinduizmin kendi içinde birçok farklı türevi olduğu için, bu batıl inancın öğretilerini kesin hatlarla tespit etmek, inanışlarını sınıflandırabilmek ve bunun ardından tüm sapkın yönlerini teker teker ortaya koymak mümkün değildir. Ancak Hindu dini hakkında bilinen en temel gerçek, bu dinin insanları putlara tapınmaya teşvik eden, pagan bir inanç olduğudur.

Hinduların nasıl bir Allah inancına sahip olduklarını anlamak oldukça zordur. Çünkü her farklı Hindu topluluğunun, kasabanın, köyün, hatta aynı aile içinde yaşayan bireylerin dahi birbirlerinden farklı inançları bulunabilmektedir. Ancak bu din üzerine araştırma yapıldığında Hinduizmin putperest bir din olduğu sonucuna ulaşılır. Bu gerçeğe rağmen, Hindular asırlardır süregelen putperest geleneklerini çok farklı şekillerde yorumlamaktadırlar. Milyonlarca farklı puta tapmalarına, bu putların cezalandırma ve mükafatlandırma gibi pek çok sözde üstün güce sahip olduklarına inanmalarına rağmen, Hindular genelde putperest olduklarını kabul etmezler. "Brahma" adını verdikleri "evrensel bir ruha" inandıklarını, diğer putları Brahma'nın yansımaları olarak gördüklerini, dolayısıyla Hinduizmin tek tanrılı bir inanç olduğunu söylerler.

Oysa bu, İslam dini ile hiçbir şekilde bağdaşmayan sapkın bir anlayıştır ve zaten putperestlik de budur. Üstelik Hinduizmin putperest bir din olduğunu anlamak için herhangi bir araştırmaya ya da uzun süre gözlemler yapmaya da gerek yoktur. Hindistan'ın dört bir yanını saran milyarlarca put bu gerçeği tüm açıklığıyla gözler önüne sermektedir.

Kuran ayetlerinde de putperestliğin tarifi çok açık bir şekilde yapılmaktadır. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) döneminde de putlara tapan bazı Arap toplulukları, tüm evrenin yaratıcısı ve hakimi olan Allah'ın varlığına inanıyor, ancak taptıkları putların Allah'tan başka güçleri olduklarını sanıyor, kimi zaman da onlara "aracı" olarak tapınıyorlardı. Hinduizmdeki Brahma inancı ile bir kısım cahiliye devri Araplarının bu putperest inançları büyük bir benzerlik göstermektedir. Allah, bu insanların nasıl bir yanılgı içinde olduklarını Kuran'da şöyle haber verir:

...O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (Zümer Suresi, 3)

Nitekim şekil olarak da cahiliye putperestliği ile Hinduizm oldukça benzerdir. Hindular da sözde ilahlarına ibadet etmekte, yemekler sunmakta, saygı göstermekte,

onlardan korkmaktadırlar. Hinduizmin pagan bir din olduğu açıktır ve tüm öğretileri bu açık gerçeği ortaya koymaktadır.

Bir Müslüman için Hinduizmin gerçek tanımını yapmak oldukça kolaydır. Çünkü iman edenlerin önlerinde hakkı batıldan ayıran bir rehber bulunmaktadır. Bu rehber Rabbimiz'in tüm insanlara doğruyu yanlıştan ayıran bir hidayet rehberi olarak gönderdiği Kuran'dır.

Allah'ı "Bir ve Tek" olarak tanıyan İslam dini, bu tevhid inancı üzerine kuruludur ve Müslümanlar "La İlahe İllAllah" (Allah'tan başka ilah yoktur) gerçeğine iman eden, muvahhid kimselerdir. Rabbimiz insanları yaratma amacını **"Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zariyat Suresi, 56)** ayetiyle bizlere haber vermiştir. Tüm insanlar Allah'a teslim olmak, sadece O'na dua edip yalnızca O'ndan yardım istemek ve hiçbir şeyi Rabbimiz'e ortak koşmamakla sorumlu tutulmaktadırlar. Bir ayette şu şekilde buyurulmaktadır:

De ki: "Ben, dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet etmekle emrolundum." (Zümer Suresi, 11)

"Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır..." (Rum Suresi, 30) ayetiyle de bizlere bu gerçek hatırlatılmaktadır. Allah, kainatın ve kainattaki kusursuz düzenin tek sahibidir, yaratıcısıdır ve tek koruyucusudur. Evreni yoktan var eden, ona belli bir düzen veren, gökleri, yeri ve en küçüğünden en büyüğüne kadar tüm canlıları yaratan, onlara hayat ve rızık verendir. Fatır Suresi'nde şu şekilde buyurulmaktadır:

(Allah) Geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar; Güneş'i ve Ay'ı emre amade kılmıştır, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedir. İşte bunları (yaratıp düzene koyan) Allah sizin Rabbinizdir; mülk O'nundur. O'ndan başka taptıklarınız ise, 'bir çekirdeğin incecik zarına' bile malik olamazlar. (Fatır Suresi, 13)

Tüm kainatı üstün bir yaratılışla var eden Rabbimiz, ilmiyle herşeyi kuşatmıştır. Başka varlıkları Allah'a ortak koşanlar, cansız putların önünde secde edip saygı gösterisinde bulunurlarken çok büyük bir günah işlemektedirler. Çünkü Allah tüm mülkün gerçek sahibidir, övülmeye, itaat edilmeye ve şükredilmeye gerçek layık olandır. Bir ayette bu gerçek şu şekilde haber verilmektedir:

De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, herşeye güç yetirensin." (Al-i İmran Suresi, 26)

Canlı cansız tüm varlıkları çepeçevre kuşatmış olan Rabbimiz, söylediğimiz her sözde, aklımızdan geçen her düşüncede, yaptığımız her işte bize şahittir. O insanların içlerinden geçirdiklerinden, gizlice tasarladıklarından haberdar olan, gizlinin gizlisini bilendir:

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kuran'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir Kitap'ta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)

Yeryüzündeki her varlık Allah'a muhtaçtır. Allah ise; insanın sahip olduğu her türlü eksiklikten münezzehtir, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. Allah Kendisi'ne yegane sığınılan, ihtiyaç duyulandır. Kendisi'nden yardım beklenmesi, medet umulması gereken de yalnızca O'dur. Allah, ezeli ve ebedi olan, daima diri olandır:

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun Kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)

Allah sonsuz güç sahibidir, herşey O'nun bilgisi ve emri dahilinde hareket eder. Gökten yere kadar bütün işler Allah'ın emriyle gerçekleşmektedir. Ölümler, doğumlar, doğa olayları, akla gelebilecek her iş, her olay Allah'ın emriyle oluşmaktadır. En küçüğünden en büyüğüne kadar alınan her karar, yapılan her faaliyet Allah'ın izni iledir. Aynı şekilde vücudunuzdaki trilyonlarca hücrenin işleyişi, bu hücrelerin her birinin içinde bulunan organellerin tek tek yerine getirdikleri bütün görevler, bu hücreleri besleyen sistemler ve daha sayamayacağımız türlü detaylar Allah'ın kontrolündedir. Bunun yanında, boşlukta dönüp durmakta olan Dünya'dan, Dünya'nın üzerindeki tek bir karıncanın beslenmesinden üremesine kadar hayatını devam ettirmesi için gereken tüm faaliyetlere kadar herşey yine Allah'ın izniyle gerçekleşir. Rabbimiz **"... O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur..." (Hud Suresi, 56)** ayetiyle bu gerçeği bizlere bildirir.

Hiçbir insan ya da varlık Allah'tan bağımsız müstakil bir güce sahip değildir. Tüm varlıklar Allah'a boyun eğmiştir. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'a teslim olmuştur ve O'nun kontrolündedir. Hiç kimse Allah'ın kontrolü ve dilemesi dışında hareket edemez, tek

bir söz dahi söyleyemez. Allah, bütün alemlerin sahibidir. Tüm kuvvet sadece Allah'ın elindedir. Bu gerçeği unutup da, ne kendine ne bir başkasına -Allah'ın dilemesi dışında- en küçük bir yardıma bile güç yetiremeyecek taştan, topraktan varlıklardan medet ummak, insana hem dünyada hem de ahirette çok büyük hüsran getirir. Allah Araf Suresi'nde şöyle buyurmaktadır:

Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar? Oysa (bu şirk koştukları güçler ve nesneler) ne onlara bir yardıma güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeğe. Onları hidayete çağırırsanız size uymazlar. Onları çağırırsanız da, suskun dursanız da size karşı (tutumları) birdir. Allah'tan başka taptıklarınız sizler gibi kullardır. Eğer doğru iseniz, hemen onları çağırın da size icabet etsinler. Onların yürüyecek ayakları var mı? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var? De ki: "Ortak koştuklarınızı çağırın, sonra bir düzen (tuzak) kurun da bana göz bile açtırmayın. Hiç şüphesiz, benim velim Kitab'ı indiren Allah'tır ve O salihlerin koruyuculuğunu (veliliğini) yapıyor. O'ndan başka taptıklarınız ise size yardıma güç yetiremezler, kendilerine de. Eğer onları doğru yola çağırırsanız işitmezler. Onları sana bakar (gibi) görürsün, oysa onlar görmezler bile. (Araf Suresi, 191-198)

Hinduizmi incelediğimizde son derece sapkın, batıl, ilkel, akıl ve mantıkla çelişen bir ritüeller dini ile karşılaşırız. Onlar tüm hayatlarını hayali ilahlarına cahilce ibadet ederek geçirirler. Hindistan'ın her yerinde bu Hindu putlarını görmek mümkündür: tapınaklarda, evlerde, küçük yol üstü ibadet yerlerinde, girintili çıkıntılı taş yontularda, reklamlarda, takvim yapraklarında, film afişlerinde, dükkanlarda, mücevher tasarımlarında, biblolarda, ev süslemelerinde... Kısaca Hinduizmin etkili olduğu ülkelerde hayatın her alanı bu putlarla çevrilmiştir.

Allah Fatır Suresi'nde böyle kimselerin durumlarını bizlere şu şekilde haber vermektedir:

Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde ise, sizin şirk koşmanızı tanımayacaklardır. (Bunu herşeyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimse) haber vermez. (Fatır Suresi, 14)

Hinduların putperest olmadıklarını iddia etmelerinin nedenlerinden biri ise, bu inancın saçmalığının dünyadaki hemen her sağduyulu insan tarafından bilindiğinin farkında olmalarıdır. Tapındıkları putların aslında put olmadığını, kendilerini "Brahma"ya veya "evrensel ruha" ulaştıracak aracılar sayıldığını iddia ederken farkına varamadıkları gerçek ise, bu iddianın zaten tarih boyunca tüm putperestlerin iddiası oluşudur. Başta da belirttiğimiz gibi, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in dönemindeki cahiliye devri

müşrikleri de taptıkları putlara kendilerini Allah'a yaklaştırsınlar diye taptıklarını ileri sürmüşlerdir. Bu sapkın inanca kapılmalarının nedeni ise - hem cahiliye devri müşriklerinin hem de Hinduların - atalarından miras kalan öğretilere körü körüne, sorgulamadan inanmalarıdır. Hz. İbrahim ile putperest kavmi arasında geçen ve Kuran'da haber verilen bu konuşma, putperestlerin tarih boyunca süregelen bu bağnazlığını göstermektedir:

Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti.

Demişlerdi ki: "Putlara tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz."

Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"

Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?

"Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk." (Şuara Suresi, 70-74)

Hinduizmi sempatik gösterme propagandasının öncüleri sadece Hindular değildir. Kitabın ilerleyen bölümlerinde daha detaylı olarak inceleyeceğimiz materyalist ve Darwinist çevreler de bu propagandada önemli bir rol üstlenmektedirler. Ancak Batı toplumlarında putperestliğe karşı Hıristiyan geleneğinden gelen doğal bir tepki vardır. Hıristiyanlık zaman içinde ilk vahyedildiği halinden uzaklaşıp dejenere olmuşsa da bu gibi temel değerlerini korumuştur. Günümüzde de Hıristiyan toplumları putperestliği bir çeşit sapkınlık, Hinduizmi de putperest bir inanç olarak görmektedirler. Bu nedenle de Hindu inanışlarının Batılı toplumlarda yerleşmesini hedefleyen çevreler, "evrensel ruh" tanımını kullanarak bu sapkınlığı putperestlikten uzak bir görüntüyle kamufle etmeye çalışmaktadırlar. Bu aldatmacanın bozulması içinse, çözüm Hinduizm'e inanan insanların düşünmeye, vicdanlarının sesini dinlemeye ve akıllarını kullanmaya davet edilmeleridir. Allah, Kendisi'nden başka ilahlar edinerek cahilce sapan insanları vicdanlarıyla hareket etmeye şöyle davet etmemizi bizlere bildirmiştir: "...**De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (Rad Suresi, 16)**

Hindular Milyonlarca Puta Taparlar

"İslam ve Budizm" isimli kitabımızda detaylı olarak incelediğimiz batıl Budist inanışlar, Buda heykellerine sapkınca tapınmayı, heykellere yiyecekler sunmayı, açlık ve sefalet içinde Buda'ya kendini adamayı emretmektedir. (Bkz. *İslam ve Budizm*, Harun Yahya, Aralık 2002, Araştırma Yayıncılık) Hinduizm'de ise bu putların sayısı 300-350 milyona kadar çıkmaktadır. Çünkü her yönüyle batıl bir öğreti olan Hinduizme göre her Hindu kendi putunu yapabilir, istediği canlı ya da cansız varlığa sapkınca tapabilir. Her üç Hinduya ortalama bir tane put düşmesi bu dinin ne kadar büyük bir hurafe olduğunu en açık şekilde ortaya koymaktadır.

Hindular insan, hayvan, bitki, mekan ve olaylar gibi milyonlarca farklı varlığı veya olguyu put edinebilirler. Her kasaba kendi uydurma ilahına sahiptir. Her kasabanın ya da köyün girişinde yılan, maymun ve daha farklı putların temsil edildiği heykellere rastlanır. Her Hindu evinin de kendi putları vardır. Hatta aynı aile içinde dahi her bireyin farklı putlara secde ettiği görülmektedir. Sabahları putlarını şarkılarla ve ışık oyunlarıyla uyandırdıklarını düşünür, onları temizler, onlara çiçekler, yemekler, sütler sunarlar. Allah putperest kavimlerin bu büyük aldanışlarını ve kendilerine ilah edindikleri varlıkların hiçbir şeye güç yetiremeyeceklerini **"Onların yürüyecek ayakları var mı? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var?.." (A'raf Suresi, 195)** ayetiyle bizlere haber vermektedir.

Hindular putlarına bu şekilde tapınırlarken, çok büyük bir sapkınlık içinde olduklarını, yaptıklarının akıl ve mantıkla çeliştiğini düşünmez, her hareketlerini bir ibadet olarak görürler. Oysa onların tahtadan, taştan putlara ya da sözde ilahlarına tapmaları, Allah'ın vahyine dayalı tüm dinlerde şiddetle yasaklanan çok büyük bir günahtır. Allah'ın dışında canlı ya da cansız başka varlıklara tapanlar Kuran'da müşrikler, yani Allah'a şirk koşanlar, olarak tarif edilir. Şirk Allah'ın dışındaki varlıklara, Allah ile eşit ya da Allah'tan daha fazla değer vermek demektir. Yani şirk koşan kişi sevgisini, ilgisini Allah'tan ziyade bu varlığa yöneltir, Allah'tan başka ilahlar edinir. Bazı müşrikler Allah'ın varlığını açıkça inkar ederlerken, bazıları Allah'la birlikte kendi sözde ilahlarına da tapmaktadırlar. Kuran'da şirk konusuyla ilgili pek çok ayet bulunmaktadır ve Allah şirk koşanları affetmeyeceğini bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şu şekildedir:

Gerçekten, Allah, Kendisi'ne şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (Nisa Suresi, 48)

...Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, Kendisi'ne ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur. (Maide Suresi, 72)

Hiç şüphesiz, Allah, Kendisi'ne şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (Nisa Suresi, 116)

Bir ayette ise Hz. Lokman'ın oğluna şu şekilde bir öğüt verdiği haber verilmektedir:

…Ey oğlum, Allah'a şirk koşma. Şüphesiz şirk, gerçekten büyük bir zulümdür." (Lokman Suresi, 13)

Hindu inanışlarındaki sapkın ritüeller, tek tek tarif edilemeyecek kadar detaylı ve karmaşıktır. Hindu yazıtlarında her bir put ile ilgili ayrı bölümler, efsaneler, özel ritüeller, kurban törenleri vardır. Söz konusu efsanelerde putların her birinin kendi aile hayatları, düşmanları, zaafları, hırsları, insanüstü güçleri, cezalandırma yöntemleri vardır. Ayrıca bu putların dokundukları, üzerine binip yolculuk yaptıkları, birarada bulundukları canlı – cansız her varlık da Hindular tarafından cahilce kutsal görülürler. Günlük yaşam da bu putlar arasında bölüştürülmüştür. Hindular bu putların varlığına da, onların tüm bu özelliklere sahip olduklarına da tam anlamıyla inanırlar. Hinduların en çok değer verdikleri putlar ise üç tanedir. Bunlar Brahma, Vishnu, Shiva'dır. Brahma'nın sözde var etme özelliğine sahip olduğuna inanılır. Vishnu'nun koruyucu, Shiva'nın ise yok edici olduğuna inanılır. Hinduizm daha bunlar gibi milyonlarca batıl inanış üzerine kuruludur. Ancak çocuk masallarında rastlanabilecek garip hikayeler, insanlara bir din olarak sunulur. Oysa İslam dini Allah'ın vahyine, Rabbimiz'in **"Batıl, ona önünden de, ardından da gelemez. (Çünkü Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedir. (Fussilet Suresi, 42)** ayetiyle tarif ettiği Kuran'a dayalıdır. Rabbimiz Bakara Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kuran... (Bakara Suresi, 185)

Allah'a iman eden bir insan tüm hayatını Rabbimiz'in razı olacağı gibi geçirir, Kuran ayetlerinde bildirilen hükümlere titizlikle uyar. Mümin derin Allah korkusu ve Allah sevgisi, samimi imanı ve güçlü vicdanı ile tanınır. Hayatının her anında vicdanının sesini dinlediği için doğru ile yanlışı birbirinden ayırabilir, feraset ve basiret sahibidir, akıllıdır. Kuran ahlakından uzaklaşıp, atalarından gördükleri geleneklere uymanın insanı ne kadar büyük bir kayba uğrattığının farkındadır. Bu üstün vasıflardan yoksun olan müşriklerin içinde bulundukları durum ise ayetlerde şu şekilde haber verilmektedir:

"Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve birtakım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah'ın Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (Ankebut Suresi, 17)

De ki: " Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığınca bile (hiçbir şeye) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (Sebe Suresi, 22)

Tüm müşrikler gibi Hindular da tapındıkları putların Allah'tan bağımsız, müstakil güçlere sahip oldukları yanılgısına düşerler. Önünde secde ettikleri taştan, tahtadan heykellerin kendilerini duyduklarını, işledikleri günahların farkında olduklarını zannederler. Bu heykellerin insanlara zarar verebileceğine, onları lanetleyebileceğine inanırlar. Oysa bu düşünceleriyle hem Allah'a şirk koşarak çok büyük bir günah işlemekte, hem de akıl ve mantıkla çelişen çok büyük bir çıkmaza girmektedirler. Rabbimiz müşrikleri bu büyük çıkmazdan kurtulmaya şöyle davet etmektedir:

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (Rum Suresi, 40)

Hinduların sapkın ritüelleri saymakla bitmeyecek kadar fazladır. Örneğin Hindular, tapınaklarının içinde yer alan ikonalara çok büyük bir saygı gösterirler. Saygın bir konuk gibi bu cansız heykellere hizmet eder, sevgi sunar, ilgi gösterirler. Yıkanmaları ve içmeleri için su, giysi, çiçekler, tütsü ve daha pek çok farklı şey sunarlar. Bu putlar her gün sanki bir canlı uyandırılıyor gibi özenle uyandırılır, giydirilir, Hindular tarafından ziyaret edilirler; kendilerine ibadet edilir ve daha sonra istirahate terk edilirler. Hindu bayramlarında topluca putlara hediyeler, sunular verilerek, oruç tutularak, ilahiler söyleyerek hiçbir gücü olmayan anlamsız eşyalara karşı şuursuzca bağlılıklarını kanıtlamaya çalışırlar.[5] Hiçbir Hindu tüm bunların ne derece saçma ve küçük düşürücü olduğunu fark etmez. Bir taşı ya da tahtayı uyandırmaya kalkmanın, onu giydirme ya da onunla konuşmanın ne kadar büyük bir akılsızlık ve saçmalık olduğunu kavrayamaz. Ancak şizofreni hastalarında görülen türde bir hezeyan sergilediklerinin bilincine varamaz. Rabbimiz putperestlerin bu sapkın inançlarını bizlere şu şekilde bildirmektedir:

(İbrahim) Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı? Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?" "Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk." (Şuara Suresi, 72-74)

Hinduizmin sapkın inanışlarına göre inekler, maymunlar, bazı kuş türleri, bazı ayı türleri, geyikler, filler, bazı timsah türleri, kedigiller, fareler, baykuşlar, kargalar, köpekler de sözde kutsaldırlar[6] ve tüm bu hayvanlara da hayali ilahlarına gösterdikleri saygıyı gösterirler. Örneğin Rajputana Tapınağı'ndaki farelere kimse dokunmaz; bu farelere

dokunmak çok büyük bir günah olarak görülür.[7] Kendisine en çok saygı gösterilen hayvan ise hiç şüphesiz inektir. Yolda bir inekle karşılaşan ya da bir inek resmi gören Hindular üstün güçlere sahip, "tüm insanlığın anası" ve herşeyiyle kutsal bir sözde ilahla karşılaştıklarını düşünür ve bu ineğe saygı gösterisinde bulunmaya başlarlar.

İnekler sapkın Hindu inançlarına göre yer, gök ve atmosferin anası sayılmaktadır. Bu nedenle de inekler ve öküzler caddelerde, alışveriş merkezlerinde veya diledikleri her yerde serbestçe dolaşabilirler. İnek etinin yenmesi yasaktır, öldürülmeleri de kanunla yasaklanmıştır. İneklerin dışkıları Hindularca kutsal ve aynı zamanda da çok faydalı olarak görülür. Çok sayıda hastalığı tedavi ettiğine ve adetlere göre insan ruhunu arındırdığına inandıklarından dolayı kutsal görülmekte, içilmekte ve yenmektedir.[8] İneklere tapınmanın - hem de bu denli iğrenç ritüeller uygulamanın - ne kadar büyük bir akli, ahlaki ve ruhi bozukluk olduğu açıktır. Eğitimli, üniversite mezunu, belli bir entelektüel seviyeye ulaşmış Hinduların dahi bu sapkın gelenekten asla ödün vermemesi ise, Hinduizmin insanlar üzerindeki büyük etkisini tüm açıklığıyla ortaya koymaktadır. Hindu gelenekleriyle akılları örtülmüş olan bu insanlar neyi niçin yaptıklarının dahi farkında değildirler, analiz yeteneklerini ve doğruyu yanlıştan ayırt edebilme özelliklerini tamamen kaybetmişlerdir. Ve hiç düşünmedikleri bir gerçek daha vardır: Tüm putları biraraya gelseler dahi Allah'tan gelecek bir azaptan onları "hiç kimse ya da hiçbir varlık, hiçbir şekilde" koruyamayacaktır. Allah Araf Suresi'nde müşriklere şu şekilde haber vermektedir.

Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar? Oysa (bu şirk koştukları güçler ve nesneler) ne onlara bir yardıma güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeye. (Araf Suresi, 191-192)

İneğin Hindularca sözde bir ilah olarak görülmesi oldukça dikkat çekicidir. Çünkü Rabbimiz Kuran'da özellikle buzağıyı tanrı edinenlere birçok ayetle dikkat çekmekte ve **"Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte Biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız." (Araf Suresi, 152)** şeklinde buyurmaktadır. Ayetlerde Hz. Musa'nın yanlarından ayrılmasının ardından İsrailoğullarının da buzağıyı put edindikleri ve ona tapındıkları haber verilmektedir. Ayetlerde şu şekilde buyurulmaktadır:

Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuştunuz. (Bakara Suresi, 51)

Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı "İşte sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı? (Taha Suresi, 88-89)

Andolsun, Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz. Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitaba) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (Bakara Suresi, 92-93)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler, de zulmedenler oldular. (Araf Suresi, 148)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte Biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (Araf Suresi, 152)

Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (Taha Suresi, 91)

Ayetlerde de görüldüğü gibi İsrailoğulları buzağıya "tutkuyla" bağlanmış, Hz. Harun ise onları bu sapkınlıktan vazgeçmeleri için birçok kez uyarmıştır. Taha Suresi'nde Hz. Harun'un kavmine yaptığı şu uyarısı haber verilir:

"Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman (olan Allah)dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (Taha Suresi, 90)

Hz. Musa kavmine geri geldiğinde onları buzağıya taparken bulur:

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, Yaratıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (Bakara Suresi, 54)

İneğe tapan Hindularla, buzağıyı ilah edinen Hz. Musa devrindeki İsrailoğulları arasındaki benzerlik çok dikkat çekicidir. Onlar da başka bir hayvanı ya da başka bir nesneyi değil, Kuran'da birçok ayetle dikkat çekilen ineği Allah'a ortak koşmuş ve çok büyük bir günaha girmişlerdir. Ancak Hz. Musa devrindeki İsrailoğulları bu yaptıklarının

çok büyük bir hata olduğunu fark etmiş ve Rabbimiz de onların tevbelerini kabul etmiştir. Hindular da bir an önce içinde bulundukları bu sapkınlığın farkına varmalı, samimiyetle tevbe edip, Bir ve Tek olan Allah'a gönülden teslim olmalıdırlar. Umulur ki Rabbimiz tevbelerini kabul edecek ve onları hidayete yöneltecektir. Bakara Suresi'nde şu şekilde buyurulmaktadır:

Ancak tevbe edenler, (kendilerini ve başkalarını) düzeltenler ve (indirileni) açıklayanlar(a gelince); artık onların tevbelerini kabul ederim. Ben, tevbeleri kabul edenim, esirgeyenim. Şüphesiz, inkar edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir. Onda süresiz kalacaklardır, onlardan azap hafifletilmez ve onlar gözetilmezler. (Bakara Suresi, 160-162)

Hinduizmde putlar insan ve hayvanlarla da sınırlı kalmamaktadır. İnsanın gün içinde karşılaşabileceği hemen her nesne büyük bir sapkınlıkla kutsallaştırılmış ve kendisine ibadet edilir hale getirilmiştir. Örneğin Allah'ın izniyle biraraya gelip çağlayarak akan nehirler, O'nun yüce takdiri ile tohumu yere düşüp büyüyen ağaçlar, Rabbimiz'in sarsılmadan sabit durmasına izin verdiği dağlar Hindularca kutsal olarak görülmektedir. Oysa Rabbimiz'in Kuran ayetlerinde bildirdiği gibi tüm bu varlıklar Allah'a secde etmektedirler:

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, Güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler... (Hac Suresi, 18)

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (Nahl Suresi, 49)

Bu sapkın düşünce Hinduları dağlar, nehirler hakkında akıl dışı efsaneler üretmeye götürmektedir. Bu efsanelere göre dağların, nehirlerin ruhları ve yaşamları vardır. Haktan sapılarak kendilerince kutsallaştırdıkları nehirlerin en ünlüsü ise Ganj'dır, sözde kutsal dağların başında ise Himalayalar gelmektedir.[9] Hindulara göre ateş putu Agni, Güneş putu Surya, okyanus putu Varuna, rüzgar putu Vayu, mimari putu Vişkarma, ölüm putu ise Yama'dır. Sadece bu inançlar dahi Hinduizmin ne kadar akıl dışı ve uydurma bir hurafeler yığını olduğunu ortaya koymak için yeterlidir. Çünkü normal akıl seviyesine sahip hiçbir insanın bir nehirin karşı konulamaz güçlerinin olduğunu düşünmesi mümkün değildir. Bunlar ancak batıl safsatalarla tüm düşünce yolları tıkanmış, kavrayışı ortadan kalkmış ve akli yeteneklerini yitirmiş bir insanın inanabileceği şeylerdir. Oysa günümüzde yaklaşık 1 milyar kişi körü körüne bu sapkın dinin peşinden gidebilmektedir.

Bugün Hindistan'da Güneş'e tapma da hala sürmektedir. En önem verilen Güneş tapınağı da Orissa Bölgesi'ndeki Konarak Tapınağı'dır.[10] Güneş'e tapınma Hindular ile geçmişteki putperest toplumlar arasındaki bir diğer benzerliktir. Bu aldanış, tarihin en eski dönemlerinden beri süregelmektedir. Güneş'in kendilerine ısı ve ışık sağladığını gören insanlar varlıklarını bu gök cismine borçlu oldukları zannına kapılmışlar ve Güneş'e kendi düşük akıllarınca ilahlık vermişlerdir. Bu sapkın inanç, tarihte pek çok toplumu Allah'ın hak dininden uzak tutmuştur. Kuran'da bu durum bizlere haber verilmekte ve Hz. Süleyman devrinde yaşayan Sebe Halkı'nın Güneş'e taptığı şöyle anlatılmaktadır:

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da Güneş'e secde etmektelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar. Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye. (Neml Suresi, 24-25)

Dikkat edilirse, insanların Güneş'e tapmaları, tam bir cehaletin ve akılsızlığın sonucudur. Güneş'in dünyaya ısı ve ışık ulaştırdığı doğrudur, ancak bunun için şükredilmesi gereken, Güneş'i yaratmış olan Allah'tır. Güneş, hiçbir şuuru olmayan bir hidrojen-helyum yığınıdır ve bir zamanlar yok iken Rabbimiz onu yoktan yaratmıştır. Gelecekte bir gün de yakıtı tükenecek ve sönüp gidecektir. Belki bundan önce Rabbimiz onu yok edecektir. Allah, Güneş'i de, tüm diğer gök cisimlerini de yoktan yaratmıştır ve dolayısıyla tüm bu varlıklar nedeniyle övülüp yüceltilmesi gereken Allah'tır. Bir ayette bu gerçek şöyle açıklanır:

Gece, gündüz, Güneş ve Ay O'nun ayetlerindendir. Siz Güneş'e de, Ay'a da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları Kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (Fussilet Suresi, 37)

Allah'ı unutup, tüm hayatlarını hiçbir şeye gücü olmayan taştan heykellere ibadet ederek geçiren, batıl bir hayat sürerek büyük bir kayıp içinde yaşayan bu insanların asıl kayba uğrayacakları yer ise hiç şüphesiz sonsuz ahiret yurdu olacaktır. Onlar dünya hayatını putlarını memnun etmek uğruna heba ederlerken, yeniden dünyaya gelip hiç ölmeyecekleri yalanına sarılırlar. Ancak bu sarıldıkları yalanların içi boş bir aldanış olduğunu ölümleriyle birlikte anlayacaklardır. Rabbimiz bu gerçeği Ankebut Suresi'nde şu şekilde haber vermektedir:

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (Ankebut Suresi, 25)

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) de bir hadislerinde müşrikler için *"Herhangi bir şeyi Allah'a ortak kılarak ölen kimse ateşe girer"*[11] şeklinde buyurmuş ve imanlarına şirk katmayan muvahhid kullarına ise şu güzel müjdeyi vermiştir:

"Her kim ki, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmadan, tam bir ihlas ile O'nun birliğine inanmak, O'na ibadet etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı (gereği gibi) vermek hali üzerinde dünyadan ayrılırsa, Allah (Teala) kendisinden razı iken ölmüş olur."[12]

2.Bölüm
Hinduizmin Ölüm ve Ahiret Hayatına Dair Batıl İnançları

Putperest Doğu dinlerinin en temel özelliklerinden biri ahiret inancını inkar etmeleri, canlıların hayatlarının ise reenkarnasyon ve karma olarak isimlendirilen hayali bir sisteme göre işlediğini iddia etmeleridir. Hindu dininin ölüm ve dünya hayatına bakışı da bu iki temel üzerine kuruludur.

Reenkarnasyon (ruh göçü ya da tenasüh), ölümün ardından ruhun beden değiştirerek dünyaya birçok kez gelip gitmesi şeklinde özetlenen yanlış inanca verilen isimdir. Hinduizmde "sansara" adını alan reenkarnasyonun, "karma" adı verilen hayali bir sebep-sonuç yasasına göre işlediği sanılır. Hiçbir somut delile dayanmayan Karma inancına göre, yaşam boyunca yapılan kötü davranışlar kötü karma oluşturacak, insanın bir sonraki yaşamında "aşağı" bir bedene sahip olmasına sebep olacaktır. Aynı şekilde iyi davranışlar da iyi karma oluşturacak ve kişi bir sonraki hayatında "yüksek" bir beden elde edecektir. Böylece insan sürekli farklı bedenlerle dünyaya geri dönecektir. Ancak bu sistemi kimin kurduğu, sistemin nasıl işlediği gibi sorulara hiç kimse bir cevap verememektedir. İnsan yapımı Hindu inanışlarına göre her varlık insan bedenine ulaşıncaya kadar bitki, böcek, hayvan gibi 8.400.000 değişik yaşam formundan geçer, bunun ardından insan olarak dünyaya gelir.[13] Kimin kontrolü altında geliştiği belli olmayan bu geliş gidişlerin amacı ise "yaşam-ölüm-yeniden doğum-yaşam-ölüm" zincirini kırıp, sözde özgürlüğe, "Aydınlanma"ya, "Nirvana"ya ya da "Brahma"ya kavuşmaktır. Ancak "insan yapımı" hurafeler ve efsanelerden oluşan Hindu metinlerini temel alan reenkarnasyon ve karma inançları tamamıyla birer safsatadır, hiçbir akılcı dayanakları yoktur.

Hindu metinlerinde sözde "karma kanunları" kesin hatlarla belirlenmiştir. Bu insan uydurması kanunlar aracılığıyla bir Hindu nasıl bir tavırda bulunursa, bir sonraki hayatında ne olacağını yaklaşık olarak bilebilir. Örneğin tahıl çalan bir insan, tüm Hindu metinlerine göre bir sonraki hayatında fare olacaktır. Meyve çalan köpek; boyalı kumaş çalan kirpi; elbise çalan cüzzamlı bir kişi olarak hayata geri dönecektir.[14] Ancak bu sebep-sonuç kurallarının nasıl işlediği, bu yasayı kimin koyduğu, iyi ve kötüyü kimin belirlediği, uygulamayı kimin yaptığı bilinmez. Buna dair hiçbir mantıklı açıklama yoktur. Hiçbir Hindu bunun sebeplerini araştırmaz. Hindu yazılı metninde de bu konu üzerinde durulmaz.

Öte yandan, Hindulara göre kutsal kabul edilen Ganj Nehri'nde yıkanmanın ise insanı işlediği tüm günahlardan temizlediği ve üstün bir mevkiye ulaştırdığına inanılır. Öldükten sonra yakılıp küllerinin Ganj Nehri'ne atılması da Hindu inanışlarında çok büyük bir yer tutar. Otobüslerle ölüler buraya taşınır, sonra Hindu rahipler eşliğinde yakılır, burada büyük bir tören yapılır. Eğer küllerin bir kısmı dahi bu sulara atılmazsa, o kişinin

bir sonraki hayatında çok büyük azaplarla karşılaşacağına inanılır.[15] Allah'ın vahyine dayanmayan, bundan binlerce yıl önce yaşamış, cahil kişiler tarafından yazılmış bu metinler günümüzde 1 milyara yakın insan tarafından körü körüne kabul edilmektedir.

Hindu yazılı metinlerini ilk kez kaleme alan Aryanların hayal gücünün bir ürünü olan, hiçbir ilahi ve akli temeli olmayan bu inanç hakkında asırlardır pek çok şey yazılmaktadır. Özellikle de son yıllarda karma anlayışı Batılı toplumlarda çok sık duyulur hale gelmiştir. Ancak Kuran ayetleri okunduğunda ve Rabbimiz'in dünya hayatı üzerine verdiği haberler üzerinde dikkatle düşünüldüğünde ruh göçü iddiasının çok büyük bir aldanış olduğu anlaşılmaktadır.

Allah **"O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı..." (Mülk Suresi, 2)** ayetinde insanın dünya hayatı boyunca denemeden geçirileceğini bildirmektedir. Dünya, Allah'a samimiyetle iman edenlerin ve inkar edenlerin ortaya çıkacağı geçici bir yerleşim yeridir. İnananların kötülüklerinden arınacakları, cennet ahlakına ulaşacakları, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için çaba sarf ederek olgunlaşacakları bir eğitim yurdudur. Allah, insanlara korumaları gereken sınırları, Kendisi'nin hoşnut olacağı ve olmayacağı herşeyi açıkça bildirmiştir. Buna göre, insan dünyada gösterdiği ahlaka göre ebedi hayatında ceza görecek veya mükafata kavuşacaktır. Bu durumda yaşadığımız her saniye, bizleri cennete veya cehenneme yaklaştırmaktadır.

İnsan, batıl reenkarnasyon inancında söz edildiği gibi tekrar tekrar dirilmeyecek, aniden gelecek olan ölümü ile birlikte dünya üzerindeki hayatı sona erecektir. Çevresindeki tüm insanlar, arkadaşları, akrabaları, kısaca dünya üzerinde var olan her insan, daha önce yaşamış milyarlarca kişi gibi mutlaka öleceklerdir. Allah bu gerçeği, **"Her nefis ölümü tadıcıdır..." (Enbiya Suresi, 35)** ayetiyle bildirmiştir. Bu kaçınılmaz gerçeği unutmak insanın düşebileceği en büyük gafletlerden biridir. Ölümü kendisinden uzaklaştırmaya asla güç yetiremeyecek olan insan, bilemeyeceği bir zamanda ve yerde, herhangi bir nedenle mutlaka ölecektir. Ayetlerde ölümden gafil olarak dünya hayatına dalan insanların durumu şöyle haber verilmektedir:

Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin olanlar ve Bizim ayetlerimizden habersiz olanlar; işte bunların, kazandıkları dolayısıyla barınma yerleri ateştir. (Yunus Suresi, 7-8)

Ancak ölüm ve hesap günü bu kadar açık bir gerçekken, bazı insanlar karma ve reenkarnasyon gibi batıl inançlarla bu apaçık gerçeğe gözlerini kapatırlar. Güçlü telkinlerle kendilerini ölüm gerçeğini unutmaya şartlandırır, bir yandan da "ölümden korkmadıkları"nı söyleyerek kendilerini avutmaya çalışırlar. Oysa bu avuntu, dünya hayatında ve ahiret hayatında o kişi için çok büyük bir kayba dönüşecektir. Karma inancının peşinden gidenler ölümün sadece yeni bir hayata geçiş olduğuna inanır, hesap günü ve ahiret hayatını inkar ederler. Halbuki bu, kişinin kendini kandırmasından başka

bir şey değildir. Çünkü ölümü ve hesap gününü düşünmekten ne kadar kaçarlarsa kaçsınlar, bu gerçeklerle mutlaka karşılaşacaklardır. Bu kaçışları tek bir hayat süresince, yani en fazla 60-70 yıl sürecektir. Her insan ölecek, hesaba çekilecek, tüm yaptıklarının karşılığını mutlaka alacaktır. Her insan düşünse de düşünmese de bu kaçınılmaz olayları, hiçbir aşaması eksik kalmaksızın bizzat yaşayacaktır. Rabbimiz bu gerçeği bizlere şu şekilde bildirmektedir:

O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (Kaf Suresi, 19)

Oysa Allah, kendi eceli gelmiş bulunan hiçbir kimseyi kesinlikle ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (Münafikun Suresi, 11)

Ölüm gerçeğini gözardı edip, ölümün "dünya hayatında" yeni bir hayatın başlangıcı olduğu ve bu başlangıçların milyonlarca kez tekrar edeceği saplantısının peşinden gidenler de hesap gününde tüm yaptıklarının hesabını vereceklerdir. Onlar da Allah'ın ve ahiret gününün varlığına iman edecekler, hesap gününden geri dönüşün olmadığı gerçeğini yakından idrak edeceklerdir:

İçinde onlar (şöyle) çığlık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orada (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyaran da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (Fatır Suresi, 37)

Yaşadığı her dakika ya da her saniye insanı ölüme doğru yaklaştırmaktadır. O gün geldiğinde insan dünya hayatında peşinden koştuğu herşeyin ahirette anlamını yitireceğini, sadece Allah'ın rızasını kazanmak amacıyla yapılan salih amellerin ve güzel ahlakın kişiye fayda vereceğini anlayacaktır. İşte bu nedenle de bugüne kadar dünya hayatındaki düzenin "karma" diye isimlendiren hayali bir sistemle işlediği yanılgısına kapılan, ölümle birlikte başlayacak olan ahiret hayatını inkar eden insanlar bir an önce bu sapkın anlayışı terk etmelidirler. İnsan, bu gibi saplantılardan kurtulmalı, mutlaka gerçekleşecek olan ölüm ve sonrası için dünya hayatındayken hazırlık yapmalıdır. O gün dünya hayatlarını Allah'ın hoşnutluğunu kazanmakla geçiren, Allah'tan içleri titreyerek korkan, Allah'ın emir ve yasaklarını titizlikle koruyan ve salih amellerde bulunan müminler güzel bir karşılıkla müjdelenirlerken, batıl inançlara dalanları çok kötü bir son beklemektedir. Tüm dünya hayatları boyunca Allah'ın varlığını ve ahiret hayatının gerçekliğini inkar eden, kendilerine yapılan hatırlatmalara kulaklarını tıkayan, şirk koşmakta direnen batıl din takipçilerini sonsuz cehennem hayatında çeşitli azaplar beklemektedir. O gün her insanın yaptıkları hassas tartılarda ölçülecek, Rabbimiz'in **"Onların işlemiş oldukları herşey kitaplarda (yazılı)dır. Küçük, büyük herşey**

satır satır (yazılı)dır." (Kamer Suresi, 52-53) ayetleriyle de bildirdiği gibi tüm günah ve sevapları ortaya çıkarılacaktır. Bir diğer ayette ise Allah'ın hidayet yolundan uzaklaşanlar şu şekilde uyarılmaktadırlar:

... Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azap vardır. (Sad Suresi, 26)

Kuran Reenkarnasyon İnancını Yalanlıyor

Karma ve reenkarnasyonun ne olduğu hakkında insanlar genelde büyük bir bilgisizlik içindedirler. Bazı kişiler ise bu batıl inancın Allah'ın elçileri aracılığıyla insanlara gönderdiği İlahi dinlerle uyum sağlayabileceği gibi çok büyük bir yanılgıya düşebilmektedirler. Oysa reenkarnasyon İslam dininde yer almayan batıl bir inanıştır. Müslümanın her konuda olduğu gibi karma inancına bakış açısı da Kuran ayetlerinde tarif edilen şekildedir. Reenkarnasyonu ve karmayı bir doğa kanunu gibi göstermeye çalışanlar Kuran ayetlerinde açıkça yalanlanmaktadırlar.

Allah Kuran'da ölümün ve dirilişin bir kez olduğunu bizlere bildirmektedir. İnsan Allah'ın can vermesiyle hayata gelir, sadece tek bir hayat yaşar ve Allah Katında belirlenmiş olan ecel vakti geldiğinde ölür. Ölümden sonra yeni bir dünya hayatı değil, ahiret hayatı başlar. Tüm insanlar ölümlerinin ardından hesaba çekilir, sonsuz hayatlarını yaşamak üzere ya cennete ya da cehenneme gönderilirler. Rabbimiz **"...Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp buluşacaktır..." (Cuma Suresi, 8)** ayetiyle her insanın mutlaka öleceğini bizlere haber vermiştir. Batıl Karma inancının peşinden giden bu insanlara Rabbimiz'- in verdiği haber ise çok açıktır:

Yıkıma uğrattığımız bir ülkeye (tekrar dünya hayatı) imkansız (haram)dır; hiç şüphesiz onlar, (dünyaya) bir daha geri dönmeyecekler. (Enbiya Suresi, 95)

Allah insan hayatının aşamalarını **"... Ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz." (Bakara Suresi, 28)** ayetiyle haber vermektedir. Bir diğer ayette ise şu şekilde buyurmaktadır:

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (Rum Suresi, 40)

Rabbimiz **Bakara Suresi'nin 28.** ayetinde insanın başlangıçta ölü olduğunu bildirir. Yani insanın yaratılışının temeli toprak, su, çamur gibi cansız maddelerdir. Daha sonra Allah bu cansız yığına **"bir düzen içinde biçim verip" (İnfitar Suresi, 7)** onu

diriltir. Bu dirilişten belli bir süre sonra insan, yaşamı sona erince tekrar öldürülür ve toprağa geri döner, çürüyüp-ufalanıp toz haline gelir. Bu da insanın ikinci defa ölü haline geçişidir. Geriye ise son kez diriltilmesi kalmıştır. Bu da ahiretteki dirilmesidir. Her insan ahirette diriltilecek ve bir daha geri dönüşün mümkün olmadığını anlayarak, dünyada yaptığı herşeyin hesabını verecektir. Allah ayetlerde insanın dünyaya geldikten sonra tek bir ölümden başka ölüm tatmayacağını şöyle bildirir:

Orada, ilk ölümün dışında başka ölüm tatmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. Senin Rabbinden, bir fazl ve (lütuf) olarak. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş' budur. (Duhan Suresi, 56-57)

Yukarıdaki ayetler, ölümün sadece bir kez olduğunun görülmesi açısından son derece açık ve kesindir. Bazı insanlar her ne kadar ölüm ve ahiret korkularını yenmek ve kendilerini teselli etmek için Karma ya da reenkarnasyon gibi batıl inançları kabul etmek isteseler de, gerçek olan, öldükten sonra bir daha dünyaya gelmeyecekleridir. Her insan sadece bir kez ölecektir ve bu ölümünden sonra, Allah'ın takdir ettiği şekilde sonsuza kadar yaşayacağı ahiret hayatı başlayacaktır. Allah her insanı dünyada yaptığı iyilik veya kötülüklere göre, cennetle ödüllendirecek veya cehennemle cezalandıracaktır. Allah, sonsuz adalet sahibi, sonsuz merhametli ve şefkatli olandır, herkese yaptığının karşılığını eksiksiz olarak verendir. Ölümden veya cehenneme gitme ihtimalinden korkarak, batıl inançlarda teselli aramak ise, hiç şüphesiz insana çok daha büyük bir yıkım getirir. Nitekim Rabbimiz bir ayette dünya hayatının hiç bitmeyeceği yanılgısına kapılıp, ahiret gerçeğini gözardı edenleri şu şekilde uyarmaktadır:

Evet, Biz onları ve atalarını yararlandırdık; öyle ki, ömür onlara (hiç bitmeyecekmiş gibi) uzun geldi. Fakat şimdi, Bizim gerçekten yere gelip onu etrafından eksiltmekte olduğumuzu görmüyorlar mı? Şu halde, üstün gelenler onlar mı? (Enbiya Suresi, 44)

Akıl ve vicdan sahibi bir insan, bu yönde bir korkusu varsa, cehennem azabından kurtulup cenneti umabilmek için samimi bir kalple Allah'a yönelmeli ve insanlar için hidayet rehberi olan Kuran'a uymalıdır. İnsan hiç unutmamalıdır ki, ne genç, ne güçlü, ne güzel, ne de zengin olmaları bugüne kadar yaşayan hiçbir insanı ölümden koruyamamıştır. Bu nedenle hiçbir insan ölüm gerçeğini gözardı etmemelidir. Çünkü o gözardı etse de etmese de bu kaçınılmaz gerçek mutlaka yaşanacaktır. Üstelik **"... Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (işte) o gün, batılda olanlar hüsrana uğrayacaklardır." (Casiye Suresi, 27)**

3.Bölüm
Batıl Öğretiler Üzerine Kurulu Bir Yaşam

Her topluma Allah peygamberler göndermiş ve tüm peygamberler gönderildikleri toplumları Allah'a iman etmeye davet etmişlerdir. Elçiler kavimlerine Allah'ın emir ve tavsiyelerini bildirmiş, ibadet yollarını göstermişlerdir. Hinduizm gibi batıl dinlerde ise asırlardır süregelen gelenek ve törelerden oluşan batıl uygulamalar, sırf atalara bağlılık uğruna "ibadet" adı altında uygulanmaktadır. Oysa bunlar ibadet değil, putlara tapınmalar, garip törenler ve sapkın ritüellerdir. Hindular bu törenlerle, tapınmalarla sözde ilahlarına yakınlaştıklarına, iyi işler yaptıklarına, bu yaptıklarının kendilerine yeni hayatlarında faydası olacağına inanırlar. Allah müşriklerin içinde bulundukları durumu şu şekilde haber verir:

Oysa (bu şirk koştukları güçler ve nesneler) ne onlara bir yardıma güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeye. (Araf Suresi, 192)

Hinduların çok karanlık bir dünyaları vardır. Batıl ritüeller, putperest ibadetler, sapkın uygulamalar, tapınmalar, adaklar bir milyara yakın insanın hayatının her anını kaplamıştır. Onları Allah'a iman etmenin huzurunu, mutluluğunu ve kurtuluşunu yaşama onurundan uzak tutarak karanlık ve çok kasvetli bir hayata hapsetmiştir. Bir Hindu, doğumundan ölümüne kadar, tüm hayatı boyunca belirli merasimleri yerine getirmekle mükelleftir. Hindu kelimesinin anlamlarından biri olan "karanlık" ifadesi bu batıl dini çok iyi anlatmaktadır.[16]

Hinduların sayıları yüzü aşan bayramları vardır. Bu bayramların her biri tek tek incelendiğinde insanı hayrete düşüren uygulamalarla karşılaşılır. Örneğin Naga Pançami isimli bayram "sonsuzluk yılanı" adı verilen bir sözde ilah adına düzenlenmektedir. Aralarında eğitim sahibi, kişilerin de bulunduğu milyonlarca Hindu bu bayramda dev yılan heykelleri yapar ve bu heykellere tapınırlar. İlk önce taştan yılan heykellerini sütle yıkar, daha sonra da canlı kobra yılanlarına süt ve pasta verirler.[17] Ganeşa Çaturthi Bayramı ise yarı fil yarı insan görünümünde olan sözde ilahları Ganeşa içindir. Bayramda Ganeşa'nın sekiz metre büyüklükteki topraktan heykeli eve getirilir. 2-10 gün arasında bu heykele saygı gösterilerinde bulunulur. Sonra bu heykel kalabalık bir topluluk eşliğinde denize veya bir göle bırakılır. Hindistan cevizi ve tatlı kek topları puta sunulur.[18] (Hinduların sözde kutsal metinlerinde Ganeşa'ya çok geniş yer verilir. Ganeşa, fil başlı Hindu putudur. Batıl Hindu geleneklerinde önemli yeri olan Şiva ve Parvati isimli sözde ilahların oğlu olduğuna inanılır. Parvati bir gün yanlışlıkla onun başını keser. Sonra üzülüp, ilk geçen canlının kafasını takarak Ganeşa'yı hayata döndürür. Önünde hep bir tabak dolusu tatlı olur. Ganeşa'ya insanlar süt sunarlar.) Hinduların putlarına karşı duydukları

güçlü sevgi ve gösterdikleri saygı Allah'ın Kuran ayetleriyle dikkat çektiği bir müşrik cehaletidir. Kuran'da şu şekilde buyurulmaktadır:

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi. (Bakara Suresi, 165)

Yukarıda birkaç örneğini saydığımız bu sapkın törenler aslında Hindu dininin akıl dışı yönünü gözler önüne sermektedir. Hinduizmi bir tür ruhsal özgürlük dini olarak görüp, bir kurtuluş zannedenler, büyük bir yanılgı içindedirler. Çünkü Hindu dininin hurafeleri, insanı, hiçbir akılcı açıklaması bulunmayan bir gelenekler bütününü körü körüne kabul etmeye zorlamaktadır. Eğitimli, medeni, kültürlü insanları taştan heykellere yemek yedirmeye çalışan, ineklerin önünde secde eden birer insan haline getirebilmektedir.

Atalardan gelen gelenekleri hiç sorgulamadan, vicdan ve akıl süzgecinden geçirmeden kabul etmek ve uygulamak, tarih boyunca putperestlerin en önemli yanılgılarından biri olmuştur. Allah Lokman Suresi'nde bu bağnazlığı şöyle bildirmektedir:

Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (Lokman Suresi, 21)

Oysa İslam, insanları geleneklere değil, evrendeki tek mutlak ve değişmez doğruya, yani Allah'ın vahyine uymaya davet eder. İslam'ı kabul eden insan, tarihin belirli bir döneminde insanlar tarafından oluşturulmuş bir kültüre değil, kendisini yaratmış olan Yüce Allah'ın indirdiği yol gösterici kitaba bağlanmış olur. Bu nedenle İslam, özgürleştiricidir. İnsanları tüm batıl inançlardan, hurafelerden, saçma geleneklerden, sorgulanmadan uygulanan toplumsal kurallardan kurtarır. İnsanı, sadece Allah'ın koyduğu kurallara ve öğrettiği hikmetlere göre yaşamaya davet eder. Bu kurallara ve hikmetlere uymak ise, insanı mutlu edecek ve kurtuluşa erdirecek yegane yoldur. Çünkü bunları bir din olarak belirleyen Allah, insanı yaratan ve dolayısıyla onun ruhunun ve bedeninin her istediğini, ihtiyacını, zaafını ve şifasını bilendir. Yarattığı insanlar, yani bizler için din olarak İslam'ı seçmiştir. Tarihin başından bu yana Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa gibi peygamberleri aracılığıyla insanlara öğrettiği bu dini, son olarak da peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) aracılığıyla vahyetmiştir. Bu nedenle Rabbimiz, Kuran'da **"... Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim..." (Maide Suresi, 3)** buyurmaktadır.

İslam'ın özgürleştirici, putlardan ve hurafelerden kurtarıcı mesajı ile Hinduizm'in bağnaz dünyası karşılaştırıldığında, hakla batılın arasındaki uçurum bir kez daha açıkça görülür. Hinduizm'in ibadetlerine bakmak, bu konuda fikir edinmek için yeterlidir.

Hinduların Sözde Kutsal Metinleri Batıl Efsanelerden İbarettir

Rabbimiz her topluma hidayete yöneltecek bir elçi göndermiştir. Elçiler tüm kainatı yoktan var eden ve herşeyin en doğrusunu bilen Rabbimiz'in sözüyle hükmederler. Rabbimiz Hz. Musa'ya Tevrat'ı, Hz. Davud'a Zebur'u (Mezmurlar), Hz. İsa'ya ise İncil'i vahyetmiştir. İslam dininin kaynağı ise Rabbimiz'in Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e vahyettiği mübarek kitabı Kuran'dır. Kuran'da Tevrat, Zebur ve İncil'in Allah'ın vahyinden sonra insanlar tarafından tahrif edildiği bildirilmektedir. Kuran ise Peygamberimiz (sav)'e vahyedildiği hali ile bizlere ulaşmıştır. Rabbimiz bunu Kuran'da **"Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz" (Hicr Suresi, 9)** ayetiyle haber vermektedir.

Kuran, insanların okuyup anlamaları, içinde yazılanları öğrenmeleri, tüm kainatı yoktan var eden Rabbimiz'i tanımaları, O'na nasıl kulluk edeceklerini bilip sakınmaları için gönderilmiştir. Rabbimiz türlü örnek ve kıssalarla ayetlerini çeşitli biçimlerde açıklamaktadır. Allah'ın **"... Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık..." (Enam Suresi, 38)** ayetiyle de bildirdiği gibi Kuran eksiksizdir. Gerek dünya hayatı, gerekse ölümden sonraki hayat ile ilgili pek çok detay, Kuran'da en hikmetli şekilde açıklanmaktadır. Allah, **"Andolsun, size (bütün durumlarınızı kapsayan) zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız?" (Enbiya Suresi, 10)** ayetiyle de bizlere bu gerçeği bildirmektedir. Kuran Allah'ın sözüdür ve insanlar için bir hidayet rehberidir. Dünya üzerindeki her insana hitap etmektedir, hükümleri indirildiği zamandan bu yana tüm devirleri kapsamaktadır.

Hinduizm ise hiçbir ilahi temeli olmayan, binlerce yıl önce birtakım insanlar tarafından üretilen, dolayısıyla onların batıl inançlarını, dar görüşlülüklerini, cehaletlerini yansıtan ve bu nedenle akıl ve mantıkla çelişen bir hurafeler dinidir. Hinduların sözde kutsal kitap olarak kabul ettikleri metinler çeşitli zamanlarda, Hindistan'ı işgal eden Aryanlar ve çeşitli Hindu liderler tarafından kaleme alınmış efsanelerden, hikayelerden, hezeyanlardan ibarettir. Ancak Hindular bu gerçeği kabul etmek istemez, başta Vedalar olmak üzere tüm Hindu metinlerini ilahi bir rehber olarak görürler. Bu kitaplardaki sapkın öğretileri, akıl ve mantıkla bağdaşmayan uydurma hikayeleri şaşmaz birer yol gösterici olarak görmekte direnirler. Bu yüzden tarif edilen kasvetli ve karanlık dünyayı en ideal hayat modeli olarak görürler.

Tarih boyunca da birçok topluluk Allah'ın hak dini kendilerine tebliğ edildiği halde, sapkın batıl dinlerine, atalarından gördükleri geleneklere bağlı kalmakta ısrar etmişlerdir. Ayetlerde şu şekilde bildirilmektedir:

Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. (Peki,) Ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse? (Maide Suresi, 104)

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler? (Bakara Suresi, 170)

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (Yunus Suresi, 78)

Hinduizmi Allah'ın vahyine dayalı olmayan, çeşitli kişiler tarafından ortaya atılıp zaman içinde tek bir isim altında birleştirilen, daha sonra insan eliyle kutsallaştırılan yaşayış biçimleri olarak tanımlamak mümkündür. Ancak her batıl dinin de kendine göre bir kitabı, kurallarının ve uygulamalarının yazıldığı yazıtları vardır. Özellikle de mensuplarının sayısı arttıkça ve bu dinler daha geniş alanlara yayıldıkça yazılı metin ihtiyacı oluşmuş ve bunun üzerine asırlardır dilden dile aktarılan batıl inançları, garip tapınma ritüellerini ve efsaneleri kitap haline getirmişlerdir. Bu kitaplar birçok farklı kişi tarafından yazılmıştır. Bu nedenle de söz konusu kitaplarda bir sürü çelişkiler, saçmalıklar, akıl ve mantık dışı hikayeler, ahlaki ve psikolojik bozuklukları öven anlatımlar, cinsel sapkınlıkları teşvik eden bölümler yer almakta ve hurafelerle dolu kasvetli bir yaşam şekli telkin edilmektedir.

Çeşitli kollara ayrılan Hindu inanışları Vedalar, Upanişadlar, Puranalar ve Kutsal Brahmanalar isimli 4 kitaba dayanmaktadır. Hindular hayatlarını, ibadetlerini, inanışlarını, ritüellerini bu kitaplara dayandırırlar. "Kurban Bilimi" ismiyle tanımlanan ve kural ve seremonileri detaylı olarak açıklayan Brahmanalar, Vedalar üzerine yapılmış bir tefsirdir. Bu kitaplar içlerinde birçok çelişki, saçmalık ve ahlaki sapkınlık barındırmalarına rağmen Hinduların öğreti kitapları olmuşlardır.

Hindular tarafından kutsal kabul edilen bu metinler neredeyse tamamı çelişkiler ve saçmalıklar içeren yazılarla doludur. Bu nedenlerle Hinduların bu metinleri kendilerine bir rehber olarak görüp, her söyleneni harfi harfine yerine getirmeleri de çok büyük ve şaşırtıcı bir yanılgıdır. İçinde bulundukları bu batıl din dünya hayatında da bu kişilere çok büyük bir kayıp getirmektedir. Sözde ilahlarına günler hatta aylar süren ibadetleri, hayali ilahlara yakarmalarından ibaret olan ürkütücü törenleri, harcadıkları tüm bu emek hiçbir şeye yaramayacaktır. Rabbimiz'in şirk koşanların tüm yapıp ettiklerinin boşa çıkacağı hükmü gerçekleşecektir. **(Enam Suresi, 88)**

4. Bölüm
Hindistan'daki Acımasız Sosyal Düzen

Hindistan topraklarına adım atıldığında ilk fark edilen sefalet, yokluk ve açlıktır. Günlük hayat kasvetli, pis ve iç karartıcıdır. Her yerde dilenciler, sokakta yaşayan insanlar ve zor şartlar altında oldukları her hallerinden anlaşılan yoksullar vardır. Bu sefaletin en önemli nedenlerinden biri ise, Hindistan topraklarında 3000 yıldan uzun süredir hüküm süren acımasız kast düzenidir (diğer bir deyişle jati).

Kast, MÖ 2500-1500 yıllarında Hindistan topraklarını işgal eden Aryanlardan kalan, vahşi bir sosyal ayrım sistemidir. Aryanlar Hindu medeniyetini oluştururken, Hindular arasında yerleşik olan kölelik sisteminin devamını sağlamak için bu sosyal hiyerarşi sistemini kurdular. Böylece beyaz tenli, uzun boylu ve kalkık burunlu olan kendi topluluklarını yerli siyah halktan (Munda, Dasyu ve Dravidler) ayırıp Hindistan'da asırlardır devam eden ırkçı düzenin temelini attılar. Kast sistemi tarih boyunca Hindistan topraklarında yaşanan katliamların, cinayetlerin, kundaklamaların, tecavüzlerin, adaletsizliklerin, çatışmaların, sosyal çarpıklıkların temel nedenidir. Üstelik bu sistem Aryanlarca kaleme alınan ve tüm Hindular tarafından kutsal görülen sözde kutsal metinlerle insanlara dayatılmakta, halk tarafından bir dini zorunluluk olarak görülmektedir. Bu nedenle de kast sistemi Hindistan toplumunda çok köklü bir şekilde yerleşmiştir ve şimdiye kadar hiçbir sosyal ya da hukuki girişim, yerel ya da uluslararası baskı, kast sistemini ortadan kaldıramamıştır.

Hurafelerle dolu Hindu yazılı metinlerinde bu ırkçı düzenin ortaya çıkışı son derece saçma, gerçek dışı bir efsaneye dayandırılmaktadır. Efsaneye göre ilk insan Manu'dur. Manu'nun kafasından din adamları, kollarından krallar ve savaşçılar, kalçalarından çiftçiler ve zanaatçılar, ayaklarından da alt sınıflar meydana getirilmiştir. Yani eşitsizlikler, bu meydana gelişin bir sonucu olarak oluşmuştur. Kendi içinde yüzlerce sınıfa ayrılan dört adet kast bulunmaktadır:

1- Brahmanlar (rahipler ve alimler)
2- Kşatriya (prensler ve askerler)
3- Vaikya (tüccar, esnaf ve çiftçiler)
4- Sudra (işçiler, sanatkarlar)

Aryanlar kendi ırklarını toplumun en üst kesimi olarak gösterirken halkın en alt kesimine Sudra (köle) ismini verdiler ve böylece zayıf, ezilmiş ve çeşitli derecelerden oluşan bir toplum meydana getirdiler. Sudraların öğrenme, gelişme ve ilerleme haklarını ellerinden alıp, onları sefil bir hayat yaşamaya zorladılar. Kastların doğumla oluştuğu ve daha sonradan kast değiştirilemeyeceği kuralı da yine Brahmanlar tarafından ortaya atıldı. Bu kurallar nedeniyle insanlar hayatları boyunca hep bu şekilde yaşayacakları, asla daha iyi bir yaşam standartına ulaşamayacakları dayatmasıyla yüzyüze bırakıldılar. Kast

dışı sayılan gruplara ise "dokunulmazlar" (dalit-temiz olmayan ve üst sınıfları kirlettiği kabul edilen insanlar) adı verildi.

Dokunulmazlar kent ve köy dışında, yüksek kastlardaki insanlardan uzakta yaşamaya zorlandılar. Dokunulmazların, kast sisteminin üst sınıflarına ait olan tapınaklara, okullara veya halka açık alanlara girmeleri yasaklandı. Üst sınıfların içtikleri bir kuyudan su içmeye kalkmaları büyük bir suç sayıldı. Hindu kaynaklarında, dokunulmazlardan herhangi birine fiziki olarak temas etmenin üst sınıfları kirlettiği ve bunun ardından oldukça kapsamlı bir "temizlenme" ritüeli gerektiği yazılıydı. Bu nedenle Hindistan'ın çoğu bölgesinde dokunulmazlar, kast sisteminin üst sınıflarıyla karşılaşmalarını engelleyici alanlara kapatıldı, çoğu yerde gündüz sokakta dolaşmaları yasaklandı. Dokunulmazların değil fiziksel temasta bulunmaları, gölgelerinin üst sınıflar üzerine düşmesi bile "kirlenme" sayıldı ve yasaklandı. Bugün Hindistan'da bu akıl almaz kurallar resmen kaldırılmıştır, ancak ülkenin çok büyük bir bölümünde hala fiilen uygulanmaktadır.

Kast hiyerarşisi içinde en önemli yeri işgal eden ve sözde manevi üstünlüğü doğumlarıyla elde eden Brahmanlar ise kurban ayinlerini idare edip, batıl ritüelleri icra etmekle görevlendirildiler. Aryan metinlerine göre Brahmanlar dünya üzerindeki herşeyin sahibiydiler ve hiçbir şey bilmeseler, öğrenmeseler bile çok üstün olarak kabul edildiler. Hintli yazar Swami Dharma Anand Tirtha, Aryanların oluşturdukları bu adaletsiz sistemi şu şekilde özetlemektedir:

Eski rahipler, kendi kendilerine takındıkları bir üstünlük tavrı olarak kendileri için Brahmanlar seçkin kastını oluşturduklarında, tüm diğer Hindular (örneğin yerli Hintliler) üzerinde aşağılama uygulamak ve onları farklı ikinci derecede önemlilik katmanlarına baskılamak zorundaydılar. İnsanları ayrı, bölünmüş, zayıf ve aşağılanmış tutmak, öğrenmelerini, gelişmelerini ve ilerleme olanaklarını engellemek, ve onları kalıcı ve değiştirilemeyecek şekilde toplum içinde daha düşük bir statüye bağlamak zorundaydılar. Kalıtsal kastlar üzerinde temellendirilmiş Hindu sosyal organizasyonu, yukarıda belirtilen amaçla Brahmanlar tarafından oluşturulmuş ve yabancı fethedicilerin yardımıyla insanlara zorla kabul ettirilmiştir.[23]

Hinduizm'in özünde yer alan bu sistem, Allah'ın Kuran'da lanetlediği Firavun düzeninin de bir benzeridir. Allah Firavun'dan söz ederken, onun insanları "fırkalara ayırdığına" dikkat çekmiştir:

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. (Kasas Suresi, 4-5)

Bu ayetler göstermektedir ki, insanları ırklarına, soylarına, maddi durumlarına, dillerine, etnik kökenlerine veya bir başka maddi kıstasa göre "fırkalara" ayırmak, yani kısıtlı kategorilere bölerek Allah'ın onlara verdiği hürriyeti ellerinden almak, bir putperest ahlakıdır. Allah'ın dini ise, insanlara adalet ve özgürlük verilmesini gerektirir. Rabbimiz'in insanlara yol gösterici olarak indirdiği İslam dini de bu hürriyeti getirir.

Nitekim bu nedenledir ki, geçtiğimiz 1000 yıl içinde, İslam, Hindistan topraklarında mazlumları kurtarıcı bir rol oynamış, kast sisteminin korkunç zulmünden kaçan insanlar için bir kurtuluş yolu olmuştur. Tarihte kast sisteminin etkisini kıran en önemli gelişme, Hint Yarımadası'nda İslam'ın yayılmasıdır. Hintli akademisyen Jagjeet S. Sidhu, Hinduizm ve İslam'ı karşılaştıran bir makalede bu konuda şöyle yazar:

Hindu-Müslüman anlayışları arasındaki bir diğer sınır, sosyal konulardaki farklılıklarındadır. Hindu toplumu her üyenin belirli bir sosyal kesime ait olduğu kast sistemine dayalıdır. Bu en üst sınıf olan Brahmanlardan en alta, yani dokunulmazlara kadar gider. Müslümanlara göre ise, İslam, böyle bir kast sisteminden tamamen uzaktır ve tüm inananların kardeşliğine dayanır. Kendilerini alt kastlarda bulan milyonlarca Hindu, yaşadıkları sefaletten kurtulabilmek için İslam'ı seçmiştir.[24]

Bu nedenledir ki, Hint Müslümanlarının kurduğu ve İslami değerleri esas alan Pakistan'da -ve Bangladeş'te- kast sisteminin bir etkisi yoktur. Buna karşılık Hinduizm'in egemen olduğu Hindistan'da kast sistemi hala yaşamaktadır. Tüm zalimliği ve vahşiliğiyle...

Kast Sistemi Yaşıyor

Bir toplumun adaletsizlikten kurtulması için, kanuni düzenlemelerin yanında asıl olarak adaletsizliğin kökenini oluşturan sistemin temizlenmesi gerekir. Hindistan bunun bir örneğidir. Bu ülkede 1949 anayasası kast sisteminin "dokunulmazlar" kategorisini yasa dışı kabul etmiş ve 1950'lerde uygulanmasını kanunen suç durumuna getirmiştir. Ancak bu kanunlar pratik hayatta büyük bir değişikliğe neden olmamıştır. Bugün yaklaşık 250 milyon kişi Hindu kast sistemi dolayısıyla hala çok büyük zulümlere ve adaletsizliklere uğramaktadır. Dokunulmazlar Hindistan topraklarının çok büyük bir bölümünde hala insan yerine konmamakta, sosyal hayata dahil olamamaktadırlar. Hinduların dokunulmazlar sınıfına bakış açısını en iyi özetleyen kaynak, Manu adı verilen ve Hindularca çok önemsenen eski yazıtlardır. Manu'ya göre dokunulmazlar horozlar, kurbağalar, ördekler, köstebekler, köpekler ya da taşıma hayvanlarıyla aynı gruba aittirler.[25]

Kastlar Hindistan'daki hayatın her aşamasını şekillendirir. Yenilecek yiyecekler, yemeği kimlerin pişireceği, nasıl yıkanılacağı, kıyafetlerin rengi, hangi boyda olacağı, bir erkeğin bıyık uzatıp uzatmayacağı, şemsiye kullanıp kullanmayacağı tamamen kast sistemi tarafından belirlenmiştir ve bu konuda hiçbir açık bırakılmamıştır. Cezalandırma sisteminde de kast sisteminin çok büyük bir etkisi vardır. Belirli bir suçu üst kastlardan

biri işlediğinde çok az bir ceza alırken, aşağı kasttan bir kişi aynı suçu işlediğinde çok şiddetli cezalarla karşı karşıya kalabilmektedir. Meslekler kastlara ayrıldığı gibi evlenmeler de ancak aynı kast içinde gerçekleşebilir.

Hindistan, dünya üzerinde böyle adaletsiz, acımasız ve akıl dışı bir sistemin süregeldiği yegane ülkedir ve bunun tek sorumlusu Hinduizm'dir. Kast sistemi sosyal adalet, yardımlaşma, birlik ve barış için büyük bir tehdittir. Binlerce kasttan ve alt kastlardan oluşan Hindular geri dönülemez şekilde bölünmüşlerdir. Kast sistemini detaylarıyla tarif eden ve bir zorunluluk olarak halka dayatan Vedalar nefret dolu, ırkçı metinlerdir. Hindistan Anayasası'nın sahiplerinden biri olarak bilinen, Hindistan'ın ilk Adalet Bakanı Dr. B. R. Ambedkar bu durumu şu şekilde ifade etmektedir:

Hinduizm gerçek bir dehşet salonudur. Vedalar, Smritiler ve Şastra'nın kutsallığı ve şaşmazlığı, kastların demir kanunu, kalpsiz karma kanunu ve dokunulmazlara doğumla gelen anlamsız statü kanunu, Hinduizmin dokunulmazlara karşı oluşturdukları gerçek işkence araçlarıdır.[26]

Dr. Ambedkar'ın tarif ettiği bu durumun örneklerini günümüzde de yazılı ve görsel basında sıkça görmek mümkündür. Örneğin 2002 yılının Mart ayında 5 dalit (yani dokunulmaz) ölene kadar dövülmüş ve polis karakoluna yakın bir yerde yakılmışlardır.

İşledikleri "suç" zaten ölmüş olan bir ineğin derisini yüzmek iken, bu kişilerin ineği öldürdüğü yönünde bir yalan haber yayılmıştır. Gençleri öldüren Hinduların açıklaması ise, ineklere "annelik" payesi atfeden sapkın Hindu öğretisinin ifadesidir: "Onlar bizim annemizi öldürdüler"![27] Vahşi kast düzeninin hakim olduğu Hindistan'da bu tip haberlere çok sık rastlanır. Örneğin *The Hindistan Times*'da yer alan bir habere göre düşük kasttan bir kişi, sırf yüksek kasttan bir Hindunun kıyafetine değdiği için vahşice dövülmüştür.[28] Yine aynı gazetede yer alan başka bir habere göre, yüksek kasttan Hindular, dokunulmazlara ait bir su kaynağına ölü hayvanlar ve pislik atmış, ancak polisler hiçbir şekilde harekete geçmemişlerdir.[29] Dokunulmazlar sınıfından bir kişi, bir Hindu tapınağında ibadette bulunmak istemiş, bunun üzerine tecavüze uğramış ve şiddetli işkencelere maruz kalmıştır.[30] Bir okulda 38 dalit (dokunulmaz) çocuğu, üst kastlara mensup öğrencilerle aynı sudan içmek isteyince okuldan kovulmuşlardır. Çünkü Hint inanışlarına göre üst kastlara ait su kaynaklarından dalitlerin su içmeleri yasaklanmıştır.[31] 1997 yılının 11 Temmuzu'nda ise Maharasthra polis güçleri Mambai'da masum insanların üzerine ateş açmıştır. Dokunulmazlar sınıfına mensup 30 kişi ölmüş ve yüzlerce kişi yaralanmıştır. Ateş uyarı amaçlı değil, öldürme kastıyla açılmış, kadınlar ve çocuklar da öldürülmüşlerdir. Daha sonra ise polis yaralıların hastaneye taşınmasına dahi izin vermemiş, bu da ölü sayısını artırmıştır. Bu vahşi katliam üzerine BM İnsan Hakları komisyonu Hindistan hükümetine çağrıda bulunup, adaletin yerine getirilmesini istemiş, ama hiçbir somut netice alınamamıştır. Bu gibi saldırılar, tecavüzler, kundaklamalar Hindistan'ın dört bir yanında kesintisiz olarak devam etmektedir.

BBC News, dalitlere (yani dokunulmazlara) karşı halen uygulanmakta olan korkunç zulüm ve vahşetin bazı örneklerini şöyle anlatıyor:

50 yıldan beri süren reformlara, ayrımcılığı yasaklayan kanunlara, eğitime ve ekonomik gelişime rağmen, Hindistan'ın 160 milyon daliti (toplam nüfusun % 16'sı) her gün milyonlarca farklı yöntemle insanlık dışı sayılmaya devam ediyor.

Neden yüksek kastlara ait bir Hindu, gölgelerinin bile kirletici ve iğrenç sayıldığı bu insanları dinlemeye ihtiyaç duysun?

Dalitlerin çocukları eğitimden mahrum bırakılıyorlar. Eğer bir sınıfta okumalarına izin verilse bile, ayrı oturtuluyorlar, hatta sınıf dışında tutuluyorlar.

Kahvehanelerde "çift fincan" sistemi var ve böylece dalitlerin ayrı kaplardan içmeleri sağlanıyor.

Köylerde ise, dalitler kısıtlanmış alanlarda yaşıyorlar, tüm pis işler onlara yaptırılıyor, üst sınıflardan kişilerle aynı kuyudan su çekemiyor ve aynı tapınaklarda ibadet edemiyorlar.

Dalitlerin çoğu, toprak sahibi olmayan tarım işçileri. Toprak ağaları, dalitler onlara cevap vermeye kalkışırlarsa hatta kendilerini saldırılara karşı korumaya çalışırlarsa bile, onları linç etmekten, onlara tecavüz etmekten, kulübelerini yakmaktan geri durmuyorlar.

Ödüllü bir Hint gazetecisi olan P. Saniath, Rajasthan bölgesinde, yukarı sınıf köylüler tarafından dalit bir adama yapılan işkenceyi anlatıyor: Adamın burun delikleri kalın iğnelerle parçalanıyor, burnunun ortasına bir ip bağlanıyor. İşkenceyi yapanlar bu ipi bir atın gemi gibi kullanarak adamı sokaklarda gezdiriyorlar ve sonra da sığırların bağlandığı bir çubuğa bağlıyorlar. Kendilerini biraz olsun yükseltmeye çalışan dalitlere, öfke yağıyor.

Bir kaç yıl önce de, güneydeki Tamil Nadu eyaletindeki bir köyde yaşayan genç bir kadın yakın bir kentte kendisine iş bulmuştu. Ailesini ziyaret etmek için köye ilk dönüşünde ise yüksek sınıflar büyük bir öfkeye kapıldılar, çünkü genç kız ayakkabı giyecek kadar "saygısız" davranmıştı. Genç kız öfkeli kalabalık tarafından tartaklandı ve "haddini bilmemek" suçundan, köy meydanında çıplak olarak gezdirilerek aşağılandı.[32]

The Toronto Sun gazetesinde yazan Kanadalı gazeteci Eric Margolis'in 2001 yılında yazdığı "India's Hidden Apartheid" (Hindistan'ın Gizli Irk Ayrımcılığı) başlıklı makalede, bu ülkede egemen olan insanlık dışı sistem şöyle tarif edilir:

Dünyanın gözlerinden gizlenmiş bir şekilde, pek çok insan hakları grubunun savunduğu gibi, Hindistan, dünyanın en geniş, en zararlı ırkçılık ve ayrımcılık sistemini uygulamaya devam ediyor; kast sistemi...

Nüfusun % 3.5'ini oluşturan açık tenli Brahmanlar, Hindistan'ın yöneticilerini oluşturuyorlar; bürokrasinin % 78'ini ve parlamentonun yarısını ellerinde tutuyorlar...

(En alt tabaka olan) dalitler, umumi tuvaletlerin temizliğinde çalıştırılıyorlar ve insan dışkısını elleriyle temizlemeleri için zorlanıyorlar. Bazı Hintliler tuvaletlerini sokak ortasında yapıyor ve sonra bunu veya sokaktaki hayvan leşlerini dalitlere temizletiyorlar. İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün (Human Rights Watch) kast hakkındaki kapsamlı bir raporuna göre, çok sayıda dalit kadınına Hindu rahipler ve toprak ağaları tarafından sistemli olarak tecavüz ediliyor. Hindistan'da karın tokluğuna çalışan 40 milyon

civarındaki işçinin - ki bu köleliğin modern bir versiyonudur - çoğu, açlıkla pençeleşen aileleri tarafından satılmak zorunda kalınmış dalit çocukları.

Dalitler kendilerini taciz ve sömürüden korumak istediklerinde, üst sınıflardan çetelerin ve yerel polisin saldırılarıyla karşılaşıyorlar. Barakaları yakılıyor ve kadınlarına topluca tecavüz ediliyor. İnsan Halkarı Gözlemi'nin (Human Rights Watch) bildirdiğine göre, dalitler, aynen Müslüman Keşmirliler gibi, sık sık Hindistan'ın acımasız emniyet güçlerinin dayak, tecavüz, işkence ve kundaklama gibi saldırılarına maruz kalıyorlar.[33]

Bu korkunç zulümlere maruz kalan, "mustazaf" (zaafa uğratılmış) dalitlerin önemli bir bölümü ise, tarihte olduğu gibi, kurtuluş bulabilmek için Hinduizm denen karanlık öğretiyi terk ederek, adalet, merhamet ve insancıllığın yeryüzündeki temsilcisi olan bir dine yöneliyorlar: İslam. *BBC News*'de yer alan bir haberde, bu konuda şu bilgiler veriliyor:

Hindistan'ın Güney Eyaletlerinden Tamil Nadu'da bir dalit (aşağı sınıf) cemaatinin en az 400 üyesi, yüksek sınıflardan Hindu komşularının bitmek bilmeyen adaletsiz davranışlarından dolayı İslam'a girmeye hazırlandıklarını söylüyorlar... Dalit cemaati İslam'a girmek için kendilerini kimsenin zorlamadığını, bunu kendilerinin istediğini çünkü bu dinde her insanın eşit muamele gördüğünü belirtiyorlar.[34]

İslam'ı çok az tanıyan bu insanların bile hemen fark edebildikleri gerçek, son derece önemlidir: Hindu dini insanlar arasında vahşi bir sosyal düzeni, sınıf ayrımını, güçlünün güçsüz olanı, zenginin fakir olanı ezdiği bir sistemin hakim olmasını emrederken, İslam ahlakı adaleti, iyilikle davranmayı, insanların hakkını korumayı, zulme asla rıza göstermemeyi, zalime karşı mazlumdan yana tavır almayı, ihtiyaç içinde olana yardım etmeyi, fedakarlığı, şefkati emreder. Dolayısıyla İslam ahlakının yaşandığı bir toplumda insanlar her şart ve durumda doğrulardan yana olur, dürüstlükten asla taviz vermez, haktan yana karar verirler. Rabbimiz Maide Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (Maide Suresi, 8)

Allah Kuran'da gerçek adaleti detaylı olarak tarif etmekte ve Kuran ahlakının eksiksiz yaşandığı bir toplumda hiçbir adaletsizliğin yaşanmayacağını, insanların çok büyük bir huzur ve barış içinde yaşayacaklarını bildirmektedir. Örneğin buraya kadar incelediğimiz Hint toplumunda veya dünyanın başka ülkelerinde ten renklerinden, dinlerinden, ırklarından dolayı adaletsiz uygulamalarla karşılaşan insanlar bulunmaktadır. Beyaz ten rengi olan bir kişiyle siyah ten rengine sahip kişi farklı muamelelerle karşılaşabilmekte, haksızlıklara maruz kalabilmektedir. Asırlar boyunca, özellikle de geçtiğimiz iki yüzyılda dünyanın dört bir yanında ırk farklılıkları nedeniyle savaşlar yaşanmış, milyonlarca insan hayatını yitirmiştir. Ancak Kuran ahlakında tüm bu ayrımlar

ortadan kaldırılmaktadır. Rabbimiz farklı halkların ve kabilelerin yaratılmasının hikmetlerinden birini insanların "birbirleriyle tanışmaları" olarak bildirir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

Bu İlahi hüküm uyarınca, hepsi de Allah'ın kulu olan farklı milletler veya kabileler, birbirleriyle tanışmalı, yani birbirlerinin farklı kültürlerini, dillerini, örflerini, yeteneklerini öğrenmelidirler. Farklı ırk ve milletlerin bulunması insanlar arasındaki çatışma ve savaşları engellemeli, kültürel zenginlik sağlamalıdır. Bu çeşitlilik Allah'ın yaratışındaki güzelliktir. Bir insanın daha uzun boylu, diğerinin kısa boylu olması, bir kişinin teninin beyaz diğerinin sarı veya siyah renk olması bu kişiye herhangi bir üstünlük getirmediği gibi, bir eksiklik olarak da nitelendirilemez. Bunların her biri Allah'ın takdir etmesiyle ve çok büyük hikmetlerle yaratılmıştır. Ayrıca bu farklılıkların Allah Katında hiçbir önemi yoktur. İman eden bir insan tek üstünlüğün takva ile, yani Allah korkusu ve Allah'a imandaki üstünlükle olduğunu çok iyi bilir.

Bir diğer ayette ise Allah **"Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır." (Rum Suresi, 22)** buyurmaktadır. Tüm farklı ırkları, Allah belirli bir hikmetle yaratmıştır. Müslümanların görevi ise, tüm insan topluluklarına karşı - onlar Allah'ı inkar eden kimseler de olsalar - adaletle davranmaktır:

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (Nisa Suresi, 58)

Allah'ın tavsiye ettiği adalet anlayışı hiçbir ayrım yapmadan her insana eşit, hoşgörülü ve barışçıl bir tavır göstermeyi gerektirir. Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) *"Bütün insanlar Hz. Adem'den, Hz. Adem ise topraktandır"*[35] şeklindeki sözleriyle insanlar arasında hiçbir fark olmadığını vurgulamıştır. Bir insanın derisinin rengi, ırkı, etnik kökeni, dili gibi özellikleri ona bir üstünlük veya aşağılama getirmez.

Soy özelliklerinin dışında bir kişinin fakir, zengin ya da sosyal statü yönünden yüksek ya da aşağı sınıfta olmasının da İslam ve Müslümanlar için hiçbir önemi bulunmamaktadır. Rabbimiz'in **"... Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın..." (Nisa Suresi, 135)** ayetiyle bu konuda Müslümanlara açık bir emir vermiştir. Allah'ın bu emri uyarınca O'ndan korkan mümin, karşısındaki kişi fakir de olsa zengin de olsa, her ne şart olursa

olsun, mutlaka adaletle hükmeder, o kişinin maddi veya sosyal durumu nedeniyle farklı bir tutum içine girmez. Çünkü zenginlik ya da fakirliğin Allah'ın insanları denemek için yarattığı geçici dünya şartları olduğunu bilir. İnsan öldüğü zaman dünyadaki malının ve mülkünün hiçbir değeri kalmayacak, sadece takvasıyla karşılık bulacaktır. Allah'ın hoşnut olacağını bildirdiği tavır ise hakkaniyettir, adalettir, dürüstlük ve doğruluktur. Bu güzel ahlakın karşılığı ise sonsuz ahiret mükafatlarıdır. Rabbimiz'in adalet konusunda Kuran'da bildirdiği bir diğer ayet ise şu şekildedir:

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun... (Nisa Suresi, 135)

Ayette emredildiği gibi iman sahipleri hiçbir durumda adaletten taviz vermez, Allah'ın ayetlerine titizlikle uyarlar. Sadece kan veya dostluk bağı olduğu için haksız yere yakınların korunup-gözetilmesinin, toplumda huzursuzluk oluşturacağı açıktır. Ancak Kuran'ın hükümlerine göre hareket eden bir Müslüman Allah'ın **"... Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (Enam Suresi, 152)** şeklinde bildirdiği tavsiyelerine uyar. Bu tavır onun Allah'a olan güçlü imanının ve güzel ahlakının bir göstergesidir.

Kuran ahlakının ortaya çıkardığı insan ve toplum modeli budur. Allah'ın vahyine değil de, insanların ürettikleri hurafelere dayanan Hinduizm ise adaletsiz, ırkçı, baskıcı, hoşgörüsüz, yabani bir toplum modeli ortaya çıkarmıştır.

Batıl Hindu Dini ve Sihizm

Hindu dinindeki insanı hayvandan aşağı gören kast sistemi, bu dinin mensuplarının büyük bölümü için tarih boyunca hep büyük bir zulüm kaynağı olmuştur. Bu nedenle de İslam dininin hoşgörülü, adaletli, sosyal dayanışmaya önem veren ahlak modeli Hindular için çok büyük bir umut kaynağı olmuştur. Daha önce de vurguladığımız gibi İslam'ın Hindistan topraklarına ulaşmasının ardından çok sayıda Hindu İslam dinini kabul etmiştir. Ancak bazı kesimler de yıllardır içinde yaşadıkları batıl Hindu geleneklerini terk etmekte zorlanmışlardır.

İslam'ı kabul etmeyen bu insanlar farklı bir yol izlemişler, Hindu dinini tam olarak terk edemeyip, Hinduizm ile İslam dinini birleştirerek farklı akımlar oluşturmaya çalışmışlardır. Bu akımlardan biri ise Sihizm'dir ve Sri Guru Nanak Dev Ji (1469-1539) tarafından kurulmuştur.

Guru Nanak yıllar boyunca Müslüman yöneticilerin yanında çalışmış ve İslam dinini çok yakından tanıma fırsatı edinmiştir. Birçok İslam alimi ile tanışıp, fikirlerinden istifade eden Nanak, zamanla Hindu dininin bazı gelenekleri ile İslam dininin temel inanışlarını

biraraya getirerek yeni bir dini kültür oluşturma yoluna gitmiştir. Zaman içinde çevresinde çeşitli insanlar toplanmış ve Sihizm meydana gelmiştir.

Sihler genelde Kuzeybatı Hindistan'ın Pencap bölgesinde yaşamaktadırlar. 1995 sayımına göre nüfusları 18.7 milyondur ve bu sayı Hindistan nüfusunun % 1.9'unu teşkil etmektedir. Ayrıca küçük gruplar halinde İngiltere, Kanada, ABD, Malezya ve Doğu Afrika'da da yaşamaktadırlar.

Sihizm Allah'ın birliği, tüm kainatı Allah'ın yoktan var ettiği, insanlığın kardeşliği ve eşitliği gibi doğru İslami inançları kabul eder. Bunun yanında, kast sisteminin ve puta tapıcılığın reddi de Sihizm'in olumlu yönlerindendir. Ancak Sihizm batıl Hindu dininden reenkarnasyon, karma, nirvana gibi çeşitli sapkın inanışlar içermektedir. Birçok Hindu geleneği, bayramı ve töreni Sihlerce de tatbik edilmektedir.

Batıl karma ve reenkarnasyon inançlarına geniş yer veren Sih dininde, Guru Nanak'tan sonra gelen 9 gurunun (eğitmenin) bir önceki gurunun ruhunu taşıdığına inanılır. 10. guru Gobind Singh'den sonra (1675-1708) silsile yoluyla guruluğa son verilmiştir. Ancak günümüzde 10 guru Sihler tarafından çok büyük bir saygı ile anılmakta ve her Sih'in evinde bu guruların resimleri bulunmaktadır. Gurulara bağlılık, Sih dininin temel inançlarından kabul edilir.

Sihlerin adı, özellikle de Sih militanların Hindistan'ın dört bir yanında yaptıkları eylemlerle dünya gündemine taşınmıştır. Günümüzde Sihler hem Hindularla hem de Hindistan'da yaşayan Müslümanlarla çatışma halindedirler. Özellikle de Keşmir topraklarında Sih militanların eylemleri nedeniyle yıllardır binlerce Müslüman hayatını yitirmiştir. Ancak Hindularla yaşadıkları çatışmalar çok daha büyük kayıplarla sonuçlanmıştır.

1947'de Hindistan'la Pakistan'ın ayrılmasından önce Sihler Pencap'ta çok etkin konumdaydılar. Ancak iki ülkenin ayrılmasının ardından Hindistan'ın farklı bölgelerine dağıldılar. Bunun sonucunda da ellerinde bulundurdukları askeri ve siyasi gücü kaybettiler. Hindistan'da sürmekte olan "Sihlerin Hindulaştırılması" kampanyalarında 1941-1951 yılları arasında yaklaşık 200.000 Sih zorla Hindu yapıldı. Bu dönemden itibaren Hindularla Sihler arasında sürekli çatışmalar yaşandı. Hint Yarımadası'ndaki diğer dinlere göre daha aktif, saldırgan, uzlaşmaz bir topluluk olarak bilinen Sihler, bağımsızlık talebinde bulundukları için saldırılarda, kundaklamalarda, terörist girişimlerde bulundular. Çatışmalar, 1984 yılında Hinduların Sihlerce kutsal sayılan Amritsar Tapınağına girmeleri ve 4 gün 4 gece süren çatışmanın sonucunda sayıları 450 ila 1200 arasındaki Sih militanını öldürmeleriyle daha da arttı. Sihler kısa süre sonra bu saldırıya karşılık verdiler ve bu tapınağa saldırı kararını veren İndra Gandhi, 2 Sih koruması tarafından Ekim 1984 yılında öldürüldü. Bunun ardından Hindu yönetimi tarafından Sihlere yönelik büyük bir operasyon düzenlendi. Resmi açıklamalara göre çoğu Sih olmak üzere 2700 kişi öldürüldü. İnsan hakları örgütleri ve gazeteler ise bu sayının 10.000 ile 17.000 arasında olduğunu açıkladılar.[36] Bu katliama Sih militanlar, önde gelen bazı Hinduları ve politikalarına karşı çıkan ılımlı Sih liderleri öldürerek cevap verdiler. 1984 yılından itibaren

Sihlerle Hindular arasında yaşanan çatışmalarda yaklaşık 30.000 kişi öldü. 1990'lı yılların ortalarına doğru şiddet olayları azalmaya başladı. Ancak son yıllarda Hindu milliyetçiliğinin yükselişi ile çatışmalar tekrar artmaya başladı.

Sihizm, başta da belirttiğimiz gibi, İslam'ın bazı doğrularını kabul eden, ancak Hindu geleneklerini terk etmeyerek bunları Hinduizmle birleştiren batıl bir inançtır. Oysa bu, akıl dışıdır.

İslam, vahye dayalı bir dindir. Hinduizm ise insanların ürettikleri geleneklere dayalıdır. Vahiy, Allah'tan gelen İlahi bilgidir ve mutlak doğrudur. Gelenekler ve diğer insan ürünü görüş ve uygulamalar ise, kaçınılmaz olarak eksik ve hatalıdır. Kaldı ki Hinduizm, önceki bölümlerde incelediğimiz gibi, diğer gelenek veya insan ürünü sistemlerin çoğuna göre çok daha saçma, bağnaz, vahşi, adaletsiz ve sapkın bir inançtır. Dolayısıyla İslam ile Hinduizm arasında bir "karma din" oluşturmak, çok büyük bir sapkınlıktır.

Gerçekte Sihizm, tarih boyunca pek çok insanı saptırmış olan bir yanılgının ürünüdür: Geleneklere körü körüne bağlılık. Allah bu yanılgıya kapılan insanlar hakkında şöyle bildirir:

Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. (Peki,) Ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse? (Maide Suresi, 104)

Bizim de Sihlere çağrımız, "atalarını üzerinde buldukları" dine değil, sadece ve sadece Allah'ın vahyine uymaları ve İslam'la şereflenmeleridir.

Hinduizm, İnsanlığı Sefalete, Açlığa Mahkum Eder

Hinduizmin temelinde yer alan karma inancının çarpık sonuçlarından biri, insanların hastalıklarını, fakirliklerini, acizliklerini, sakat olmalarını bir önceki hayatlarındaki ahlaki kötülüklerinden, hatalarından kaynaklanan bir ceza olarak görmeleridir. Bu nedenle alt kastta olduklarını, bu cezayı hakettiklerini düşünürler. Toplum da bu kişiyi suçlu olarak görür. Sistemin tepesinde olan zenginler ve yönetici sınıf ise, sahip oldukları tüm ayrıcalıkları doğal hakları olarak görürler. Bu batıl inanç yüzünden alt kastlardaki insanlar Hint toplumunda her zaman hor görülmüş ve ezilmişlerdir.

Hinduizmin kurallarına göre alt kastta yaşayan bir insan dünyadayken kastını değiştiremez. Dolayısıyla sosyal statüsünü, mesleğini, yaşam standardını da değiştiremez. Kendisi için yapabileceğini zannettiği tek şey içinde bulunduğu düzene isyan etmeden itaat etmek suretiyle, daha sonraki hayatında üst tabakalara yükselme imkanına sahip olmayı umut etmektir. Aksi takdirde dünyaya tekrar geldiğinde hayvan

veya bitki olacağına inanmaktadır. Peki her insanın davranışlarını kim ölçecek, buna göre bir sonraki hayatındaki biyolojik formunu kim belirleyecektir? Hindular bu soruya cevap veremez, sadece söz konusu hayali karmanın bir doğa kanunu gibi kendi kendine işlediğini sanırlar. Oysa böylesine bir "doğa kanunu" olamayacağı ve dolayısıyla bu inanışın ne kadar büyük bir saçmalık olduğu açıktır. Ancak asırlardır aynı telkinlerle yetişen Hindular - ve Budistler gibi diğer Karma inananları - bu hayali sisteme körü körüne inanmaktadırlar. Bu batıl inancın sonucunda ise, her insanın belirli bir sosyal düzeyde tutulmasını öngören zalim kast sistemi ortaya çıkmıştır.

Hindu toplumunda var olan kast sistemi, insanlar arasındaki yardımlaşma, dayanışma, ihtiyaç içindeki kişiye destek olma gibi kavramları ortadan kaldırmıştır. Çünkü vahşi kast kurallarına göre insanların birbirlerine birer düşman gibi bakmaları sağlanmış, özellikle de dokunulmazlar kelimesiyle ifade edilen kesime adeta ikinci sınıf insan muamelesi hak görülmüştür. Bu insanlar en pis işlerde çalışmak zorunda bırakılmış, yiyecekleri yoksa kimseden yardım görmemiş, hor görülmüş ve aşağılanmışlardır. Fakirlerin hakettikleri için fakir olduklarına inanan Hindular bu kişilere yardım etmez, hastalara, ihtiyaç içinde olanlara, sakatlara kötü gözle bakarlar. Hinduizm insanı en fazla aşağılayan inanıştır. Hayatta en büyük değer verdikleri şey putlarıdır, uydurma ilahlarıdır. Bu nedenle de kendi elleriyle yaptıkları taştan, tahtadan cansız putların önünde eğilmek, onlara hizmet etmek onlar için çok büyük bir mutluluk kaynağıdır. Sözde kutsal bir ağaç, bir yılan, solucan veya inek, Hindu toplumunda insandan çok daha değerlidir. Hinduizmden başka hiçbir inanışta insan bu şekilde aşağı görülmemektedir.

Yardımlaşma duygusunun eksikliği devlet yönetiminde de etkili olduğu için ülkenin sefaleti her geçen gün daha da katlanarak artmaktadır. Hindistan nüfusunun yüzde 15'ini oluşturan yüksek kast üyeleri, ülke zenginliğinin, emniyet, adalet ve medyanın yüzde 90'ını kontrol etmektedirler. Hindistan nüfusunun yaklaşık %40'ı fakirlik çekmektedir. Bu da yaklaşık 400 milyon insanın besin, giyinme ve barınma gibi temel yaşam ihtiyaçlarını karşılayamadıkları anlamına gelmektedir. Bu çok büyük bir rakamdır. İnsan Hakları İzleme Örgütü (Human Rights Watch)'nün hesaplarına göre 15 milyon çocuk fiili olarak kölelik sistemi içinde yaşamaktadır: Bunlar aileleri tarafından borçlarına karşılık fidye olarak verilen çocuklardır.[37] 8 milyon çocuğun tarımda ağır işçi olarak kullanıldığı tahmin edilmektedir. *The Times of India* gazetesinde yer alan 11 Nisan 1984 tarihli bir haberde çocukların yaşadığı koşullar "işkence kampı" olarak nitelendirilmiştir.[38] Tüm bu çocuklar hayatlarını açlıkla boğuşarak geçirirler. Bu sefalet karşısında son derece duyarsız davranan hatta kast sistemi gereğince bunu haklı ve doğru olarak gören dindar Hindular ise, elleriyle yaptıkları heykellere en pahalı yiyecekleri sunarlar. Hindistan, yiyeceklerin aç insanlara değil putlara verildiği bir cinnet diyarıdır.

Hindistan'daki eğitim sisteminin şartları da oldukça olumsuzdur. Okul çağı nüfusunun yaklaşık olarak yarısı (6-14 yaş) ya evdedir ya da çalışmaktadır. Hindistan kamu eğitim sistemi zorunlu değildir ve adaletsizdir.[39] Fakirlerin çocuklarını okula göndermek için gerekli olan malzeme, kıyafet ve ulaşım masraflarına güçleri

yetmemektedir. Eğitim sisteminin yetersizliği hükümet de dahil olmak üzere çoğu kesimin bu konuyu -özellikle de fakirler (alt kastlar) için- gereksiz olarak görmesine neden olmaktadır.

Bu, ancak din ahlakının yaşanmadığı, putperest toplumlarda yaşanabilecek bir sistemdir; çok büyük bir zalimliktir ve Kuran ahlakının tamamen zıttıdır. Allah Kuran'da tüm zayıflıkların, eksikliklerin insanlara dünya hayatında bir imtihan olarak verildiğini haber verir. Allah **"Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele." (Bakara Suresi, 155)** şeklinde buyurmaktadır. Hastalıklar, yokluklar bir ceza değil, Rabbimiz'den bir denemedir. İnsan bunlara sabır göstermekle, tüm eksikliklere rağmen en güzel ahlakı gösterip Rabbimiz'in hoşnut olacağı gibi bir yaşam sürmekle yükümlüdür.

Allah'ın vahyine dayanan hak dinlerde insanlar arası ilişkilerde iyilikte bulunma, yardımlaşma ve dayanışma esastır. Rabbimiz bir ayetinde şu şekilde buyurmaktadır:

... İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (Maide Suresi, 2)

Ayette de açıklandığı gibi, müminler iyilik konusunda çaba sarf etmekle yükümlüdürler. Onlar Allah'ın "**Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir." (Nisa Suresi, 127)** ayetini düşünür ve her yaptıklarının karşılığını Allah'ın izniyle Rabbimiz'in Katında mutlaka alacaklarını hiç unutmazlar. Yukarıdaki ayette Allah makbul olan yardımlaşmanın "iyilik ve takva" konusunda olması gerektiğini bildirmiştir. İyiliğin ne olduğu ise bize Kuran'da açıklanmıştır:

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve Peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (Bakara Suresi, 177)

Rabbimiz'in Bakara Suresi'nde de buyurduğu gibi, iyilik müminin tüm hayatını kapsayan bir ahlak şeklidir ve kişinin tüm yaşamı boyunca uyguladığı bir ibadettir. Müslüman kendisi ihtiyaç içinde olsa dahi yoksula ve yetime yardımda bulunan, sevdiği şeylerden veren **(İnsan Suresi, 8)** ihlas sahibi bir kuldur. Çünkü Allah "**Onların mallarında dilenip-isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı.**" **(Zariyat Suresi, 19)** ayetiyle yardımlaşmayı, infak etmeyi ve iyilikte

bulunmayı bir Müslüman vasfı olarak haber vermiştir. Onların yardımı hiçbir şarta bağlı değildir. Mümin gerektiğinde iyilik yapabilmek ve başkalarını iyiliğe teşvik edebilmek için her türlü fedakarlığı göze alabilir. Yaptığı yardım karşılıksızdır, sadece Allah rızasını hedefler. Peygamber Efendimiz (sav) bir hadislerinde *"Aziz ve Celil olan Allah: Ey kulum, sen fakirlere nafaka ver ki, bende sana nafaka vereyim, buyurdu."*[40] şeklinde bildirmiştir.

Allah İnsan Suresi'nde müminlerin tavrını şu şekilde bildirir:

Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür. Çünkü biz, asık suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimizden korkuyoruz." (İnsan Suresi, 9-10)

Müslüman Allah'ın sonsuz adalet sahibi olduğunu bilir ve dünya hayatında yaptığı güzel davranışların mutlaka bir karşılığı olacağını aklından çıkarmaz. Dünya hayatının geçici olduğunu, asıl yurdun Rabbimiz'in Katında olduğunu hiç unutmaz. Çünkü Allah insanları bu kaçınılmaz sonla uyarmakta ve herkesi güzel davranışlarda bulunmaya davet etmektedir: Güzel davranışta bulunanların alacağı karşılığı ise, Allah ayetlerde şu şekilde bildirmekte ve tüm insanlığa çok güzel bir müjde vermektedir:

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (Nahl Suresi, 30-31)

Hindu Dini Kadınlara Zulmü Emreder

Kitabın önceki bölümlerinde Hinduizmin batıl öğretilerini ve alt kastlara dahil olan insanları bir hayvandan daha aşağı gören ırkçı sosyal düzenini inceledik. Hindu dininin alt kastlara ve Hindu olmayanlara yönelik ırkçı tutumu, kadınlar söz konusu olunca daha katı ve vahşidir. Hindu yazılı metinlerinde kadınların günlük hayatlarına yönelik özel yasaklar, kısıtlamalar mevcuttur ve tüm bu kurallar kadınlar için çok zorlu bir yaşamı öngörmektedir. Erkeklerle kıyaslandığı zaman Hindu kadını adeta bir köle gibidir ve en doğal haklarını bile kullanmaktan menedilmiştir.

Dünya üzerindeki pek çok ülkede kadınlara yönelik kısıtlayıcı uygulamalar, baskıcı gelenekler mevcuttur. Ancak Hindistan'daki gelenekler şiddeti, baskıyı, her türlü aşağılamayı sözde kutsal bir kılıfta insanlara telkin eder. Bu nedenle de Hindular kadınlara zulmetmeyi, onları hor görmeyi ve aşağılamayı kendilerince bir ibadet olarak

görürler. Hindu dininde kadının konumu bu dinin sözde kutsal metinleri arasında yer alan Manu'da şöyle belirtilir:

Bir iradesizlik çıkmazı, bu ahlaki fesat çıkmazı... Bu yangınlar topluluğu, bu gözler kapısını insana kapatan engel, bu cehennem ateşinin ağzı, bu yalan çiçeklerin sepeti, bu zehirli sırrın iksiri, bu insanları değersiz dünyaya bağlayan zincir ya da tek bir kelimeyle kadın...[41]

Asırlardır süren geleneklerinden, din adamlarından ve kutsal olarak kabul ettikleri metinlerden güç alan Hinduların kadınlara yönelik barbar uygulamalarından bazıları şu şekildedir:

- Hindu dininde önemli bir yere sahip olan Manu'da kadınlardan "köpek-pişiriciler" olarak bahsedilir. Bu metinlerde yer alan emirlere göre kadınların mülk edinme hakları yoktur. Kadın her türlü işte çalışıp para kazanabilir. Ama tüm kazandıkları babasına, eşine ya da dul ise oğluna aittir.

- Kadının tek başına, bağımsız bir şekilde bir karar vermesi yasaktır. Böyle bir hak arayışı dahi Manu'da yasaklanmıştır.

- Hindu dinine göre kız çocukları 7 yaşından itibaren evlendirilebilirler. 8 yaşında bir kız çocuğunun ideal eş olduğuna inanılır. Bu uygulama, İngiliz sömürge yönetimi tarafından 1891 yılında yasaklanmış, ancak bu yasak Hindu din adamları tarafından geleneklerle çeliştiği için şiddetle protesto edilip, hayata geçirilmesi engellenmiştir. Hindistan'da çocuk evlilikleri hala toplumun çok büyük bir kesimi tarafından uygulanmaktadır.

- Boşanma hakkı sadece erkektedir. Kadın ne tür bir zulme, baskıya, şiddete maruz kalırsa kalsın eşinden boşanamaz. Her halukarda eşine itaat etmeli, gördüğü muameleye razı olmalıdır. Manu'da bu durum "...Eğer kocasının herhangi bir özel yönü yoksa bile, onu kendi tanrısı gibi saymalıdır" şeklinde sapkın bir emirle hükme bağlanmaktadır.[42] (Allah'ı tenzih ederiz.) Bu inanış günlük hayattaki uygulamalarda da görülmektedir. Eski dönemlerde Aryan erkekleri eşleri izinsiz olarak evden çıkarlarsa onların kulaklarını ve burunlarını kesme hakkına sahiptiler. Bu uygulama hala Hindistan'ın bazı kırsal bölgelerinde devam etmektedir.[43]

- Kast ayırmaksızın, tüm kadınların eğitim için kullanılan temel kitapların büyük bir bölümünü okumaları yasaktır. Kadınlar aynı zamanda Hindu yazılı metinlerini, özellikle de Vedaları, okuyamaz, öğrenemezler.

- Drahoma, yani erkeklerin aldığı başlık parası, Hindu geleneklerinden kaynaklanan bir diğer zulümdür. 1961 yasasıyla yasaklanan drahoma hala Hindistan'da yaygın olarak devam etmektedir. Drahomayı bu kadar önemli kılan şey, bunun kadınlara karşı baskı, işkence ve zulüm amaçlı olarak kullanılmasıdır. Evlilik sırasında kızın ailesi erkeğin ailesine çok büyük bir para verir. Evlilikten sonra da erkeğin ailesi sık sık para ve mal taleplerinde bulunur, ve kimi zaman bunu elde etmek için şiddete başvurur. Bazı erkekler başka bir drahoma daha elde etmek için tekrar evlenmek isterler. Bunun için de genelde genç eşlerini yakarak katlederler. Bu katliamlara intihar ya da ev kazası süsü

verilmektedir. Dolayısıyla Hindistan'da "ev kazası" ile ölen kadınların oranı oldukça yüksektir.[44]

- Hindistan'da kızları olan aileler drahoma nedeniyle büyük bir huzursuzluk yaşamaktadırlar. Çünkü hem büyük bir drahoma verecek, hem de evlendikten sonra kızlarının nasıl bir muameleyle karşılaşacaklarını tahmin edemeyeceklerdir. Son yıllarda hamilelik aşamasında cinsiyetin tespit edilmesinin kolaylaşması, korku içindeki aileleri çok büyük bir vahşete itmiştir. *The Times of India* gazetesinde "Cinsiyet testleri geliştikçe kürtaj arttı" gibi haberler çıkmış ve aynı yıl Bombay'daki bir araştırma, böyle bir testle birlikte biri dışında hepsi kız olan 8.000 fetusun alındığını göstermiştir.[45] Darwinist teorisyenler tarafından geliştirilen ve en acımasız uygulamaları Nazi Almanyası'nda yaşanan öjeni vahşetinin yeni merkezi, Hindistan'dır.

- Yeni doğan kız çocuklarının öldürülmesi Hindu dininin en eski kitaplarındaki kadınlara yönelik acımasız emirlerden kaynaklanmaktadır. Örneğin Aryan metinlerinde bu vahşi gelenek *"Bu andan itibaren yeni doğan bir kız çocuğunu reddet ve bir erkek çocuğunu sahiplen"* sözleriyle onaylanmaktadır.[46] Atharva Veda'da ise *"Bırak kız çocuğu başka bir yerde doğsun, burada erkek çocuğun doğmasına izin ver"*[47] şeklinde bir emir bulunur. Bir kız çocuğu doğuran kadın suçluluk duymaktadır. Bu yüzden yeni doğan kız çocuklarını öldürme, yükten kurtulmanın kolay bir yolu olarak görülmektedir.[48]

Kız çocuklarına yönelik bu insanlık dışı uygulama tarih boyunca din ahlakının yaşanmadığı birçok toplumda da görülmüştür. Aryanların bir adeti olan bu vahşet, aslında Aryanlar gibi diğer pek çok putperest kültürde de görülebilir. Bu putperest kültürlerden biri de, İslam öncesindeki Arap toplumudur. Allah Kuran'da putperest Arapların kız çocuklarını değersiz görerek doğar doğmaz, diri diri toprağa gömdüklerini haber vermekte ve kıyamet günü bu günahın hesabının sorulacağını bildirmektedir:

Ve 'diri diri toprağa gömülen kızcağıza' sorulduğu zaman: "Hangi suçtan dolayı öldürüldü?" (Tekvir Suresi, 8-9)

Başka ayetlerde ise Allah, **"Onlardan birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir. Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir; onu aşağılanarak tutacak mı, yoksa toprağa gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür?" (Nahl Suresi, 58-59)** ifadesiyle, kız çocuğu olduğu için utanan putperestlerin ne kadar büyük bir yanılgı içinde olduklarını açıklamaktadır. Bu putperest adetin sapkınlığını vurgulayan bir diğer ayet şu şekildedir:

Oysa onlardan biri, O, Rahman (olan Allah) için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman, yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahrından yutkundukça yutkunur. (Zuhruf Suresi, 17)

Oysa Allah **"Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dişiler armağan eder, dilediğine de erkek armağan eder. Veya erkekler ve**

dişiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O, bilendir, güç yetirendir." (Şura Suresi, 49-50) ayetiyle, her insana cinsiyetini verenin Kendisi olduğunu hatırlatmaktadır. Erkek çocuğu gibi, kız çocuğu da Allah'ın doğumunu takdir ettiği bir insandır. Anne-babanın sorumluluğu, Allah'ın bahşettiği çocuklarına O'nun emrettiği şekilde sevgi, şefkat ve merhametle bakmaktır.

İslam, tarih boyunca her ulaştığı yerde putperest dinlerin bir barbarlığı olan bebek cinayetlerini yasaklamış ve ortadan kaldırmıştır. Rabbimiz İslam ahlakından habersiz olan bu toplumlara gönderdiği peygamberleri ve indirdiği hak kitapları ile, kız çocuklarına karşı olan bu bakış açısının yanlışlığını bildirmiştir. Peygamberlerin tebliği ve İslam ahlakının insanlar tarafından öğrenilmesiyle birlikte, kız çocuklarını bir utanç vesilesi olarak görme düşüncesi ve cahiliye toplumlarında var olan bu tür uygulamalar büyük ölçüde ortadan kalkmıştır. Ancak Hindistan toplumu asırlardır süregelen sapkın geleneklerini sürdürmekte ısrar etmekte ve kız çocuklarını öldürmeyi hala meşru görmektedir.

Sati Vahşeti ya da Dul Kadınların Yakılması

Hindistan'da sosyal yaşama hakim olan sapkın uygulamalar saymakla bitmeyecek kadar fazladır. Her bir inanışın ise çok detaylı ritüelleri, bölgeden bölgeye değişen şekilleri vardır. Ancak bunların içinde en ürkütücü olanı hiç şüphesiz asırlardır yüzbinlerce kadının ölümüne neden olan "sati" (suttee)dir. Bu geleneğe göre kadınlar kocalarının ölümünün ardından kendilerini yakmalıdırlar.

Korkunç sati geleneği Aryanlar'ın Hindistan'ı istilaları döneminde başlamıştı. Tek bir kişi için uygulandığında sati olarak adlandırılan bu uygulama, kitleler halinde, bir kasabadaki tüm kadınların ve kızların dul kalmasının beklendiği durumlarda (örneğin erkekler bir savaşa gittiklerinde) uygulandığında Jauhar olarak bilinir. Kadınların eşlerinin ardından kendilerini yakmalarının nedeni ise "kocalarından önce ölmemelerinin" cezalandırılmasıdır. Jauhar sırasında, kadınlar hiçbir suçları olmaksızın canlı canlı haşlanır, bazıları iki parçaya kesilir ve diğerleri de köpeklere yem edilir. Hindu gelenekleri bu vahşi uygulamayı meşrulaştırmak için bazı açıklamalar da getirmektedir. Örneğin bazı Hindu metinlerinde "Jauhar'ın kadınların savaşılan düşmanların ellerine düşmesini engellemek için yapıldığı" anlatılır.[49]

Kız kardeşi de drahoma uygulaması nedeniyle çocuk yaşlarında öldürülen Hindistanlı yazar Sita Ararwal 1999 yılında yazdığı *Genocide of Women in Hinduism (Hinduizmde Kadınların Soykırımı)* isimli kitabında satinin tüm Hindu metinlerinde yer alan, asırlar boyunca Brahmanlarca uygulanan ve halen de uygulanmaya devam eden çok yaygın bir gelenek olduğunu detaylı olarak anlatmaktadır.[50] Başta Manu olmak üzere Hindular tarafından ilahi birer vahiy olarak kabul edilen kitaplarda yer alan sati emirlerinden birkaçı şu şekildedir.

Bu eşlerin, üzerinde ölülerin yakıldığı odun yığınına doğru ilk adımı atmalarına izin verin, hiçbir keder olmaksızın gözyaşı dökmeden ve güzelce süslenmiş olarak.[51]

Kocasının cenaze ateşinde ölen bir sati, cennette sonsuz saadetin tadını çıkartacaktır.[52]

Kocanın ardından kendisini kurban etmek, bir kadın için yapılabilecek en üstün görevdir.[53]

Eşe bağlılık gibi doğru bir değeri korkunç bir vahşete dönüştüren sati inancı nedeniyle sayısız kadın asırlardır yanarak hayatını yitirmişlerdir. Hintli kadınlar bu vahşi geleneği kimi zaman kendi talepleriyle, çoğu kez de toplumun baskısıyla uygulamışlardır. Günümüzde sati, Hindistan'da resmi olarak yasaktır, ancak hala yaygın biçimde uygulanmaktadır. Sati vakaları kayıtlara genelde ev kazası, mutfak yangını gibi tanımlarla geçirilmektedir. Bazen de halka açık bir ritüel şeklinde... Örneğin 1987'de Rajasthan'daki Deorala köyünde Roop Kanwar adlı genç bir kadın kocasının cenaze töreninde ateşler arasında öldürülmüş ve sati tekrar tartışılmaya başlanmıştır. Ailesi, yöredeki halk ve pek çok Hindu önder tarafından savunulan Roop'un eyleminin, onun kendi seçimi olduğu iddia edilmiş, bazı kimseler ise genç kadının ailesi ve Brahmanlar tarafından zorla yakıldığını söylemişlerdir.[54]

Bu yakma eylemlerinde kast sisteminin egemenleri olan Brahmanlar tarih boyunca çok büyük bir rol üstlenmişlerdir. Satiyi teşvik eden, tüm ritüeli organize eden genelde Brahmanlar olmuştur. Günümüzde de sati geleneğinin tekrar canlandırılması için çaba gösterenlerin başında yine Brahmanlar gelmektedir. Ararwal'a göre Brahmanların özellikle diğer kastlardaki dulların katledilmesini teşvik etmelerinin iki temel amacı bulunmaktadır.:

1- Kadınlarını ortadan kaldırarak Brahman olmayan ırkların sayısını azaltmak,
2- Öldürülen kadının mallarının Brahmanlarca kamulaştırılması.

İkinci madde, 1641 ve 1667 yılları arasında Hindistan'ı 6 kez ziyaret eden Fransız seyyah Jean Baptiste Tavernier'nin gezi notlarında da geniş yer almaktadır. Tavernier'nin mesleği kuyumculuktur ve Hindistan'a mücevher ticaretiyle ilgili bir işi nedeniyle gelmiştir. Yazdıkları çoğu kimse tarafından ön yargısız gözlemler olarak kabul edilmektedir. Hatta Tavernier'nin yazılarında Hindistan'a yönelik bir hayranlık sezilmektedir. Ancak diğer tüm gözlemciler gibi Brahman olmayan kastların Brahmanlar tarafından yoğun bir şekilde katledilmesinden dolayı şaşkınlık yaşamış, bunu da notlarında anlatmıştır:

Brahmanlar sati yapacak olan kadına eşlik ederek güç ve kararlılık telkin ederler. Avrupalıların bir bölümü, ölüm korkusunun ortadan kalkması ve yaşanacak acıların yok olması için kadına hislerini yok eden bir çeşit içki verildiğine inanmaktadır. Bu kadınların ölmesi Brahmanların çıkarınadır. Çünkü kadının üzerindeki tüm mücevherler, yüzükler, bilezikler yakılmanın ardından ritüeli gerçekleştiren Brahmanın mülkiyetine geçer. Brahmanlar kadın öldükten sonra küllerinin arasından bu ziynetleri bulmaya çalışırlar.[55]

Tavernier'nin tasvirleri, yaşanan vahşetin insanın gözlerinin önünde canlanmasına yardımcı olmaktadır. Brahmanların ilk önce kadını kendisini yakmaya teşvik etmeleri, daha sonra onu bizzat kendi elleriyle canlı canlı yakmaları, sonra da küllerinin arasından ziynet eşyalarını aramaları Hindu ritüellerinin gerçekte vahşi bir sömürünün aracı olduğunu göstermektedir. Tavernier'nin anılarında, bu vahşetin detayları şöyle aktarılır:

Üç farklı yerde kadınların yakıldığına şahit oldum: Gucarat, Agra, Delhi. Nehrin ya da su deposunun kenarında sazlıktan ve çeşitli otlardan oluşan birkaç metrekare büyüklüğünde bir kulübe yapılır. Kulübenin çevresine küçük kaplar içinde yağlar ve çeşitli malzemeler konur. Bu malzemelerin amacı yakma işleminin daha çabuk sonuçlanmasıdır. Kadın yarı yatar pozisyonda kulübenin ortasında durur. Başı çabuk yanan bir tahtaya dayalıdır. Bir Brahman onu sırtından bir demire bağlar. Bağlamasının nedeni kadının ateşten korkup kaçmasını engellemektir. Kocasının ölü bedenini kadının dizlerinin üzerine yerleştirirler. Yaklaşık yarım saat bu durumda kaldıktan sonra, yanında olan Brahman dışarı çıkar ve kadın, din adamlarına ateşi yakmalarını söyler. Brahman, akrabaları ve arkadaşları kadının daha hızlı yanıp, acı çekmemesi için çevredeki yağ dolu kapları ateşe atarlar. Vücut yandıktan sonra Brahmanlar küller arasında yüzük, küpe, bileziklerinden kalan altın ve gümüşleri alırlar. Ritüellere göre bu mallar Brahmanlara aittir.[56]

Bu yapılanlar büyük bir vahşettir ve tüm dünya da satiyi bu şekilde algılamaktadır. Ancak Hindular için sati, ölümün üstesinden gelmeyi seçen sadık bir kadın anlamına gelir ve bu ritüeli gerçekleştiren kadının sözde bir tür tanrıça durumuna geldiği varsayılır.

Hindistan'da binlerce yıl devam etmiş olan bu korkunç geleneği ilk kez yasaklayanların Müslümanlar olması da dikkat çekicidir. *Encyclopedia Britannica*'da da belirtildiği gibi, sati uygulamasını ortadan kaldırmak için girişimde bulunan ilk yöneticiler, 1526-1707 yılları arasında Hindistan'a egemen olan Müslüman Mogul İmparatorluğu'nun hükümdarları olan Hümayun ve oğlu Ekber'dir.[57] Mogul İmparatorluğu'ndan sonra Hindistan'a egemen olan İngiliz yönetimi de sati uygulamasını resmen yasaklamış, 1828 yılında İngiliz genel vali William Bentinck tarafından bu konuda bir kanun yayınlanmıştır. Ancak sati geleneği yok olmamıştır ve halen ülkenin bazı bölgelerinde Hindu geleneklerine sıkı sıkıya bağlı olarak yaşayan köy ve kasabalarda sati uygulanabilmektedir.

Eğitimsiz, cahil Hindu kitlelerin bu vahşeti makul görmelerinden daha da korkunç olan ise, Hindistan'ın en gelişmiş şehirlerinde yaşayıp, okuyup eğitim görmüş insanların arasında bile satinin hala taraftar bulabilmesidir. Hindistan'da her geçen gün daha da güçlenen aşırı milliyetçi gruplar, sati geleneğinin canlandırılması için kampanyalar yürütmektedirler. Örneğin fundamentalist VHP partisinin liderlerinden olup Babürşah Camisi'nin yıkılmasından duyduğu memnuniyeti her fırsatta ifade eden Acharya Giriraj Kishore "Eğer bir kadın eşinden ayrılmaya dayanamayıp, onunla birlikte yakılmak istiyorsa bunda yanlış hiçbir şey yoktur"[58] şeklinde açıklamalarda bulunmaktadır.

Deccan Herald gazetesinde yere alan "VHP Reviving Sati" –(VHP Sati'yi Canlandırıyor)" başlıklı bir haberde de günümüz Hindu milliyetçilerinin kadınlara yönelik

bu zulmün tekrar toplum içinde yayılması için güçlü bir propaganda yürüttükleri ve iktidar partisi BJP'nin de aralarında bulunduğu Sangh Parivar üyelerinin ideolojik olarak satiye taraftar oldukları vurgulanmaktadır. Sita Agarwal *Genocide of Woman in Hinduism (Hindistan'da Kadın Soykırımı)* isimli kitabında Hindu aşırı milliyetçi akımlarıyla kadınlara yapılan zulüm arasındaki bağlantıyı şu şekilde anlatmaktadır:

Günümüzde kadınların aşağı görülmesiyle Hindu milliyetçiliğinin yükselmesi arasında çok yakın bir ilişki vardır. Sangh Parivar üyesi fundamentalist organizasyonlar (BJP, RSS, VHP, Bajrang Dal vs.) Hindistan'ın farklı bölgelerinde Sati, drahoma, kız çocukların öldürülmesi gibi uygulamaları canlandırıyorlar. Bu nedenle de Hindu organizasyonlarının çalışmaları nedeniyle kadının toplum içindeki konumu çok büyük zarar gördü. Bazıları cinsiyetini öğrendikten sonra kız çocuklarını öldürüyorlar. Bazıları canlı canlı yakıyorlar, bazıları boğuyor ya da aç bırakarak öldürüyorlar. RSS ve VHP gibi partilerin üyeleri sati yöntemini açıkça destekliyorlar.[59]

Hindu Dini, Çocuk Yaştaki Kız Çocuklarını Fuhuşa Teşvik Etmektedir

Hinduizm herhangi bir güzel ahlak özelliğini öğütlemediği gibi, sapkınlığı ve ahlak dışı yaşamı da açıkca teşvik etmektedir. Bunlardan biri de "Devadasi -ya da devdasi- sistemi"dir. Hindu geleneklerine göre çocuk yaştaki kızlar Hindu tapınaklarına hizmet için verilirler. Jogini adı verilen bu kız çocuklar "Hindu sözde ilahlarıyla" evlendirilerek, onlara adanırlar. Gerçekte ise tapınaktaki Hindu erkekler tarafından cinsel yönden sömürülürler. Bu evlilikler pek çok araştırmacı tarafından "Hindu dinine hizmet aldatmacasıyla tapınak imzalı fuhuş"[60] olarak tanımlanmaktadır. Bu uygulama ilk olarak Brahmanlar tarafından, halkın ilgisini tapınaklara çekmek ve onlardan para toplayabilmek için ortaya atılmıştır. Brahmanlar halkı da bu uygulamanın içinde yer almaları için teşvik etmişler, bu amaçla da "Vesya darsanam punyam, papa nasanam!" (Fuhuş yapan kadına bakma meziyetiyle, günahlardan kurtulabilirsiniz)[61] şeklinde bir slogan da uydurmuşlardır. Ancak İngiliz yönetiminin çıkardığı bazı kanunlarla yasaklanan bu uygulamaya hala sıkça rastlanmaktadır.

Tapınaklarda yapılan fuhuş Hindular tarafından çok değerli bir ritüel olarak görülür. Tapınaklara verilen kızlar, yani joginiler, onlara göre hayali ilahlarla evlidirler. Bu nedenle de aileler kızlarını tapınakların hizmetine sunmakta hiçbir sakınca görmezler. Bu kızlar 13 yaşına geldiklerinde ilk önce bir resim ya da taşla sembolize edilen Subramania putu ile evlendirilirler. Onlarla ilk olarak rahipler ilişkiye girer[62], daha sonraki gün, 4000 Ruple ile 10000 Ruple (94 – 235 USD) arasında en yüksek miktarda para teklif eden kişiye istediği kadar süre alıkoymak şartıyla satılırlar. Bu ahlak dışı kazanç ise tapınağın geliri haline gelir.

Illinois Üniversitesi'nde yapılan bir araştırmada Hindistan'ın "çocukların fuhuş yaptırılarak cinsel anlamda en çok sömürüldükleri" ülke olduğu belirtilmektedir. Yaklaşık 300.000 çocuk bu ahlaksız düzende kullanılmakta, ortalama yaş ise 13 olarak

belirlenmektedir. Jubilee Action isimli uluslararası insan hakları örgütü tarafından hazırlanan "Hindistan'da Çocuk Fuhuşu" başlıklı bir raporda ise bu sayının her sene yüzde 8-10 arasında arttığı belirtilmektedir. Sadece Belgum bölgesinde 3300 adet devadasi, yani fuhuş uygulanan tapınak bulunduğu tahmin edilmektedir. Fuhuşun bu derece yaygın olması Hindistan'daki AIDS hastalarının sayısını da hızla artırmaktadır. Hindistan'da resmi kayıtlı 3.5 milyon AIDS hastası bulunmaktadır.[63]

Fuhuş trafiğinde kullanılan "jogini" genç kızların büyük bir bölümü kırsal kesimlerden gelmektedir. Toplumun ataerkil yapısı, dini yaptırımlar, asırlardır süregelen gelenekler bu uygulamanın yayılmasının en önemli nedenidir. Illinois Üniversitesi'nin raporunda çocuk fuhuşunun "geleneksel, ayinleştirilmiş ve sosyal olarak organize edilmiş" olduğuna da dikkat çekilmektedir.[64] Devadasi 1982 yılında kanunla yasaklanmıştır. Çocuklarını tapınaklara fuhuş yapmaları için gönderen aileler 5 yıldan başlayan hapis cezalarına çarptırılmaktadırlar. Ancak bu ceza çoğu zaman uygulanmamaktadır. Çünkü devdasinin Hindu dininden gelen bir gelenek olduğuna inanan aileler bunu bir hata olarak görmemektedirler. 2001 yılında, yıllarca zorla fuhuş yaptırıldığı bir tapınaktan kaçan Ashama isimli 35 yaşındaki bir jogini, çocukluğundan beri yaşadıklarını şöyle anlatmıştır:

Tapınağa girdiğim günden itibaren hiçbir zaman huzur bulamadım. Karni'de yaşayan tüm erkeklerin tacizine açık hale geldim... Yaşadığım bu travma, daha ergenlik çağına bile gelmeden önce başladı.[65]

Günümüzde aşırı milliyetçi Hindu grupları da kanunlarla yasaklanan devadasi sisteminin tekrar resmi olarak hayata geçirilmesini savunmaktadırlar. Bu ahlaki çöküşün çok daha ürkütücü bir yönü ise Hindistan gibi çocukların fuhuş ticaretinde kullanıldıkları ülkelerin en gözde turistik mekanlar olarak tanıtılması, dünyanın pek çok yerinden sapkın düşünceye sahip kişilerin yalnızca bu amaçla söz konusu bölgelere akın etmesidir. Oysa fuhuş çirkin bir hayasızlık, Allah'ın haram kıldığı büyük bir günahtır. Allah Kuran'da şöyle buyurur: **"Zinaya yaklaşmayın, gerçekten o, 'çirkin bir hayasızlık' ve kötü bir yoldur." (İsra Suresi, 32)**

Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (Furkan Suresi, 68)

Ancak sapkın Hindu dinini ilk ortaya atanlar gibi asırlardır bu ahlaki sapkınlığı ayakta tutanlar da, söz konusu çirkin ahlaksızlığa ortak olmaktadırlar.

Ancak hiç unutmamak gerekir ki bu ahlakı çöküşü teşvik eden insanların, içinde bulundukları durumdan bir an önce kurtarılmaları gerekmektedir. Bu kişiler ya Hindistan'da olduğu gibi atalarından gördükleri için ya da dünyanın dört bir yanındaki gibi ahlaki dejenerasyon nedeniyle çirkinliği, ahlaksızlığı, sapkınlığı güzel görmeye başlamışlardır. İslam ahlakının hakim olduğu bir toplum ise insanları her zaman en güzele, en doğruya, en dürüst olana, en haysiyetli ve şerefli olan hayata, en akıllı olan

tavra özendirir. Allah bir ayetinde imanı güzel ve ahlaksızlığı çirkin görenlerin doğru yolu bulduklarını bildirir:

... Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkarı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (Hucurat Suresi, 7)

İnsanları kötülüklerden ve sapkınlıklardan alıkoyacak, güzel ahlakı insanlar arasında hakim edebilecek tek güç rahman ve rahim olan Allah'tır. Rabbimiz elçileri aracılığıyla bizlere en güzel ahlakı bildirmiştir. Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (Ankebut Suresi, 45)

İslam'da Kadına Verilen Değer

İslam dininde kadına verilen büyük değer Kuran ayetlerinde ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde detaylı olarak açıklanmaktadır. İslam dininde kadın ve kadın hakları koruma altına alınmış, cahiliye toplumlarında kadınlara yönelik olarak hakim olan yanlış bakış açısı ortadan kaldırılmış, kadına toplum içerisinde saygın bir yer kazandırılmıştır. Alınan tüm bu tedbirler, kadınların lehinedir ve onların zarara uğramalarını, ezilip yıpratılmalarını önleme amacını taşımaktadır.

Allah insanlara Kuran ile en doğru yolu göstermiş ve cahiliye inançlarını taşıyan insanların yanlış uygulamalarını ortadan kaldırmıştır. Rabbimiz Katında üstünlük ölçüsünün cinsiyet değil, Allah korkusu, iman, güzel ahlak, ihlas ve takva olduğu ayetlerde şöyle bildirilmiştir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katı'nda sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (var ettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (A'raf Suresi, 26)

Bir başka ayette ise Allah, **"... Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri,**

benden korkup-sakının." (Bakara Suresi, 197) şeklinde buyurarak, insanlara elde edebilecekleri en hayırlı özelliğin takva olduğunu bildirmiştir. Dolayısıyla insanların hedeflemeleri gereken, mal mülk, şan şöhret gibi maddi değerler değil, kişiyi hem dünyada hem de Allah Katında asıl olarak değerli hale getirecek ve üstünlük kazandıracak olan 'takva' olmalıdır.

Allah bir başka ayetinde de, kimi insanlar arasında bir üstünlük unsuru haline gelmiş olan zenginlik yerine, Allah'ın fazlını istemenin daha makbul olduğunu şöyle bildirmektedir:

Allah'ın kendisiyle kiminizi kiminize göre üstün kıldığı şeyi (malı) temenni etmeyin. Erkeklere kazandıklarından pay (olduğu gibi), kadınlara da kazandıklarından pay vardır. Allah'tan onun fazlını (ihsanını) isteyin. Gerçekten, Allah herşeyi bilendir. (Nisa Suresi, 32)

Allah'ın bildirdiği tüm bu ayetlerden anlaşıldığı gibi, üstünlüğü cinsiyette, fiziksel güçte ya da başka bir cahiliye kıstasında aramak büyük bir yanılgıdır. Tek üstünlük Allah'ın bize bildirdiği gibi imanın ve takvanın üstünlüğüdür.

Allah Kuran'ın **"Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler; onlar için kat kat artırılır ve 'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır. (Hadid Suresi, 18)** ayetiyle, hem erkeklere hem de kadınlara, asıl üstün ve onurlu olan karşılığın Allah'ın bildirdiği ahlakı yaşamakla kazanılacağını hatırlatmıştır.

Kadın ve erkek elbetteki fiziksel anlamda birbirlerinden farklı yapılara sahiptirler. Ancak kadının fiziksel olarak, erkeğe oranla daha az güçlü olması, onun toplum içerisinde erkekten daha az değer görmesi için bir sebep değildir.

İslam ahlakına göre, asıl önemli olan bir insanın cinsiyeti değil, Allah'a derin bir iman ve Allah korkusuyla bağlanmış olmasıdır. Allah'ın emir ve yasaklarına titizlikle uyması, Kuran ahlakını en güzel şekilde yaşamaya çalışmasıdır. Allah Katında asıl değer görecek olan, kişinin bu özellikleri olacaktır. Allah Kuran'da kadın olsun erkek olsun iman eden bir kimsenin sahip olması gereken özellikleri şöyle açıklamıştır:

Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resulü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 71)

Allah'ın ayette bildirdiği gibi, mümin kadınlar ve mümin erkekler aynı sorumluluklara sahiptirler. Allah'a ibadet etmekle, Kuran ahlakını yaşamakla, insanlara iyiliği emredip kötülüğü engellemekle ve Kuran'da bildirilen tüm emir ve tavsiyelere uymakla yükümlüdürler. Allah Kuran'ın **"Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size**

doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir." (Enfal Suresi, 29) ayetinde, Allah'tan korkup sakınan her insana, 'doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış' vereceğini vaat etmiştir. Kişinin kadın ya da erkek olması bu sonucu değiştirmemektedir. Samimiyetine, ihlasına ve imanına karşılık, Allah bir insana hayatın her alanında kendisini doğru yola ulaştıracak, doğru kararlar almasını ve isabetli tavırlarda bulunmasını sağlayacak bir akıl vermektedir. Dolayısıyla akıl, kişinin cinsiyetine göre değil, tümüyle Allah'a karşı olan samimi bağlılığına, yakınlığına ve korkusuna göre gelişmektedir.

Kadın ya da erkek olsun, bu tamamen kişinin Allah'a olan imanının gücü doğrultusunda, ahlakıyla, kişiliğiyle ve üstlendiği sorumluluklarla ön plana çıkmasına bağlıdır. Bu nedenle de İslam ahlakını benimseyen kadınlar için, erkeklere yönelik bir eşitlik mücadelesi değil, bunun yerine 'hayırlarda yarışma' ahlakı söz konusudur. Hayırlarda yarışmak, iman edenlerin, yaşamlarının her anında Allah'ın rızasını kazanabilmek için ellerinden gelen çabanın en fazlasını göstermeleridir. Bu amaçları doğrultusunda, Allah'ın en sevdiği, en razı olduğu ve Allah'a en yakın kişi olabilmek için hayırlarda yarışırlar. Ancak bu yarış, tümüyle Rahmani bir yarıştır. Allah müminleri dünyada ve ahirette öne geçiren özelliğin bu yönde gösterdikleri çaba olduğunu Kuran'da şöyle bildirmektedir:

İşte onlar, hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler. (Müminun Suresi, 61)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefsine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (Fatır Suresi, 32)

Kadın ve erkek arasındaki eşitlik, Allah'ın kadına ve erkeğe dünya hayatındaki imtihan sürecinde eşit haklar tanımasından da anlaşılmaktadır. **"Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye." (Kehf Suresi, 7)** ve **"Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz." (Enbiya Suresi, 35)** ayetleriyle Allah, kimlerin daha güzel davranışlarda bulunacağının ortaya çıkması için, kadını da erkeği de denemekte olduğunu bildirmiştir.

Allah kadına da erkeğe de belirli bir ömür belirlemiş, her ikisini de Kuran'dan sorumlu tutmuş, her ikisine de hayatlarının her anında kendilerine doğruyu ilham edecek bir vicdan vermiş, nefsi ve şeytanı her ikisine düşman kılmıştır. Dünya hayatındaki imtihanın gereği olarak, tüm bu şartlar karşısında kadın ya da erkek olsun her kim güzel ahlak gösterip salih amellerde bulunursa, Allah o kişilerin dünyada ve ahirette en güzel karşılığı bulacaklarını bildirmiştir:

... Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır. (Al-i İmran Suresi, 195)

Bir başka ayette ise Allah, **"Erkek olsun, kadın olsun, bir mümin olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz." (Nahl Suresi, 97)** şeklinde buyurarak, erkek ya da kadın, kim olursa olsun, tüm insanların dünyada ve ahirette hiçbir haksızlığa uğratılmadan eksiksiz olarak karşılık göreceklerini hatırlatmıştır. (Bkz: *Örnek Müslüman Kadın: Hz. Meryem,* HarunYahya, Ocak 2003)

İslam'da kadın ile erkeğin toplumdaki yeri de tamamen eşittir. İslam'a göre kadınların da erkekler gibi eğitim, mal edinme, çalışma, evlenmekte eşini seçme, miras bırakma, kendini ifade etme, kendi yaşamını tayin etme gibi temel hakları vardır. Bu nedenledir ki İslam, tarihte kadınlar için "kurtarıcı" olmuştur. Bu gerçek Batılı yorumcular tarafından da kabul edilmektedir. Ünlü Ortadoğu uzmanı Bernard Lewis, bu konuda şu yorumu yapar:

Genel olarak İslam'ın yayılması eski Arabistan'da kadınların durumu açısından dev bir düzelme sağladı, onlara mal edinme ve diğer pek çok hak kazandırdı ve kocaları ya da sahipleri tarafından maruz kaldıkları kötü muameleye karşı korunma getirdi. Pagan Arabistan'da geleneksel olarak kutsanan kız bebeklerin öldürülüşü, İslam tarafından yasaklandı.[66]

Bir diğer Batılı İslam uzmanı, İngiliz yazar Karen Armstrong, aynı konuda şunları yazmaktadır:

Kız bebek cinayetlerinin yaygın olduğu ve kadınların hiçbir hakka sahip olmadığı İslam öncesi dönemde yaşamın kadınlar için nasıl olduğunu hatırlamamız gerekir. Aynı köleler gibi kadınlara da aşağı bir tür gibi davranılmış, hiçbir yasal hak tanınmamıştır. Bu denli ilkel bir dünyada, Hz. Muhammed'in kadınlar için yaptıkları olağanüstüdür. Herhangi bir kadının şahit olabileceği veya kendine ait herhangi bir mirasa sahip olabileceği düşüncesi bile o zaman için çok şaşırtıcıdır.[67]

Karen Armstrong'un yazdığına göre, İslam'ın ilk yüzyıllarında Müslüman toplumlar dünyada kadınların en özgür ve saygın oldukları toplumlardır. "Müslümanlar, Haçlı devletlerinde Batılı Hıristiyanların kendi kadınlarına nasıl davrandıklarını gördüklerinde dehşete kapılmışlar ve Hıristiyan din adamları da İslam'ı kölelere ve kadınlara çok fazla hak tanıdığı için eleştirmişlerdir."[68]

Kısacası İslam, kadınlara; özgürlük, saygınlık, korunma ve huzur getirir. Hinduizm ise onları vahşet, sömürü, aşağılanma ve korku dolu bir hayata sürükler. Hinduizmin ahiret hayatında getirdiği kayıp ise elbette çok daha büyüktür.

Allah ayetlerde inkar edenlerin cehennemdeki durumlarını şu şekilde haber vermiştir:

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (bağlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar besledikleriniz sizlerden uzaklaşmıştır. (Enam Suresi, 94)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (Al-i İmran Suresi, 151)

5. BÖLÜM
HİNDUİZM'İN FAŞİST YORUMU: HİNDUTVA HAREKETİ

Hindistan tarih boyunca çok çeşitli devletlerin yönetimi altına girdi. 19. yüzyılın sonlarında ise tüm ülke İngiliz İmparatorluğu tarafından işgal edildi. Bu sömürge yönetimi yaklaşık 100 yıl boyunca Hindistan topraklarında çok büyük acıların yaşanmasına neden oldu. İngiliz kuvvetleri tarafından Hint halkına ikinci sınıf insan muamelesi yapıldı, ülkenin tüm zengin kaynakları adaletsizce kullanıldı ve halk yokluk içinde yaşamaya mahkum edildi. 1947 yılında son bulan bu sömürge yönetiminin ardından Hindistan bağımsızlığını ilan etti, ancak bu kez de Hindistan topraklarını yeni bir şiddet dalgası sardı: fanatik Hindu milliyetçiliği. Aslında Hindistan'daki aşırı milliyetçi akımların oluşumu çok daha eski tarihlere kadar gidiyordu. 1920'li yıllarda tüm dünyada esen faşizm rüzgarlarının etkisiyle Hindistan'da da çeşitli faşist yeraltı örgütleri kurulmuştu. Bazen sömürge yönetimini, bazen de ülkenin en büyük azınlık grubu olan Müslümanları hedef alan bu örgütler **"Hindistan Hindularındır", "tek millet, tek kültür, tek din, tek dil"** gibi sloganlarla dikkat çekiyor, eğitim kampları, propagandalar ve askeri yapılanmalarla ülke genelinde hızla yayılıyorlardı.

Hindu örgütlerinin yapılanmasında Avrupa'daki faşist hareketler çok büyük bir rol oynadı. Hindu milliyetçi örgütleri de Avrupa'daki benzerleri gibi ırk üstünlüğünü temel alıyor, farklı kültürlerin ve etnik kökenlerin tek bir ülkenin sınırları içinde bir birlik oluşturmalarının mümkün olmadığını iddia ediyorlardı. Ülkede tek sesliliği oluşturmak için gerekirse şiddet kullanmak gerektiğini, asimilasyon sağlanamıyorsa yok etme yoluna gidilmesi gerektiğini ve Hindistan için tek kurtuluş yolunun bu olduğunu savunuyorlardı.

I. Dünya Savaşı'nın hemen ardından Avrupa'da birbiri ardına iktidara gelen faşist yönetimlerin gözünde tüm sosyal ve siyasi problemlerin çözümü savaş, çatışma ve şiddetti. Bu faşist iktidarlar yeraltı organizasyonları, gizli polis örgütleri ve faşist birliklerle toplum üzerinde büyük bir terör estirmişler ve 2. Dünya Savaşı sonuçlandığında arkalarında 55 milyon ölü bırakmışlardı. İlk faşist yönetim, İtalya'da 1922-1944 yılları arasında iktidarda olan Benito Mussolini'nindi. İtalya'nın ardından Almanya ve İspanya'da faşist partiler yönetime geldi. Faşist İtalya'nın ve Nazi Almanyası'nın ortak hedefi **kendi milletlerinin tüm diğer milletlere tahakküm etmesi, onları ezmesi, köleleştirmesiydi.** Bunun için kullanılacak yolun ise savaş, işgal, katliam ve kan dökme olduğuna inanılıyordu. II. Dünya Savaşı'nın ardından faşizm büyük ölçüde ortadan kalktı. Bazı Latin Amerika ülkelerinde, ya da İngiltere, Almanya, İspanya gibi ülkelerde neo-faşist hareketlenmeler görülse de, faşist iktidarların devri kapandı. Ancak faşist kültür ve faşist politikalar dünya gündeminden asla yok olmadı.

Hindistan da, faşist yönetim anlayışının, faşist sosyal yapılanmanın ve faşist örgütlenmelerin günden güne daha da güçlendiği ülkelerden biridir. 1920'lerde kurulan

aşırı milliyetçi örgütler hiçbir zaman ortadan kalkmamıştır ve hala ülkede çok etkin durumdadır. Üstelik bu hareketler zaman içinde tek bir isim altında birleşmiş, Hinduların desteğini arkasına almıştır ve siyasi partileriyle bugün Hindistan'da iktidardadır. Bu hareket, İtalyan faşist yönetimini kendine örnek alarak organize olan Hindutva Hareketidir. (Hindutva, Hinduizmin ırkçı, şoven ve hoşgörüsüz yönünün günümüze yorumlanmış hali olan milliyetçi bir ideolojidir ve Hindu kültürü ile aynı anlamda kullanılmaktadır.)

Faşist Hindular Hitler ve Mussolini'nin Yolunda

Kitabın önceki bölümlerinde de gördüğümüz gibi Hindu dininde vahşi bir sosyal düzen öngörülmektedir. Toplum farklı sınıflardan oluşmaktadır. Üst sınıflar tüm gücü, zenginliği ve iktidarı ellerinde bulundururlar. Sözde aşağı sınıflar ise acımasız Hindu geleneklerine göre birer köle hükmündedirler. Her türlü kirli işi yapan, hiçbir sosyal hakka sahip olmayan ve üst sınıflarca "kirli-dokunulmaz" olarak isimlendirilen horgörülmüş bir halk... Üst sınıflara mensup olanlar diğerlerini ezmekte, horgörmekte, aşağılamakta özgürdürler. Her türlü şiddet, zulüm, saldırı makul karşılanmakta, yapılanlar ise sapkın Hindu dininin bir gereği olarak görülmektedir. Bu acımasız sistem Hindu milliyetçiliğinin oluşumunda çok büyük bir etkiye sahiptir.

Hindu dininin şiddeti teşvik eden batıl öğretileri de Hindu milliyetçiliğinin oluşumunda çok etkili olmuştur. Hayali Hindu tanrılarının büyük bir bölümü Hindu yazılı metinlerinde öfkeli, saldırgan, kindar, insanları kolaylıkla öldürebilen, katliamlar yapan, acı çektirmekten zevk alan putlar olarak tasvir edilirler. Örneğin bu inançlara göre sözde tanrı Bhrigu bir diğerinin boğazını keser, Gautama Ahallya isimli putu kızıp taşa çevirir. Jahnumuni sinirlendiğinde bütün Ganj Nehri'nin suyunu içer.[69] Sita ise sinirli, küçümseyici, acımasız, sözlü olarak herkese saldıran bir puttur. Devi kavgacı, yırtıcı, saldırgandır.[70] Dolayısıyla Hindu metinleri bir anlamda şiddeti kutsallaştırır, hayatın bir gerçeği olarak insanlara sunarlar. Bu nedenle de Hindular için şiddet yaşamın bir parçasıdır ve doğaldır.

İşte Hindistan'daki fanatik milliyetçilik anlayışını incelerken bu anlayışın kökenindeki Hinduizm etkisinin de gözönünde bulundurulması gerekmektedir. Çünkü Hindular dinlerini insanın tüm hayatını içine alan bir Hindu kültürü olarak değerlendirmektedirler. Zaten Hindu milliyetçiliğinin temel amacını da Hindu geleneklerinin tekrar canlandırılması, Hindu kültürünün tüm toplum tarafından kabul edilip uygulanması oluşturmaktadır. Hindular asırlar süren işgallerin ardından Hinduizmin yavaş yavaş günlük hayattan silindiğini, Hindu birliğini güçlendirmek için bu inanışları zorla da olsa insanların yaşamına sokmak gerektiğini savunmaktadırlar. Hindu inanışlarından kasıt ise putperest tapınmalar, kast sistemi, kadınları ikinci sınıf insan gören bağnazlık ve azınlıkları zorla Hindulaştırmayı hedefleyen vahşi geleneklerdir. Hindu milliyetçileri bu dönüşümü mutlaka gerçekleştirmeyi hedeflemektedirler. Bunun için de her türlü yolu kullanmaya kararlıdırlar. Şiddet, saldırı ve nefret duygularının alevlendirilmesi de bu yöntemlerden biridir.

Hindu milliyetçiliğini temsil eden kurum Sangh Parivar'dır (Sangh Ailesi). Sangh Parivar, Hindistan'daki tüm milliyetçi partileri, örgütleri, resmi ya da gayri resmi tüm kuruluşları şemsiyesi altında birleştiren siyasi bir kurumdur. İktidardaki BJP (Bharatiya Janata Party- Hindistan Halk Partisi), VHP (Vishwa Hindu Parishad - Dünya Hindu Konseyi), Shiv Sena (Faşist Cephe) ve daha başka büyük küçük birçok milliyetçi örgüt, Sangh

Parivar'ın bünyesinde sayılmaktadır. Ancak günümüz Hindu milliyetçileri açısından en büyük önem taşıyan kuruluş RSS'dir (Rashtriya Swayamsevak Sangh- Milli Gönüllü Orduları).

1925 yılında kurulan ve günümüzde de Müslümanlara ve diğer azınlıklara yönelik saldırıların organizatörü olarak kabul edilen RSS, fanatik Hindu milliyetçiliğinin temelidir. Günümüzde birçok siyasi parti ve farklı organizasyonlar bulunmasına rağmen, tüm aktif elemanlar mutlaka RSS'nin eğitiminden geçmişlerdir. Hindistan'daki hükümet kadroları, muhalefet partileri, askeri kadrolar ve emniyet birimlerinin büyük bir bölümü RSS'nin aktif militanlığını yapmış kişilerden oluşmaktadır. Bunların başında ise Hindistan Başbakanı Atal Bihari Vajpayee ve hükümeti gelmektedir.

Keshav Baliram Hedgewar tarafından 1925 yılında kurulan RSS, Almanya ve İtalya'daki faşist örgütlerle çok büyük benzerlikler gösteriyordu. Üstelik bu ilişki sadece benzerlikle sınırlı kalmamıştı. RSS kurucularından olan BS Moonje bizzat İtalya'ya gidip Mussolini yönetiminden tavsiyeler almıştı. Hinduizm konusundaki çalışmalarıyla tanınan İtalyan araştırmacı yazar Marzia Casolari'nin "Hindutva's Foreign Tie-up in the 1930s-Archival Evidence" (Hindutva'nın 1930'lardaki Dış Bağlantıları - Arşiv Kanıtları) isimli araştırmasında RSS kurmayları ile Mussolini yönetimi arasındaki yakın ilişki detaylı olarak belgelendirilmektedir. Casolari'ye göre İtalyan faşist rejiminin temsilcileriyle Hindu milliyetçileri arasında birçok görüşme gerçekleşmişti. RSS örgütünün kuruluşu, ideolojisinin belirlenmesi, organizasyon şemasının oluşturulması ve gençlerin eğitildiği birliklerle güçlendirilmesi, Mussolini İtalyası'ndan alınan ilhamla yapılıyordu.[71]

RSS, kuruluşunun hemen ardından İtalya ve Almanya'dakilere benzer bir askeri eğitime yöneldi. Mussolini'nin yarı-askeri "Kara Gömlekliler"iyle Hitler'in Kahverengi Gömlekliler adıyla da bilinen SA (Sturm-Abteilung, yani "Fırtına Birlikleri") birlikleri temel alındı. Kurulan örgüte "Shakha" adı verildi. Hindistan'ın dört bir yanında kurulan Shakha'larda 6-7 yaşındaki çocuklar sözde düşmanlara (Müslümanlar ve Hıristiyanlar) karşı faşist birer militan olarak eğitiliyor, faşist bir ordu oluşturuluyordu. Mussolini'nin "devamlı barışın zararlı olduğu ve insan gücünün ancak savaşla en yüksek noktaya çıkabileceği" yönündeki Sosyal Darwinist deyişleri, RSS üyeleri arasında büyük bir itibar görüyordu.

1920'li yıllarda yavaş yavaş şekillenmeye başlayan saldırgan Hindu milliyetçilği, Shakha'larda yetişen militanlar sayesinde 1930'lardan itibaren tüm Hindistan'a yayıldı. Bu örgütlenme günümüzde de halen son derece aktiftir. Hindistan topraklarında halen yaklaşık 300.000 kadar Shakha olduğu tahmin edilmektedir ve her Shakha'da 50-100 arasında genç "eğitilmekte", yani radikal ve saldırgan bir milliyetçilik anlayışı ile beyin yıkamaya maruz kalmaktadır.[73] Bu da en az 30 milyon fanatik Hindu militanının acımasız katliamlara imza atmak için hazır olduğunu ortaya koymaktadır. Yıllardır Shakha eğitiminden geçen kişileri de düşünürsek bu sayının daha da büyük olduğu ortaya çıkar.

RSS liderleri Mussolini'nin yanı sıra Hitler'in ırkçı politikalarını da destekliyorlardı. RSS başkanlarından Hedgewar milli birliğin ancak Müslüman ve Hıristiyanlar gibi Hindu

olmayan toplulukların yokluğunda gerçekleşebileceğini ifade etmişti. Çünkü ona göre Hindu olmayanlar Hindu geleneklerini, ideallerini ve kültürünü anlayamaz, uygulayamazlardı. Hedgewar'ın düşünceleri RSS'nin ikinci başkanı olan Madhavrao Sadasivrao Golwalkar tarafından daha da radikalleştirildi. Golwarkar 1938 yılında yayınladığı *We or Our Nationhood Defined* (Biz veya Tanımlanmış Milletçiliğimiz) adlı kitabında sürekli Hitler'e ve onun ırk üstünlüğüne dayanan teorilerine göndermeler yapıyordu. Golwarkar'ın kitabından bazı alıntılar dikkat çekicidir:

Alman ırk gururu günümüzün konusu haline geldi. Almanya, ırkının ve kültürünün saflığını korumak için ülkesini Yahudilerden temizleyerek tüm dünyayı şaşırttı. Irk gururu orada en yüksek noktada kendini gösterdi. Almanya örneği bize farklı kökenlerden gelen ayrı ırkların ve kültürlerin bir birlik altında asimile olmasının imkansız olduğunu da gösterdi. Bu, Hindistan topraklarında yaşayan bizlerin öğrenmesi ve istifade etmesi gereken bir derstir.[74]

Golwarkar'ın Hindu milliyetçilerine verdiği öğüt ise şu şekildeydi:

Eski zeki milletlerin yaşantılarıyla tasdiklenen bu bakış açısına göre, Hindistan'daki Hindu olmayan insanlar ya Hindu kültürünü ya da dilini benimsemeli, Hindu dinine derin saygı göstermeyi öğrenmeli, sadece Hindu ırk ve kültürünün yüceltilmesi üzerinde düşünmelidirler. Yani sadece bu kara parçasına ve eski geleneklere karşı olan hoşgörüsüzlükleri ve memnuniyetsizliklerini bırakmakla kalmamalılar, aynı zamanda bunun yerine sevgi ve sadakatin pozitif tutumunu geliştirmelilerdir. Tek kelimeyle yabancılar olmaktan vazgeçmeliler ya da ülkede hiçbir şey talep etmeksizin, hiçbir ayrıcalık taşımadan - hatta vatandaşlık haklarını bile - tamamen Hindu milletine boyun eğmiş şekilde kalabilirler.[75]

Burada Hindu faşistleriyle Naziler tarafından paylaşılan söz konusu "toplumu zorla tek tip haline getirme" hedefinin İslam'a tamamen aykırı olduğunu da belirtmek gerekir. Hindu faşistleri Hindistan'daki tüm insanlara ya Hindu ideolojisini ve kimliğini benimseme ya da köle olarak yaşama seçeneğini sunmuşlar, Naziler aynı despotizmin daha korkunç versiyonlarını Alman olmayan azınlıklara karşı uygulamışlardır. Oysa İslam'a göre bir toplum içinde farklı etnik kökenlere ve farklı dini inançlara sahip insanlar birarada bulunabilir, barış içinde yaşayabilirler. Hepsine adalet ve hoşgörü uygulanmalıdır. Kuran'da Allah insanların **"birbirleriyle tanışmaları"** için farklı etnik kökenlerle yaratıldıklarını bildirmektedir. **(Hucurat Suresi, 13)** Dolayısıyla İslam ahlakının egemen olduğu bir toplumda hiçbir insan etnik kökeninden dolayı ayrımcılığa maruz kalmaz. Sadece etnik köken farklılığı değil, dini inanç farklılığı da İslam'a göre hoşgörüyle yaklaşılması gereken bir gerçektir. Allah Kuran'da **"Dinde zorlama yoktur"** buyurur. **(Bakara Suresi, 256)** Kuran'ın pek çok ayetinde, diğer dinlerin mensuplarının, özellikle de Kitap Ehli Hıristiyan ve Yahudilerin haklarının gözetilmesi emredilmektedir. Bu nedenledir ki İslam tarihi boyunca, Kuran ahlakının egemen olduğu toplumlarda, Müslüman olmayan azınlıklar büyük bir tolerans içinde yaşamış, inanç ve geleneklerini

korkusuzca uygulamışlardır. Kimse onları zorlamamış, baskı altına almamış, farklı oldukları için köleleştirmeye veya yok etmeye çalışmamıştır.

Bugün bir kısım çevreler tarafından İslam hakkında bunun tam aksi bir tablo çizilmeye çalışılsa da, Kuran'ı inceleyen ve tarih bilen herkes, İslam'ın insanlara tanıdığı söz konusu hoşgörünün farkındadır. Bunlardan biri, ünlü yazar Amin Maalouf'tur. Lübnanlı Hıristiyan bir aileden gelen Fransız yazar Maalouf, Türkçe'ye *Ölümcül Kimlikler* adıyla çevrilen *Les Identitées Meurtrières* adlı kitabında, İslam tarihinin hoşgörü ve adalet örnekleriyle dolu olduğu tespitini yapmaktadır:

İslam tarihinde daha başlangıçtan itibaren, ötekiyle yan yana yaşama konusunda dikkate değer bir yatkınlık görülür. Geçen yüzyılın sonunda, en büyük İslam gücünün başkenti İstanbul'un nüfusu içinde başlıca Rumlar'dan, Ermeniler'den ve Yahudiler'den oluşan Müslüman olmayan bir çoğunluk bulunuyordu. Aynı dönemde Paris'te, Londra'da, Viyana'da ya da Berlin'de nüfusun yarısının Hıristiyan olmayanlardan, Müslüman ve Yahudilerden oluşabileceği düşünülebilir miydi? Bugün bile, kentlerinde müezzinin ezan okuduğunu işiten pek çok Avrupalı rahatsız olurdu.

Hiçbir yargıda bulunmuyorum, ben sadece Müslümanlık tarihi boyunca uzun bir yan yana yaşama ve hoşgörü uygulamasının var olduğunu saptıyorum... Bana göre, tarih İslam'ın, içinde öteki kültürlerle yan yana birlikte yaşama ve verimli etkileşim konusunda sonsuz potansiyel taşıdığını açıkça kanıtlıyor.[76]

"Öteki kültürlerle yan yana birlikte yaşama ve verimli etkileşim" kurmak bir yana, onları kendisine boyun eğdirmek ya da yok etmek isteyen Hindu milliyetçiliğinin, Nazizm'de kendisine ilham kaynakları bulması ise şaşırtıcı değildir. Çünkü Nazizm ile ortak bir pagan anlayışa ve antisemitik nefrete sahiptir.

Nazizm, Hinduizm ve Antisemitizm

Nazi ideolojisi ile Hinduizm arasında çok derin bağlantılar vardır. Bilindiği gibi Nazi ideolojisinin özünü, Ari ırkın üstünlüğünü sağlamak ve bu ırkın kültürünü dünyaya egemen kılmak oluşturur. "Ari ırk", aynı zamanda Hinduizm dinini de kurmuş olan Aryanlar'dır.

Kitabın önceki bölümlerinde Hinduizmin, MÖ 2500-1500 yılları arasında kuzeybatıdan gelerek tüm Kuzey Hindistan'ı işgal eden Aryanlar tarafından kurulduğunu belirtmiştik. Hinduizmdeki acımasız kast sistemini kuran, kendilerini bu sistemin tepesine yerleştiren, putperestliği bu dinin özü haline getirenler, yine Aryanlardır. Kısacası Hinduizm, bir Aryan yapımıdır. Nitekim tarihçiler "Hint-Aryan" (Indo-Aryan) dilinden ve kültüründen söz ederler. Dünya tarihinin önemli parçalarından biridir bu kültür. Diğer bir önemli kültür ise Ortadoğu'da gelişmiş olan "Sami" veya diğer bir ifadeyle "Semitik" kültürdür. İki farklı kültür arasındaki çok temel bir fark, Hint-Aryan kültürünün putperest inançlara sahip olması, Sami kültürünün ise vahye dayalı İlahi dinlere bağlı olması ve Tevhid (Tek Allah) inancını benimsemesidir. Sami halkların en önemlileri, kuşkusuz Araplar ve Yahudiler'dir.

Avrupalıların büyük bölümü ise etnik köken olarak Hint-Aryan kaynaklıdır. Dolayısıyla millattan önceki Avrupa tarihi, Hint-Aryan kültüründe öngörüldüğü gibi, putperest, savaşçı, barbar, acımasız bir dünyadır. Ancak MS I. yüzyıldan itibaren, bu kültürün sapkın öğelerinden kurtulmaya ve Hıristiyanlığı kabul ederek Tek Allah inancını ve İlahi dinlerin ahlaki kıstaslarını benimsemeye başlamışlardır. Bir başka deyişle, Hıristiyanlığın Avrupa'ya egemen olması, aynı zamanda Hint-Aryan kültürünün yenilgiye uğratılması anlamına gelmiştir.

Ancak 19. yüzyıl Avrupası'nda garip bir ideoloji doğar: Sami kültürüne (ve tabi ki İlahi dinlere) düşman olan, bunun yerine Avrupalıların yeniden Hint-Aryan kültürüne dönmesi gerektiğini savunan ırkçı, yeni-putperest bir ideoloji. *Encyclopædia Britannica*, bu ideolojinin kökenini ve Nazilere nasıl uzandığını şöyle özetler:

19. yüzyılda Comte de Gobineau ve daha sonra onun takipçisi Houston Stewart Chamberlain tarafından ısrarla savunulan bir fikir doğdu. Bu, Hint-Avrupa dillerini konuşan "Aryan ırkı"nın insanlığın kaydettiği tüm ilerlemenin mimarı olduğu ve Samilere, "sarı ırka" ve "siyahlara" karşı ahlaken üstün olduğu fikriydi. Nordik, ya da diğer bir ifadeyle Alman halklar, en saf "Aryanlar" olarak kabul edilmeye başlandı, 20. yüzyılın ikinci yarısında antropologlar tarafından çürütülecek olan bu fikir, Adolf Hitler ve Naziler tarafından benimsenecek ve Alman hükümetinin Yahudileri, Çingeneleri ve diğer "Aryan olmayanları" yok etme politikasının temeli olacaktı.[77]

Kısacası Nazi ideolojisinin özü, Hinduizmin de temelini oluşturan Aryan kültürünün diriltilmesiydi. Nitekim Nazi ideolojisini kuranlar Hinduizme büyük ilgi duymuşlardı. Nazilerin *okült* (gizli, büyülü, esrarengiz) fikirlerinin öncüsü olan Helena Petrovna Blavatsky, pagan inanışların kökenlerini bulmak için Hindistan'a gitmiş ve orada yıllarca

yaşamış bir Hinduizm hayranıydı. Nazizmin bir diğer öncüsü sayılan, sonradan SS'ler tarafından benimsenecek olan yan yana iki S sembolünü ilk kez kullanan Guido von List, 1904 yılında Viyana'da Guido von List Derneği'ni kurmuştu ve bu garip birliğin en dikkat çekici özelliklerinden biri, Hinduizmdeki Tantra ritüellerini uygulamasıydı.[78]

Nazilerin ünlü sembolü olan Gamalı Haç da aslında bir Hindu sembolüydü. Batı dillerinde gamalı haç anlamına gelen Swastika kelimesi, Hint dili olan Sanskritçe'de "soylu olmak" anlamına geliyordu ve Hinduizmi kuran Aryanları ifade etmek için kullanılan bir kavramdı. Swastika'yı Almanya'da ilk kez Thule Derneği adlı okült bir örgüt kullanmıştı ve Naziler de sembolü bu örgütten devralmışlardı. Hitler *Mein Kampf (Kavgam)* adlı ünlü kitabının 2. cildinde, 7. bölümde, Swastika'nın bir Aryan sembolü olduğunu övünerek açıklamıştı.

Bugün Swastika Hindistan'da halen çok yaygın biçimde kullanılmaktadır, çünkü bu sembol batıl Hindu dininde hayali ilah Ganeşa'yı temsil etmektedir. "Hindistan'ın Swastika Tanrısı" adlı bir makalede, bu konuda şu bilgiler verilir:

Milyonlarca Hintli için, Ganeşa Hindu panteonundaki *(putperest bir halkın bütün sözde tanrılarına verilen ad)* en önemli ilahtır; çünkü ancak onun aracılığıyla Hindular ruhsal evrendeki diğer tanrılara olan dualarını aktarabilirler... Ganeşa'nın ana sembolü olan Swastika ise, iki varlık aleminin arasındaki bağlantı noktası olarak görülmektedir: Günlük yaşamın dışsal gerçekliği ve ruh, efsane ve büyünün içsel, zamansız alemi. Hindistan'da her nereye giderseniz, Swastika'nın sergilendiğini görebilirsiniz. Ev hanımları tarafından eşikleri ve kapıları sembolik olarak korumak; rahipler tarafından seremonileri ve sunakları süslemek; iş adamları tarafından ise hesap defterlerinin açılış sayfalarını kutsamak için kullanılır.[79]

Hindu sembollerini benimseyen Naziler'in Hint ve diğer Uzak Doğu dinlerine olan ilgisi ise tarihçiler tarafından detaylarıyla ortaya konmuş bir gerçektir. Oxford Üniversitesi'nden ünlü tarihçi Nicholas Goodrick-Clarke'ın *The Occult Roots of Nazism* (Nazizm'in Okült Kökenleri) isimli kitabı (1992) bu konudaki temel eserlerden biridir. Clarke'ın açıkladığı gibi, Nazilerin Hinduizm ve benzeri putperest inançlara olan ilgisi semboller düzeyinde kalmamış, bu putperest inançları desteklemek için pek çok çalışma yürütmüşlerdir.

Öte yandan Nazilerin neo-Pagan ve neo-Aryan ideolojisine kapılarak ömrünü Hinduizme adayan ilginç şahsiyetler de vardır. Yine Nicholas Goodrick-Clarke'ın kaleme aldığı *Hitler's Priestess: Savitri Devi, the Hindu-Aryan Myth and Neo Nazism (Hitler'in Rahibesi: Savitri Devi, Hindu-Aryan Efsanesi ve Neo Nazizm)* adlı kitapta, Savitri Devi adlı fanatik bir Nazi'nin Hitler'i desteklemek için Hindistan'da yaptığı çalışmalar anlatılmaktadır.

1905 yılında İngiliz ve Yunan bir anne babanın kızı olarak ve Maximiani Portas ismiyle Londra'da doğan Savitri, büyüdükçe putperest Aryan kültürüne büyük bir hayranlık duyar ve 1932 yılında Aryan medeniyetinin köklerini aramak için Hindistan'a

gider. Savitri Devi ismini, Hinduizme olan hayranlığından dolayı sonradan alır. Hakkında yazılan bir makalede, fikir ve faaliyetleri şöyle anlatılmaktadır:

Modern dünyada Hinduizmin yegane yaşayan Aryan mirası olduğunu düşünüyordu ve sadece Hinduizmin Yahudi-Hıristiyan inancına karşı koyabileceğine inanıyordu.

(Kast sisteminin tepesinde yer alan) saf ırk olarak gördüğü Brahmanlara büyük hayranlığı vardı. Aryan-Nazi hareketine ve Hinduizme olan taraftarlığı, iki dünya savaşı arasındaki dönemde Hindistan'daki siyasi arenaya girmesine neden oldu. 30'lu yılların sonunda, Hindu Mahasabha ve The Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS) gibi milliyetçi Hindu örgütleriyle işbirliği içindeydi, ki bu örgütler Müslümanların yükselişini durdurmak için hızla büyüyorlardı.

1937 yılında, Kalküta'daki Hindu misyonunun başkanı olan Srimat Swami Satyanand ile tanıştı ve ona hizmetlerini sundu. Satyanand'a Hindistan'ın Aryan tanrılarına saygı gösteren tek ülke olduğunu ve dolayısıyla Yahudilerin etkisini durdurabileceğini anlattı. Satyanand ise, bu fikirlerden etkilenmiş bir şekilde, Devi'ye, onun büyük bir hayranı olduğu Adolf Hitler'in aslında Vişnu adlı Hint tanrısının beden bulmuş hali olduğunu söyledi.[80]

Yani radikal Hint milliyetçileri, Hitler'i "beden bulmuş Hint tanrısı" olarak görüyorlardı! Bu batıl inanış, aslında her ikisi de akıl dışı birer inanç olan Nazizm ile Hinduizmin ortaklığını ortaya koyuyordu. Bu ortaklığın belirgin bir yönü de, anti-Semitizm'di, yani tek Allah'a inanan Samilere düşmanlık. Nazi anti-Semitizmi Yahudilere ve kısmen Hıristiyanlara yönelikti. Hindu anti-Semitizminin hedefi ise Hindistan Yarımadası'ndaki Müslümanlardı. Aynı makalede yazar şunları belirtmektedir:

1939'da Devi, Hindu Misyonu'nun yardımları ile, "Hindulara Uyarı" başlıklı bir kitap yayınladı. Kitapta Kongre'nin seküler politikalarına şiddetle karşı çıkıyor, Hindistan'ın sadece Hindu kimliğine sahip olduğunu vurguluyor ve Hindulara, Müslümanların güçlenmesine engel olmaları için çağrıda bulunuyordu.

1930'lu yıllar boyunca yapılan bu "çağrı"lar, Hindu bağnazlığının daha da büyümesine neden olacak ve bunun acı sonuçları 40'lı yıllarda ortaya çıkacaktı. Hindistan'ın bağımsızlığını kazanması ve ardından Pakistan'ın kurulmasıyla birlikte, Hindular ve Müslümanlar arasındaki gerilim giderek büyüyecek ve Hindu saldırıları ile başlayan olaylarda binlerce masum insan ölecekti. Hindu fanatizmi, ılımlılığı savunan Hinduları bile hedef alacak, Müslümanlarla Hinduların barış içinde birarada yaşamalarını savunan Mahatma Gandhi'nin fanatik bir Hindu tarafından katledilmesi, bunun en çarpıcı örneği olacaktı.

II. Dünya Savaşı öncesindeki dönemdeki Hint milliyetçiliğine bakıldığında, Nazi özentisinin ve Müslümanlara yönelik antisemitizmin daha pek çok örneği görülebiliyordu. RSS liderlerinden Savarkar 14 Ekim 1938'de yaptığı bir konuşmada **"Yahudilerin Almanya'daki konumlarıyla Müslümanların Hindistan'daki durumunu"** kıyaslıyordu. Onların Almanya dışına çıkarılmalarını, bunun için zor kullanılmasını yerinde bir karar olarak görüyordu. Aynı şekilde Müslümanların ve Hinduların da birlikte bir millet

oluşturamadıklarını savunuyor ve "azınlıkların her zaman çoğunluğun kararlarına uymak zorunda olduklarını" söylüyordu.[81] Geçtiğimiz yıllarda İngiltere'nin en önemli edebiyat ödülü olan Booker Prize'ı kazanan ünlü Hintli yazar Arundhati Roy, Hindistan'da "Sangh Parivar" (Birleşik Aile) ismi altında faaliyet gösteren Hindu gruplarının faşizan milliyetçiliğini şu şekilde tanımlamaktadır:

Günümüzün Hindistan'ı ve savaş öncesi Almanya'sı arasındaki benzerlikler çok ürkütücü olmasına karşın şaşırtıcı değildir. RSS'nin kurucuları ve BJP'nin ahlaki ve kültürel birliği olan National Volunteer Force- Ulusal Gönüllüler Kuvveti- yazılarında Hitler ve onun yöntemlerine olan hayranlıklarını belirtme konusunda çok açıktılar. Buradaki tek fark, bizim Hindistan'da bir Hitler'e sahip olmadığımızdır. Biz bunun yerine, çok başlı, çok silahlı ve adına "Sangh Parivar" denen birleşik bir cepheye sahibiz; ki bunun içinde her biri farklı bir yöntem kullanan BJP, RSS, VHP, Bajrang Dal ile Hindu politik ve kültürel teşkilatları vardır. Sangh Parivar'ın dehası, farklı zamanlarda farklı insanlara farklı bir görünüm çizebilmesinde yatmaktadır. Farklı dillerde konuşur. Birkaç çelişkili şeyi aynı zamanda söyleyebilir. Sangh Parivar'ın kollarından biri (VHP), militanlarını (azınlıkları yok etmek için) Nihai Çözüm'e hazırlanmaya çağırırken, onun daha yüksek makamdaki lideri olan Başbakan, tüm yurttaşların, dinlerine bakılmaksızın saygı göreceği konusunda ulusa garanti verir. Ama bir yandan da "Hint kültürüne hakaret eden" kitap ve filmleri yasaklayıp, resimleri yaktırabilir.[82]

Sangh Parivar'ın yapısını yakından tanıyan Dr. Partha Banerjee "The "Sangh": What is it, and what is it not? (Sangh: Nedir, Ne değildir?)" başlıklı çalışmasında Hindu örgütleri ile Avrupa'daki faşistler arasındaki benzerlikleri tarif ederken "Irk üstünlüğüne dayanan eski geleneklere dönüşe çağrı, hiyerarşik ve askeri bir organizasyon, lidere körükörüne bağlılık, saldırgan dış politika..." gibi maddeler sıralamakta ve şu sonuca ulaşmaktadır.

... RSS her gün kendi militarist topluluklarında işçilerine ve sempatizanlarına Hinduların yeryüzündeki en büyük millet olduğuna ve onun yerleşimcilerinin "mutlu, refah içinde ve dindar"' olduklarına dair vaaz vermektedir. Sangh liderleri Hindistan'ın tüm problemlerinin başlamasının Hindu ırkının ihtilafı, Müslüman ve sonra da İngiliz saldırganlarının bu ‘'kutsal toprak parçası'' nı istila etmeleri ve ele geçirmeleri nedeniyle olduğundan söz etmeyi hiç unutmamıştır. Sangh Parivar'ın uzun vadeli hedefi tabii ki kültürel ve politik olarak bir ‘'Büyük Hindistan'' yaratarak ‘'geçmişteki zafer dönemini'' geri getirmektir. (Yani Himalaya'dan Kanyakumari'ye, Gandhar'dan Brahmadesh'e- Kuzey'deki Tibet'ten Hindistan'ın güney ucuna ve batıda Afganistan'dan Burma, Laos, Tayland ve Kamboçya dahil olmak üzere Güneydoğu Asya'ya) uzanan bölünmez bir Hindistan. Bu ‘'birlik'' rüyasına tüm dünyadaki Hinduları örgütleyerek ulaşılabilir. RSS gerçekten de aktif bir şekilde sistematik tasnif yöntemini uygulayan hiyerarşik, militarist bir örgüttür... Kavgacı bir milliyetçi siyaset daima RSS propagandasının ön planında yer almaktadır...[83]

Sangh Parivar Hindistan toplumu ve Hindistan'da yaşayan tüm azınlıklar için büyük bir tehlikedir. Çünkü bu grup mücadelesini sadece ateşli söylemlerle sınırlı tutmamakta,

bir yandan da kanlı cinayetler, katliamlar, kundaklamalarla yürütmektedir. Sangh Parivar'ın Mahatma Gandhi'nin ölümünden bu yana ülkede gerçekleşen 20.000'den fazla ölümden sorumlu olduğu hesaplanmaktadır.[84] Hindistan'daki milliyetçi akımların saldırılarının şiddetini artırması Hindu aydınları arasında da tepki görmektedir. Delhi Üniversitesi'ndeki siyaset profesörü M. Mohanty'nin belirttiğine göre: *"Demokrasiye ciddi bir tehdit savuran Hindu fundamentalist örgütleri arasında gittikçe artan hoşgörüsüzlük, Hindistan'daki faşist güçlerin artışının bir işaretidir. Geçmişte Avrupa faşizminin yaptıklarını bugün Hindular yapmaktadırlar."*[85]

Faşist Örgütler Hindistan'da İktidardalar

Dünya üzerinde ırkçı eğilimleri olan birçok siyasi parti, kuruluş ya da örgüt bulunmaktadır. Almanya'daki Neo-nazilerin, İngiltere'deki dazlakların, ABD'deki Ku Klux Klan'ın ve daha birçok ülkedeki faşist örgütlerin faaliyetleri bilinmektedir. Ancak Hindistan'da durum çok daha farklıdır. Çünkü Hindistan'da ırkçı örgütler –diğer bir deyişle Sangh Parivar- iktidardadır. Bu iktidar sadece hükümetle de sınırlı değildir; muhalefeti, askeri kadroları, bürokrasisi ile Sangh Parivar Hindistan'ı tamamen ele geçirmiş durumdadır. Dr. Partha Banerjee, Hindu milliyetçi organizasyonlarının temel birimi olan bir Shakha'da 15 yıl geçirmiş ve orada yaşadıklarını *In the Belly of the Beast: The Hindu Supremacist RSS and BJP of India-An Insider's Story"* (Canavarın Karnında: Hindu Irkçısı RSS ve BJP, Bir Köstebeğin Anıları) isimli ilginç kitabıyla dile getirmiş eski bir "militan"dır. İlk girdiği yıllarda Shakha'yı arkadaşlarıyla oyunlar oynadığı, marşlar söylediği bir yer olarak görmüştür. Ancak şimdiki duygularını şöyle tarif eder:

Ancak itiraf etmeliyim ki bugün endişeliyim. Şimdi ‘'Sangh Parivar'' hakkında düşündüğümde aklıma kabus gibi bir benzetme geliyor. ‘'Sangh''i çok eski zamandan kalma bir kozanın içerisinde biraz değişime uğramış korkutucu böcek gibi görüyorum. Öyle ki yalnızca genişlemek için değişime uğramış ve yakaladığı herşeyi yiyen, fakat hiçbir zaman kabuğundan dışarı çıkmayan bir böcek. Sangh sürekli olarak genişleyen bir yaratık. Bunu oldukça yavaş bir şekilde yapar, fakat muhtemelen büyük bir tehlike olmasına rağmen hiç kimse onun ne kadar tehlikeli olduğunu anlamaz- bunun sebeplerinden biri de hiçkimsenin onu görememesidir. Bazıları onu renkli ağaçların uzak bir köşesinde ağacın orta kısmındaki özü çiğneyen oyuncu, büyük bir koza olarak, bazıları şakalar yapan, hoş görünmeyen bir nesne olarak, bazıları da ancak akademik çevrelerde bir tartışma konusu olarak görmektedirler. Fakat böcek büyümeye, değişmeye ve yakaladığı herşeyi oburca yemeye devam eder. Kendisini etrafındaki doğanın tüm gençliğinden ve tazeliğinden alarak besler. Böylece daha büyük, daha güçlü ve daha iğrenç hale gelir.[86]

Şu an iktidarda bulunan BJP partisi Sangh Parivar'ın 3 büyük üyesinden biridir. Ve bu partinin Genel Başkanı Atal Bihari Vajpayee eski bir RSS militanıdır, fanatik Hindu

milliyetçilerindendir. BJP üyelerinin yüzde 75'i de RSS kademelerinden gelmişlerdir. Bu kişiler Hindu basınındaki aydınlarca RSS militanlarının politikacı kıyafeti giymiş halleri olarak tanımlanmaktadırlar. BJP'nin popülaritesinin de Müslüman ve Hıristiyan azınlıklara karşı kullandığı fanatik üsluptan kaynaklandığı düşünülmektedir. Vajpayee Müslümanlara ve diğer azınlıklara yönelik saldırılar gerçekleştiğinde de her zaman Hindu militanlarının yanında yer almış, onları desteklemiştir. Bazı çevreler tarafından ılımlı bir kişi olarak tanıtılan Vajpayee kendi yazdığı ve RSS'nin resmi yayın organı *New Delhi*'de yayınlanan "Sangh Benim Ruhumdur" (The Sang Is My Soul) başlıklı makalede, ilk kez 1939 yılında ilişkiye girdiği RSS ile ne kadar derin bağlantıları olduğunu ortaya koymuştur. RSS'nin ideolojisini, RSS üyelerinin halka davranışlarını çok sevdiğini ve takdir ettiğini, Sangh'in kendisi için bir aile gibi olduğunu söylemiş ve "hepimiz tek bir vücuduz" demiştir.[87]

Vajpayee ilk iktidara geldiği dönemde tüm dünya kamuoyu tarafından ılımlı bir kişi olarak algılanmıştı. Hindularla Müslümanlar arasındaki çatışmaları sona erdireceğini, ülkeye barış getireceğini vaat etmişti. Ancak bu ılımlı politika çok kısa sürdü. BJP iktidarının ilk dönemlerinde Müslümanlara karşı düzenlenen yoğun Hindu saldırılarında Vajpayee gerçek yüzünü gösterdi. Saldırıların ardından sorumluları ortaya çıkarmak için bir girişimde bulunmadı, aksine Hindu militanlarla iş birliği yapan yöneticileri, emniyet birimlerini her zaman destekledi. Bu politikayı bugüne kadar da sürdürmüştür. *CNN*'in internet sitesinde yer alan "Vajpayee Gerçek Yüzünü Gösteriyor" (Vajpayee Reveals His True Colors) başlıklı bir haberde ilk başlarda ılımlı bir görüntü çizen Vajpayee'nin zaman içinde gerçek yüzünü gösterdiği, fanatik Hindulara açıkça destek olduğu vurgulanmıştır. Haberde Vajpayee'nin de üyesi bulunduğu BJP'nin Hindu milliyetçiliğinin en fanatik üyelerinden oluştuğu, Vajpayee'nin fanatizmini bir maske ardında sakladığı, ancak artık bu maskesinin düştüğü belirtilmektedir. Vajpayee, partisinin idare kurulunda yaptığı bir konuşmada da Müslümanlara açıkça saldırmış ve Hinduların diğer dinlere verilecek olan özgürlüğün sınırları konusunda karar yetkileri olduğunu söylemiştir. *CNN*'in haberinde dikkat çekilen bir diğer önemli konu ise Gucarat'ta Müslümanlara yönelik katliamın, tecavüzlerin, yakma ve yağmalamaların halk tarafından da büyük bir destek gördüğü, bu nedenle de BJP'nin bu desteği kaybetmemek için hemen seçime gidilmesine karar verdiğidir.[88] Bu seçim kampanyası sırasında Vajpayee, binlerce Müslümanın ölümüyle sonuçlanan Gucarat Katliamı'nın organizatörü olan RSS'i şiddetle savunmuş, onu ısrarla "kültürel ve sosyal bir organizasyon" olarak tanımlamıştır.[89]

Hindistan'ın tanınmış gazetecilerinden Praful Bidwai, *Asia Times*'da yayınlanan 17 Kasım 2000 tarihli "Hindu Irkçıları İktidardalar" (Hindu Supremacists Reign Supreme) başlıklı yazısında BJP ile RSS'nin ilişkisini şu şekilde açıklar:

Tarihsel olarak BJP ve onun selefi olan Jana Sangh (1951'de kuruldu), 600,000 üyesi olduğu iddia edilen ve tümü erkeklerden oluşan gizli bir militarist örgüt olan RSS yoluyla taraftar toplamaktadır. RSS, BJP'nin akıl hocası, ideolojik ustası ve örgütsel kapı bekçisi gibi hareket etmektedir... RSS BJP'yi ve sürekli büyüyen Sangh Parivar'ı denetim altında tutmaktadır...[90]

Sangh Parivar'ın politik üyelerinden biri de son derece militan bir örgüt olan Shiv Sena'dır. Shiv Sena üyeleri ırkçı saldırganlıklarını açıkça dile getirmekte, Hindu milliyetçilerinin yaptıkları saldırıları, kundaklamaları teşvik etmektedirler. Shiv Sena'nın ırkçı lideri Bal Thackeray'ın da konuşmalarında ve röportajlarında Hitler'i ve Nazi Almanyası'nı övdüğü bilinmektedir. Thackeray, demokrasinin Hindistan için uygun olmadığını ve Hintlilerin ''faydalı bir diktatörlüğe'' ihtiyaç duyduğunu söylemektedir.

Bugün de Hindistan'da tüm bu saydığımız radikal milliyetçi gruplar tarafından savunulan Hindutva (Saf Hindu Milleti) hareketini ideolojik açıdan beslemek, toplum içinde güçlenmesini sağlamak için çok ciddi bir propaganda yürütülmektedir. 200'e yakın farklı organizasyon aktif kampanyalar başlatmıştır. Amerika'da ve Avrupa ülkelerinde de çeşitli milliyetçi Hindu örgütleri çalışmalar yürütmektedirler. Bu amaçla binlerce kitap ve çeşitli dokümanlar basılmakta, internet siteleri hazırlanmakta ve Hindutva ideolojisini yaymak için kullanılmaktadır. Bu metinler tamamen çarpıtılmış bilgilere dayalıdır, amaç halkın beynini bu tip bilgilerle doldurup, azınlıklara karşı şiddete yönlendirmektir. Bu kitapçıklarda Hinduların asırlardır Hıristiyan ve Müslümanlardan çok büyük zulümler gördüğü gibi yalanlar anlatılmakta, ülkedeki her türlü sorunun sebebi olarak bu gruplar gösterilmektedir.[91] Kullanılan yöntemler, 1930'larda Nazilerin Yahudiler aleyhinde yürüttüğü kirli propagandadan farksız gibidir. RSS'nin bugün Hindistan'a ne kadar egemen olduğu Yeni Delhi'de Üçüncü Dünya araştırmaları Akademisi'nde dersler veren ve Hindutva ile ilgili çalışmalarıyla tanınan Achin Vanaik'in "The New Indian Right-Soldiers of Hindutva" (Yeni Hindistan Sağı - Hindutva'nın Askerleri) başlıklı makalesinde detaylı olarak anlatılmaktadır:

Bugün RSS, gerek nicelik açısından, gerek sivil toplum içerisindeki örgütlü güç açısından, gerekse moral açısından soldan kat be kat üstündür. Binlerce okulun yönetimine sahip olmalarının yanı sıra, ev kadınlarından yatılı okul öğrencilerine ve emekli askeri personele değin toplumun tüm kesimlerini bünyesinde barındıran cephe örgütlenmelerine sahiptir. Örgütün belkemiğini, bekar oldukları tahmin edilen, yılmaz, tüm vakitlerini örgütlenmeye harcayan, kendilerini hayallerindeki saf Hindu milleti hedefine kilitlenmiş Hinduların kardeşliği oluşturur. Tamamı erkeklerden meydana gelen yerel şakhalar, sarsılmaz bir sadakat ve itaatkarlık etiğiyle, talim ve terbiye yoluyla, kültür-fiziğe ve vücut geliştirmeye yaptıkları vurguyla varlıklarını sürdürüyorlar. Mahalli örgütlenmeleri son derece sağlam. Hindistan Ulus Hareketinden bu yana, çapı ve gücü en büyük olay olan Ayodha camisi karşıtı kampanya, RSS'nin altyapısı ve tek merkezden kumandası olmaksızın kotarılamazdı... Hindutva fenomeninin kökleri derindedir ve yok edilmesi bir o kadar güçtür. Faşizmin bir güç olarak tek bir kullanım alanı mevcuttur: Devlet. Hindutva'nın ise iki tanedir: Devlet ve Yeni Hindistan'ı ayakta tutacak iskelet (ruh) rolündeki RSS. Faşizmin (Avrupa'da) devlet iktidarındaki nihai bozgunu veya geri çekilişi onun yok oluşunun da emaresiydi. Sangh Parivar içinse bu durum söz konusu değildir.[92]

Vanaik'in de söylediği gibi Sangh Parivar, Hindistan topraklarında Hindutva ideolojsini tam olarak hakim kılma, yani Hindistan'a koyu bir Hindu fanatizmini egemen

kılma konusunda çok kararlı gözükmektedir. Bunun için de, ideolojik akrabaları olan Naziler'in Almanya'yı Judenrein (Yahudiden arındırılmış) hale getirmeleri gibi, Hindistan'daki Hindu olmayan azınlıkları yok etmek istemektedirler. Bu nedenle de, öncelikli hedef olarak gördükleri Müslümanlara yönelik baskı, terör, saldırı ve yıldırma eylemlerini 1990'lı yıllardan bu yana çok artırmışlardır. İktidarı ele geçirmelerinin ardından bu eylemlerini devletin de maddi ve manevi desteğiyle yürütmektedirler. Geçtiğimiz 10-15 yıl Hindistanlı Müslümanlar için çok büyük acılarla, kayıplarla ve katliamlarla geçmiştir. Dünya gündeminde de yer alan bazı olaylar bile, Hindistan'ın bu karanlık ideolojisinin gerçek yüzünü anlamak için yeterli olmaktadır.

6. BÖLÜM
FAŞİST HİNDULARIN İLK HEDEFİ MÜSLÜMANLAR

Günümüzde Hinduizm bazı çevreler tarafından "barış ve tolerans dini" olarak tanıtılmaktadır. Hinduların diğer dinlere hoşgörülü davrandıkları ve her türlü inanca yaşama hakkı tanıdıkları ileri sürülmektedir. Oysa bu çok büyük bir aldatmacadır. Kitabın önceki bölümlerinde de vurguladığımız gibi Hinduizm ırkçı bir dindir ve Hindu kültürü farklı dinlere hatta kendi içindeki farklı sınıflara karşı hoşgörüyü değil, baskıyı öngörmektedir. Üst kastlardaki Hindular acımasız kast sisteminin bir gereği olarak kendi halklarına yönelik asırlardır çok büyük bir zulüm politikası izlemektedirler. Ancak bu şiddet ve baskı politikasının çok daha fazlasını "Hindu olmayanlar" ya da "İşgalciler" olarak tanımladıkları Müslüman ve Hıristiyan azınlıklara karşı yürütmektedirler. Hindistan ve yükselen Hindu milliyetçiliği üzerine yaptığı araştırmalarla tanınan İngiliz tarihçi Prof. Douglas Spitz "The RSS and Hindu Militancy in the 1980's" (1980'lerde RSS ve Hindu Militanlığı) başlıklı makalesinde Hindu miliyetçilerinin bu düşünceyi nasıl bir temele oturttuklarını şu şekilde tarif eder:

RSS düşünürleri, Hindu kültürünün Hindistan'ın tek yerli kültürü olduğunu ve tüm Hintliler bu kültürü paylaşana ve bunu kendi ortak ulusal kimliklerinin temeli olarak tanıyana kadar Hindistan'ın millet olarak bütünleşemeyeceğini iddia etmektedirler. Ortak bir Hindu kültürü esasına dayanan bu ulusal bütünleşme hedefini gerçekleştirmek için 2 temel şartın yerine getirilmesi gerektiğini öne sürmektedirler. Birincisi, Hinduların kast, mezhep, sınıf, bölge ve dil ayırımlarını aşarak güçlü, organik bir Hindu milletini oluşturacaklarını fark etmeleridir. İkincisi de, dinleri ve kültürel ilham kaynakları yabancı topraklardan gelen Hindu olmayanların, özellikle de Müslümanlar ve Hıristiyanlar, onlarınki gibi Hindu kültürünü ve onun tarihsel kahramanlarını benimsemeleridir.[93]

Bu asimilasyon politikasının öncelikli hedefi ise Hindistan topraklarında 200 milyon gibi çok büyük bir nüfusa sahip olan Müslümanlardır.

Hinduların Müslüman halka karşı yürüttükleri bu baskı politikasını incelemeden önce İslam dininin Hindistan topraklarında ne kadar köklü bir yerinin olduğunun üzerinde durmak gerekir.

Hindistan halkı İslam dini ile 7. yüzyılın başlarında tanıştı. 11. ve 12. yüzyıllarda Türklerin Hint topraklarına girmesiyle ise İslam dini Güney Asya'da hızla yayılmaya başladı. Abbasi Devleti'nin çökmesiyle birlikte Güney Asya'da birçok küçük Müslüman devleti oluşmuştu. Bu devletler Belucistan, Afganistan, Multan ve Sind bölgelerinde müstakil olarak varlıklarını sürdürürken, 977 yılında Gazne'de ilk büyük Müslüman devlet kuruldu. Gazne Devleti, -aynı Osmanlı İmparatorluğu'nun Anadolu topraklarında yaptığı gibi- bölgede birbirleriyle çatışan tüm Müslüman hanedanlıkları tek bir bayrak altında

birleştirdi. Bunun ardından Hint Devleti Müslümanlara karşı savaş ilan etti. Yapılan birçok muhaberenin ardından Gazne Devleti 1008 yılındaki Peşaver Savaşında Hintlileri büyük bir yenilgiye uğrattı ve Kuzey Hindistan'ın büyük bir bölümüne yayıldı. Uç, Gucarat, Lahor, Delhi, Bengal Müslüman kuvvetleri tarafından sırasıyla fethedildi. Özellikle de Gazneli Sultan Mahmud döneminde bu putperest topraklarda İslam ahlakı ve kültürü büyük bir hızla yayıldı. Yerli halk kendi istek ve seçimiyle dalga dalga İslam dinini kabul ediyordu. Hindistan'a 17 ayrı sefer yapan Sultan Mahmud'un İslam dinini yayma yolunda yaptıkları İslam dünyasında büyük bir yankı uyandırdı. Abbasi halifesi tarafından Sultan ve ailesine şeref ünvanları verildi. Sultan Mahmud 30 yılı aşan hükümdarlığı zamanında İslamiyet'in Hindistan'da kökleşmesini sağlamış ve bugünkü Pakistan'ın ve Bangladeş'in bir bakıma kurucusu olmuştur.

1206 yılından Hint-Türk İmparatorluğu'nun kuruluş tarihi olan 1526'ya kadar Hindistan topraklarında beş Müslüman hanedan hüküm sürdü: Memluklar, Halaciler, Tuğluklar, Seyyidler ve Ludiler... 1516 yılında Ludi İmparatorluğu'nu ortadan kaldıran Timur'un torunu Babur Şah Mogul İmparatorluğu'nu kurdu ve 17. yüzyıla kadar bu bölgede hüküm sürdü. Ancak bu imparatorluk zaman içinde zayıfladı, küçüldü ve sonunda yıkıldı. Ardından tüm Hint Yarımadası 1858 yılında İngiliz sömürgeciliğinin kontrolüne geçti. Hindiçini olarak bilinen bölge de Fransızlar tarafından sömürgeleştirildi.

Kısacası İslamiyet Güney Asya'da çok köklü bir tarihe sahiptir ve Müslümanlar asırlar boyunca bu topraklara hakim olan İslam İmparatorluklarının mirasçılarıdırlar. Bu nedenle de günümüzde İslam'ın yüksek ahlakını ve kültürünü yüz milyonlarca Müslümanın yaşadığı Hint Yarımadası'nın dört bir yanında görmek mümkündür. Camiler, medreseler ve daha birçok tarihi eser üstün İslam Medeniyeti'nin bu topraklara ne kadar büyük katkısı olduğunu ortaya koymaktadır.

Hindistan topraklarındaki 200 milyon Müslüman, dünyanın en kalabalık azınlık nüfusunu oluşturmaktadır. Ancak bu büyük azınlık, çoğunluğu oluşturan Hinduların yıllardır dozu sürekli artan şiddetiyle ve eylemleriyle karşı karşıyadır. Hindistan'da yaşayan Müslümanlar, aşırı milliyetçi Vişna Hindu Parişad Partisi (VHP)'nin başını çektiği ırkçı Hindu örgütler tarafından öldürülmekte, evleri yakılmakta, topraklarından sürülmekte ve çeşitli işkencelere maruz kalmaktadırlar. Olaylarda polis Hinduların tarafını tuttuğundan, hayatını kaybedenlerin veya yaralananların çoğu Müslümanlardan olmakta, buna rağmen polis olaylardan sonra daha çok Müslümanları tutuklamaktadır. Bunun en açık örneklerinden biri 6 Aralık 1992 tarihinde, 16. yüzyıldan kalma tarihi Babür Camisi'nin yıkılması sırasında yaşanmıştır.

Babür Camisi'ne Yapılan Vahşi Saldırı

Hindistan topraklarında yaşayan Müslümanlar özellikle de Hindu milliyetçiliğinin yükselişe geçtiği son yarım asırdır barbarca saldırılara maruz kalmaktadır. Bu saldırıların

en önemlisi hiç şüphesiz Ayodhya kentinde bulunan Babür Şah (ya da Babür) Camisi'nin yıkılışıdır.

430 yıl kadar önce Mogul İmparatoru Babür Şah tarafından yaptırılan bu cami Hindistanlı Müslümanlar için çok büyük bir önem taşımaktadır. Ancak bu cami yıllardır Hindularla Müslümanlar arasında çok büyük anlaşmazlıklar doğurmaktadır. Hintliler İslam medeniyetinden kalan çok kıymetli bir tarihi eser olan bu caminin sözde ilahlarından biri olan Rama'nın doğduğu yerin üzerine inşa edildiğini iddia etmekte, bu nedenle de caminin bir an önce yıkılıp yerine bir Hindu tapınağının inşa edilmesini istemektedirler. İddiaların tek dayanağı, kulaktan kulağa yayılan masalsı efsanelerdir. Kendilerince uydurmuş ve asırlardır bu saçma inanca göre hareket etmişlerdir.

Hindistan tarihi ve Hinduizm konusundaki en önemli isimlerden biri olan California Üniversitesi'nden Prof. Brian K. Smith "Re-envisioning Hinduism and Evaluating the Hindutva Movement" (Hinduizmi Yeniden Tasarlamak ve Hindutva Hareketini Değerlendirmek) başlıklı çalışmasında Ayodhya ve Rama tapınağı ile ilgili çok çarpıcı gerçekler ortaya koymaktadır.[94] Prof. Smith'in ortaya koyduğu delillerden biri Archaeological Survey of India tarafından yapılan bir araştırmadır. Bu kurumun genel başkanı Prof. B. B. Lal 1970'li yıllarda yaptığı detaylı araştırmalar sonucunda geçmiş tarihlerde Ayodhya bölgesinde herhangi bir Hindu tapınağı bulunduğuna dair en ufak bir kanıt dahi bulamadığını açıklamıştır. Smith'in bir diğer kaynağı ise Hindistan'ın en önemli üniversitelerinden biri olan Jawaharlal Nehru'nun yayınladığı bir araştırmadır. Üniversitenin Tarih Araştırmaları Merkezi "The Political Abuse of History" (Tarihin Siyasi Açıdan Suistimal Edilmesi) başlıklı yayınlarında bu konuya değinmiş ve Ayodhya konusunda çok büyük bir yalana başvurulduğunu ortaya koymuştur. Çalışmalarında Ayodhya'da geçmiş dönemlerde bir tapınak bulunduğuna dair "hiçbir delilin hiçbir zaman" bulunmadığını belirtmişlerdir. Ancak Hindu radikaller bu saptamalara hiçbir şekilde itibar etmemiş ve Ayodhya'nın dışında Hindistan genelindeki 3000 farklı Hindu kutsal bölgesinin Müslüman imparatorlar tarafından ele geçirildiğini iddia etmeye devam etmişlerdir. Bu bölgelerin de gelecek yıllarda birer Ayodha olabileceği pek çok kişi tarafından dile getirilmektedir. Hintli araştırmacılara göre çok yakın zamanlarda Hinduların hedefi olabilecek merkezlerden biri ise Benares'de bulunan 17. yüzyıla ait bir camidir.[95]

Babür Camisi'nin yıkılmasına yönelik ilk büyük kampanya 1990 yılının sonbaharında, şu anda iktidar partisi olan BJP tarafından başlatıldı. BJP'nin o günkü lideri L. K. Advani, caminin yıkılıp yerine tapınak yapılmasına karşı Hinduların ayaklanmasını körüklemek amacıyla bir araba turuna çıktı. Hindu putlarından Mahabharata'nın at arabasını temsilen, süslerle donanmış bir minibüs, yaklaşık 20 büyük şehir ile yüzlerce kasaba ve köyü turlarken, Müslümanlara yönelik ardı arkası kesilmeyen şiddet olaylarını başlatmış oldu. Çılgına dönen kalabalık bir grup, Babür Camisi'ni çevreleyen duvarları aşarak, caminin 16. yüzyıldan kalma kubbelerine Hindu bayrakları diktiler. Ancak bu olayların ardından

hiçbir soruşturma açılmadığı gibi, söz konusu saldırı BJP'nin oy oranında büyük bir patlama meydana getirdi.

1992 yılında camiye yönelik saldırılar daha da arttı. 4 Aralık 1992 Cuma günü Advani'nin kampanyasının ardından harekete geçen 50 bin kadar Hindu, Babür Camisi önünde toplanarak büyük bir gösteri yaptı. Hindular ertesi gün de kalabalık gruplarla camiye saldırıda bulunarak 430 yıllık Babür Camisi'ni yerle bir ettiler. İşte bu yıkım olayı Hindularla Müslümanlar arasında şiddetli çatışmaların meydana gelmesine sebep oldu. Bu, VHP gibi Sangh Parivar üyesi partiler tarafından desteklenen ve yıllardır planlanan bir saldırıydı. Bu saldırı öncesi, Babür Camisi yerine uzun zamandan beri Rama tapınağını inşa etmek için her türlü şiddete başvuran aşırı milliyetçi Vişha Hindu Parişad Partisi (VHP) liderlerinden Ram Chandra Pramhans saldırgan açıklamalarda bulunuyordu.

Bu olayın ardından çıkan çatışmalarda ise 2000'den fazla Müslüman vahşice katledildi. İktidardaki BJP ve Başbakan Vajpayee ise bu olayların en önde giden destekçilerindendi. VHP gibi ırkçı örgütlerle sıkı bir ilişki içindeydi. Çatışmalar sadece Hindistan toprakları ile sınırlı kalmadı. Bangladeş, Pakistan ve İngiltere'de de çeşitli çatışmalar oldu. Ayrıca bu olaylar yüzünden Pakistan ile Hindistan arasındaki gerginlik daha da arttı.

1992 yılında adı geçen caminin yıkılması üzerine çıkan çatışmaları yatıştırmak için Hint hükümeti bu cami yerine yenisinin inşa edileceği vaadinde bulundu. Fakat aradan 10 yılı aşkın bir süre geçmesine rağmen, bu vaadini yerine getirme yönünde herhangi bir adım atmadığı gibi Hinduların, caminin yerine bir Hindu tapınağı inşa etme planlarının önüne geçmek için de ciddi bir gayret göstermedi. Hint Hükümeti'nin bu tutumundan cesaret alan Hindular 2003 yılında Babür Camisi'nin arazisi üzerine bir Hindu tapınağı inşa etmek için harekete geçtiler. Müslümanlar da buna fırsat vermek istemeyince yine çatışmalar çıktı ve yedi yüz kişi daha hayatını kaybetti.

Dünyanın en saygın insan hakları örgütlerinden olan Human Rights Watch (İnsan Hakları İzleme Örgütü), yayınladığı raporlarda Hindistan'da Müslümanlara yönelik bu ve benzeri saldırılar hakkında çok detaylı bilgiler verir. HRW 1994 yılına ait bir raporunda Ayodhya'daki Babür Camisi'nin yıkılışının iktidardaki BJP Partisi ve Hindu milliyetçi gruplar tarafından yürütülen bir kampanya sonucu gerçekleştiğini, polisin ve diğer güvenlik güçlerinin hiçbir şekilde olaylara müdahale etmediğini belirtmektedir. Raporda önemli bilgiler yer almaktadır:

BJP Hükümeti'nin cami korunacak sözüne rağmen, bölgedeki polis söylentilere göre ne bölgedeki yıkıma ne de ardından gazetecilere ve diğerlerine yapılan saldırılara müdahele etmedi. Kuzey Hindistan'ın ötesindeki şehirlerdeki vahşette 1000'den fazla kişi öldü. Ölenlerin büyük bir kısmı polis tarafından vurulan Müslümanlardı. Öldürülenlerden bazıları evlerinden çıkarılıp hemen idam edilmişti. Gucarat Eyaleti'ne bağlı Surat'da Müslümanlara saldırıda kadınlara zorla tecavüz edildi. Ocak'da 700'den fazla kişinin öldüğü Bombay'daki dokuz günlük vahşette Müslümanlar yine ana hedeftiler. Çoğunluğunun Hindu militer Shiv Sena örgütünü savunduğu Bombay polisi ise kasten

Müslümanları hedef aldı ve çeteler Müslümanların evlerini yakarlarken onlar sadece seyrettiler.[96]

Ülkede olaylar zaman zaman durgunlaşsa da kavganın ateşi tamamen söndürülememektedir. Bunda Hinduların tapınak inşa etme girişimlerini tekrar etmelerinin ve Hindistan hükümetinin Hindulara cesaret veren tutumunun önemli rolü olmaktadır. Bu yüzden zaman zaman yeni çatışmalar çıkmakta, Hindu militanlar Müslümanların evlerini kundaklamakta, kadınlara saldırmakta ve hemen her saldırıda masum insanlar hayatlarını kaybetmekte veya yaralanmaktadır.

Gucarat Eyaleti'ndeki Çatışmalarda Binlerce Müslüman Barbarca Katledildi

Babür Camisi'ne yapılan saldırının benzerleri yıllardır Hindistan topraklarında süregelmektedir. Her çatışma, Hinduların Müslümanlara ait evleri, işyerlerini ve otomobilleri kundaklamaları ve yakmaları ile sonuçlanmaktadır. Gece uyurken evleri ateşe verilen Müslümanlar arasında diri diri yanarak ölen insanlar vardır.[97] Hindistan yönetimi bu konuda birçok göstermelik önlem alsa da gerçekte saldırıları el altından desteklemektedir. Bu durum, insan hakları örgütlerinin raporları ile açıkça ortaya konmaktadır. Örneğin Human Rights Watch (İnsan Hakları İzleme Örgütü) Hindistan'da Müslüman halkın yaşadıklarıyla ilgili birçok rapor hazırlamış ve bu raporlarda da hükümet yetkililerinin, yerel yöneticilerin ve emniyet birimlerinin tutumunu, görgü tanıklarının şahitliklerinden yola çıkarak ortaya koymuştur.[98] Ancak Hinduizmin ırkçı ideolojisinden ve iktidarda olan yönetimlerden güç alan Hindular saldırılarına büyük bir hızla devam etmektedirler.

2002 yılının ortalarında bir trenin yakılmasıyla başlayan ve sonra da yaklaşık 2000 Müslümanın vahşice katledilmesiyle devam eden olayların arka planında da Babür Camisi'nin yıkılması konusundaki gerginlik vardı. Bu kez olaylar Gucarat Eyaleti'nde gerçekleşti. Bir grup radikal Hinduyu taşımakta olan bir tren yakıldı. İddiaya göre treni Müslümanlar yakmıştı, ancak olayın bir provokasyon olduğu daha ilk günlerde dile getirilmeye başlandı. Nitekim *BBC*'de yayınlanan bir haber de, bu şüpheleri doğrular nitelikteydi. Trende bulunan bazı kişiler yangının treni durduran bazı Müslüman gruplar tarafından çıkarıldığını söylüyorlardı. Ancak adli tıp raporları tam tersini delillendiriyor ve yangının trenin içinden çıkarıldığını ortaya koyuyordu.[99] Bu kundaklama olayının ardından Hindistan Hükümeti bir yandan Müslümanları hedef gösterirken diğer yandan Hindu militanları tahrik etti. RSS gibi ırkçı örgütler de bekledikleri fırsatı ellerine geçirdiklerini düşünüyorlardı. Hindistan Hükümeti'nin vahşeti tırmandıran tutumundan güç alarak Hindu saldırganlar Müslümanların üzerine şiddetle saldırdılar. Yüzlerce kişilik gruplardan oluşan Hindu militanlar Müslümanların evlerini bastılar. Evler ateşe verildi, kadınlara tecavüz edildi, insanlar canlı canlı yakıldı, evler ve dükkanlar yağmalandı,

insanlar kamyonlarla ezildi, günler süren bir katliam gerçekleşti. Cesetler ise kanallara ve nehirlere atıldı. Olaylara ne polis kuvvetleri, ne yerel yönetimler, ne de Vajpayee iktidarı müdahalede bulunmadı. Tam tersine birçok tecavüz ve kundaklama olayı polislerin koruması altında ve eşliğinde gerçekleştirildi.

Özellikle de Hindistan'ın batısındaki Ahmedabad şehrinde fanatik Hindular vahşi bir katliam daha gerçekleştirdiler. Hindulardan oluşan polis ve ordu birlikleri, saldırıları önlemek için en ufak bir çaba göstermediler. Gazeteciler, Ahmedabad'ın birçok bölgesinde çetelerin otomobilleri yaktıklarını, dükkanları yağmalayıp ateşe verdiklerini, polisin ise gruplar halinde onları seyrettiğini bildirdiler. Ahmedabad'daki Hindular, Narora gecekondu mahallesini basarak, çoğu çocuk 27 Müslümanı diri diri yaktılar. Karayollarında toplanan Hindu çeteler ise, otomobilleri durdurup "içeride Müslüman olup olmadığını" soruyorlardı. Sadece Hinduların yola devam etmesine izin verilirken, Müslümanlar dışarı çıkarılıp öldürülüyordu.[100] 11 kişinin saklandığı bir kiler yakılınca yedi kişi öldü. Sekiz kişilik bir aile arabalarının içinde canlı canlı yandı. Bıçaklar, demir çubuklar, kılıçlar ve hokey sopalarının kullanıldığı bir saldırıda, en az 48 kişi öldü. Hastaneler çoğu bıçak yarası yüzünden gelenlerle doluydu. Pek çok kentin duvarlarına "Müslümanları nasıl yakacağınızı bizden öğrenin" yazılırken, Hindu militanlar yabancı muhabirlere, "Her ne olduysa iyi oldu. Bu sorunu halletmenin tek yolu Müslümanları yok etmek" diye demeçler veriyorlardı.

Gucarat'ta yaşananlarla ilgili tüm dünya basınında çok fazla haber yer aldı. İnsan hakları örgütleri birçok rapor hazırladılar. Ancak bu raporlar ne dünya kamuoyunu ne de Hindistan Hükümeti'ni harekete geçirmedi. Katliami bizzat yaşayan Müslüman kadınların açıklamaları temel alınarak hazırlanan "The Gujarat Massacre Affected Minority Women, The Survivors Speak" (Gucarat Katliamı Azınlık Kadınlarını Etkiledi, Hayatta Kalanlar Anlatıyor) başlıklı bir raporda ise özetle şu gerçekler ortaya konuyordu:

- Vahşet "kendiliğinden gelişen" bir eylem değildir. Bir ön hazırlık, organizasyon ve hedefin belirlenmesinde hassasiyet tespit edilmiştir.

- Yardım kamplarında hayatta kalan kadınlar arasında – tecavüz, birden fazla kişi tarafından tecavüz, kitlesel tecavüz, çıplak dolaştırılma, vücutlarına çeşitli objelerin sokulması, sarkıntılık dahil- cinsel vahşetin en vahşi biçimlerine maruz kalan birçok kadın bulunmaktadır. Tecavüze uğrayanların büyük bir çoğunluğu sonra canlı canlı yakılmıştır.

- Kadınlar üzerindeki etki fiziksel, ekonomik ve psikolojiktir. Bütün bu üç cephede de devletin onlara yardımcı olmak için çaba gösterdiğine dair hiçbir delil yoktur.

- Gucarat'ın ana dilinde yayın yapan bazı basın organları vahşetin desteklenmesinde, özellikle kadınlara karşı cinsel vahşetin tahrik edilmesinde tehlikeli ve kriminal bir rol oynamıştır.

- Hamile kadınların karınları kesilmiş, fetuslar (doğmamış bebekler) çıkarılıp ateşe atılmıştır.

- Tecavüz ve kadınlara yönelik saldırılara, hiçbir gazetede, televizyonda yer verilmemiş, bu olaylar devlet ve polis tarafından gözardı edilmiştir.

- Birçok çocuk bu insanlık dışı tecavüzlere, yakma olaylarına şahit olmuştur. Bu çocuklar üzerinde çok büyük bir psikolojik tahribat meydana gelmiştir.

- Devlet, görevini yapmamaktan kaynaklanan hiçbir pişmanlık göstermemiştir. Hükümet yetkilileri "Yapabileceğimiz hiçbirşey yoktu. Bütün Hinduların kalplerinde doğal bir nefret ve kızgınlık vardı. Biz bunu kontrol edemedik" demekle yetinmiştir.

- Polislerin aktif olarak çetelere yardım ettiği, iş birliği yaptığı ve hatta bazı olaylarda çeteyi yönlendirdiğine dair birçok delil vardır. Bazı video çekimlerinde Müslümanların evlerinin duvarlarına "Polis de bizim tarafımızda" gibi sloganların yazıldığı görülmektedir. Diğer durumlarda polis yardım çağrılarına karşı ya sağır davranmış ya da yardım etmek için "yukarıdan emir almadıklarını" söylemişlerdir. Kadınlar ve çocuklar birçok kez polis otomobillerinden ve istasyonlarından geri döndürülmüş, kendi kendilerini korumaları söylenmiştir. Birçok kanıt; polisin dosyaları doldurmayı "yeterli kanıt yok, böyle bir vaka yok" diyerek reddettiğini göstermektedir.[101]

Hindu Vahşeti ve Keşmir

Hindistan Yönetimi'nin Müslümanlara yönelik şiddet uygulamaları incelenirken öncelikli olarak ele alınması gereken bir konu da hiç şüphesiz Keşmir halkının yaşadıklarıdır.

Keşmir altın, zümrüt ve yakut madenleri bakımından dünyanın en önemli bölgelerinin başında gelmektedir. 1947'den bu yana Hindistan'ın işgali altında bulunan bölge, yüksek dağların üstünde olduğu için tüm bölgeyi rahatlıkla kontrolü altına alabilecek stratejik bir topraktır. Bağımsız bir Müslüman devlet olmayı ya da İslami bir kimliğe sahip Pakistan ile birleşmeyi hedefleyen Keşmir halkı on yıllardır ekonomik ambargolar, şiddet eylemleri, sebepsiz tutuklamalar, işkenceler, bombalamalarla karşı karşıyadır.

Hint Yarımadası, II. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar İngiliz egemenliği altındaydı. İngiliz sömürgeciler bölgeyi terk ettiklerinde Hintli Müslümanlar Hindulardan ayrı bir devlete sahip olmayı istediler ve 1947 yılında Pakistan'ı kurdular. Pakistan ve Hindistan arasında nüfus mübadelesi yapıldı; Hindistan sınırları içinde yaşayan çok sayıda Müslüman Pakistan'a göç etti. Ancak nüfusunun ezici çoğunluğu Müslümanlardan oluşan Cammu/Keşmir eyaleti, Hint yönetiminin entrikaları ve İngilizlerin de desteğiyle Hindistan egemenliğinde kaldı. O tarihten bu yana Keşmir halkı Hint zulmü altında yaşadı.

Hindular başlangıçta Müslümanların ayrı bir devlet kurmalarına karşı çıkıyorlardı. Bu yüzden Pakistan'ın kurulmasından memnun kalmadılar. Pakistan kurulduktan sonra ise iki ülke arasındaki meselenin odak noktasını Keşmir sorunu oluşturdu. Bu nedenle iki ülke iki kez savaştıysa da, Keşmir sorunu çözülemedi. Bugün Keşmir'in bir bölümü Pakistan Yönetimi'ndedir ve burası "Azad Keşmir (Özgür Keşmir)" olarak adlandırılmaktadır. Ancak önemli bir kısmı hala Hindistan işgali altındadır. BM, Keşmir halkı arasında Pakistan veya

Hindistan'dan hangisini tercih ettikleri konusunda bir referandum yapılmasını kararlaştırdığı halde Hindistan bu kararı geçen bu süre içinde uygulamamıştır. Öte yandan Keşmir'in bağımsızlığı için mücadele eden gruplar genellikle faaliyetlerini Pakistan'dan yürüttüklerinden, Hindistan bu ülkeye karşı tavır almakta ve uluslararası kuruluşların Pakistan'a baskı yapmalarını istemektedir. Hindistan sahip olduğu nükleer silah gücüyle de Pakistan için bir tehdit oluşturmaktadır. Ancak Pakistan'a, nükleer kapasitesinden dolayı sürekli baskı yapılırken, Hindistan'ın tehlikeli nükleer gücü görmezlikten gelinmektedir.

İşgal altındaki Keşmir'in yüzölçümü 138.935 km^2, nüfusu yaklaşık 9-10 milyon ve bu nüfusun % 80'i Müslümandır. Geriye kalan Hindu nüfusun çoğunluğu da bölgeye sonradan yerleştirilmiştir. Hindistan yönetimi Keşmir'i işgal altında tutabilmek için bu bölgede ve Pakistan sınırında yarım milyon asker bulundurmaktadır. Askerlere Keşmir'deki bağımsızlık mücadelesini bastırmaları ve Müslüman halkı baskı altında tutmaları için her türlü yetki verilmiş durumdadır. Çoğunluğu Hindulardan oluşan ve Müslümanlara karşı özel bir kinle yetiştirilen askerler de kendilerine verilen yetkiyi sonuna kadar kullanarak insanları hunharca öldürmekte, acımasızca tutuklayıp işkence etmekte ve kadınlara tecavüz etmektedirler. Keşmir'deki hastaneler ve sağlık kuruluşları Hindistan askerlerinin saldırıları sonucunda yaralananlarla dolup taşmaktadır. Asia Watch and Physicians for Human Rights isimli insan hakları örgütünün yayınladığı bir raporda, Hindistan yönetiminin Keşmirli Müslüman kadınlara yönelik tecavüz politikası şu şekilde açığa vurulur:

Keşmir'deki çatışmalar dördüncü yılına girerken, merkez ve eyalet yetkilileri Hindistan güvenlik güçlerinin Keşmir'deki yaygın tecavüzlerini durdurmak için çok az şey yaptılar. Gerçekten de otoriteler, tecavüz kanıtları ile karşılaştıklarında defalarca şahitlerin doğruluğunu yalanlamaya giriştiler. Adli Tıp yetkililerinin ifadelerine inanmadılar ya da araştırma ve tecavüzden sorumlular için kovuşturma hariç, tüm suçlamaları reddettiler... Ocak 1990'dan beri Hindistan işgal kuvvetlerinin tecavüzleri daha sık olmaya başladı. Tecavüz çoğunlukla yasak yerlerde, polis kordonunda ve güvenlik kuvvetleri evlerini ararlarken, erkeklerin kimlik belirlemek için parklarda ya da okul alanlarında tutuldukları sırada gerçekleşiyor. Güvenlik kuvvetleri onlara tecavüz ederlerken tüm toplumu da cezalandırmaya ve küçük düşürmeye çalışıyorlar... Güvenlik kuvvetleri hastanelere girdiler, hastaları dövdüler, doktorlara vurdular, ameliyathanelere girdiler, aletlere zarar verdiler. Ambulanslara saldırıldı, sokağa çıkma yasağına uymayanlar alıkonuldu… Cinsel taciz, dayak, zorbaca tehditler ve elektrik şoku işkencenin en yaygın şekilleridir."[102]

Keşmirli Müslümanlar 1947 yılından bu yana Hint yönetimine direndiler ve bağımsızlıklarını kazanmak için mücadele ettiler. Bu haklı direnişi kırmak için Hint güçleri tarafından, ülkede 1947, 1965 ve 1971 yıllarında üç büyük katliam gerçekleştirildi. On binlerce Keşmirli Müslüman öldürüldü, 4.000'den fazla kadın işkenceye ve tecavüze uğradı. İslami bilincin oluşmasının engellenmesi için din eğitimi veren okullar

kapatıldı.[103] 1990 yılından sonra ise Keşmir'deki soykırım ve asimilasyon hareketi en acımasız şeklini aldı. İnsanlar sebepsiz yere gözaltına alınıp, işkence altında öldürüldüler. Evler kundaklandı, savunmasız insanlara türlü baskılar uygulandı, gazete ve okullar kapatıldı. İngiliz *The Independent* gazetesinde yer alan bir haberde ise barbar Hint ordusunun Keşmir'de uyguladığı sistematik işkence yöntemleri şu cümlelerle tarif ediliyor:

Genç kızlar, daha önce olduğu gibi tek bir asker yerine, şimdi sistematik bir biçimde tüm Hint ordu birimleri tarafından tecavüze uğruyor. Kızlar asker kamplarına alınıyor ve günlerce çadırlarında çıplak tutuluyor. Birçoğu bir daha asla evlerine dönmüyor... Kadınlar ağaçlarda çıplak olarak sallandırılıyor ve Hint askerleri tarafından göğüsleri bıçakla yaralanmış bu kadınlara göğüslerinin yeni doğan bir militana bir daha asla süt veremeyeceği söyleniyor. Kadınlara kocalarının ve çocuklarının gözleri önünde tecavüz ediliyor, veya çıplak olarak köylerde dolaştırılıyor ve göğüslerine vuruluyor."[104]

Hint yönetimi sadece silahlı saldırılara ya da tecavüzlere başvurmakla da yetinmedi. Tarım için kullanacağını açıkladığı barajları dahi Müslümanlara karşı işkence amaçlı kullandı. Barajları ağzına kadar su doldurup, muson yağmurlarının yağması ile birlikte kapakları birden açarak, bölgenin aşağı kesimlerinde bulunan özgür Keşmir ve Pakistan'ı sular altında bıraktı. Bunların sonucunda binlerce insan hayatını yitirdi ve çok büyük maddi hasarlar oldu. *The Toronto Star* gazetesinde yer alan aşağıdaki haber Keşmir halkının yaşadıklarını özetlemektedir:

650.000 kişilik güçlü Hint ordusu tarafından boyun eğmeye mecbur bırakılan, aşağılanan, işkence edilen ve öldürülen Keşmir halkı, devlet baskısının giderek artan sert kampanyası neticesinde, bir seneden uzun süredir tam bir cehennem hayatı yaşıyor. Hindistan dikkatle oluşturulmuş "şiddetten kaçınma" imajının arkasına saklanıyor ve uluslararası forumlarda kendisini bir demokrasi ve çoğulculuk modeli olarak sunuyor. Ancak, kendi hayranlarının dahi incelemelerini kabul edemiyor. Özellikle televizyon ekipleri olmak üzere tüm gazeteciler bölgeden çıkarıldılar ve dünya, Hint kuvvetlerinin acımasızlıklarını kaydedebilecek herhangi bir kamera olmadığı için büyük oranda karanlıkta bırakıldı.[105]

1993 yılı Ekim ayında Keşmir'in başkenti Sirinagar'da Hazratbal Camisi'ne karşı büyük bir saldırı gerçekleştirildi. Hindistan makamlarının, Müslümanların askeri karargahı olarak nitelendirdikleri Hazratbal Camisi yaklaşık bir ay süre ile kuşatıldı. Kuşatma sırasında 100'den fazla insan öldürüldü. 300 masum insan tutuklandı. Kentin elektrik ve suyu kesildi.

Keşmir'de, Hint yönetiminin sürdürdüğü vahşetin yanı sıra bir de mülteci sorunu yaşanmaktadır. Aşağıda Keşmir'deki mülteci kamplarını ziyaret eden *Kanal 7* televizyonu muhabiri Sefer Turan'ın aktardığı izlenimlere yer verilmiştir. Sefer Turan kamptaki hayatı şu şekilde tasvir etmektedir:

Ambor mülteci kampı 1990 yılında Cammu Keşmir'den kaçan Keşmirliler için kurulmuş. Hayat standartları normalin çok çok altında. Küçük küçük toprak evlere

insanlar adeta tıkışmış. Girdiğimiz tek odalı bir evde bir tek yatak var. Kaç kişi kaldığını sorduğumuzda aldığımız cevap "9 kişi". Kampta toplam 1.110 kişiden oluşan 214 aile yaşıyor. Hayat standartlarının çok düşük olduğunu görmek için topraktan yapılmış evlerden bir tanesine girmeniz yeterli. Evler genelde iki odalı. Odalarda birkaç tane kullanılamayacak çanak çömlek. Bir veya iki tane yatak. Yataklara yatak demek için bin şahit gerekli. Köşede oturmuş bir anne, kucağında bebeği. Kimi zaman içerisinde tutuşturulmuş üç beş dal parçasının bulunduğu toprak ocakta kaynayan bir kazan. Etrafta kuru veya yaş yiyecek adına hiçbir şey yok! Ama utandığımdan hiçbir kazanın kapağını açma cesareti bulamadım. Hangi çadıra girdiysek ortada ne yiyecek adına ne yatacak adına hiçbir şey görmedik! Çadırların birinde ortada yerde küçük eski bir bez parçası seriliydi. Belli ki yatak olarak kullanılıyordu. "Bu çadırda kaç kişi kalıyor?" diye sorduğumda aldığım cevap "11 kişi" idi... Ve dışarıda yine tek tük kaynayan bir sac kazan![106]

Hindistan'ın Keşmir'de bu denli büyük bir baskı politikasını elli yılı aşkın bir süredir rahatlıkla sürdürebilmesi, Batı'daki bazı anti-İslami çevrelerden aldığı açık ve kapalı desteklerin bir sonucudur. Keşmir'deki Müslümanlar, Birleşmiş Milletler'in hiçbir yaptırımı olmayan kararları sonucunda Hinduların baskıcı yönetimine terk edilmişlerdir. Nüfusunun tamamına yakını Müslüman olan Keşmir'in, bağımsız olma çabası ve Pakistan'ın verdiği haklı destek bu nedenle olumlu bir şekilde sonuçlanamamaktadır. Dikkat edilirse, dünya basınının büyük bölümü Keşmir'deki vahşete hemen hiç değinmez. Değindiklerinde ise, bazıları bu haberleri **"Hindistan'a ait bir bölgedeki iç isyanın bastırılması"** gibi yanlış bir yorumla sunarlar. Örneğin *New York Times*, 22 Ocak 1990 tarihli sayısında Pakistan'ı Keşmir'deki "ayrılıkçı" Müslüman grupları destekleyerek **"ülkedeki istikrarı bozmak"**la suçlayan bir yorum yayınlamış ve Pakistanlıların büyük tepkisini almıştır.[107] Batı medyasının bir kısmında bu tür haksız yorumlara sık sık rastlamak mümkündür.

Son yıllarda ise bölgedeki Hint yönetimi baskı ve asimilasyonu şiddetlendirmiştir. Fanatik Hindu örgütleri ise Babür Camisi katliamında, Gucarat'ta ya da Ahmedabad'da olduğu gibi, Keşmirli Müslümanların tamamen yok edilmesini hedeflemektedir. Keşmirli Müslümanlara karşı uygulanan vahşet feci boyutlardadır. Ancak tarih boyunca olduğu gibi, günümüzde de türlü propaganda yöntemleriyle Keşmir ve bölgesinde yaşananlar, insanlara çok farklı şekilde aksettirilmektedir. Uygulanan zulümler, işkenceler, masum insanlara yapılan baskılar gizlenmekte, sonuçta tüm dünya olan bitenler karşısında sessiz kalmaktadır. İnsan hakları örgütlerinin hazırladıkları raporlar adeta yokmuş gibi davranılmaktadır. Oysa yarım asıra yakın bir zamandır Hint zulmüyle karşı karşıya kalan Keşmir halkının dileği, dinlerini rahatça yaşayabilecekleri, insanların sadece Müslüman oldukları için zulüm görmeyecekleri, çocuklarını barış ve güven içinde büyütebilecekleri bir toprağa sahip olmaktır.

İsrail'den Irkçı Hindulara Çok Yönlü Destek

Radikal Hintlilerin Müslümanlara karşı olan düşmanlık ve saldırganlıkları, onları İslam'a karşı antipatiyle bakan bazı güçlerle de işbirliğine yöneltmektedir. Bu güçlerin başında, kendilerini İslam'a ve Müslümanlara karşı global bir mücadele içinde gören İsrailli radikaller gelmektedir.

İsrail ile Hindular arasındaki askeri ilişkiler, oldukça eski tarihlere uzanır. İsrail'in Hindistan'a verdiği destek ile ilgili haberler, dünya basınına ilk kez 1960'lı yılların sonunda yansımıştı.[108] Buna göre İsrail, Hindistan'a büyük oranlarda silah yardımı yapıyordu. Bu yardımın en önemli kısmını, İsrail yapımı 120 mm.'lik son derece kullanışlı ve etkili havan topları oluşturuyordu. Ancak haberde de belirtildiği gibi, uzunca süredir devam eden bu tür askeri yardımlar son derece "gizli"ydi.

Soğuk Savaş dönemi boyunca Hindistan ve İsrail arasında özellikle istihbarat, savunma ve nükleer araştırma alanlarında yakın bir iş birliği devam etti. Hint ve İsrail askeri yetkilileri yıllardır karşılıklı ziyaret geleneğini sürdürdüler. Her iki ülke birbirinden askeri malzeme satın alıyordu. 1963'te Albay M. M. Sindhi, Hindistan'ın ihtiyaç duyduğu İsrail silahlarını tespit etmek üzere İsrail'e gitmiş ve 2 ay Hayfa'da kalmıştı. Bu ziyaret Hindistan'ın kuzeydoğu eyaletlerinin Çin tarafından işgal edilişinden hemen sonraydı. Hindistan-Çin savaşı sırasında ortaya çıkan İsrail casusluk skandalının anahtar ismi Rama Sawarup'un açıklamasına göre, 1963 yılında İsrail askeri istihbarat şefi Hindistan'a davet edilmişti. Bunun nedeni, kötü durumda olan Sovyet silahları konusunda İsrail'den yardım istenmesiydi.

1965 Hindistan-Pakistan savaşı sırasında ise İsrail askeri uzmanları, Askeri İstihbarat şefi başkanlığında Hindistan'ı ziyaret ederek, Pakistan'ın elinde bulunan Amerikan silahları konusunda Hintlilere bilgi verdiler. 1967 İsrail işgali sırasında da Hindistan taktik ve alınan sonuçları incelemek üzere İsrail'e askeri uzmanlarını gönderdi. İsrail 1971'de Bangladeş'in kurulmasıyla sonuçlanan Hindistan-Pakistan savaşı sırasında da Hindistan'a silah yardımı yaptı. Batı basınında yer alan haberlere göre merkezi Toronto'da bulunan İsrail şirketi Levy, "oto yedek parçaları" görüntüsü altında 1981'de Hindistan'a 3.000 ton tank parçası sağladı.

Hindistan ve İsrail arasındaki gizli ittifak, nükleer silahları da içeriyordu. İsrailli yazarlar Dan Raviv ve Yossi Melman'ın yazdıkları ve İsrail gizli servisi Mossad'ı konu edinen *Every Spy a Prince (Her Casus Bir Prens)* adlı kitapta iki ülkenin nükleer alandaki iş birliğine değiniliyordu. Victor Ostrovsky'nin bildirildiğine göre, Hindistan, 1984 yılında Pakistan'ın atom bombası yapmasından endişe ederek İsrail'den yardım istemişti. İsrail Hindistan'ın bu isteğine olumlu cevap vermiş ve iki ülke arasında gizli bir anlaşmaya varılmıştı. Bunun ardından 2 Hindistanlı nükleer fizikçi, nükleer bomba ve füze başlığı yapımında uzmanlaşmak için İsrail'e gitmişlerdi. İsrail, kendisinin 1981'de Irak'ın nükleer santral inşaatına yaptığı saldırının bir benzerini Pakistan'daki nükleer santrala yapması için, Hindistan'a teknik bilgi aktarmıştı.[109]

Uzun süre gizlilik içinde yürütülen bu ilişkiler, 1990'lı yıllarda iyice ortaya çıktı. Amerikan kökenli *News India* gazetesinin verdiği bir haberde, İsrail Gizli Servisi Mossad'ın uzunca bir süredir Hindistan gizli servisi RAW'ın elemanlarını eğittiği ortaya çıkarılmıştı. Mossad'ın Hintli meslektaşlarına verdiği eğitimin konusu ise "halk ayaklanmalarının bastırılması", yani Keşmir'in bağımsızlık mücadelesinin yok edilmesi yönündeydi. Habere göre, İsraillilerin eğitiminden geçmiş yüz kadar RAW ajanı, Keşmir'de faaliyet gösteriyordu.[110]

1993 yılında İsrail ve Hindistan arasında imzalanan bir protokolde, Hint ordusunun İsrailli askeri uzmanlar tarafından eğitilmesi kararlaştırılmış, özellikle de Keşmir'deki Hint birliklerinin İsrailli komando birliklerinin eğitiminden geçirilmesine karar verilmişti.[111] Keşmirli Müslüman milislerle yapılan bir röportajda ise söz konusu milisler, İsraillilerin Sirinagar Bölgesi'ne kurdukları 3 eğitim kampında Hint askerleri eğittiklerini haber vermişlerdi.[112] Silah endüstrisi uzmanı Jane Hunter'ın yazdığı bir makalede ise "Amerikan kaynaklı çeşitli raporlara göre Hindistan-İsrail yakınlaşmasının anti-İslami bir tabanı olduğu" haber veriliyor ve ayrıca Hindistan Savunma Bakanı Pawar'ın, Hint ordusunun İsrail tarafından eğitileceğini bildiren açıklamasına dikkat çekiliyordu.[113] İlişkilerin kazandığı ivme 1992 yılında Hindistan'ın İsrail Devleti'ni tanımasıyla çok güçlendi. Yitzhak Rabin ve Şimon Peres'in Hindistan hükümetine "Müslümanlarla olan mücadelesinde" sonuna kadar yardımcı olacağı sözü ise bu ilişkinin önemini ortaya koyuyordu. İki ülke arasındaki ilişki ekonomik, siyasi, askeri ve bilimsel alanda hızla gelişti.

Hindu Militanlara Yahudi Lobilerinden Örtülü Destek

Washington Report on Middle East Affairs dergisi, Ocak 1994 sayısında ABD'deki Yahudi lobisi ve radikal Hindu grupları arasındaki iş birliğiyle ilgili uzun bir araştırma yayınladı. Yazıda, Yahudi lobisiyle Hindular, özellikle de Keşmir'deki Müslüman katliamının baş sorumlusu olan radikal Hindu örgütleri arasında tam bir "ittifak" oluşturulduğu yorumu yapılıyordu. *Washington Report,* söz konusu haberinde Hindistan'da gittikçe güçlenen Hindutva hareketine dikkat çekiyordu. Bu güçlenmenin en önemli nedenlerinden birinin ise söz konusu örgütlerin Washington'daki en büyük güç olan Yahudi lobisiyle ittifak yapmaları olduğunu vurguluyordu. *Washington Report*, BJP-RSS-VHP gibi Hindu örgütlerinin "bir Hindu-Siyonist ittifakı" kurma yolunda oldukları yorumunu yapıyordu.

Söz konusu örgütler, daha önceki sayfalarda incelediğimiz gibi, Keşmir'de ve genel olarak tüm alt-kıtada Müslümanlara yapılan saldırıların sorumlularıdırlar. Bu örgütler, Hindistan'daki en saldırgan Hindu örgütü olan Shiv Sena ("Shiva'nın Ordusu"; Shiva Hindu dininde "yok etme tanrısı" olarak kabul edilir.) ile çok yakın bağlantı içindedirler.

Müslüman camilerine, Bombay'daki ve tüm Hindistan'daki Müslüman topluluklarına yapılan saldırıları onlar organize etmişlerdir. Garip olan, Hitler'e imrenecek kadar faşist olan bu Hindu örgütlerinin İsrail Devleti'yle çok yakın ilişki içinde olmasıdır. Bu konuyu ele alan *Washington Report*, aynı Hindu gruplarının, Şimon Peres'in 17 Mayıs 1993'te Hindistan'a yaptığı ziyaret sırasında Peres'le en yakın bağlantı kuran gruplar olduğuna dikkat çekiyordu. Radikal Hindu örgütleri ile İsrail arasındaki yakınlaşmaya, Washington'da yayınlanan *The Times of India* gazetesinin 9Temmuz 2003 tarihli sayısında "Ties With India Advancing:" (Hindistan ile bağlar sıklaşıyor) başlıklı bir haberde de dikkat çekilmişti:

Washington Report, BJP-RSS-VHP liderlerinin İsrail'e ve İsrail lobisine olan hayranlıklarını açıkça ifade etmelerini de vurguluyordu. Örneğin ABD'deki Hindu örgütlerinin liderlerinden biri olan Tiwari, "Yahudi lobisi gerçekten de çok yetenekli ve güçlü, buradaki sistemin nasıl işlediğini çok iyi biliyorlar. Hindistan'ın çıkarları için de şimdiye kadar çok şey yaptılar" diyerek lobiye olan minnettarlığını vurgulamıştı. Tiwari ayrıca "Bizim lobi çalışmalarımız çok zayıf. Ama her ihtiyacımız olduğunda İsrail lobisinden yardım istiyoruz. Bizi şimdiye kadar hiç geri çevirmediler" demişti.

Washington Report, Yahudi lobisinin Hindulara destek olmak için bazı think-tank'leri (düşünce ve strateji kuruluşları) de devreye soktuğunu yazıyor ve bunların başında ABD'nin Ankara eski büyükelçisi Morton Abramowitz'in yönettiği Carnegie Endowment'ın geldiğini bildiriyordu. Haberde ayrıca Şimon Peres'in Hindistan ziyareti sırasında söylediği "Pakistan'ın terörist devlet ilan edilmesi için size destek vereceğiz" sözü de hatırlatılmıştı.

Tel Aviv Üniversitesinden Prof. Martin Sherman ise *The Jerusalem Post*'da yayınlanan "From Conflict to Convergence" (Çatışmadan Birleşmeye) başlıklı bir yazısında Soğuk Savaş döneminin iki rakibinin, günümüzün stratejik ortakları haline gelmesi anlatılıyordu. Haberde İsrail lobileri ile Hindular arasındaki ilişkiye de dikkat çekiliyordu:

Hindistan için İsrail ve Washington'daki Yahudi lobilerinin Yeni Delhi'nin Pakistan konusundaki durumunu düzeltme konusunda çok önemli etkileri olabilir. Bu konu geçtiğimiz Hafta Yeni Delhi'de yapılan üçlü toplantılarda da ele alındı. Toplantıya Washington'un en güçlü lobilerinden sayılan Jinsa (Jewish Institute of National Security Affairs), eski İsrail gizli servisi üyeleri ve savunma uzmanları katıldı. İsrail ve Hindistan arasında güvenlik temelli ilişki sürekli büyüyor.[114]

Keşmir'e Karşı "Hindistan-İsrail İttifakı"

Dünya Müslümanlarının pasifize edilmeleri, baskı altında tutulmaları, asimile edilmeleri radikal Siyonist ideoloji için önemli bir hedef durumundadır. Bugün bu ideolojiye kapılan bazı İsrailli radikaller, dünyanın dört bir yanındaki İslam-karşıtı güçlere destek vermeyi, onlarla ittifaklar kurarak bir tür "global anti-İslami cephe" oluşturmayı hedeflemektedirler. Bu cephe yalnızca Ortadoğu coğrafyası ile sınırlı değildir; tüm

dünyayı kapsamaktadır. *(Detaylı bilgi için Bkz: Yeni Masonik Düzen, Harun Yahya, Vural Yayıncılık)*

Keşmir, İsrailli radikallerin İslam'a karşı oluşturmaya çalıştığı söz konusu ittifakın yoğun bir şekilde faaliyet yürüttüğü bölgelerden biridir. Sahip olduğu yeraltı zenginlikleri, stratejik konumu, Pakistan ile olan yakınlığı, Pakistan'ın sahip olduğu nükleer güçler ve güçlü bir Müslüman topluluğunun varlığı İsrail'in Keşmir'de dikkatini yoğunlaştırmasının başlıca nedenleri arasında sayılabilir.

İsrail Devleti, Amerika'daki Yahudi lobisine paralel olarak, Keşmirli Müslümanların bağımsızlık hareketine karşı Hindistan'a büyük destek vermektedir. Bu destek, Hindistan'a yapılan büyük silah yardım ve satışlarını; Hindistan gizli servisi ve özel timlerinin "ayaklanmaları bastırmak" konusunda eğitilmelerini içermektedir.

İsrailliler, Filistinlilere karşı yarım yüzyıldır sürdürdükleri soykırım ve işgal altında tutma politikaları nedeniyle, halk ayaklanmalarını bastırmak, halkı işkence, psikolojik savaş ve sistemli terör yoluyla pasifize etmek konusunda uzmandırlar. Bu uzmanlık, başka pek çok baskıcı ve İslam-aleyhtarı rejime olduğu gibi Hindistan'a da ihraç edilmektedir.

Radikal Siyonistlerle Fanatik Hinduların Internet İttifakı

2 Haziran 2001 tarihli *New York Times* gazetesinde çıkan "Anti-Müslüman Gruplar İnternet Üzerinde Birleşiyor" başlıklı haber, radikal Hindu gruplarla bazı radikal Siyonist örgütler arasındaki ilişkiyi tekrar gözler önüne serdi. Amerika'daki militan Hindular tarafından işletilen bir web sitesi, Müslümanlara karşı düşmanlığı ve şiddeti desteklediğinden dolayı gelen şikayetler üzerine kapatılmıştı. Fakat birkaç gün sonra site, ABD'de yaşayan bazı fanatik Yahudiler tarafından tekrar açıldı. Siteyi açan Kahane örgütünün fanatik görüşleriyle tanınan Haham Kahane'nin kurduğu ve terörist organizasyonlar listesinde adı geçen bir gruptu. *New York Times* gazetesi bu ilişkinin temelini şu şekilde yorumluyordu:

İlk bakışta dünyanın farklı bölgelerindeki 2 aşırı uç dini felsefeyi biraraya getiren bu alışılmadık birleşmenin ortak olan çok az yönü vardır. Fakat New York'un etnik karışımı içerisinde birlikte yaşayan küçük Hindu ve Yahudi grupları uzak bir düşmanı paylaşmanın dostluk için yeterli bir temel olduğunu keşfetmişlerdi. Anti-Müslüman bağları o kadar güçlü ki... Bu ilişkiyi Hindu web sitesinin üyelerinden biri "Aynı savaşta savaşıyoruz" şeklinde tanımlıyor.

Hinduunity.org sitesinin sahiplerinden olan Rohit Vyasmaan Kahane, örgütünün sitesi ile aralarındaki bu ilişkiyi "Biz onlarla aynı amaç için savaşıyoruz. Filistinli ya da Pakistanlı olmaları önemli değil. Hindu ve Yahudilerin problemi İslamladır" şeklinde yorumluyor.

Yahudilere Çağrı

İsrailli veya Amerikalı bazı radikal Siyonistler ile radikal Hindular arasındaki tüm bu ilişkiler, her iki gücün de kendilerine hedef olarak İslam'ı ve Müslümanları seçmelerinden kaynaklanmaktadır. Oysa bu fanatik ittifak, hem yanlış hem de gereksizdir. Müslümanların ne Hindulara ne de Yahudilere karşı bir düşmanlıkları yoktur; sadece Keşmir'de veya Filistin'de baskı görmeden, özgürce yaşamak amacındadırlar. Hindu veya Yahudi radikaller, Müslümanlara karşı şiddet ve saldırganlık göstermek yerine, bu haklı talebe kulak verseler, hem kendileri hem de tüm dünya barışı için çok daha iyi olacaktır.

Öte yandan radikal Yahudilerin Müslümanlara karşı, Nazi hayranı fanatik Hindularla iş birliği yapmalarının manevi yönden de çok büyük bir çelişki olduğunu belirtmek gerekir. Yahudiler dünya üzerinde inanç olarak kendilerine en yakın dinin hangisi olduğunu samimi olarak değerlendirirlerse, cevabın İslam olduğunu göreceklerdir. Müslümanlar da Yahudiler de tek bir İlaha, alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'a inanmakta, O'ndan gelen vahyi izlemekte, O'nun peygamberlerine iman etmektedirler. Her iki dinin ahlaki değerleri de birbirine çok yakındır. Dahası Müslümanlar, Kuran ayetleri gereğince,

Yahudileri "Kitap Ehli" olarak görmekte, onların inanç ve ibadet özgürlüklerine saygı duymaktadırlar. Tüm bu gerçekler Yahudiler ile Müslümanlar arasında karşılıklı hoşgörü ve iyi niyet olmasını gerektirirken, bir kısım radikal Yahudilerin putperest ve faşizan bir kültüre sahip olan fanatik Hindularla iş birliği yapmaları büyük bir çelişkidir. Umarız bu gerçeği görür ve Hindu radikalleri destekleyerek alt kıtada daha fazla kan ve gözyaşı dökülmesine aracı olmaktan vazgeçerler.

II. KİTAP
DİĞER UZAKDOĞU DİNLERİ

Uzak Doğu dinleri dendiğinde akla birçok batıl inanış gelir. Birinci bölümde detaylı olarak incelediğimiz Hinduizm, bu sapkın dinlerin en büyüğü, kökeni en eski tarihlere uzananı ve dünya üzerinde en fazla mensubu olanıdır. Asya ülkelerinden Batı ülkelerine kadar birçok kültürde Hindu dininin izlerini görmek mümkündür. Özellikle de Hindistan'ın uzun süre İngiliz İmparatorluğu'nun işgali altında kalması, Hindu kültürünün Batı toplumlarında yaygınlık kazanmasında büyük rol oynamıştır. Ancak Uzak Doğu ülkelerinde Hinduizmin yanında Caynizm, Budizm, Sihizm, Şintoizm, Konfüçyüsçülük, Taoizm gibi daha pek çok inanış mevcuttur. Bu dinler de kendi içlerinde çeşitli kollara bölünmekte, ülkeden ülkeye değişiklikler göstermektedir.

Uzak Doğu dinlerinin en temel özellikleri Allah'ın mutlak varlığını inkar eden, putperest bir temel üzerine kurulmuş olmalarıdır. Her birinin kendine özgü sahte ilahları, önünde secde ettikleri putları vardır. Ancak taştan, topraktan yaptıkları hayali ilahları hayattaki herşeyden üstün gören, hayatlarını putlarını mutlu etmek için çalışarak geçiren bu insanlar ne kadar büyük bir aldanış içinde olduklarının farkında değildirler. Atalarını, inekleri, maymunları, fareleri ya da ağaçları sahte ilahlar edinen bu kimselerin durumunu Rabbimiz Fatır Suresi'nde şu şekilde bildirir:

Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde ise, sizin şirk koşmanızı tanımayacaklardır. (Bunu herşeyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimse) haber vermez. (Fatır Suresi, 14)

Bu bölümde söz konusu dinlerin çarpık yönleri ele alınacak, bu dinlerin mensuplarına batıl hayatları hakkındaki gerçekler hatırlatılacaktır. Ayrıca bu inançlardan vazgeçip Allah'a teslim olmaları için çağrıda bulunulacaktır.

Üzerinde duracağımız bir diğer konu ise içinde yaşadığımız yüzyılda bazı çevreler tarafından insanlara kurtuluş yolu olarak sunulan, çok büyük bir propaganda çalışmasıyla dünya gündeminde tutulmaya çalışılan sahte dini akımlardır.

Materyalist ve ateist çevreler tarafından din ahlakının toplum üzerindeki köklü etkisini ortadan kaldırmak ve manevi arayış içinde olan insanları **"Allah inancına karşı çıkan sahte bir din"** ile yanıltmak amacıyla oluşturulan bu sahte akımların tehlikelerine karşı insanları uyarmak tüm iman sahiplerinin görevidir. Rabbimiz Rad Suresi'nde şu şekilde bildirir:

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (Rad Suresi, 16)

2. BÖLÜM
CAYNİZM: KENDİ KENDİNE EZİYET DİNİ

Hindu dinindeki üst kastlara birçok ayrıcalık sağlayıp diğer insanları köle haline getiren baskıcı sosyal düzen, kadınlara yönelik vahşi uygulamalar ve putlara yapılan kurban törenleri, tarih boyunca Hint toplumunun bazı kesimlerinde rahatsızlık oluşturdu. Bu nedenle de zaman zaman Hinduizme tepki olarak birçok yerel akım ortaya çıktı. Bunlar, Hinduizmin tepki oluşturan bölümlerini dışladılar, bazı uygulamalarını kabul ettiler ve aynı zamanda yeni öğretiler de ürettiler. Örneğin MÖ 6. yüzyılda Siddharta Gautama'nın kurduğu Budizm, Hinduizmin içinden doğdu, ancak Hinduizmden birçok konularda farklılıklar gösterdi. Gautama kurduğu bu batıl dini şekillendirirken kast sistemini reddetmiş, ama çilecilik (münzevilik) şeklinde tanımlanan yeni bir baskı sistemi öngörmüştü. Ayrıca Hinduizmin temelini oluşturan batıl karma ve reenkarnasyon inanışlarını da muhafaza etmişti. (Bkz. *İslam ve Budizm*, Harun Yahya, Aralık 2002, Araştırma Yayıncılık)

Caynizm (ya da Caynacılık, Jainizm) de Budizm ile aynı dönemlerde ortaya çıkan ve bu batıl dinle çok büyük benzerlikler taşıyan akımlardan biridir.

Caynizm toplumu sınıflara ayıran kast düzenine, Hindu kutsal metinlerinin bazı bölümlerine ve Hindu ritüellerinin büyük bölümüne karşı çıkan, ancak başka türde batıl ve sapkın inanışlar taşıyan dini bir harekettir. Caynacı geleneklerin tam olarak hangi dönemde çıktığı bilinmemektedir. Ancak araştırmalardan bu anlayışın Hindistan toplumunda asırlardır uygulanmakta olduğu anlaşılmaktadır. Bu dinin Hindistan topraklarında yerleşik hale gelmesi ve yayılması ise MÖ 500'lü yıllarda gerçekleşmiştir. Geçmişten beri var olan tüm Caynist inanışlar, Nataputta Vardhamana ya da Mahavira isimli savaşçı kasta mensup bir kişi tarafından bu dönemde biraraya getirilmiş, kendi

kilisesi, rahip, rahibe ve münzevileri olan yeni bir din oluşturulmuştur. Günümüzde Caynizm Hindistan'ın en eski dinlerinden biri olarak kabul edilmektedir ve dünya üzerinde yaklaşık 4 milyon kadar Caynanın bulunduğu kabul edilmektedir.

Caynizm Allah'ın Mutlak Varlığını İnkar Eden, Ateist Bir Dindir

Caynizmin en önemli özelliği tüm kainatı yoktan var eden bir Yaratıcı'nın varlığını inkar eden, ateist bir din olmasıdır. Caynalar (Caynistler) evrenin sonsuz olduğuna, varlıkların bir başlangıcı ya da sonu olmadığına inanırlar. Onlara göre evrendeki bütün maddeler ve varlıklar sonsuzdur, kainat ise kendi kozmik kanunlarıyla işlemektedir. Bu tanım Allah'ın varlığını inkar eden materyalist felsefenin de temelini oluşturmaktadır ve tarihin en eski düşüncelerinden biridir. 20. yüzyılda ise bu materyalist düşünce bilimsel yöntemlerle çürütülmüş, maddenin sonsuzdan beri var olduğu düşüncesi, evrenin yoktan var edildiğini ispatlayan Big Bang teorisi ile yıkılmıştır.

Big Bang teorisiyle evrenin bundan yaklaşık 15 milyar yıl kadar önce gerçekleşen bir büyük patlama ile doğduğu ortaya konmuştur. Yani evrendeki tüm madde yok iken, var hale gelmiştir. Big Bang'ın ortaya koyduğu bir diğer gerçek ise evrenin her aşamasının kontrollü bir yaratılışla şekillendirildiğidir. Ancak tüm bu bilimsel gerçekleri bilmeyen bir insan için de Allah'ın sonsuz güç ve kudretini görmek çok kolaydır. Evrenin işleyişindeki kusursuz düzen, doğadaki ve hayvanlardaki eşsiz tasarım, insan vücudundaki mükemmellik gibi daha birçok detay bizlere Allah'ın üstün yaratma gücünü gösteren delillerdendir. Allah her yerdedir ve herşeyi kuşatmıştır. Tüm varlıklar O'na boyun eğmiştir. Sonsuz güç sahibi olan Rabbimiz içinde yaşadığımız tüm kainatı, yeryüzünde var olan gelmiş geçmiş tüm insanları, canlı ve cansız varlıkları yoktan var etmiştir. Allah Yasin Suresi'nde şu şekilde haber vermektedir:

İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz. Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratmağa kadir değil mi? Elbette (öyledir); O, yaratandır, bilendir. Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. Herşeyin melekutu (hükümranlık ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz. (Yasin Suresi, 77-83)

Caynizm ateist bir dindir, ancak bu ateizmin içinde Hinduizmden kalan putperest inançlar da bulunmaktadır. Cayna tapınaklarında ya da evlerinde birçok Hindu hayali ilahın resimlerini ya da heykellerini görmek mümkündür. Caynalar bu putlara saygı gösterilerinde bulunur, çeşitli yiyecekler, kokular ve çiçekler sunarlar. Onlara dua eder, zenginlik, uzun ömür, erkek çocuk gibi isteklerde bulunurlar. Bu putların kendilerini duymadığını, görmediğini, hiçbir isteklerine cevap veremeyeceğini bir an olsun düşünmez, onlardan bir yardım görme umudu taşırlar. Oysa Allah Kuran ayetlerinde taştan, tahtadan putlara tapanların durumunu şu şekilde bildirmektedir:

(Tur'a gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (Araf Suresi, 148)

Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı? (Taha Suresi, 89)

Onların yürüyecek ayakları var mı? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var? De ki: "Ortak koştuklarınızı çağırın, sonra bir düzen (tuzak) kurun da bana göz bile açtırmayın." (Araf Suresi, 195)

Caynizmin İnsanı Putlaştıran Batıl İnanışları

Allah'ın varlığını inkar eden Caynalar başka türlü bir tanrı inancına sahiptirler: Mükemmel insan. Ancak bu mükemmelliğe ulaşmak için insanın dünya hayatında uzun bir eğitimden geçmesi, tüm batıl ritüelleri eksiksizce uygulaması, yıllarca sefil bir hayat sürmesi, kendine zulmetmesi, gerekirse intihar etmesi gerekmektedir. Sapkın Caynist inanışlara göre böyle bir insan - gerçekte hiçbir dayanağı olmayan, saçma - karma zincirinden kurtulacak, üstün bir makama ulaşıp ruhunu kurtaracaktır. *(Cayna kelimesi fatih anlamına gelen Cina kelimesinden gelmektedir. Cina ruhsal dünyayı fethetmiş anlamında kullanılmaktadır.)* Caynistler bu hayali makama ulaştığına inandıkları kişiye Tirthankara adını verir ve onu sözde bir tanrı olarak kabul ederler. Bu batıl dini mutlak bir gerçek olarak gören milyonlarca Caynanın amacı ise bu makama ulaşmaktır. Günümüze kadar 24 Tirthankaranın gelip geçtiğine, Caynizmin kurucusu kabul edilen Mahavira'nın ise 24. Tirthankara olduğuna inanırlar. Cayna dininde Tirthankaralar herşeyin üstündedirler. Ritüelleri sırasında onlara saygı gösterilerinde bulunur, dua ederler.

Oysa bir insanı ilah olarak görmek (Allah'ı tenzih ederiz), bu kişiye tapınmak, dua ederek medet ummak Allah'a şirk koşmak demektir. Önceki bölümlerde de detaylı olarak anlattığımız gibi şirk Allah'ın affetmeyeceğini bildirdiği çok büyük bir günahtır. Rabbimiz Kendi'nden başka varlıkları put edinen insanların durumunu bir Kuran ayetinde şu şekilde bildirmektedir:

O'nun dışında, hiçbir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen birtakım ilahlar edindiler. (Furkan Suresi, 3)

Allah insanı yoktan var etmiştir. Hiçbir insanın kendisine ait bir gücü, iradesi yoktur. İnsan Allah'ın dilemesiyle konuşmakta, Allah'ın hayat vermesiyle yaşamaktadır. Hiçbir insan Allah'ın belirlediği kusursuz kaderin dışında en ufak bir harekette bulunabilme gücüne sahip değildir. Allah'ın dilediği yer ve zamanda her insan mutlaka ölecek, bu saati ne geriye ne de ileriye alabilecektir. Bu nedenle de Rabbimiz'in dünya hayatında imtihan ettiği, türlü eksiklik ve zayıflıklarla var ettiği insanı sözde ilah olarak görmek çok büyük bir sapkınlık, çok büyük bir cehalettir. Allah insanın acizliğini bir Kuran ayetinde **"... insan zayıf olarak yaratılmıştır" (Nisa Suresi, 28)** şeklinde bildirmiştir. Başka ayetlerde ise insanın yaratılışı şu şekilde haber verilmektedir:

Ey insan, 'üstün kerem sahibi' olan Rabbine karşı seni aldatıp-yanıltan nedir? Ki O, seni yarattı, 'sana bir düzen içinde biçim verdi' ve seni bir itidal üzere kıldı. Dilediği bir surette seni tertib etti. Asla, hayır; siz dini yalanlıyorsunuz. (İnfitar Suresi, 6-9)

Allah insanın yaratılış amacını ise Zariyat Suresi'nde şu şekilde bildirmektedir.

Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım. (Zariyat Suresi, 56)

Dolayısıyla Caynistler insanın dünya hayatında nefsinin arzularından kurtulup, ruhunu kurtuluşa ulaştırmak amacıyla bulunduğunu iddia ederken çok büyük bir yanılgıya düşmektedirler. Üstelik bu kurtuluşla birlikte bir ilahlık iddiasında bulunmaları ise çok daha büyük bir sapkınlıktır. İnsanın dünya hayatında varoluş amacı Rabbimiz'e kullukta bulunmaktır. Bunların sonucunda umut edilen ise sadece Allah'ın hoşnutluğunu, rahmetini ve cennetini kazanmaktır.

"Canlılara Acı Vermeme" Adı Altında Şizofren Uygulamalar

Tüm batıl Uzak Doğu dinleri gibi Caynalar de reenkarnasyon ve karma sistemlerine inanırlar. Zaten Caynaların temel amaçları hayali karma zincirini kırıp, sözde üstün insan konumuna ulaşmaktır. Onlara göre bunun tek yolu Caynist kurallara bağlı bir yaşam sürmektir: Açlık orucu tutmak, belirli yiyecekleri yememek, her türlü arzuyu, istek ve tutkuyu denetim altında tutmak, ıssız yerlere çekilmek, ve alabildiğine çile çekmek...

Bir Caynistin hayatının temel kuralı "Ahimsa"dır. Ahimsa "acı vermemek, şiddetsizlik, hiçbir canlıya zarar vermeme" anlamında kullanılmaktadır ve Caynaların okullarında öğretilen en önemli prensiptir. Caynaların tüm yaşamları bu ilkeye göre düzenlenmiştir. Ahimsa Hindistan'daki bütün fikir akımlarını etkilemiş ve Hint inanışlarının büyük bir bölümünde yer almıştır.

Ahimsa anlayışı nedeniyle Caynalar hiçbir canlı varlığa zarar vermemeye çalışırlar. Bu inanış ilk duyulduğunda güzel bir ahlaki prensip olarak anlaşılsa da gerçekte Ahimsa Caynalar için bir şizofreniye dönüşmüştür. Her canlının farklı boyutlarda ruhları olduğuna inandıkları için Ahimsa'nın kapsamına hayvanları, böcekleri, bitkileri, mikroskobik canlıları da alırlar. Çok küçük canlıları öldürmeden ya da incitmeden yaşamak, pratik olarak imkansızdır. Bazı canlılar biz nefes alırken, su içerken ya da yemek yerken bile ölürler. Oturduğumuz ya da yattığımız yerde, giysilerimizde birçok mikroskobik canlı vardır. Ancak Caynistler tüm bunlar için akıl ve mantıkla örtüşmeyen, saçma önlemler almışlardır. Örneğin Caynalar nefes alırken herhangi bir canlıyı öldürmemek için ağızlarına maske takarak dolaşırlar. Mikropları öldürmemek için ilaç kullanmazlar. Cayna dininde antibiyotik ve dezenfektan kullanımı yasaktır. Meyve, bal ve et yemek yasaktır. Katolik Ansiklopedisinde (*The Catholic Encyclopedia*) Ahimsa hakkında şu örnek verilir:

Cayna münzevi öldürmektense, sinekler ya da diğer böcekler tarafından ısırılmayı tercih eder... Örneğin 1834'de Kutch tapınak hastanesinde 5000 tane fare bulunmaktaydı.[115]

Caynist keşişlerin hayatları ise çok daha baskıcı kurallardan oluşmaktadır. Örneğin onlar geceleri yemek yemezler, çünkü geceleri yemek yerken fark etmeden küçük böcekleri ve canlıları de yutabileceklerini düşünürler. Bazı Caynist mezheplerde ise keşişler günde bir kere yemek yerler. Caynist keşişlerin büyük bir bölümü üzerlerine hiçbir kıyafet giymeden, tamamen çıplak gezerler. Bazıları ise çok küçük bir örtü ile örtünürler. Keşişlerin yarı çıplak ya da çıplak dolaşmalarının nedeni, giysilerinin arasına girecek küçük canlılara zarar vermeme isteğidir. Örneğin bu konuda çok katı ve kesin bir tutum içinde olan Digambara mezhebindekiler - ki bu, Caynizmin iki temel mezhebinden biridir - 'gök elbisesi' anlamına gelen isimlerinin bir gereği olarak, tamamen çıplak olarak gezerler. Bu, maddi olan tüm şeylerden uzak durulması anlamına gelir. Bu uygulamayı günümüzde de sürdüren Caynalar genellikle manastır ve tapınaklardan dışarıya pek çıkmazlar. Hiçbir şekilde mülk sahibi olamaz, evlenemezler. Cayna rahibinin elbise dahil hiçbir şeye sahip olmaması gerektiğine inanırlar. Tahmin edilebileceği gibi, Caynist keşişlerin hayatı çok büyük bir sefalet, açlık içinde geçer. Kendilerini eğlendiren, ferahlık

veren, hoşlarına giden, zevk aldıkları herşeyden uzak dururlar. Çünkü Caynist inanışlarına göre insanın tüm arzularını yok etmesi, hayatla tüm bağlantılarını şizofren bir biçimde kesmesi, melankolik bir yaşam sürmesi gerekmektedir. Ne kadar çok acı çeker, aç kalır ve sefalet içinde yaşarlarsa o kadar çabuk "ruhlarını kurtarabileceklerine" inanırlar. Oysa bu kurtuluş değil, insanın kendine işkence etmesidir. Bu uygulamalar insanı kurtuluşa ulaştırmaz, tam aksine baskıcı bir sistem içinde köleleştirirler. İnsanın tüm arzularını yok etme iddiasında olan Caynizm gerçekte çok büyük bir baskı ve eziyet sistemidir.

İslam ise bu gibi inanışlardan tamamen uzaktır. Allah dünya hayatındaki nimetleri insanların yararlanması, zevk alması, şükretmesi için var etmiştir. Doğadaki güzellikler, benzersiz tat ve kokulardaki yiyecekler, meyveler, sebzeler, kıyafetler Allah'ın yarattığı çok güzel nimetlerdendirler. İman eden bir kişi bir meyve yediğinde, güzel bir kıyafet giydiğinde Allah'a şükreder ve bu nimetlerden dolayı çok büyük bir zevk duyar. Ayetlerde Rabbimiz'in insanların hizmetine verdiği nimetler şu şekilde bildirilmektedir:

Ve hayvanları da yarattı; sizin için onlarda ısınma ve yararlar vardır ve onlardan yemektesiniz. Akşamları getirir, sabahları götürürken onlarda sizin için bir güzellik vardır. Kendisine ulaşmadan canlarınızın yarısının telef olacağı şehirlere onlar, ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir. Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (yarattı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? Yolu doğrultmak Allah'a aittir, kimi (yollar) ise eğridir. Eğer O dileseydi, sizin tümünüzü elbette hidayete erdirirdi. Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandır (ki) hayvanlarınızı onda otlatmaktasınız. Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüsünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. Sizi sarsıntıya uğratır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz. Ve (başka) işaretler de (yarattı); onlar yıldız(lar)la da doğru yolu bulabilirler. Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz? Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak olursanız, onu bir genelleme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Nahl Suresi, 5-18)

Allah insanların emrine saymakla bitirilemeyecek kadar çok nimet vermiş ve dünyadaki tüm bu güzelliklerden yararlanmalarını istemiştir. Bunları "haram kılan"lar, yani insanları Allah'ın nimetlerinden men ederek onları acı ve sefalete sürükleyenler ise yanlış yoldadırlar. Allah bir ayetinde bu gerçeği şöyle belirtir:

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (Araf Suresi, 32)

Cayna inancında, Allah'ın ayette de bildirdiği gibi, neredeyse tüm nimetler anlaşılmaz bir şekilde insanlara haram kılınır. Caynizm, insanlardan tüm istek ve arzularını köreltmelerini ister, kendilerine acı ve ızdırap çektirmelerini emreder. Acı çekmeyi, aç kalmayı, üşümeyi, hastalıkları birer erdem olarak gösterir. Bu dine bağlanan tüm insanlar da bu erdemlere ulaşmak için acı çekmekten zevk alır hale gelirler. Bu durum Kuran'da yer alan **"Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar." (Yunus Suresi, 44)** ayetinin tam bir tecellisidir.

Oysa insanın yapması gereken, sayıları son derece sınırlı olan haramlardan sakınmak, bunun dışında dünyadaki tüm nimetlerden yararlanmak, bunları verenin sonsuz lütuf sahibi olan Rabbimiz olduğunu unutmamak ve O'na şükretmektir. İnsan kendini dünyadaki güzelliklerden gereksiz yere mahrum etmemeli, nefsine baskı yapmamalı, acı çektirmemelidir. Allah bir ayette şöyle bildirmektedir:

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Araf Suresi, 157)

Ayette de görüldüğü gibi Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) insanların "ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri" indirmiş, onları batıl inançların ve geleneklerin tüm baskılarından, yasaklarından özgürleştirmiştir.

Caynaların kendilerine yaptıkları zulüm, sadece açlık ya da sefaletle de sınırlı değildir. Bir Cayna, fiziksel nedenlerle yeminlere uymayacak hale geldiğinde, ya da bir an önce ruhunu "kurtuluşa" ulaştırmayı istiyorsa, kendini aç bırakarak gönül rızasıyla ölmelidir. Çünkü Caynizme göre, aç kalarak ölmek en büyük erdemdir. *Katolik Ansiklopedisi* (*The Catholic Encyclopedia*), Caynizmin bu özelliğini şöyle açıklamaktadır:

Caynaların dinsel intihara bakış açısı Budistlerden farklıdır. Cayna etiğine göre 12 yıl ciddi münzevi hayatı yaşayan ya da uzun denemelere rağmen dünyevi arzularını kontrol edemeyen bir rahip, ölümünü hızlandırmalı ve intihar etmelidir.[116]

Caynaların kadınlara bakışı da, tahmin edilebileceği gibi, pek olumlu değildir. Caynizmin iki temel mezhebinden biri olan Digambara'da, kadınlar insan bile sayılmaz, çünkü onların kurtuluşa ermelerinin mümkün olmadığına inanılır.[117] Diğer mezhepte, yani Svetambara'da ise, bu kadar katı olmasa da, kadınları ikinci sınf insan olarak gören bir inanç hakimdir.

Kısacası Caynizm intiharı teşvik eden, insanların sözde ilahlık makamına yükselmek için bir an önce hayatlarına son vermeleri gerektiğini söyleyen vahşi inanışlara sahiptir. Caynizm insanları sefalet içinde yaşamaya, aç kalmaya, çıplak gezmeye, zehirli böcekler tarafından sokulurken sessizce beklemeye, hastayken bakterileri öldürmemek için antibiyotik içmemeye, zararlı hayvanları yok etmek için dezenfektan kullanmamaya teşvik ederken, çok büyük bir zulüm yapmaktadır. İnsanı sözde ilah gibi gördüğünü iddia eden Caynizm, gerçekte insanı bir mikroptan, bakteriden dahi daha küçük gören, insanı pislik içinde yaşamaya mahkum eden, temizliği, rahatlılığı, güzel yiyecekleri yasaklayan baskıcı bir dindir. Oysa Allah Kuran'da insanın yaratılışıyla ilgili olarak bizlere şu şekilde haber vermektedir:

... Size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Teğabün Suresi, 3)

O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti... (Enam Suresi, 165)

Hani Rabbin meleklere: "Muhakkak Ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti... (Bakara Suresi, 30)

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (Allah:) "Öyleyse oradan in, orda büyüklenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin." (Araf Suresi, 11-13)

Ayetlerde de görüldüğü gibi insan, Allah'ın en güzel surette yarattığı, yeryüzünde halifeler kıldığı, temiz nimetlerle rızıklandırdığı, bir varlıktır. Beyyine Suresi'nde ise iman edip salih amellerde bulunan insanları Rabbimiz **"yaratılmışların en hayırlıları" (Beyyine Suresi, 7)** olarak isimlendirmektedir.

Sonuç

Caynist topluluklar putperest inanışlarını 2500 yıldır korumaktadırlar. Ancak İslam dininin Hindistan topraklarına girmesiyle birlikte bu inanışlarda da büyük değişiklikler olmuştur.

Müslüman Mogul İmparatoru Ekber Şah'ın döneminde, daha önce Hindu baskısı altında ezilen tüm Caynistler çok rahat bir dönem yaşamışlardır. İslam ahlakının getirdiği adalet, hoşgörü ve barış ortamı sayesinde Caynistler kendi dinlerini istedikleri gibi yaşama, istedikleri gibi ibadette bulunma imkanı elde etmişlerdir.[118] Müslümanlarla birarada yaşamak, İslam dinini yakından tanımak ise onların inanışlarında çok köklü değişiklikler oluşmasına vesile olmuştur. Örneğin İslam dininin temelini oluşturan tevhid inancından etkilenen pek çok Caynist tarikat oluşmuş, bu tarikatlar Caynizmin putperest inanışlarını terk ederek, tevhid inancına yönelmişlerdir. *Jainism and Other Religions* (Caynizm ve Diğer Dinler) adlı bir eserde bu etki şu şekilde tarif edilmektedir:

İslam dininin Caynalar üzerindeki etkili ve uzun soluklu etkisi özellikle de putlara tapma konusunda olmuştur... Lonka Shah gibi Cayna liderlerini İslam dinindeki tevhid inancına yöneltmiştir. Bunun sonucunda da Hindistan'ın Müslüman yönetimindeki orta ve batı bölümlerinde, Caynizmin Svetambara mezhebinin putperestliği reddeden bir alt kolu olan Sthanakvasis tarikatı ve Digambara mezhebinde ise Taranpatha tarikatı ortaya çıkmıştır.[119]

Günümüzde de Caynistler Müslümanlarla birarada yaşamakta ve İslam dini ile şereflenen bu insanların ne kadar asil, huzurlu, güvenli bir hayata sahip olduklarına yakından şahit olmaktadırlar. Bu nedenle de batıl inanışların etkisi altında olup, cahilce kendilerine zulmeden, hayatın tüm gerçeklerinden uzaklaşıp melankolik bir kabusun içinde yaşayan tüm Caynistlerin ne kadar büyük bir yanılgı içinde olduklarını bir an önce fark etmeleri gerekmektedir. İslam'ın çağrısı yanıbaşlarındadır ve bu çağrıları mutlaka dinlemelidirler. Allah Kuran'da bir kısım insanların bu çağrıya şu şekilde cevap vereceklerini haber vermektedir:

Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. (Peki,) Ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse? (Maide Suresi, 104)

Caynistler bu hataya düşmemeli, geleneklerini değil gerçeği tercih etmelidirler. Bilmelidirler ki, atalarının saçma bir inanışla oyalandığını fark edenler, putperestliğin büyük bir sapkınlık olduğunu anlayanlar, vicdanlarının sesini dinleyerek Allah'a iman edenler ve önceki yaşamlarından pişman olup tevbe edenler, Rabbimiz'i **"tevbeleri kabul eden ve kullarına merhamet eden"** olarak bulacaklardır. Allah Şura Suresi'nde şu şekilde bildirir:

... Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve Kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir. Kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerinizi bilen O'dur. (Şura Suresi, 24-25)

2.BÖLÜM
ŞİNTOİZM: ÖLÜLERE VE DOĞAYA TAPINMA DİNİ

Japonya'nın ulusal dini olan Şintoizm Japon halkına özgü, batıl bir gelenekler dinidir. Şintoizmin özü doğaya, ölülere ve put olarak kabul ettikleri milyonlarca farklı varlığa tapınmadır.

Şintoizm, Japon tarihinin en eski dönemlerinden beri var olmuş, yerel halkın geleneklerinde, dünyaya bakış açılarında, tapınmalarında, törenlerinde her zaman yaşamıştır. Ancak bu dinin kökenleri ile ilgili yazılı kaynaklara ulaşmak mümkün değildir. Bunun en önemli nedeni ise Japonların MS 5. yüzyıla kadar yazı yazmayı bilmemeleridir. Bu tarihte, Çin yazısı kabul edilmiş ve çeşitli konularda ilk yazılı kaynaklar oluşturulmaya başlanmıştır. Şintoizmin başlıca yazılı metni 8. yüzyıla ait "**Kojiki**" (*Eski Nesneler Kitabı*)'dir. **Nihongi** (*Japonya Kronolojisi*) isimli diğer kitap ise yine aynı dönemlerde Çince kaleme alınmıştır.

6. yüzyıla kadar olan metinlerde Şinto ismi hiç geçmemiş, bu kavram Japonlarca ilk kez 6. yüzyılda kullanılmıştır. Bundaki amaç 6. yüzyılın başlarında Çin ve Kore yoluyla Japonya'ya giren Budizm ile, Japon halkının yerel dini olan Şintoizm arasında bir fark oluşturmaktı. Böylece iki batıl din birbirinden ayrıldı, Japonlar "Şintoizm" ismiyle anılan bir tür milli dine sahip oldular. (Şinto kelimesi, Çince iki kelime olan "shin" ve "tao"dan gelir ve "Tanrıların Yolu" demektir.)

Yine de Budizmin ve Konfüçyüsçülüğün, Japon kültürü üzerinde çok derin etkileri oldu. Özellikle de Japonların Kore Yarımadası'ndaki krallıklarla ilişkiye girmeleri sonucunda, Japonya'da Çin'in kültürel etkileri görülmeye başlandı. Japon prenslerin Budizmi teşvik etmeleri, Budist tapınaklar açmaları, Buda'ya saygı gösterilerinde bulunmaları, 7. ve 8. yüzyıllarda bu dinin toplum içinde hızla yayılmasına neden oldu. Konfüçyüsçülüğün de Budizm gibi Japon İmparatorluğu tarafından desteklendi, halka ahlaki bir öğreti olarak sunuldu. Şintoizmin herhangi bir ahlaki prensibi olmaması, Konfüçyüsçülüğün bu ülkede hızla yayılmasında çok önemli bir etken oldu. Bu iki batıl dinin toplum üzerindeki etkileri, yine batıl bir din olan Şintoizmin zaman içinde güç kaybetmesine neden oldu. Halk Şinto tapınaklarından ziyade, Budist tapınaklara gitmeye, ölülerini Budist rahipler eşliğinde yakmaya başladı.

Şintoizmin bu şekilde yavaş yavaş yok olmaya başlaması, modern çağda Japonya'daki **"Şintoyu canlandırma ve eski geleneklere dönme"** hareketlerinin de başlangıcı olacaktı. İlerleyen bölümlerde detaylı olarak inceleyeceğimiz bu hareket, Japonya'nın işgalci, emperyalist bir imparatorluğa dönüşmesinde ve II. Dünya Savaşı'nda çok büyük bir yıkıma uğramasında önemli bir etken oluşturacaktı.

Batıl Şinto Gelenekleri
Milyonlarca Hayali Tanrıya Sahip, Batıl Bir Din

Şintoizmin temelini batıl "kami" inancı oluşturur. Kami kelimesi "üst ve yukarı" anlamlarına gelir, Şintoizmde ise "ilah, tanrı, tanrıça ve kutsal güç" anlamlarında kullanılır. Şintoizmin bir diğer adı da "kami no michi" yani "Kami Yolu"dur.

Şintoistler "kami"nin kainatın her yerinde bulunduğuna inanırlar. Onlara göre bir insan, kuş, hayvan, ağaç, taş, balık, çiçek, dağ, okyanus, su kaynağı, kılıç, tarak ya da ayna gibi bir nesne, "kami" yani "kutsal güçlere sahip hayali bir tanrı" olabilir (Allah'ı tenzih ederiz). Batıl Japon inanışlarına göre 8 milyon kadar kami vardır. Bu nedenle de Şinto "milyonlarca tanrılı din" olarak tanımlanmaktadır.

Sapkın Şinto inanışlarına göre kamiler kötü ya da iyi, her biçimde ya da boyutta olabilirler. Doğar, evlenir, hastalanır, ağlar, kıskanır ve ölürler. Ancak tüm bu özelliklerine rağmen sıradan insanlardan üstün olarak kabul edilirler. Askeri başarı elde etmiş bir kahraman, hizmet veren bir yönetici, Japonlar tarafından "kami" ilan edilebilir. Bu kişi o andan itibaren kendisine büyük saygı duyulan hayali bir ilah olur.

Japonya'da 100.000'in üzerinde Şinto tapınağı bulunmaktadır. Her tapınağın kendine özgü kamileri bulunmaktadır. Kamilerin resimleri ya da heykelleri tapınaklarda olmasa da ruhlarının orada olduğuna inanılır. İnsanlar Şinto tapınaklarındaki kamilere sözde ibadet maksadıyla yiyecekler, su, meyveler sunar, saygı gösterilerinde bulunur, tütsüler yakarlar. Elbette ki bu boş inançlarının onlara hiçbir faydası olmayacaktır. Kitabın önceki bölümlerinde de Allah'a ortak koşmanın ne kadar büyük bir imani sapma olduğunun üzerinde durmuş ve Allah'ın Kendisi'ne şirk koşanları çok büyük bir azapla uyardığını hatırlatmıştık. Allah Hac Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

... Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (Hac Suresi, 30-31)

Ayetlerde haber verildiği üzere şirk koştukları insanları ya da cansız maddeleri kendilerine dost bilen, onlara güvenen, zor anlarında kendilerinin yardımına koşacağına inanan bu insanlar çok büyük bir gaflet içindedirler. Çünkü herşeyden çok severek bağlandıkları bu putlar da, ne kendilerine ne de bir başkasına yardım etmeye güçleri yetmeyen aciz ve muhtaç varlıklar, hatta birçoğu cansız maddelerdir. Ayette putlara tapan bu insanlar için haber verilen, **"Sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir"** örneği, putlara tapınmanın insanı ne kadar yalnız, çaresiz ve aldanmış hale getireceğinin hikmetli bir ifadesidir. Allah'ın **"iğrenç bir pislik" (Hac Suresi, 31)** olarak tasvir ettiği bu putlar insanları Rabbimiz olan Allah'tan ayırarak, boş bir hayal peşine sürükleyerek

aldatmaktadır. Allah bir ayetinde **"... Ortaklarınızı çağırın." Böylelikle çağırırlar, ama kendilerine cevap vermezler ve azabı görürler. Hidayet bulmuş olsalardı ne olurdu." (Kasas Suresi, 64)** şeklinde buyurmakta ve putperestlerin sonsuz cehennem azabı ile karşılaştıklarını bize haber vermektedir. Şintoistler bu gerçeği düşünmeli, içinde bulundukları yanılgıdan sıyrılarak, tüm insanların Yaratıcısı, Rabbi, sahibi ve velisi olan yüce Allah'a yönelip, O'nun hak dinine tabi olmalıdırlar. Müslümanlara düşen görev ise, yanılgı içindeki bu insanlara din ahlakını bir an önce, tüm güçleriyle ve etkili bir biçimde anlatmaktır.

Şintoizm Ölülere Tapınma Dinidir

Şintoistler ölülerin ruhlarının bir "kami" haline gelerek yaşayanlar arasında dolaştığına, mezarlarında kaldığına, çocukları ile torunlarının sevinçlerine, kederlerine ortaklık ettiklerine, onlara göz kulak olduklarına inanırlar. Onlar ölerek sözde birtakım doğaüstü güçlere sahip olmuşlardır. Bu batıl inanç, Şintoistleri akılcı bir insanın hayrete düşerek dinleyeceği masallar üretmeye itmiştir. Onlara göre ölüler doğa olaylarını yönetir, doğumları, ölümleri kontrol eder, bereket getirir, mevsimlerin oluşmasını sağlar, afetleri ve kıtlıkları meydana getirirler. Bu sapkın anlayış yüzünden her ailenin, her köyün, her klanın, ulusun "kendi atalarının ruhları" tarafından korunduğuna inanırlar. Bazı kamilerin de ağaçlara, doğaya, aletlere, hatta mutfaktaki tencerelere kadar herşeye can verdiklerine inanırlar.

Bu çarpık inanca göre Şintoistler, bazı kamilerin hastalıklarda, bazılarının trafikte, bazılarınınsa üniversite sınavlarında başarılı olmak için yardımcı olduğuna inanırlar. Japon hayal gücü, dünyayı iyi ya da kötü ruhlarla doldurmuştur. Her Şintoist için kendi kamisi evrenin ve varlığın temelidir. Oysa aciz insanların, taştan ya da tahtadan eşyaların bazı güçleri olduğuna inanmak çok büyük bir cehalettir. Evrendeki her işi evirip çeviren sonsuz güç ve kudret sahibi olan Rabbimiz'dir. Secde Suresi'nde de bildirildiği gibi **"Gökten yere her işi evirip düzene koyan O'dur." (Secde Suresi, 5)** Tüm kainatı yoktan var eden, canlı ve cansız tüm varlıkları yaratan alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Ayetlerde şu şekilde bildirilmektedir:

Sizin İlahınız tek bir İlah'tır; O'ndan başka İlah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra diriltttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 163-164)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (Rad Suresi, 2)

Ayetlerde işaret edildiği gibi, Allah'ın varlığını ve birliğini, evrendeki ve doğadaki büyük uyumu gözlemleyerek de anlayabiliriz. Tüm evrende insan yaşamını mümkün kılan büyük bir denge ve uyumun var olması ya da doğadaki tüm canlıların ortak bir tasarımın

izlerini taşıması (örneğin hepsinin aynı DNA yapısına sahip oluşu), varlık alemine sonsuz akla sahip bir düzenin egemen olduğunu göstermektedir. Ünlü moleküler biyolog Michael Denton'ın *Nature's Destiny: How The Laws of Biology Reveal Purpose in The Universe (Doğanın Kaderi: Biyoloji Kanunları Evrende Bir Amacın Var Olduğunu Nasıl Gösteriyor)* adlı kitabında açıkladığı gibi, galaksilerden atomun yapısına kadar tüm evrene hakim ortak bir amaç, ortak bir tasarım vardır. Bu da tek bir Yaratıcı'nın varlığını gösterir. Bunun aksini düşünmek, yani evrende Allah'tan başka ilahlar olduğunu, her birinin farklı bir güce sahip bulunduğu hayal etmek ise saçmadır. Allah Kuran'da bu şekilde düşünen putperestlere - örneğin Şintoistler gibi, milyonlarca hayali ilaha inananlara - bu inançlarının ne kadar büyük bir aldanış olduğunu şöyle bildirmektedir:

Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir ve O'nunla birlikte hiçbir ilah yoktur; eğer olsaydı, her bir ilah elbette kendi yarattığını götürüverirdi ve (ilahların) bir kısmına karşı üstünlük sağlardı. Allah, onların nitelendiregeldiklerinden yücedir. (Müminun Suresi, 91)

Ölülerine sahte ilahlık veren Şintoistler, bu ayette bildirilen gerçeği iyi düşünmeli, kendi zihinlerinde oluşturdukları hayali "ilahlar karmaşası"ndan kurtularak, Allah'ın apaçık varlığını kabul etmeli ve O'na teslim olmalıdırlar.

Ölüler hakkında böylesine sapkın inanışlara sahip olan Şintoistler ölüm, hesap günü, ahiret hayatı, cennet ve cehennem gibi konularda ise hemen hiçbir yorum yapmazlar. Sahip oldukları sapkın inanışlar Şintoistleri bu konularda da akıl ve mantıkla bağdaşmayan, saçma uygulamalara itmiştir. Batıl Şinto yazılı metinlerine göre ölülerin rahatı "yaşayanların onlara iyi bakmaları, sundukları yiyecekler, mezarlarına koydukları sunumlar sayesinde" olur, "ölülere iyi davrananlar mutlu, kötü davrananlar mutsuz olurlar". Eğer ölülere gerekli saygı gösterilmez, sık sık sunularda bulunulmaz, armağanlar alınmazsa ölülerin bunun intikamını alacaklarına inanırlar. Bu nedenle de Şintoizme inanan bir Japon, ölülere saygı göstermeyi, mezar ziyaretlerini, ölülere sunularda bulunmayı çok önemli bir görev olarak görür. Oysa Şintoizmin diğer inanışları gibi, ölüm ve ölülerle ilgili bu inanışı da Japonların atalarından devraldıkları büyük bir aldanıştır.

İnsanların oluşturduğu hiçbir gelenek veya öğreti, ölüm sonrası hakkında doğru bir bilgi veremez; çünkü hiçbir insan ölüm sonrasını görüp geri dönmüş değildir. Ölüm ve ölümden sonraki hayat hakkındaki gerçek bilgiyi öğrenebileceğimiz tek kaynak, Allah'ın bize ulaştırdığı Kuran'dır. Rabbimiz hem (günümüzde tahrifata uğramış durumda olan) Tevrat ve İncil'de, hem de tahrif edilmemiş tek İlahi kitap olan Kuran'da ölümle birlikte insanın dünya hayatının sona ereceğini ve ahiret hayatının başlayacağını haber vermektedir. Reenkarnasyona inananların iddia ettikleri gibi insan yeni bir bedenle dünyaya gelmeyecek, Şintoistlerin inandığı gibi öldükten sonra ruhu dünya hayatında uzun yıllarca yaşamayacaktır. Allah Kuran'da şu şekilde bildiir:

Sonunda, onlardan birine ölüm geldiği zaman, der ki: "Rabbim, beni geri çevirin. Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım. "Asla, gerçekten bu, yalnızca bir sözdür, bunu da kendisi söylemektedir. Onların önlerinde, diriltilip kaldırılacakları güne kadar bir engel (berzah) vardır. (Müminun Suresi, 99-100)

Ayetteki ifadeden de anlaşıldığı gibi, inkarcıların öldükten sonra tekrar dünyaya dönme beklentileri, boş bir dilekten ibarettir. Başka ayetlerde de cennettekilerin "ilk" ölümden başka bir ölüm tatmayacakları şöyle bildirilir:

Orda, ilk ölümün dışında başka ölüm tatmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. Senin Rabbinden, bir fazl ve (lütuf) olarak. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş' budur. (Duhan Suresi, 56-57)

Allah inkar edenlerin ölümü hakkında ise bize birçok detay vermektedir. Allah'ın varlığını, sonsuz ahiret hayatını inkar eden insanlar için ölümle birlikte büyük bir azap başlayacaktır. Bu kişilerden birini dışarıdan görenler, yatağında huzurlu bir şekilde öldüğünü sanırken o gerçekte çok büyük bir azabın içine girecektir. (En doğrusunu Allah bilir) Ölüm melekleri, acı vererek ve aşağılayarak onun canını bedeninden çıkaracaklardır. Ayetlerde inkar edenlerin ölüm anı şu şekilde tarif edilmektedir.

... Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (Enam Suresi, 93)

Melekleri, onların yüzlerine ve arkalarına vurarak: "Yakıcı azabı tadın" diye o inkar edenlerin canlarını alırken görmelisin. Bu, ellerinizin önceden takdim ettiği işler yüzündendir. Yoksa şüphesiz Allah kullara zulmedici değildir. (Enfal Suresi, 50-51)

Başka ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Hayır; can, köprücük kemiğine gelip dayandığı zaman, "Son müdahaleyi yapacak kim" denir. Artık gerçekten, kendisi de bir ayrılık olduğunu anlamıştır. (Kıyamet Suresi, 26-28)

İşte, inkar eden kişi artık hayatı boyunca inkar etmiş olduğu o büyük gerçekle yüzyüzedir. Ölümle birlikte, yaşamı boyunca işlediği büyük suçun, inkarının cezasını

çekmeye başlayacaktır. Meleklerin sırtına vura vura, canını en derinden sökerek almaları, kendisini bekleyen sonsuz azabın yalnızca bir başlangıcıdır.

Şintoizm, ölümden sonrası hakkında olduğu gibi, tüm kainatın yoktan var edilişi hakkında da batıl bir masal üretmiştir. Eğitimli ya da eğitimsiz, işsiz ya da meslek sahibi, cahil ya da kültürlü Şintoizmi kabul eden tüm Japonlar, evrenin "İzanagi" ve "İzanami" isimli iki sözde ilah tarafından meydana getirildiğine inanırlar. Ancak masal bu kadarla da sınırlı kalmamıştır: Tüm Japon adaları, Japon halkı ve tüm kamiler, bu ikili tarafından "özel bir yaratılışla" var edilmiştir. İzanami'nin burnundan akan sudan okyanus üzerindeki fırtınaları kontrol eden Susanu (yiğit erkek "kami"), sağ gözünden düşen bir damladan hayali ay tanrısı Tsukinokami, sol gözünden düşen bir damladan da hayali güneş tanrısı Ameterasu doğmuştur.[120] İlerleyen bölümlerde detaylı olarak inceleyeceğimiz fanatik Japon milliyetçiliği de bu akıl ve mantık dışı masaldan güç bulmaktadır. Japonların bu efsanesinin, ne kadar büyük bir saçmalık olduğunu anlatmaya dahi gerek yoktur. Çünkü çok basit bir muhakeme yeteneğine sahip olan bir çocuk bile, yukarıda yazılanların akıl dışı olduğunu anlayabilir. Ancak atalarından gördüklerine körü körüne bağlı olan ve bu bağlılıkla gurur duyan bazı Japonlar gerçekleri görmekten uzaktırlar. Bir Japon deyişi bu inanışı şu şekilde açıklar: *"Ataların anısına bağlılık, tüm erdemlerin kaynağıdır ve ölülere karşı ödevlerini iyice yerine getiren insan, yaşayanlara karşı olan ödevlerini de iyice yerine getirecektir".*

Oysa bu büyük bir aldanıştır ve aklını kullanan her insan bunu anlayabilir. Dünya üzerindeki her kültürün, her toplumun son derece farklı gelenekleri olduğuna göre, "geleneklere uyma"nın insanları doğruya götüreceği nasıl düşünülebilir? B ir Afrika kabilesinde yetişen bir insan için izlenmesi gereken doğru, atalarının sapkın adetini sürdürmek midir? Nazi bir babanın oğlu için doğru, babasının zalim, ırkçı, cani ideolojisini korumak mıdır? Hemen hepsi birbiriyle çelişen, son derece farklı efsaneler, kurallar, tabular içeren geleneklerin hangisi insanı doğruya götürebilir? Bunların hangisinin doğru olduğu, daha doğrusu herhangi birisinin ufak da olsa bir doğruluk payı taşıyıp taşımadığı, nasıl tespit edilecektir?

Tüm bu sorular, geleneklere, ataların değerlerine uymanın insanı hiçbir zaman doğruya ulaştıramayacağının ifadesidir. Nitekim Allah Bakara Suresi'nde atalarının dinine gözü kapalı bir şekilde inananlara bu gerçek üzerinde düşünmelerini öğütlemektedir:

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler? (Bakara Suresi, 170)

Herşeyi yoktan var eden Rabbimiz'i inkar eden, hiçbir şeye güç yetiremeyen taştan putların önünde secde eden insanların ne kadar büyük bir sapkınlık içinde oldukları Neml Suresi'nde şu şekilde haber verilir:

... Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir İlah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir.

Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaklar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır onların çoğu bilmiyorlar.

Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, Kendisi'ne dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz.

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir.

Ya da halkı sürekli yaratmakta olan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? De ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, kesin-kanıt (burhan)ınızı getiriniz." (Neml Suresi, 59-64)

Şintoizm'de Güzel Ahlak Öğütlenmez

Japon dininin gerekleri, "ataların ruhlarına saygı, atalara ve kamilere saygı ve ibadet, aileye bağlılık, çeşitli tören ve ritüeller, devlete ve imparatora bağlılık, yurtseverlik" şeklinde özetlenebilir. Bunun dışında hiçbir ahlaki yasak, öğüt, yaptırım ya da kural yoktur. Japonlar bunun gerekçesi olarak kutsal bir ırk olduklarını, kendi doğalarına uydukları için zaten doğru yolda olduklarını söylerler. Oysa Japonların kutsal bir ırk oldukları inancı çok büyük bir safsatadır. Japonların kendilerini kandırmak için uydurdukları bu aldatmaca daha önce üzerinde durduğumuz akıl dışı bir efsaneye dayanmaktadır.

Hiçbir insan ırkı, soyu, dili ya da etnik kökeni nedeniyle üstünlük iddiasında bulunamaz. Üstünlük sadece kişinin Allah'a olan yakınlığına göredir. Allah Kuran'da **"... Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır..." (Hucurat Suresi, 13)** şeklinde buyurmaktadır. *(Bu konu hakkında detaylı bilgi için Bkz."Hindistan'daki Acımasız Sosyal Düzeni" bölümü)*

Japonlar kendilerini diğer halklardan üstün, kutsal bir ırk olarak gördükleri için çok katı ve acımasız bir gurur anlayışı geliştirmişlerdir. Bu anlayış, hataya tahammül göstermez. Öyle ki bir başarısızlık karşısında intihar etme Japon halkı arasında oldukça

yaygındır. Asırlarca "harakiri" adı verilen korkunç yöntemle - yani insanın kendini kılıç veya bıçakla öldürmesiyle - süren bu uygulama, günümüzde de farklı yöntemlerle devam etmektedir. Modern Japonya'da da üniversite sınavlarında başarılı olamayan, eğitim sistemindeki baskı yüzünden bunalan[121], şirketi iflas eden birçok Japonun intihar yolunu seçtiği görülmektedir. Japonya gençlerdeki intihar oranının en yüksek olduğu ülkelerin başında gelmektedir.[122] Sadece 2000 yılı içinde yaklaşık 33.000 kişinin intihar ettiği tespit edilmiştir.[123] Bu durum din ahlakından uzak yaşamanın bir sonucudur. Şintoistler, İlahi dinlerin insanlara öğrettiği tevazu, sabır, tevekkül, merhamet gibi ahlaki erdemlere sahip olmamaları ve atalarından devraldıkları temelsiz gururları nedeniyle, bu batıl gelenekleri bir meziyet gibi algılamaktadırlar. Ölüm, ahiret, cennet ve cehennem inançlarının olmaması da bu kişileri hem diğer insanlara hem de kendilerine karşı son derece acımasız ve hoşgörüsüz olmaya itebilmektedir. Kendi uydurdukları gurur anlayışına ve diğer insanların gözündeki imajlarına o kadar büyük bir önem vermektedirler ki, başarısız olarak bilinmektense ölmeyi tercih edebilmektedirler. Bunda, başarısızlığı kötü bir ahlak özelliği olarak gören, insanların zayıflık ve kusurlarına anlayış ve merhametle değil, öfke ve tahammülsüzlükle bakan toplum yapısının da kuşkusuz büyük bir payı vardır. Şintoizmin az sonra daha detaylı olarak inceleyeceğimiz faşizan kültürü, basit bir hatanın bile ölümle cezalandırılmasına hükmetmektedir. İntiharın bir erdem olarak kabul edilmesi, söz konusu "nekrofilik" (ölüsever) ruh halinin bir sonucudur.

Oysa intihar Allah'ın haram kıldığı büyük bir günahtır. Başka insanları öldürmek gibi insanın kendini öldürmesi de İslam dinine aykırıdır. Allah **"... Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin..." (Nisa Suresi, 29**) ayetiyle intiharı açıkça haram kılmıştır. Bir insanın, her ne sebeple olursa olsun, kendisini öldürmesi İslam'a göre yasaktır. İslam ahlakının yaşandığı bir toplumda herhangi bir konuda hata işleyen, başarısız olan insanlara ise kötü gözle bakılmaz, aksine şefkat ve merhametle yaklaşılır. Önemli olan insanların başarılı olup olmamaları değil, güzel ahlaklı olup olmamalarıdır. Güzel ahlaklı olmayanlara ise güzellikle öğüt verilir.

Şintoizmde Günah ve Suç Kavramı Yoktur

Allah tarih boyunca gönderdiği elçileri ve hak kitaplarıyla haramları ve helalleri bildirmiş, güzel ahlakı tarif etmiş, insanların nelerden sakınmaları gerektiğini haber vermiştir. Her insan dünya hayatında bir denemeden geçirilmektedir. Bu gerçek, hak olan yol göstericimiz Kuran'ı Kerim'de haber verilmektedir. Allah Kuran'da, **"O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır." (Mülk Suresi, 2)** şeklinde buyurmaktadır.

Her insan Allah'tan korkup sakınmalı, Rabbimiz'in emirlerini titizlikle uygulamalı, Allah'ın razı olacağı gibi bir ahlak göstermelidir. Kişiye hem dünya hayatında hem de

ahirette fayda verecek olan budur. Başkalarını razı etmek için Allah'ın emirlerinin dışında bir tavırda bulunan insan yanlış bir yoldadır.

Şintoizme inanan insanlar ise herhangi bir günah kavramına sahip değildirler. Yaptıkları kötülüklerin kötü ruhların insanlar üzerinde oluşturduğu olumsuz etkiler sonucunda oluştuğuna, insanların da bu kirden sık sık arınması gerektiğine inanırlar. Tapınaklarında bu temizlikle ilgili çeşitli törenler yaparlar. Tuz, su ya da ateşle yapılan ve "harae" adını verdikleri bu törenlerde insanın hem fiziksel hem de ruhsal olarak temizlendiğine inanırlar.

Japonların diğer batıl gelenekleri gibi, "harae" de çok büyük bir aldanıştır. Çünkü insanın manevi olarak temizlenmesi, tuzla, ateşle ayinler yapmakla değil, vicdanının sesini samimi olarak dinleyip, nefisini kötülüklerden arındırıp, Allah'a yönelmesiyle olur. Her insan dünya hayatında tüm yaptıklarının karşılığını ahiret hayatında eksiksiz olarak alacaktır. Hayatlarını Allah'ın razı olacağı gibi geçirenler, günah işlemekten ve çirkin ahlaksızlıklardan kaçınıp, salih amellerde bulunanlar Allah'ın rızası, rahmeti ve sonsuz cennet nimetleri ile karşılık bulacaklardır. Allah bu kişileri Kuran'da, **"... İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir..." (Araf Suresi, 43)** şeklinde müjdelemektedir. Allah'ı inkar eden, kendi elleriyle yaptıkları putları Rabbimiz'e ortak koşan, günahta ve isyanda birbirleriyle yarışan, çirkin ahlaksızlıkların insanların arasında yayılması için çaba sarf edenler de hesap gününde tüm yaptıklarıyla eksiksiz olarak karşılık bulacaklardır. Ayetlerde şu şekilde buyurulmaktadır:

Günahın açıkta olanını da, gizlisini de terk edin. Çünkü günahı kazananlar, yüklenegeldikleri nedeniyle karşılık göreceklerdir. (Enam Suresi, 120)

İnkar edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar; Biz, işledikleri bozgunculuğa karşılık, onlara azap üstüne azap ilave ettik. (Nahl Suresi, 88)

... Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azapla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (Enam Suresi, 93)

Ancak şunu da tekrar vurgulamak gerekir ki bu kişiler de tevbe eder ve tüm yaptıklarından vazgeçerlerse şüphesiz Rabbimiz'i tevbeleri kabul eden, sonsuz bağışlayan, rahmet sahibi olarak bulacaklardır:

Onlar, iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmak istiyorlar; oysa onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Ve şüphesiz, senin Rabbin, zulümlerine

karşılık insanlar için bağışlama sahibidir ve şüphesiz senin Rabbin, cezası çok şiddetli olandır. (Rad Suresi, 6)

Şintoizmin Putperest Tapınakları

Şintoizm'de, kişinin bireysel olarak gerçekleştirdiği tapınak ziyaretleri ve profesyonel Şinto rahiplerince organize edilen törenlere katılması büyük önem taşır. Şinto inancında rahiplerin temel görevi, tüm tapınak ayinlerini yönetmektir. Dinsel konularda yol göstermesi, vaaz vermesi, ruhani bir önder olarak etkinliklerde bulunması beklenmez. Şintoistlerin dinlerinden anladıkları tek şey tapınaklara gidip, hayali tanrılarına saygı gösterilerinde bulunmak, ritüeller, törenler ve toplantılarla atalarından gördükleri gelenekleri uygulamaktır

Matsuri'ye, yani Şintoya özgü tapınak şölenlerine katılanlar, önce, süresi birkaç saatten birkaç güne kadar değişebilen bir perhizle ve genellikle tuzlu suda yıkanarak temizlenirler. Bundan sonra Kami'den simgesine ya da yerleşeceği nesneye inmesi istenir. Bu tamamen boşuna bir çağrıdır. Bir taş, balık ya da dağ da olabilen "kami"nin insanların yardımına gelebileceğine, onları duyabileceğine inanmak akıl ve mantıkla uyuşmayan bir harekettir. Ardından kamiye adak olarak yiyecekler ve çeşitli hediyeler sunulur. Rahipler, hayatları boyunca hiçbir zaman kendilerini duymayan, kendilerine cevap vermeyen putlarına dua ederler. Tapınanlar, kutsal kabul ettikleri ağacın dallarına adaklar sunarlar. Tören müzikleri çalınır, dans edilir. Daha sonra adaklar geri alınır ve Kami'den çekilmesi istenir. Topluluk, bazı durumlarda kaminin taşınabilen bir heykel ya da bir maddenin içinde olduğuna inanır ve bu heykeli sokaklarda büyük bir alay halinde gezdirirler. "Kami"nin geçtiği yolların kutsandığına inanırlar. Süslenmiş dağ, tapınak ya da kayık biçimindeki arabalar, insanlar ya da öküzler tarafından çekilir yahut omuzlarda taşınır. Şintoistler atalarından kalan bu batıl gelenekleri eksiksizce uygularlar ve hayatlarını bu sapkın adetlerle geçirirler. Ancak yaptıklarını bir kurtuluş olarak gören Şintoistler çok büyük bir aldanış içindedirler. Çünkü önünde ibadet ettikleri, omuzlarında taşıdıkları, yiyecekler sundukları bu putların onların saygı gösterilerini anlamaları, çağrılarına cevap vermeleri mümkün değildir.

Allah Furkan Suresi'nde şu şekilde buyurur:

Alemlere uyarıcı olsun diye, kuluna Furkan'ı indiren (Allah) ne yücedir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. O'nun dışında, hiçbir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen birtakım ilahlar edindiler. (Furkan Suresi, 1-3)

Devlet Şintosu ve Japon Faşizmi

Uzak Doğu dinlerinde ülkenin yöneticisinin abartılı olarak övülmesine yönelik saçma bir gelenek vardır. Örneğin Çin İmparatoru "Batan Güneşin İmparatoru" olarak tanımlanırken, Japon İmparatoru "Doğan Güneşin İmparatoru" olarak anılmıştır. Japon İmparatorunun Çin İmparatorundan en büyük farkı ise kutsal bir varlık olarak kabul edilmesidir.

Amaterasu, Şinto dininde hayali güneş tanrısı olarak bilinmektedir. Ve Şintoizmde Japon İmparatorunun Amaterasu'nun soyundan geldiği yönünde batıl bir inanış vardır. Bu nedenle de imparatorun her söylediği ilahi bir söz, her dokunduğu eşya kutsal, her isteği gözü kapalı yapılması gereken bir emir olarak görülmüştür. Hatta İmparatorların yazdıkları şiirler biraraya toplanıp bir kutsal kitap olarak kabul edilmiş, imparatorun emrinde çalışan kişiler ise ilahi birer aracı olarak kabul edilmiştir.

İmparatoru kutsal gören bu inanış, 6. yüzyılda Budizm ve Konfüçyüsçülüğün ülkeye girişiyle zayıflamıştı. Ülkedeki iç karışıklıklar da İmparatorun toplum üzerindeki etkisini azaltmıştı. 8. yüzyılın sonlarında Fujivara ailesi iktidarı ele geçirdi, ama diğer derebeyleri ona karşı çıktı ve ülkede büyük bir iç savaş başladı. Asırlar süren iç savaş sonunda derebeylerden Yoritomo Minamoto 1192'de asilerin hepsini yenerek ilk "Şogun" (askeri diktatör) ünvanıyla başa geçti ve yeni bir yönetim kurdu. Böylece tarihe "Şogun Yönetimi" olarak geçen hanedanlık şeklindeki askeri diktatörlük dönemi başladı. Yoritomo, Şogun ünvanını, kendi neslinden gelenlerin diğer derebeylerini kontrol edebilmeleri şartıyla akrabalık yoluyla geçen bir ünvan haline soktu. İmparator ise siyasi yetkisi olmayan, sadece dokunulmazlığı olan ruhani bir lider konumunu sürdürdü.

Devlet Şintosundan Saldırgan Japon Milliyetçiliğine

17. ve 18. yüzyıl Japonyası'nda Şintoizmi tekrar canlandırmayı amaçlayan hareketler doğdu. Bunların en önemlisi olarak kabul edilen *National Learning Movement* (Milli Öğrenim Hareketi), Şinto dinini Japon toplumunda merkezi bir konuma getirmeyi, Budist ve Konfüçyüs kültürünün Japon halkı üzerindeki etkilerini ise en aza indirmeyi amaçlıyordu. Bu hareket Devlet Şintosunun oluşumunun da öncüsü olacaktı. Bu arada 19. yüzyılın ikinci yarısına kadar Şogunlar tarafından yönetilen feodal bir toplum yapısına sahip olan Japonya, 1867 yılında yapılan Meiji devrimiyle bir kez daha imparatorluk yönetimine girdi. Daha sonradan Meiji adını alan Mutsuhito'nun başlatığı bu yeni imparatorluk dönemi II. Dünya Savaşı'nın sonuna kadar sürecekti. Meiji, Şintoizmin tekrar devlet dini haline getirilmesinin ve tamamen devletin kontrolü altına girmesinin de mimarıydı.

"Devlet Şintosu" olarak adlandırılan bu milliyetçi sistemin odak noktası, imparatorluk hanedanıydı. İmparator hem bir "baba", hem manevi bir kılavuz, hem de bir devlet başkanıydı. Devlet Şintosu imparatorun kılavuzluk ettiği törenlerle tapınaklardaki

ayinler üzerinde yoğunlaşıyordu. Hükümete bağlı Şinto Bakanlığı tapınaklar üzerinde kontrol sahibiydi. Bakanlık Şintoizm dışındaki diğer dinlere, tarikatlara ve her türlü akıma karşı kısıtlayıcı kanunlar çıkardı. 1889 yılında hazırlanan anayasada Şinto tapınaklarına saygı göstermek tüm Japonların vatanlarına karşı bir görevi haline getirildi. Sayıları 100.000'i bulan Şinto tapınakları hükümet tarafından yönetiliyor, Şinto eğitimi okullarda zorunlu hale getiriliyor, İmparatorun sözde kutsal pozisyonu çeşitli yasalarla politikacılar tarafından daha da güçlendiriliyordu.[124]

Kuran'da anlatılan Firavun yönetimini andıran baskıcı bir rejimdi bu. Nitekim rejimin tepesindeki imparatora da, aynı Firavun'a olduğu gibi, hayali kutsal vasıflar atfedilmişti.

İmparatora Tapınma Dini

Devlet Şintosu, 19. yüzyıla kadar Japon halkının sahip olduğu Şinto inancıyla birebir bağdaşmıyordu. İmparatorluk ve yönetim her gün yeni kurallar oluşturuyor, sözde kutsal kitaplar bizzat devlet yönetimi tarafından yazılıyordu. Tokyo Üniversitesi'nde Japon Uzmanı olan ve Meiji döneminin son yıllarına da şahit olan akademisyen Basil Hall Chamberlain 1912 yılında yazdığı "Yeni Bir Dinin İcat Edilişi" (The Invention of a New Religion) isimli ünlü çalışmasında o dönemde Japonya'da yaşananlara dikkat çekmektedir.[125] Chamberlain çalışmasında, İmparatorluk ve onun emrinde çalışanların nasıl yeni bir din oluşturduklarının üzerinde şöyle durmaktadır:

Japonya'ya ve İmparatora tapınma yeni Japon dininin adıdır ve tabi ki bir anda ortaya çıkmış değildir... Ama 20. yüzyıldaki milliyetçi ve ülkesine sadık Japon dini çok yeni bir dindir. Daha önceden var olan fikirler elemeden geçirilmiş, değiştirilmiş, yeni biçimlere sokulmuş, yeni kullanım alanları meydana getirilmiş ve yeni bir merkez noktası bulmuştur. Bu sadece yeni bir din değil, aynı zamanda tam olarak da tamamlanmamış bir dindir. Resmi kadrolar tarafından –bilinçli ya da yarı bilinçli olarak- yavaş yavaş oluşturulmaktadır. Bu, kadroların ve toplumun genelinin çıkarlarına hizmet etmesi için tasarlanmıştır...[126]

Yazarın da belirttiği gibi Devlet Şintosu olarak tanımlanan bu yeni din, 19. yüzyılın başlarında oluşturulmaya başlanmıştı. Ortada vahye dayalı saf bir inanç olmadığı için, Şintoizm denen gelenekler ve batıl inanışlar bütünü, mevcut rejimin ihtiyaç ve amaçlarına göre kolaylıkla yeniden şekillendirilebiliyor ve toplum da bunu garip karşılamıyordu. Böylece Devlet Şintosu, Japon İmparatorluğu'nun giderek yükselen faşizan eğilimlerine araç haline geldi. Resmi dini öğreti, Japon imparatorunun ve halkının kutsallığına sıkça atıfta bulunuyor, Japonların dünyadaki tüm halklardan üstün oldukları fikrini aşılıyordu. Bu, hiçbir temele dayanmayan, saçma fikrin bir sonucu olarak da yabancı düşmanlığı ortaya çıkmıştı. Ancak öte yandan halkın Budizme olan ilgisi devlet yönetimini endişelendiriyor ve bunun mutlaka ortadan kalkmasını istiyorlardı. Basil Hall Chamberlain bu durumu şöyle anlatır:

Sıradan halk Budizme ve güncel Budist festivallere olan ilgisini kaybetmiyor, ölülerini hala Budist tapınaklarda yakmayı tercih ediyorlardı. Hükümet kadroları ise bunu değiştirmek istiyordu. Japon İmparatorunun doğrudan güneş tanrıçasının soyundan geldiği, onun dünyadaki yaşayan tanrı olduğu, herkesin İmparatora koşulsuz sadık olması gerektiği yönündeki Şinto doktrini üzerinde ısrar ediyorlardı. Anayasa ve toplum hayatını düzenleyen çeşitli kurallar İmparatorun halka karşılıksız sunduğu hediyeler olarak görülüyordu, bireysel haklar olarak değil! Bu nedenle de yönetimindeki bakanlar ve memurlar –alt kademe ya da üst kademe olsun- üstün –bazılarına göre doğaüstü- otoritenin uygulayıcısı olarak görülmeliydiler...[127]

Japonya, daha önce her yönüyle dışarıya kapalı bir toplum iken Meiji döneminde Batı toplumlarından bilgi ve teknoloji ihracına başladı. Orduya ve donanmaya büyük önem verip, Çin'i ve Rusya'yı bozguna uğratacak büyük -ama aynı zamanda da saldırgan- bir askeri güce sahip oldu. Ekonomik anlamdaki bu büyük gelişme ve ülke içinde güçlenen milliyetçi duygular Japonya'nın hammadde ve pazar arayışı nedeniyle yayılmacı bir politika izlemesiyle sonuçlandı. Şiddeti meşru gören yanlış bir yurtseverliğin gelişmesi, Japonları başka ulusların haklarını tanımayan, saldırgan, faşist ve emperyalist anlayışa götürdü.

Sırasıyla Çin'le (1894-95) ve Rusya'yla savaştılar (1904-05) ve her iki savaşı da kazandılar. Ardından Kore'yi ilhak ettiler (1910). 1930'larda Mançurya'yı işgal ederek Çin'e saldırdılar. Çin'e karşı yürüttükleri işgal sırasında sivil halka karşı akıl almaz vahşetler uyguladılar. 1937 yılında Çin'in Nanking kenti Japonlar tarafından işgal edildi ve şehirdeki 300 bin savunmasız insan işkence, tecavüz ve toplu katliamların hedefi oldu. II. Dünya Savaşı yıllarında ise Japonlar, Malezya'ya, Singapur'a, Yeni Gine'ye, Manila'ya ve Cava'ya saldırdılar. Bu savaşlar da Devlet Şintosunun güçlenmesinde çok büyük katkıda bulundu. Chamberlain "Yeni Şinto Dininin" zafer politikalarını şu şekilde tarif ediyordu:

Kazanılan tüm zaferler İmparatorun ve atalarının kutsal gücüne ve üstün özelliklerine bağlanıyordu. İmparator her zaferin ardından güneş tanrıçası için yaptırılan İse tapınağına yiyecekler, eşyalar sunuyordu. Aynı şey, diğer Şinto tapınaklarına da halka milliyetçilik aşılamak için yapılıyordu. Çinlilerden ve Ruslardan alınan ganimetler tapınaklarda sergileniyor, bu şekilde halka emperyalizmin başarısı, Şintonun ve milliyetçiliğin zaferleri aşılanıyordu. İmparatorluğun resmi başarılarını kutlamak için yeni festivaller üretiliyor, mümkün olan konularda yeni efsanelerle inanışlar güçlendiriliyordu.[128]

"History of Religious Statism and Buddhism in Japan" (Japonya'da Dinsel Devletçiliğin ve Budizmin Tarihi) başlıklı bir çalışmada Japon emperyalizminin "Devlet Şintosu" üzerine kurulduğu anlatılır. Örneğin Çin'le yapılan savaş sırasında dönemin Başbakanı Hiranuma Kiichiro *"Tüm dinler bizim milli politikamızla uyumlu olmalıdır, İmparatorluğun yoluyla hiçbir şekilde çakışmamalıdır"* derken, *"Aksi uygulamaların mutlaka cezalandırılacağının"* da altını çiziyordu. Çıkarılan kanunlarla hükümetin dini kurumlar üzerinde tam yetkili olması güvence altına alınıyordu. Ancak bu yetkiler

saldırgan milliyetçiliğin körüklenmesi amacıyla kullanılıyor ve eğitimdeki uygulamalarla halka faşist ve emperyalist bir milli bilinç aşılanıyordu.[129]

Okullar, emperyalist Devlet Şintosunun propaganda çalışmalarının en önemli kısmını oluşturuyordu. Tarih emperyalizmin mantığına göre çarpıtılarak öğretiliyordu. Aynı şekilde ordu ve donanma da imparatoru herşeyin üstünde gören bir eğitime tabi tutuluyordu. Tek yapılması gereken imparatora itaatti ve her türlü eleştiri yasaklanmıştı. Tarih hükümet tarafından şekillendirilen bu yeni sapkın dine göre "tekrardan yazılıyor", mitolojik efsanelerle imparatorun konumu güçlendiriliyordu. Japonları tüm halkların üstünde gören bu saldırgan ve saplantılı bakış açısı tüm Japon halkının gözlerini adeta kör etmişti. Bunun etkisiyle - ve bir taraftan da fanatik bir faşizme kapılan Japon generallerin baskısıyla - ülke II. Dünya Savaşı'na sürüklendi.

Devlet Şintosunun Sonu: İkinci Dünya Savaşı

İmparatorun, donanmanın ve ordunun aldığı kararlar eleştirilemiyor, tüm Japon halkı kayıtsız ve şartsız itaate zorlanıyordu. 1939 yılında Almanya ve İtalya ile askeri bir ittifak kuran Japonya, 7 Aralık 1941'de Hawai Adaları'na baskın yaparak Pearl Harbour'daki Amerikan filosunu batırdı. Böylece dünyanın en büyük askeri gücüne savaş ilan eden Japonya, kendi sonunu da hazırlamış oluyordu. Savaşın ilerleyen yıllarında önce İtalyanların sonra Almanların savaşı kaybetmelerine ve teslim olmalarına rağmen Japonlar savaşa devam kararı aldılar ve çok ağır kayıplara uğradılar. Amerikan uçaklarının 6 Ağustos 1945'te Hiroşima ve 9 Ağustos'ta Nagasaki'ye attıkları atom bombaları II. Dünya Savaşı'nın sonucunu belli etti. Yüz binden fazla insan hayatını yitirdi, on binlercesi de yaralandı, şehirler haritalardan silindi. Bu arada Sovyetler Birliği de Japonya'ya savaş ilan ederek ayrı bir cephe açtı. Bu baskıya daha fazla dayanamayıp 14 Ağustos 1945'te kayıtsız şartsız teslim olmayı kabul eden Japonya ile 2 Eylül 1945'te resmi teslim anlaşması imzalandı.

II. Dünya Savaşı Devlet Şintosunun da sonu oldu. Japonların ordu kurmaları, silah üretmeleri yasaklandı ve milli savunmaları Amerikan ordusu tarafından sağlanmaya başlandı. Amerika bütün Japonya'yı işgal etti. Japon İmparatoru, tarihi konuşmasını radyodan yaptı ve ülkesinin savaşı kaybettiğini, kendisinin de "kutsal bir kişi ya da bir ilah olmadığını" (Allah'ı tenzih ederiz) itiraf etti. İmparatorluk feshedildi. Japonya'nın yeni anayasasıyla din ile devlet tamamen birbirinden ayrıldı. Devlet Şintosunun yerini Tapınak Şintosu (Cinca Şinto) aldı.

İmparatorluk ailesiyle bağları sürmekle birlikte, Tapınak Şintosu günümüzde siyasal işlevlerinden uzaklaştırılmış durumdadır. 1926 yılında tahta geçen İmparator Hirohito 7 Ocak 1989'da ölmüş, yerine büyük oğlu Prens Akihito tahta geçmiş ve 1990 Kasım ayında

taç giymiştir. Günümüzde Japonya'da imparatorluk sadece halkı temsil eden bir sembol olarak görülmektedir.

Japon İmparatorluğu'nun yaşadığı bu büyük yıkım, türlü batıl geleneklerle dolu olan Şintoizmin boş bir inanç olduğunun tarihsel bir kanıtı olmuştur. Nazilerin II. Dünya Savaşı'nda hezimeti, nasıl "bin yıllık Alman Krallığı" kurmayı vaat eden ırkçı ve pagan Nazi ideolojisinin boş olduğunu kanıtlamışsa, ırk üstünlüğü iddiasını körükleyen efsanelere dayanan pagan Şintoizm dini de boştur. Bu batıl dine inanan insanlar, Allah'ın dışında taptıkları ilahlar uğruna, kendilerini büyük bir yıkıma götürmektedirler.

Allah, bu insanlara içinde bulundukları yanılgıyı şöyle haber verir:

De ki: " Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığınca bile (hiçbir şeye) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (Sebe Suresi, 22)

Günümüz Japonyası'nda ise din, sadece yılbaşından yılbaşına tapınaklara akın edip putlara başarı ve mutluluk için dua etmekten ibarettir. Ancak Japonya'da, Şintoizm ve Budizm haricinde veya onların yan kolları halinde türetilmiş -Edisson'a tapan Elektrik Dini'nden (Denshinkyo) cinsel organa ya da dağlara tapan akımlara kadar- 180.000 kadar irili-ufaklı sapkın tarikat vardır.[131] Bunların en dikkat çekenleri Tendai, Shinpon, Jodo Shin, Nichiren, Tenrikyo, Konkokyo, Secho No Ie ve Omotoleyo'dur. İslam, bu müşrik toplulukların her türlü sapkın anlayışlarını reddeder ve kainatın tek sahibi, Rahman ve Rahim olan Rabbimiz'e kulluk etmeyi emreder. Allah Bakara Suresi'nde şu şekilde buyurur:

İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alış-verişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır. (Bakara Suresi, 16)

1.

2. BÖLÜM
BATIL ÇİN DİNLERİ

Dünyanın en eski uygarlıklarından biri olarak kabul edilen Çin, 1.2 milyara yakın nüfusu, Avrupa topraklarının tümüne eşit yüzölçümü ve hızla gelişen ekonomisiyle dünyanın en önemli ülkelerinden biridir. Çin 18. yüzyılın sonlarına kadar Batı kültüründen uzak, dışa kapalı bir ülke olmuştur. Bu nedenle Çin toplumu geleneksel dinlerini ve kültürlerini asırlar boyunca korumuş, ancak 19. yüzyılda ülkeye gelen İngiliz tüccarlar toplum hayatında pek çok değişikliğe neden olmuşlardır. Özellikle de 1949 yılında Komünist Parti'nin iktidara gelmesiyle birlikte Çin çok büyük bir değişim yaşamıştır. Yıllar boyunca Çin'in değişik bölgelerinde hükümet kuvvetlerine karşı gerilla savaşı yürüten ve "kurtarılmış bölge"ler oluşturan Mao Tse-Tung'un militanları, dünyanın ikinci büyük komünist devrimini gerçekleştirmiş ve ülkede iktidarı ele geçirmişlerdir. Mao'nun yönetime gelmesiyle birlikte Çin tüm dünyaya korku salan bir devlete dönüşmüştür. Mao kendi halkını da katliamların, işkencelerin, kıtlıkların, yoksulluğun hakim olduğu bir toplum haline getirmiştir. Mao'dan sonra iktidara gelen yönetimler ise bazı reformlar gerçekleştirip, ekonomik anlamda iyileşmeler sağlamış olsalar da komünist düşünce yapısı Çin toplumu için her zaman için baskın bir kimlik olmuştur.

Çin'deki yerleşik kültür, komünizmin yanı sıra ülkede kabul gören üç dinin etkisi altındadır: Budizm, Konfüçyüsçülük ve Taoizm.

Çin'in Antik Dini: Şamanizm

Şamanizm Çin'in en eski dini olarak kabul edilir. Bu batıl din, "Kam" adı verilen Şaman rahiplerinin ruhlarla bağlantı kurdukları ve bu ruhlardan aldıkları sözde güçle geleceği bildirme, kötülükleri savma, hastalıkları iyileştirme, kötü ruhları çıkarma, ölümsüzlüğün yolunu bulma, yaşamı uzatma gibi kabiliyetlere sahip oldukları yönünde çarpık bir temel üzerine kuruludur.

Şamanizm, Konfüçyüsçülüğün ilk ortaya çıkışına kadar Çin toplumu üzerindeki en etkili inanıştı. Ancak Konfüçyüsçülüğün halk arasında kabul görmesi ve dönemin yönetimleri tarafından destek görmesi Şamanizmin toplum üzerindeki etkisini azalttı.

Şamanizm ve Konfüçyüsçülük birbiriyle tamamen zıttır. Konfüçyüsçülük ahlaki bir öğreti gibi gözükmekle birlikte Allah ve ahiret inancını içermeyen batıl bir dindir. Şaman inanışları "Kam"ların gücüne, büyüye, ruhların insanlar üzerindeki iyi ve kötü etkisine büyük yer verirken, Konfüçyüsçülük tam ters yönde bir hayat görüşüne sahiptir. Konfüçyüsçüler "mantık, gerçeklik, düzen, kontrol, denge" gibi değerleri öncelikli görüyor,

Şamanları ise düzen bozucu, cahil ve anarşist bir topluluk olarak kabul ediyorlardı. İşte bu nedenle Konfüçyüsçülüğün yükselişi Şamanizmin de düşüşü anlamına geldi. Ancak Şamanizmin güç kaybetmesi, batıl inanışların, büyünün ve dünyevi ölümsüzlüğü arama yönündeki beyhude çabaların ortadan kalktığı anlamına gelmiyordu. Özellikle de bazı karışımlar, formüller, ayinler ve büyülerle ölümün engellenebileceği yönündeki saçma inanç Çinliler arasında büyük bir kabul görüyordu. Bazı Çin imparatorlarının da bu yöndeki akıl ve mantık dışı, sapkın ritüelleri desteklemeleri yeni bir batıl dinin ortaya çıkmasına yol açtı. MS 2. yüzyılda büyü, ruhlarla bağlantı, bitki ve çeşitli karışımlarla tedavi gibi batıl uygulamalara yönelen bazı akımlar çeşitli Şaman liderlerinin etrafında birleştiler. Şeytan çıkarma gibi Şamanist uygulamalarda, ölümsüzlüğün formülünü keşfetme gibi hayali uğraşılarda birleşen bu yarı felsefi düşünce "Taoizm" ismi altında halka sunuldu.

Taoizmi ve Çin'i şekillendiren diğer pagan inançları ilerleyen sayfalarda inceleyeceğiz. Ancak bundan önce Çin'in antik dini olan ve diğer pek çok Asyalı halk tarafından da paylaşılan Şamanizmin nasıl bir yanılgı olduğunu incelemekte yarar vardır.

Şamanizm: Göllere, Nehirlere, Dağlara Sapkınca Dua

Şamanizm, milattan önceki bin yıllarda Sibirya bölgesinde gelişen ve Orta Asya'daki çeşitli kavimler tarafından benimsenen bir tür putperest dindir. Şamanizmin temelinde iki önemli kavram yatar:

1. Doğadaki her varlığın (taş, toprak, su, ağaç vs.) bir ruhu ve iradesi olduğuna, onun için bunlarla diyalog kurulması gerektiğine inanılır.

2. Bu diyaloğu kurabildiğine inanılan kimse ise "Şaman"dır. Şaman, tütsüler, davul ritimleri veya danslar yoluyla doğadaki cansız maddelerle konuşur, onları kendince ikna eder ve yine kendince çeşitli hastalıkları iyileştirmeye çalışır.

Şamanizmin temeli, yukarıda da belirtildiği gibi doğadaki cansız varlıkların ruh ve kudret sahibi olduklarına inanılmasıdır. Örneğin yağmurun bulutların içindeki ruh tarafından yağdırıldığına veya ateşin kendi içindeki bir ruh tarafından yakılıp sürdürüldüğüne inanılır.

Bu inanç aslında pek çok eski putperest dinde yer almaktadır ve "**animizm**" olarak bilinir. Animizm, kısaca, doğadaki her varlığın ayrı bir ruh ve ayrı bir ilah olduğu inancıdır. Şaman dini, animizmin Orta Asya'ya özgü bir şeklidir. Bu konuda detaylı araştırmalar yürüten Ivar Paulson isimli antropolog, **"Şamanizm gerçekte animist bir ideolojidir"** diyerek konuyu özetlemektedir.[132]

Sibirya ve Orta Asya'daki Şaman inanışlarını inceleyen ve 1980 yılında bir kitap yayınlayan N. A. Alekseev, kitabının "Doğanın ve Temel Güçlerin İlahlaştırılması" adlı bölümünde Şamanizmin garip inancını şöyle anlatmaktadır:

Eski Altay halklarının inançlarına göre, her dağ, her göl veya her nehir kendine ait bir ruh gücüne sahipti. Bu ruhun o bölgeye ve içinde yaşayan hayvanlara hakim olduğu düşünülüyordu. Yine o bölgede yaşayan veya sadece geçip giden insanların da bu ruh tarafından korunduğuna inanılıyordu. Bu ruhların kendi aralarında evlenip çocuk edinebildikleri, dahası insan konuşmalarını anladıkları varsayılır ve bu ruhların hoşnutluğunu kazanmak için çeşitli dualar edilip kurbanlar kesilirdi.[133]

Görüldüğü gibi Şaman dini tam anlamıyla çok-ilahlı bir şirk dinidir. Bu dine mensup olanlar, sayısız denecek kadar çok ilahın varlığına inanmakta ve bu ilahları hoşnut edebilmek için dualar edip kurbanlar sunmaktadırlar. Her göl, her dağ, her orman ayrı bir ilah olarak görülmekte, hepsine ayrı ayrı tapılmaktadır.

İslam'ın temeli olan "**La İlahe İllallah"** (Allah'tan başka İlah yoktur) hakikatine tamamen ters olan bu batıl inancın, akla tamamen aykırı olduğu ortadadır. Doğadaki taşın, toprağın veya suyun bir iradesi olmadığı gibi, gerçekte hepsini alemlerin Rabbi olan Allah yaratmıştır. Tüm kainatın tek bir Yaratıcısı ve tek bir Hakimi olduğunu kavrayamayan Şamanlar ise, Allah'tan başka sayısız ilahlar edinerek O'na şirk koşmuş insanlardır.

Allah Kuran-ı Kerim'de şirk inancının mantıksızlığını şöyle açıklar:

... O'nunla birlikte hiçbir ilah yoktur; eğer olsaydı, her bir ilah elbette kendi yarattığını götürüverirdi ve (ilahların) bir kısmına karşı üstünlük sağlardı. Allah, onların nitelendiregeldiklerinden yücedir." (Müminun Suresi, 91)

Dikkat edilirse, cahiliye dönemi Arapları veya tarihte peygamberlerin muhatap oldukları putperest kavimler ile Şamanizm inancı arasında büyük benzerlik bulunmaktadır. Putperestler doğada "gök tanrısı", "yer tanrısı", "bereket tanrısı", "savaş tanrısı" gibi hayali ilahlar olduğuna inanmış, sonra da bunların birer sembolünü kendi elleriyle yapıp bunlara tapınmışlardır. Şamanizmin tek farkı, varlığına inanılan ilahlar için birer sembol (put) yapılmamasıdır. Bunun yerine "Şaman" adı verilen kişiler doğrudan göğe, yere, denize, göle veya ormana yönelip bunlara tapınıp dua etmişlerdir. Sonuçta her iki öğreti de, Allah'tan başka ilahlar olduğuna inandığı için, şirktir.

Şamanizm inancı, akla ve mantığa tamamen aykırı bir hurafe olmasına rağmen nesilden nesile aktarılmış, her nesil bu inancı atalarından gelen bir gelenek olarak benimsemiştir. Pek çok kavim ve kabile, dağın, taşın veya suyun bir akıl ve iradesi olmadığını görmelerine rağmen, bunlara dua edip kurban sunmaya devam etmiştir.

Aslında "düşünüp akıl ve mantık süzgecinden geçirmeden inanma" gafleti, tüm şirk dinlerinin ortak özelliğidir. Kuran'da Hz. İbrahim ile putperest kavmi arasında geçen konuşma, buna açık bir örnektir:

Onlara İbrahim'in haberini de aktar-oku:

Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti.

Demişlerdi ki: "Putlara tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz."

Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"

"Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?"

"Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk." (Şuara Suresi, 69-74)

Şamanizmdeki Akıl Dışı İnançlar

Şamanizmin temelinde doğadaki nesnelerin ilah olarak kabul edilmesi hurafesi yatar. Bu inanç, Şamanları oldukça garip ibadetlere sürüklemiştir:

Şamanlar, "dağ ruhları" (tag-azi) ve "su ruhları" (shug-azi) olduğuna inanırlardı. Her kabilenin kendine ait bir dağı ve bu dağın bir ruhu olduğuna inanılır ve bu ruhun kabile üyelerini koruduğu düşünülürdü. Her üç yılda bir bu dağın üzerinde kurban ayinleri düzenlenirdi... Suların ruhu ise uzun kollu çıplak bir kadın olarak hayal ediliyordu... Bu kadın-ilahın rahat etmesi için nehir kenarlarına taşlardan ve kuru dallardan oturaklar yapılırdı. Kulübeye benzeyen bu yapıların içine su ilahını memnun etmek için değerli taşlar, halılar veya at tüyleri sunak olarak yerleştirilirdi. Özellikle bir nehri geçmeden önce (boğulmaktan koruması için) su ilahına bu gibi ayinler yapılırdı.[134]

Şamanların su ilahı dedikleri hayali tanrıya olan inançları, aynen "bereket tanrısı"na inanan putperestlerin inancına benzemektedir. Antropolog S. M. Malinovskaya'nın belirttiğine göre, **Şamanlar bir yerde balık avlamadan önce, avlanmanın bereketli olması için su ilahına bir hediye veya kurban sunmaktadırlar.**[135]

Şaman dininin bir başka saçma inancı, diğer pek çok putperest dinde de rastlanan "ateş kültü"dür. Ateşin de bir ruhu olduğuna, bu ruhu hoşnut etmek gerektiğine inanan Şamanlar, ateşe kurban veya hediye sunmak gibi geleneklere sahiptirler.

Lehtisalo adlı antropoloğun 20. yüzyılın ilk çeyreğinde yürüttüğü araştırmalara göre, Şamanlar **ateşin canlı bir varlık olduğuna inanıyorlar, hatta onu metafizik güçleri olan yaşlı bir kadın olarak görüyorlardı**. Ateşin alevleri bu kadının hareketleri olarak anlaşılıyordu. Eğer birisi ateşe kül atarsa veya üzerine tükürürse, ateşin öfkeleneceği ve sonra yangın çıkararak intikam alacağından korkuluyordu. Çocuklara, süt dişleri döküldüğünde bu dişleri ateşe atmaları ve "ateş büyükanne"den yeni dişler istemeleri tembihlenirdi. Ateşten aynı zamanda oldukça korkuluyor ve "eğer suçluysam ateş büyükanne beni cezalandırsın" anlamında yeminler ediliyordu.[136]

Sibirya'daki Şaman kavimlerden biri olan Tuvanlar, "ateş bayramı" dedikleri bir bayram düzenliyorlar ve bu ayinlerde Şamanlar **ateşe kurbanlar sunarak** onun hoşnutluğunu kazanmaya çalışıyorlardı. Ateşe genellikle bir kuzu veya buzağı sunulurdu.

Ateşe ne kadar çok yağ sunarlar ve onu ne kadar çok beslerlerse, gelecek yıl ateş ruhunun kendilerine o kadar sağlık ve mutluluk vereceğine inanırlardı.[137]

Yakut soyundan gelen Şamanlar ise "Uat iccite" dedikleri ateş ruhunu iyice gözlerinde büyütmüşler ve onu aynı Mecusilikteki gibi bir "ateş tanrısı"na dönüştürmüşlerdi. Anatolij Ignatevia Gogolev Yakutların hayatını anlattığı kitabında bu konuyu şöyle anlatıyor:

Yakutlar **ateşin tüm konuşmaları anladığını, kendisine yapılan duaları duyup cevaplandırdığını düşünürlerdi.** Dolayısıyla ateşe karşı bir saygısızlık yapmak son derece tehlikeli addedilirdi. **Ateş canlı bir ilah olarak kabul edildiği için, onu demir bir çubukla deşmek çok büyük bir saygısızlık sayılırdı.** Ev kadınları ateşi tatmin etmeye büyük önem verirler, bunun için pişirdikleri her yiyecekten bir parçayı ateşe sunarlardı.[138]

Şamanizmde Kadınların "Kirli" Sayılması

Şamanların bir başka özelliği, kadınları ve kız çocuklarını manen "kirli" varlıklar olarak görmeleriydi. Öyleki, adeta bir ilah olarak görüp sunaklar sundukları ateşin, kadınlar veya kız çocuklar tarafından üzerine basılıp sözde "kirletilmesini" yasaklamışlardı. Rusya İnsan Bilimleri Eğitim Üniversitesi'nde (Russian Humanities Educational University) Nenet dilleri uzmanı olan Prof. M. Ya Barmich kitabında bu konuyu şöyle açıklar:

Ateş kültüyle ilgili Şaman tabuları, ateşe saygı duyma ve onu kirletmeme mantıklarına dayalıydı. Öyleki **insanların ateşin üzerine suyu ani biçimde dökmeleri, ateşe doğru tükürmeleri veya yerdeki tozları ateşe doğru süpürmeleri yasaklanmıştı.** Ateşi ve yanan odunları metal nesnelerle sertçe karıştırmak da büyük saygısızlık olarak görülüyordu. **Kadınların ve kız çocuklarının ateşin üzerine basmaları da yasaktı, çünkü kadınlar kirli olarak görülüyor ve ateşi kirletecekleri düşünülüyordu.**[139]

Şamanizm: Bir Cahiliye İnancı

Görüldüğü gibi Şamanizm, bir cahiliye inancıdır. Nasıl Araplar cahiliye devrinde putlara tapınmışlar, Allah'tan başka varlıklarda güç vehmederek onları ilah saymışlarsa, Şamanlar da hurafelerle dolu bir inanç içinde dağı, taşı, toprağı, ateşi ilah kabul ederek sapmışlardır.

Cahiliyenin temel özelliklerinden biri akletmemektir. Putlara tapan veya doğadaki varlıklarda ilahlık vehmeden kişiler, tüm bunların Allah'ın yarattığı varlıklar olduklarını, kendi başlarına bir iradeleri bulunmadığını anlayamadıkları, yani akledemedikleri için, kendilerince güçlü gördükleri varlıklara tapınırlar. Ateşe veya Ay'a ve Güneş'e tapınan insanların hepsi, bu akılsızlık içinde kalmış ve davranmıştır. Allah, Kuran-ı Kerim'de yaratılanlara tapınan insanların bu akılsızlığını, Güneş'e ve Ay'a tapınan kavimlerden söz ederken şöyle haber verir:

Gece, gündüz, Güneş ve Ay O'nun ayetlerindendir. Siz Güneş'e de, Ay'a da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları Kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz." (Fussilet Suresi, 37)

Çin: Üç Batıl Dinin Yaşam Sahası

Eski çağlarda Şamanizmin batıl inançları ile yoğrulan Çin topraklarında, daha sonra halen hüküm süren üç ayrı din egemen olmuştur: Konfüçyüsçülük, Taoizm ve Budizm. Ancak bu üç farklı batıl inanış Çin kültürü içinde kaynaşmış, birbirlerinin gelenek ve uygulamalarını almıştır. Bu nedenle de Çin dinlerini inceleyen birçok araştırmacı bu üç dini birlikte ele almayı tercih ederler. Bu dinlerden bir tanesi Budizmdir. Hinduizme tepki olarak ortaya çıkan Budizm zaman içinde Çin topraklarına da girmiş, yerleşik Çin dinleriyle çok köklü bir şekilde birleşmiş ve Çin Budizmi adını almıştır. Budizmin Buda'ya sözde bir ilah gibi tapınmayı öngören inanışlarını, insanı yokluk ve sefalet içinde yaşamaya teşvik eden batıl uygulamalarını *İslam ve Budizm* isimli kitabımızda detaylı olarak incelemiştik.

Bu üç batıl dinin karşılıklı ilişkileri, "üç din tek dindir" şeklindeki bir Çin özdeyişiyle ifade edilmektedir. Çinlilerin büyük bölümü bu batıl inanç şekillerinin her birini diğerinin tamamlayıcısı olarak görürler. Konfüçyüsçülük tamamen toplum yaşamını ve devlet yönetimini düzenlemeye yönelik sosyal bir düzen üzerinde yoğunlaşırken, Taoculuk ile Budizm ritüelleri, ayinleri, batıl inanışları ile insanın iç dünyasını, günlük yaşamını, ruhsal yönünü temel alırlar. Ancak Çin'de çok sayıda Budist bulunmasına rağmen, bu asılsız inanç şekli temelde Hindu öğeler taşıdığı için Çinliler tarafından milli din olarak kabul görmemektedir. Bu nedenle de Çin kültürü daha ziyade Konfüçyüsçülük ve Taoculuk çevresinde şekillenir.

Konfüçyüsçülük Allah'ın Varlığını, Ölümü ve Ahiret Hayatını Gözardı Eden Bir Ahlaki Düzen

Konfüçyüsçülük günümüzde yaklaşık 200 milyon kişi tarafından kabul gören, Çin kültürü içinde köklü bir temele sahip olan toplumsal sistemin adıdır. Japonya, Burma ve Tayland gibi ülkelerde de etkin olan bu öğreti, 4000 yıllık Çin tarihinde yer alan çeşitli batıl dinlerin kurallaştırılmış ve sistemleştirilmiş şeklinden oluşmaktadır.

Geleneklere dayanan ve birçok saçma öğretiyi içeren Çin dinleri her çeşit hayali ilaha, ataların ruhlarına, toprağın, suların, dağların, ormanların ve tabiatın bir ruhunun olduğuna inanma üzerine bina edilmişti. Batıl ritüeller, tapınmalar, büyücülük, falcılık, kahinlik Çin toplumu arasında çok yaygındı. Genelde tarımla uğraşan Çin halkı bereket, kıtlık, zenginlik ve fakirlik nedeni olarak gördükleri tabiata cahilce tapınıyorlardı. Ayrıca dünya üzerinde meydana gelen olayları gökteki yıldızlarla ilgili gördüklerinden yıldızları da sözde birer ilah olarak kabul ediyorlardı. Ölmüş atalarının ruhlarını ise herşeyin üstünde tutuyorlardı. Onların, insanların yaşayışları üzerinde olumlu ya da olumsuz anlamda etkili olduklarına ve etrafta görünmeden dolaştıklarına inanıyorlardı.

Tüm bu putların yanı sıra günümüzde Çin inanışlarında "T'ien" adı verilen kendilerince daha yüce gördükleri bir ilah da mevcuttur. Çinliler diğer bütün hayali ilahların T'ien'e bağlı olduğuna ve onun emriyle çalıştığına inanırlar. Ancak önceki bölümde de belirttiğimiz gibi bu inanış ilahi dinlerdeki tevhid inancına (bir ve tek olarak Allah'a iman etmek) tamamen aykırıdır, Kuran'da tarif edilen putperest toplumlarla aynı özellikler taşımaktadır. Çünkü tevhid inancına sahip olan iman sahipleri, tek güç ve kudret sahibi olarak Rabbimiz'e teslim olur, sadece Allah'tan yardım ister, sadece Allah'tan korkar ve her türlü kusur ve eksiklikten münezzeh olan yüce Rabbimiz'i tüm kalpleriyle severler. Putperestler ise Allah'tan başka varlıklara çeşitli güçler ithaf eder, onlara saygı gösterilerinde bulunur, onlardan yardım dilerler. Putperest Çin halkı da uydurma ilahlarına tapınır, onlar için ayinler düzenler, hediyeler ve yiyecekler sunar, ihtiyaçlarını onlardan talep ederler. Allah atalarının yolunu izleyip, şuursuzca şirk koşan insanların durumlarını Kuran'da şu şekilde haber vermektedir:

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (Necm Suresi, 23)

Bu batıl geleneksel dinleri temel alan Konfüçyüsçülük, 2500 yıldır Çin'de hüküm sürmektedir ve hemen her Çinlinin yaşamında en önemli yol gösterici olarak kabul edilmektedir.

Konfüçyüsçülük Allah katından vahyedilmiş hak bir din değil, Çinli düşünür Konfüçyüs tarafından ortaya konan ahlaki bir sistemdir. Batı'da Konfüçyüs[140] adıyla tanınan K'ung Çeu'nun (MÖ 551-479) ortaya koyduğu bu sistem, dini konulardan, ölümden, ahiret hayatından hiç bahsetmez. Zaman içinde aslı batıla dayalı bir din halini almış ve Uzak Doğu'nun birçok ülkesine yayılmıştır.

Çin'in Shantung eyaletinde doğan Konfüçyüs, Hıristiyanlığın doğuşundan yaklaşık beş yüz yıl önce, Chou Hanedanlığı döneminde (MÖ 1027-256) yaşamıştır. Onun öncelikli amacı Chou Hanedanlığının ilk zamanlarına özgü sözde ahlak değerleri tekrar canlandırmaktı. Ona göre Chou Hanedanlığının ilk yılları "altın çağ"dı. O dönemin ülkülerini canlandırmanın, Çin'in birliğini yeniden sağlamanın tek yolu olduğunu düşünüyordu. Bu nedenle yeni bir anlayış ortaya koymaktansa, asırlardır Çin topraklarında hüküm süren inanışları, gelenekleri, törenleri bir toplumsal sistem haline getirmeye karar verdi. Konfüçyüs yeni kurduğu bu sistemde sadece toplum düzenine ağırlık verdi. Aile içi ilişkileri, öğrenci-öğretmen ilişkisini ve halkın devletle olan ilişkisini belli bir zemin üzerine oturtmayı hedefledi. Ancak bu hedefini gerçekleştirirken, geçmiş dinlerde yer alan birçok batıl inancı da aynen hayata geçirdi. Atalara tapınma, sunularda bulunma, kadınları ikinci sınıf insan olarak görme bu batıl inanışlardan bazılarıydı. Konfüçyüs'ün Çin'de yaşanan ve vahye dayanmayan batıl dinlerden miras aldığı daha sapkın öğretiler de mevcuttu. Geçmiş Çin dinlerinde ahiret hayatı, hesap günü, kader, cennet ve cehennem inançları olmadığı için Konfüçyüs de yeni oluşturduğu sapkın sistemde Allah'ın ilahi kitaplarında bildirdiği bu gerçeklerden hiçbir şekilde bahsetmedi. Kendisine bu konularda soru soranlara cevap vermedi ve hiçbir yorumda bulunmadı.[141] Oysa Konfüçyüs'ün kurmaya çalıştığı sistemin başarıya ulaşması mümkün değildi. İlerleyen bölümlerde daha detaylı olarak göreceğimiz gibi güzel bir ahlaka sahip olabilmek ancak Allah'tan korkmakla mümkündür. Bir insanın güzel ahlaka sahip olması ve bu konuda istikrarlı olması için derin bir Allah sevgisi ile birlikte güçlü bir Allah korkusu taşıması gerekir.

Chou Hanedanlığının ilk yıllarının en önemli özelliği olan siyasal birlik ve siyasal güç, hanedanlığı oluşturan kent devletleri arasındaki çatışmalarla, kimi devletlerin yayılmacı saldırılarıyla, göçebe toplulukların akınlarıyla büyük ölçüde zarar görmüştü. Konfüçyüs'ün kenti işgalcilerin denetimi altına girmişti. Bu dönemde Konfüçyüs küçük bir izleyici topluluğunun eşliğinde gittiği saraylarda yöneticilere öğütlerde bulunarak gezginci öğreticilik yapmaya başladı. Kısa zamanda topladığı ilgi ile önce hakim oldu ardından adalet bakanlığında göreve getirildi. Bu dönemde devlet mekanizmasının işleyişinde Konfüçyüs'ün batıl toplum sistemi büyük bir güç kazandı. Ancak bir süre sonra yerleştirmeye çalıştığı çarpık sistem bazı çevrelerde rahatsızlık oluşturdu ve görevden

çekilmek zorunda kaldı. Bunun ardından hayatının sonuna kadar çevresindeki insanlara batıl ahlak anlayışını anlattı ve MÖ 478 yılında 74 yaşındayken öldü.

Konfüçyüs'ün ölümünden iki yüzyıl sonra Çin'de Sung Hanedanı kuruldu. Sung Hanedanı Çin'in bir ucundan öteki ucuna kadar bütün eyaletleri kontrolü altına aldı. Ancak Konfüçyüs'ün izinden gidenleri tasfiye etme konusunda istedikleri kadar başarılı olamadılar. Bu yüzden, bir tanesi dışında Konfüçyüs'ün bütün kitaplarını yaktılar. Ayrıca yüzlerce Konfüçyüs takipçisini de diri diri yaktılar. Fakat Han Hanedanı kurulunca Konfüçyüs öğretisine karşı çok saygılı bir tutum benimsendi. Konfüçyüs arkasında hiçbir yazılı metin bırakmamıştı. Ancak öğrencileri Konfüçyüs'e ait olduğunu iddia ettikleri sözlerden oluşan eserler oluşturup Han Hanedanı döneminde *Büyük Bilgi* ve *Orta Yol Doktrini* isimleriyle yayınladılar.

Han İmparatorluğu zamanında Konfüçyüsçülük Çin'in resmi dini haline geldi ve bu iki bin yıl kadar devam etti. Konfüçyüsçülük bu süreç içinde çok büyük değişimlere uğradı. İmparator "Göğün Oğlu" ismiyle (Allah'ı tenzih ederiz) bu dinin başrahibi olarak kabul edildi. Sapkınca göğe ve yere tapınma anlayışı da zaman içinde öğretiye dahil edildi. Asırlar boyunca Çin İmparatorluğu'nun neredeyse tüm kurumları, gelenekleri ve yerleşik düzeni Konfüçyüs'ün batıl ahlaki anlayışına dayanmıştır. 1313'ten 1905'e kadar olan devlet görevliliği sınavları Konfüçyüs'ün Dört Kitap diye bilinen yapıtlarını okumayı gerektirmiş, 1912 yılına kadar bu ahlaki sistemin okullarda öğretilmesi zorunlu olmuştur. Bunun sonucunda da sadece dünya hayatına yönelik yaşam süren, ölüm, ahiret ve hesap günü gibi konular üzerinde hiç düşünmeyen, mutluluğu sapkın ritüellerde arayan nesiller ortaya çıkmıştır.

Konfüçyüsçülüğün Çin toplumu üzerindeki etkisi 1911 yılında İmparatorluğun ortadan kalkmasıyla zayıfladı. Mao döneminde ise Konfüçyüsçülük büyük bir düşman olarak görüldü. Mao ilk önce ülke içindeki tüm dini kurumları devlet tarafından kurulan merkezi organizasyonlara bağladı. Ardından bu dini kurumları "Maoizm propaganda merkezi" haline getirdi. Mao, tüm ibadethaneleri yıktı, tüm dini kitapları yaktırdı, Konfüçyüsçüleri yakın bir takibata aldırdı. Ancak Mao'nun ardından gelen yönetimlerde bu baskı yavaş yavaş azaldı. Özellikle de son yıllarda Çin'de Konfüçyüs batıl prensipleri tekrar yaşamda yerini almaya başladı. Günümüzde resmi olmamakla birlikte Konfüçyüsçülük Çin'de hala kamu hayatındaki güçlü konumunu devam ettirmektedir. On milyon kadar mensubu bulunduğu Japonya'da da halk tarafından büyük bir kabul görmektedir.

Konfüçyüs'ün İstediği Bir Toplum Düzeni

Konfüçyüs'ün yazılı kaynaklarda aktarılan yaşamı çeşitli efsanelerle doludur. Bunun sebebi onun yaşadığı döneme ait herhangi bir yazılı kaynağın bulunmayışı, tüm yazılanların sözlü olarak aktarılan rivayetlere dayanmasıdır. Elimizde, onun ölümünden

sonra geliştirilmiş ve pek çok yönüyle takipçileri tarafından elden geçirilmiş, tahrif edilmiş ve yeniden düzenlenmiş açıklamalar vardır. Konfüçyüsçülük dendiği zaman herkesin aklına bu özdeyişler gelir. Konfüçyüs'e atfedilen özdeyişlerin ona ait olup olmadığını saptamak da mümkün değildir. Ancak Konfüçyüsçülüğün temel inanışlarını bu sözlerden anlamak mümkündür.

Allah İnancı ve Konfüçyüs

Konfüçyüs hakkında yazılan eserlerde onun Allah inancına sahip olduğu, "Gök Tanrısı" olarak isimlendirdiği yaratıcı bir varlığa inandığı yönünde açıklamalara rastlamak mümkündür. Ancak Konfüçyüs'e ait olduğu iddia edilen kitaplarda, özdeyişlerde Allah inancından hemen hiç bahsedilmemektedir. Konfüçyüs insanlara erdemli birer birey olmayı öğütlemekte, toplum düzenini bozan davranışları tarif etmekte, insanlar arasındaki ilişkileri düzenleyen kurallar getirmektedir. Bunun dışında bir açıklamada bulunmaz, sorulan sorulara cevap vermez, hatta ölüm, kader gibi konulardaki soruları gözardı eder. Bu anlayışı da "her insanın doğuştan iyi olduğu, bu nedenle de ilahi bir yol göstericiye gerek olmadığı" yönündeki sapkın bir inanışa dayandırır.

Oysa güzel bir ahlaka sahip olabilmek ancak Allah'tan korkmakla ve O'nun emirlerine kesin olarak boyun eğmekle mümkündür. Bir insanın güzel ahlaka sahip olması ve bunu kararlılıkla sürdürebilmesi için, derin bir Allah sevgisi ile birlikte güçlü bir Allah korkusu taşıması gerekir. Allah'tan gereği gibi korkabilmek ise, Allah'ın büyüklüğünü, şanını ve azametini, sonsuz ilim ve kudretini, kulları üzerindeki kayıtsız şartsız güç ve hakimiyetini, dilediğini dilediği gibi gerçekleştirebileceğini sürekli akılda tutmakla, Allah'ın vaadine, tehdidine, hesap gününe, cezasının şiddetine, cehennem azabının sonsuzluğuna kesin olarak iman etmekle mümkündür. Bu iman, güçlü bir Allah korkusunu doğurur. Bu korku da insanın tüm tavır ve davranışlarını, hareket ve konuşmalarını Allah'ın beğendiği, hoşnut olduğu ahlak doğrultusunda düzenlemesini sağlar. Allah'tan korkan kişi O'nun sınırlarını korumaya karşı derin bir hassasiyet içinde olur.

Allah'tan korkmayan insanlar ise, Allah'ın beğenmediği her türlü tavrı gösterebilirler. Örneğin Konfüçyüsçülüğün kurallarına uyan bir insan, kişisel çıkarlarıyla çatıştığında kolaylıkla bu toplumsal kuralların tersini yapabilir. Dürüst olması gereken yerde yalan söyleyebilir, ihtiyaç içindeyken hırsızlık yapabilir, rüşvet verebilir. Çünkü onu engelleyen hiçbir şey yoktur. Allah'a hesap vereceğini unutmuş bir insanın dürüstlük göstermesi, insanlara fedakarlıkta bulunması, adil ve namuslu olması, kısacası güzel ahlaklı olması için hiçbir nedeni yoktur. Onun tüm ahlakını yalnızca kendi kişisel hırsları ve çıkarları şekillendirir. Ve ölümlü insanlara güzel ahlak göstermenin onun için bir anlamı olamaz. Allah'ın kadrini gereği gibi takdir edemediğinden, Allah'ın azabı onun için caydırıcı bir unsur olmaz. Allah'tan korkmadığı ve karşılık göreceğini düşünmediği için haddi aşmada, insanlara zalimce bir tavır göstermede hiçbir sınır tanımaz ve alabildiğine azgın bir

karakter sergiler. Allah'ın azametini ve intikam alacağını aklına getirmediği için rahatlıkla Allah'ın sınırlarını aşar. Bu nedenlerden dolayı Allah korkusu olmayan insanlar, hangi toplumsal sistem içinde yaşarlarsa yaşasınlar, her türlü günaha ve ahlaki bozukluğa açıktırlar.

Allah inancına ve korkusuna sahip olmayan insan için tüm dünya kaos ve belirsizliklerden oluşur. Herşeyin tesadüfler sonucu geliştiğini, etrafında olup biten olayların da başıboş işlediğini sanır. Bu durumda hiçbir zaman gerçek bir emniyet ve huzur duygusu yaşayamaz. Çünkü her an başına bir şeyler gelebileceğini, onu üzecek, yıpratacak, zarar verecek olayların gelişebileceğini düşünür. Gelecekle ilgili sayısız endişeleri ve korkuları vardır. Örneğin amansız bir hastalığa yakalanabilir, tüm parasını kaybedebilir ya da sevdiği bir insandan ayrılabilir. Veya hiç ummadığı felaketler kendisinin ya da yakınlarının başına gelebilir. Tüm bu muhtemel olayları kontrolsüz zannettiği için her birinden ayrı ayrı endişe ve tedirginlik duyar. Her birini kendi kontrolü altına almanın mümkün olmadığını da bildiği için büyük bir çaresizlik ve ümitsizlik içine düşer. Etrafında kendisini ezmeye, alt etmeye çalışacak sayısız rakipleri vardır. Bunlarla başa çıkabilmesi mümkün değildir. İnsanların kendisi hakkında ne düşündüğüne kadar herşeyi tek tek hesaplamak zorundadır. Bu, ona tarifsiz bir gerilim ve stres yaşatır. Oysa yalnızca Allah'tan korkan bir insan saydığımız bu korkuların hiçbiriyle muhatap olmaz. Allah korkusu ve iman bu korkuların hepsini ortadan kaldırır. Herşeyin sahibinin ve yaratıcısının Allah olduğunu, olayların Allah'ın kontrolünde ve çizdiği kader doğrultusunda geliştiğini, Kendisi'ne inanıp güvenen kullarını Allah'ın koruyup kollayacağını bilmek iman eden bir insanı her türlü korku ve bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturur. Bu nedenledir ki, Hz. İbrahim, putperest olan babasının batıl inancını şöyle vurgulamıştır:

Hani (İbrahim) babasına demişti: "Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun? (Meryem Suresi, 42)

Sadece Dünya Hayatına Dair Konular Üzerinde Durmak

Konfüçyüs yukarıda bahsettiğimiz gibi ölüm, ahiret hayatı, cennet cehennem inancı ve kader gibi konulardan hiç bahsetmemiştir. Onun için öncelikli olan her zaman toplum düzeni olmuştur. Kendisine ölümle, kaderle ilgili sorulan sorulara hiç ilgi göstermemiş, bu konuları düşünmenin gerekli olmadığını ifade etmiştir. Ölüm hakkında yorum yapmaktan her zaman uzak durmuş, insanları Allah korkusundan ve ahiret inancından uzaklaştırarak sadece dünyadaki hayatları için çaba sarf etmeye yöneltmiştir.

Oysa ölüm ve öldükten sonra insanın nelerle karşılaşacağı hakkında hiç düşünmemek çok büyük bir yanılgıdır. Çünkü hiçbir insanın ölümden kaçışı mümkün değildir. Her canlı varlık bir gün ölmek üzere doğar. Kimileri çok küçük yaşta, kimileri genç, kimileri de ileri yaşlarda bu dünyayı terk ederler. Kimsenin sahip olduğu malı-

mülkü, serveti, makamı, şöhreti, kuvveti ve güzelliği ölümü kendisinden uzaklaştıramaz. Allah bir ayetinde şu şekilde buyurmuştur:

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız... (Enam Suresi, 94)

Herkes istisnasız ölüme boyun eğmiştir ve bundan sonra da eğmeye devam edecektir. Konfüçyüsçülükte de olduğu gibi bazı insanlar ölümü düşünmemekle kazançta oldukları yanılgısına düşerler. İnsanlar arasında düşünülmediği sürece, ölümle karşılaşılmayacağı gibi batıl bir inanç gelişmiştir. Kuran'da bu durum şu ayetle haber verilir:

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı da, müşahede edilebileni de bilen (Allah)a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (Cuma Suresi, 8)

Oysa bu kişiler, hayattayken ölümü düşünmekten ne kadar kaçarlarsa, ölümün gerçeğiyle karşılaştıklarında yaşayacakları azap da o kadar şiddetli olur. Bu dünyadaki gafletleri ne kadar büyükse, ölüm anında, kıyamet gününde ve ebedi azaptaki dehşet, şaşkınlık ve azapları o derece büyük olur.

Atalara Tapınma

Konfüçyüs aile içindeki ilişkileri geleneksel Çin dinlerinden yola çıkarak yeni bir sisteme oturtmuştur. Ancak eski Çin dinlerinden kaynaklanan atalara saygı konusundaki batıl uygulamaları da bu sistemin içine dahil etmiş, törenler ve kurban ayinleri yeni kurulan sistemin önemli bir parçası haline gelmiştir.

Konfüçyüsçülükte ataların ruhlarına tapınma önemli bir yer tutar. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de Çin'de evlerde atalara ait bir köşe bulunmaktadır. "Ecdad levhaları" adı verilen tabletler bu köşede saklanır. Levhalarda ölmüş ataların isimleri yazılır. Çinliler bu levhaların önünde kurban takdim eder, adaklarda bulunurlar, düğün merasimleri burada yapılır. Meyveler, şarap, pişirdikleri yemekler bu levhaların önüne konur. Ataların ruhlarının buralarda dinlendiklerine inanırlar. Bunun yanı sıra her yerel topluluğun ortak ataları için yılda iki kez ayinler düzenlerler. Danslar ve müziklerle atalarını mutlu etmeye çalışırlar. Bu saygı gösterilerinin nedeni ruhların ancak bu şekilde mutlu olacağına, huzur bulabileceklerine olan batıl inançlarıdır. Hiç kimse bu sunularda bulunmanın akıl ve mantıkla ne kadar çeliştiği üzerinde düşünmez. Kendileriyle iletişim kurduğuna inandıkları ruhların hiçbir güçleri olmadığını, insan hayatı üzerinde hiçbir etkileri olamayacağını akıllarına getirmezler. Gözleri kapalı bir şekilde, şuursuzca, ezbere bildikleri ritüelleri yerine getirirler. Bir kişinin rasyonel bir eğitim görmesi, bilimsel düşünceyle ilgilenmesi

de aynı mantık dışı ritüelleri uygulamasını engellemez. Çünkü ataların ruhuna ibadet, tüm Çin halkı için yerine getirilmesi gereken kesin bir emir gibidir.

Konfüçyüs de sözde onurlandırmak amacıyla adına ayinler düzenlenen ruhlardan biridir. Günümüzde Konfüçyüs için düzenlenen ayinler aynı şekilde devam etmektedir. Pekin İmparatorluk Üniversitesindeki bir tapınakta Konfüçyüs'ün tabletleri bulunmaktadır. Ve senede iki kez imparator bu tapınağa resmi bir heyet eşliğinde giderek yiyecekler sunmakta ve saygısını ifade eden konuşmalar yapmaktadır.[142]

Atalara tapınma derecesinde saygı ve sevgi gösterilerinde bulunma Çin dinlerinde putperest bir ritüel halini almıştır. Çin toplumu insanları sözde kutsallaştırıp, hayali bir ilah olarak kabul etme yönündeki inanışları atalarından miras almıştır ve aynı sapkınlığı asırlardır devam ettirmektedir. Doğru olup olmadığını düşünmeden yüzyıllardır bu anlamsız ritüeli uygulamaktadırlar. Allah ayetlerde geçmiş kavimlerin de atalarının sapkın uygulamalarını devam ettirdiklerini şu şekilde bildirmektedir:

Çünkü onlar, atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı. Kendileri de onların izleri üzerinde koşturup-duruyorlardı. (Saffat Suresi, 69-70)

Konfüçyüs'ün yerleştirmek istediği ahlaki sistem yukarıda saydığımız batıl özelliklerinin yanı sıra Kuran ahlakıyla uyan birtakım öğütleri de içermektedir. Toplumdaki düzeni sağlamayı, insanlar arasındaki ilişkileri sevgi ve saygı temeline oturtmayı, sorumluluk bilincini oluşturmayı ve dürüst, çalışkan bireyler oluşturmayı hedefleyen Konfüçyüs, Çin toplumunda ahlaki anlamda bazı anlayışların oluşmasında önemli bir rol oynamıştır. Bunlardan bazıları şu şekildedir:

Aile ilişkilerine önem vermiştir. Çocuğun ebeveynlerine, ebeveynlerin de çocuklarına sevgi ve saygı ile yaklaşmasının önemi üzerinde durmuştur.

Her bireyin kendi sorumluluğunu eksiksizce yerine getirmesini öğütlemiş, sorumluluk bilincinin toplumun ilerlemesindeki rolüne dikkat çekmiştir. Her insanın görevini gerektiği gibi yapmasının toplumsal sorunların çok büyük bir bölümünü çözeceğini söylemiştir.

Konfüçyüs'ün iyilik kavramının merkezinde "yen", yani iyilikseverlik ya da insan sevgisi düşüncesi vardır. İnsanların birbirlerine iyilik yapmalarını, fedakarlıkta bulunmayı, sevgi dolu olmayı tavsiye etmiştir.

Sadakatin üzerinde durmuş, aile içinde, iş hayatında, devletle ilişkilerde ve arkadaşlıklarda sadık olmayı tavsiye etmiştir.

İnsan ilişkilerinde adaletle davranmayı, adaletsizliğe de adaletle karşılık vermeyi öğütlemiştir.

"Kişinin kendisine yapılmasını istemediği şeyi başkalarına da yapmaması" yönündeki tavsiyesi Konfüçyüsçülüğün temel özelliklerinden birini oluşturmuştur.

Bu olumlu özellikler Konfüçyüsçülüğün bir ahlak felsefesi olarak kabul edilmesinde önemli rol oynamıştır. Ancak belirttiğimiz gibi, sonsuz güç ve kudret sahibi olan

Rabbimiz'e iman üzerine bina edilmemiş ve Allah korkusu üzerine kurulmamış bir felsefenin insanları kurtuluşa götürmesi mümkün değildir. İnsanlar ancak Allah'a samimiyetle iman edip teslim olduklarında hem dünya hayatında hem de ahiret hayatında gerçek mutluluğa ulaşabilirler.

Taoizm
Tabiata ve Atalarına Tapınan Batıl Bir Din

Önceki bölümde de vurguladığımız gibi Konfüçyüsçülüğün ortaya çıkışıyla Çin toplumu üzerindeki etkisini yitiren Şamanizm, bir süre sonra Taoizm adı altında toplum içindeki yerini aldı. Taoizm asırlardır süregelen batıl Çin kültürünü temsil ediyordu. Nitekim Konfüçyüsçülük devlet kadroları ve eğitimli kesimler üzerinde daha etkili olurken, Taoizm her zaman geniş kitleleri içine alan popüler bir inanç oldu.

Taoizm günümüzde Çin, Japonya, Kuzey ve Güney Kore'de yaygın bir din olmasına karşın, taraftarlarının büyük bir çoğunluğu Güney Kore'de yaşamaktadır. Dünya üzerinde yaklaşık olarak 20 milyon civarında Taoist olduğu tahmin edilmektedir. Bu sayı bazı istatistiklerde 95 milyona kadar çıkmaktadır. Çünkü Çin'de çeşitli dinler birbirine karışmıştır ve Taoistlerin tam olarak sayısını belirlemek mümkün değildir. Taoizm sadece Uzak Doğu ülkeleriyle sınırlı kalmamış, dünyanın dört bir yanındaki insanlar üzerinde etkili olmuştur. Ancak bu etki Taoizmi bir din olarak kabul etmekten ziyade, Tao kültürünün çeşitli öğelerini kabul etmek şeklinde olmuştur. Örneğin akupunktur, bitkisel tedavi, fal, meditasyon, astroloji gibi Taoist öğretilerin Batı kültürü üzerinde köklü etkileri vardır.

Taoizmin MÖ 500'lü yıllarda yaşadığı düşünülen, fakat yaşamı hakkında hiçbir bilgi bulunmayan, (hatta yaşayıp yaşamadığı dahi şüpheli olan) Lao-Tse isimli bir kişi tarafından kurulduğu kabul edilir. Çeşitli kaynaklarda Lao-Tse'nin bir arşiv memuru olduğu, yaşlandığında Batıya göç ettiği, *Tao ve Fazilet* isimli kitabını ise bir gümrükçüye yazdırdığı iddia edilir. Taoistler *Tao-teh-King* isimli bir metni kutsal kabul ederler. İki bölümden oluşan bu metin yaklaşık 5000 kelimedir. Bu kitabın Lao-Tse tarafından yazıldığı kabul edilir.

Taoizm Hurafelere Dayalı Bir Aldanıştır

Taoizm insanları barışa, huzura ve dengeli yaşama götüren bir yol olarak sunulur. Oysa bu tanım gerçekleri yansıtmaz. Çünkü mistik Taoist kavramlar ve felsefi yorumların insanı amaçsızlığa, eylemsizliğe, boş uğraşılara, büyü ve fal gibi batıl inançlara sürüklemekten başka bir sonucu yoktur.

Asırlardır kuşaktan kuşağa aktarılan geleneklerin, Konfüçyüsçülüğün ve Budizmin etkisiyle şekil değiştiren Taoizmin tanımını yapmak zordur. Genel kabul gören tanıma göre Tao insanın hayatı boyunca izlemek zorunda olduğu yoldur. Yani çeşitli prensipler

üzerine kurulu olan bir davranış şeklidir. Ancak bu prensipler Allah'ın vahyine dayanmayan, insan yapımı prensiplerdir. Bu nedenle de içinde birçok çelişkiler, saçmalıklar, akıl ve mantıkla ters düşen izahlar bulunmaktadır.

Taoistler insanın, Tao olarak adlandırdıkları kozmik sürecin bir parçası olduğuna inanırlar. İnsanın hayattaki en temel seçimi ise bu gerçeği kabul edip Tao ile bir olmak ya da direnip Tao'nun dışında kalmaktır. Onlara göre insan Tao'dan var olmuştur ve Tao'ya geri dönecektir. Bu batıl inanışa göre Tao, herşeyin temeli olan, varlığı var eden bir güç olarak kabul edilir. Ama Taoizm sonsuz güç ve kudret sahibi olan Allah inancına sahip değildir. Tao, dünyayı yöneten sebep olarak kabul edilir. Ama bir bilinci, ruhu, kimliği olmayan bu soyut "yönetici sebep"in, evrendeki ve doğadaki olağünüstü denge, tasarım ve düzeni nasıl sağladığı sorusu cevapsızdır. Taoistler Allah'ın mutlak varlığını kabul etmektense, "Tao" gibi hayali bir kavrama inanmaktadırlar.

Yine de Taoizmin mistik atmosferi kimileri tarafından ilgi çekici bulunmakta, bu nedenle de Tao kültürü toplum içinde kolaylıkla yayılmaktadır. Oysa Taoizm tamamen süslü, felsefi cümlelerden oluşan, insanları akıl ve mantıkla hareket etmekten uzaklaştıran, batıl inançlarla dolu bir hayat kurmaya yönelten sapkın bir inanıştır. Taoist yorumlar ne bir delile dayanmaktadır, ne de akla uygun bir temele. Örneğin Taoizmin bir diğer temel inanışı "yin" ve "yang" kelimeleriyle özetlenir. Taoistler için bu iki kelime çok şey ifade etmektedir. Onlara göre evrendeki hayat yin ve yang adını verdikleri bir prensip üzerine kuruludur. Yang dünyada var olan, Yin ise dünyada var olmayandır. Yin, dünyayı oluşturan nefes olarak kabul edilir. Soğuk, şeytani, karanlık ve negatif enerji olarak tarif edilir. Yang ise sıcak, iyi, ışık ve pozitif gibi prensiplerle tarif edilir. Taoist felsefenin anlatıldığı eserlerde "Yin olmadan Yang, Yang olmadan Yin yoktur ve doğadaki herşeyin Yin ve Yang'ı olmalıdır" gibi cümlelerle sık sık karşılaşılır. Oysa sanki büyük bir anlam taşıyormuş gibi söylenen bu cümleler, Allah'ın bildirdiği gerçeklere dair hiçbir bilgi vermezler.

Taoculuk putperest bir dindir ve akla gelebilecek hemen herşeyi ilah olarak benimsemektedir. Önünde eğilip ibadette bulundukları her hayali tanrının Tao'nun bir yönünün yansıması olduğuna inanırlar. Örneğin Yu-huang, Taoistlerin en önemli hayali tanrılarındandır. Tüm diğer tanrıların ona adeta "rapor verdiğine" inanırlar. Bu sapkın inanca göre Yu-huang her yıl diğer hayali tanrıların performanslarını gözlemler. Performanslarına göre ya yeni görevlere yükseltir, ya da cezalandırır. Ancak ilginçtir ki Taoistler bu putlara da dua etmez, hayali tanrıların bir sorunu çözebileceğine de inanmazlar. Onlar sorunların sadece gözlem, ruhlarla bağlantı, büyü, fal ve meditasyon gibi yöntemlerle çözüleceğine inanırlar. Bir Taoistin, önemli ruhların isimlerini, rütbelerini ve güçlerini bilmek, meditasyon ve imgeleme yöntemleriyle onları yönlendirebilmek için eğitimden geçmesi gerekmektedir.[143]

Taoistlerin evlerinde birçok putun tasviri dolaplar içine yerleştirilir. Ancak bu putlar her Taoiste göre değişiklik gösterir. Taoistlerin çoğu hayali savaş tanrısı Kvan-Ti ile tüccarların tanrısı kabul edilen hayali zenginlik tanrısı Sai Shin'e tapmaktadırlar.

Hinduizm, Caynizm, Şintoizm gibi batıl dinlerinde görülen müşrik anlayış Taoizmde de köklü bir şekilde yer etmiştir. Taştan, tahtadan heykellere ibadet etmenin, onlara sunularda bulunmanın ne kadar büyük bir sapkınlık ve akılsızlık olduğunu kitap boyunca birçok kez açıkladık. Ancak Allah Kuran ayetlerinde bu pagan anlayıştaki toplulukların tarihin her döneminde var olduklarını bize haber vermiştir. Taoistlerin de bu topluluklardan bir farkları yoktur. Allah Kuran'da İsrailoğulları ile ilgili bir örnek vermiştir. Hz. Musa ile birlikte Firavun'un kavminden kurtulan İsrailoğulları yolculukları sırasında puta tapan bir kavimle karşılaşmışlar ve Musa Peygamberden kendilerine aynı şekilde bir put yapmasını istemişlerdir. Bu durum Kuran'da şöyle bildirilir:

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. Onların içinde bulundukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir." (Araf Suresi, 138-139)

Görüldüğü gibi İsrailoğulları cahilce bir tavır gösterip, gözleriyle gördükleri, önünde eğilecekleri, belki de çevresinde sapkınca törenler yapacakları bir ilah istemektedirler. Bu durum onların cehaletlerinin, Allah'ın kadrini takdir edemediklerinin ve kavrayamadıklarının göstergesidir. Hz. Musa kendilerine gerçeği açıkladığı halde peygamberleri yanlarından ayrılır ayrılmaz hemen kendilerine yeni putlar edinmişlerdir. Bu, çok büyük bir sapkınlıktır. Nitekim bu davranışlarının ardından pişmanlığa kapıldıkları, Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltip-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular.

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (Araf Suresi, 148-149)

Ancak Allah'ın buzağıyı ilah edinen ve bundan sonra tevbe etmeyenlere verdiği cevap şöyledir:

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (Araf Suresi, 152)

Yukarıdaki ayetten de anlaşılmaktadır ki Allah Kendisi'ne şirk koşanları dilediği takdirde affetmemektedir. Çünkü ayette de ifade edildiği gibi Allah'a şirk koşanlar aslında yalan düzüp uydurmaktadırlar. Bir ve tek olan ilahın Allah olduğu apaçık bir gerçekken, onlar sahte ilahlar edinmektedirler. Bu uydurma ilahların önünde bel büküp eğilmek ise Allah'a karşı işlenmiş çok çirkin bir suçtur. Taoistlerin durumu da tarih boyunca yaşamış tüm putperestlerle aynıdır. Onlar da hurafelerle, batıl öğretilerle beyinleri uyutulmuş, içinde bulundukları büyük sapkınlığı fark edemeyen kimselerdir. Dünya hayatının gerçeklerinden kendilerini tamamen soyutlamış, büyülenmiş bir şekilde atalarının dinlerine sarılmışlardır. Oysa bu batıl inançlarını bir kez sorgulamaları, akıl ve vicdanlarının sesini dinleyerek asırlardır süregelen öğretilerini yargılamaları, geleneklerini izlemeyi değil doğru yolu bulmayı hedeflemeleri gerekir ve böylece hiç şüphesiz Allah'ın varlığını, sonsuz kudretini ve merhametini fark edeceklerdir.

Çinlilerin Beyhude Ölümsüzlük Arayışları

Şamanların en büyük hedeflerinden biri dünya hayatında ölümsüzlüğe giden yolu bulmak, büyüler, tılsımlar ve çeşitli karışımlarla insanı ölümsüz kılmaktı. Taoistler bu sapkın inanışı Şamanlardan miras almış ve ölümsüzlük arayışından hiç vazgeçmemişlerdir. Martin Palmer, *World Religions, A History of Faith* (Dünya Dinleri, İnancın Tarihi) isimli eserinde bu inanışı şu şekilde açıklar:

Taoistler ritüeller ve bazı dietlerle insan vücudunu ölümsüz bir vücuda dönüştürebilecekleri gibi bir inanışa sahiptirler. Çin mitolojisinde insanüstü güçler ve ölümsüzlük arayışı çok önemli bir yer tutar. Çin efsanelerinde, filmlerinde yer alan uçan, üstün güçlere sahip ve ölmeyen karakterler bu inanışları temsil ederler. Kimi inanışlara göre bazı yiyecekler ya da içecekler insanı ölümsüz yaparken, bazılarına göre günlük meditasyonlar insanı ölümsüz kılar.[144]

İşte Taoizmin özü de bu alıntıda gizlidir. Taoistler asırlar boyunca bitkilerle yaptıkları çeşitli kimyasal karışımlarla ölümsüzlük arayışı içinde olmuşlardır. Geliştirdikleri beslenme yöntemleri, egzersizler, masaj şekilleri hep bu arayışın sonuçlarıdır. Belki bu çalışmalar eczacılık alanında büyük gelişmelere vesile olmuştur, ancak onların beyhude ölümsüzlük arayışları her zaman için büyük bir hüsranla sonuçlanmıştır ve her zaman da bu şekilde sonuçlanacaktır. Bu çalışmalarla insanın sağlığını korumasının dışında bir sonuç alabilmeleri mümkün değildir. Çünkü Allah her insanı bir ecel ile yaratmıştır. Dünya hayatında denemeden geçirilen insan mutlaka ölecektir. Allah ayetlerde şu şekilde bildirmektedir:

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü vermedik; şimdi sen ölürsen onlar ölümsüz mü kalacaklar? Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da

deneyerek imtihan ediyoruz ve siz Biz'e döndürüleceksiniz. (Enbiya Suresi, 34-35)

Kuran'da tarih boyunca ölümsüzlüğe ulaşmak, bin yıl yaşatılmak isteyen insanlardan da bahsedilmektedir. Bir ayette şu şekilde buyurulmaktadır:

Andolsun, onları hayata karşı (diğer) insanlardan ve şirk koşanlardan (bile) daha ihtiraslı bulursun. (Onlardan) Her biri, bin yıl yaşatılsın ister; oysa bunca yaşaması onu azaptan kurtarmaz. Allah, onların yapmakta olduklarını görendir. (Bakara Suresi, 96)

Zamanın ilerlemesine rağmen kendini yaşlanmaya ve ölüme karşı koruyabilmiş tek bir insan yoktur. Ölmeyecek tek bir insan da yoktur. Çünkü insan kendi bedeninin ve kendi hayatının sahibi değildir. Yaşamaya karar verip hayatını kendisinin başlatmamış oluşu, bunun bir göstergesidir. Bir diğer göstergesi ise, hayatını sona erdiren ölüme müdahale edemeyişidir. Hayatın sahibi, onu verendir. Ve O, dilediği zaman da o hayatı geri alır. Günümüzden önce yaşamış olanların da şu anda yaşamakta olanların da başlarına gelmiş ya da gelecek olan bir sondur ölüm. Kimse kendini bu kaçınılmaz sondan kurtaramaz. Kuran'da, bu konu şu şekilde bildirilir:

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (Al-i İmran Suresi, 185)

Bu dünya insanların eğitim yeridir. Allah insanlara dünyada çeşitli sorumluluklar yüklemiş ve onlara gözetmeleri gereken sınırları bildirmiştir. İnsan, bu sınırları gözettiği, emredilenleri yerine getirip, yasaklanan şeylerden sakındığı ölçüde ruhen olgunlaşır, aklı ve şuuru gelişir. Başına gelen olaylara sabretmesini, hiçbir durumda Allah'ın dininden taviz vermemeyi, her durum karşısında Allah'a yönelip dönmeyi, yalnız O'ndan yardım istemeyi öğrenir. Allah'ı gereği gibi takdir etmeyi, O'na karşı içli bir sevgi ve saygı dolu bir korku duymayı öğrenir, Allah'a karşı katıksız bir iman ve tam bir teslimiyet kazanır. Allah'ın yarattığı nimetlerin değerini gerçek manada anlar ve bu sayede Allah'a karşı olan şükrü, sevgisi, yakınlığı ve hayranlığı artar. Sonuçta, Allah'ın beğendiği üstün akla ve ahlak özelliklerine sahip ideal bir mümin haline gelir. Bu şekilde her yönüyle mükemmel yaratılmış olan cennete girmeye layık bir insan haline gelir.

İnsan bu dünyada başına gelen sayısız olaylarla sınanır ve bu imtihandaki başarısı oranında ebedi hayatında ceza veya mükafata kavuşur. Hiç kimse kendi imtihanının ne zaman son bulacağını bilemez. Ölüm, Kuran'da bizlere bildirildiği gibi **"süresi belirtilmiş bir yazıdır"**. **(Al-i İmran Suresi, 145)** Bu süre bazen uzun, bazen de kısadır. Aslında en uzun olarak tanımladığımız süre bile nadiren 70 ya da 80 senenin üzerine çıkabilir.

Bu nedenle, uzun yaşama planları yapmak yerine insan, Allah'a karşı sorumlu olduğunu ve hesap gününde bütün yaptıklarının hesabını vereceğini bilerek, Kuran'ın rehberliğinde ve onun gösterdiği yola uygun olarak yaşamalıdır. Aksi halde, insanın sonsuz hayatı için bir hazırlık yapmaması, bunun için kendisine tanınan bu tek ve önemli fırsatı kaçırması ve ebediyen cennetten mahrum kalması kendisi için gerçekten de çok acı bir sonuç olur. Bu nedenle dünyada boşa geçen her saniye hem çok büyük bir kayıp hem de çok acı bir sonuca doğru atılan bir adım olabilir.

İnsan hayatı boyunca karşısına çıkacak muhtemel olaylar için önceden hazırlık yapar. Ölüm ise her insanın karşılaşacağı mutlak sondur. İnsan ölümle karşılaştığında tek başına olacak, ölümünün ardından da **"teker teker, yapayalnız ve yalın olarak" (Enam Suresi, 94)** hesaba çekilecektir. Ebedi kurtuluşu isteyen insanlara, Allah Kuran'da şöyle emreder:

Ey iman edenler, Allah'tan korkun. Herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkun. Hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. Kendileri Allah'ı unutmuş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İşte onlar, fasık olanların ta kendileridir. (Haşr Suresi, 18-19)

Konfüçyüsçülerin durumu ise dünya hayatını yeterli görüp, hiç ölmeyeceklerini sanan insanların durumu gibidir. Allah Kuran ayetlerinde bu insanların durumunu şöyle haber vermektedir:

De ki: "Davranış (ameller) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi? Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar." (Kehf Suresi, 103-104)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysa ki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (Rad Suresi, 26)

Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.' (İsra Suresi, 72)

Ölümsüzlük Arayışından Büyücülüğe

Çinliler çok eski tarihlerden beri falcılığı, astrolojiyi, telkin ile tedaviyi ve büyücülüğü uygulamışlardır. Ölümsüzlüğe erişmek için meditasyon, nefes alıştırmaları, ilaç kullanımı gibi birçok yöntem geliştirmiş, tüm bu uygulamaları da batıl bir din haline getirmişlerdir.

Bazı Taoist akımlar büyü, tanrıları davet, ölülere adakta bulunup ziyafetler verme, rüzgar ve yağmuru çağırma ve kötü ruhları kovalayıp hastalıkları iyileştirme gibi sihir işlerinde yoğunlaşmıştı. Zaten Çinliler ölümsüzlük arayışlarını tıbbi alandan ziyade büyücülük alanına kaydırmışlardı. Bunun dışında "ölümsüzlük tarikatı" adı verilen akımlar da bulunuyordu. Taoculuğun içinden çıkan bu akımın en önemli öncülerinden biri Chung Tao Ling (MS 34)'dir. Tao Ling batıl bir büyücülük yığını olan bugünkü yaygın Taoizmin kurucusu olarak kabul edilmektedir. Sapkın Tao efsanelerine göre Ling'in ruhlar ülkesinde kendisine görünen Lao Tse'den kılıç ve diğer aletleri teslim aldığı ve bunların sayesinde ruh dünyası üzerinde hakimiyet kurduğu söylenir. Bu gibi akımlar düşüncenin yoğunlaştırılması, nefes talim ve denetimi, vücudu uzatma, banyo, perhiz, ilaç kullanımı, masaj ve hatta havada sıçrama, bedeni şekli değiştirme ve görünmeme gibi usullerle ölümsüzlüğe ulaşılabileceğine inanıyorlardı. Pekin Üniversitesinden Tang Yie-Jie *Confucianism, Buddism, Daoism, Christianity and Chinese Culture* (Konfüçyüsçülük, Budizm, Taoizm, Hıristiyanlık ve Çin kültürü) isimli kitabında Çin kültüründeki ölümsüzlük anlayışını şu şekilde tarif eder:

Eyalet savaşlarının sonunda (MÖ 3. ve 2. yüzyıllar) belirli uygulamalarla yaşamlarını uzatıp ölmeyeceklerini iddia eden "ölümsüzler" adlı insanlar çıktı... İnsanlar nasıl ölmemeyi başaracaktı? Taoist dindeki ideal, insanlar için yaşamlarını uzatmak ve ölmemektir, bu vücutta yukarı uçmaktır yani ölümsüz olmaktır... Eğer ölürseniz herşey biter, bu yüzden hayatı uzatmayı araştırmak için ilk önce çürümeyen bir vücut elde etmelisiniz, böylece can ya da ruh dayanacağı bir yer bulmuş olur... Taoizm bu amacı başarmak için çeştli metodlara sahiptir. Bunların en temel olanı iki çeşittir: dış hap ve iç hap. Dış hap çeşitli mineralleri kullanmaktan oluşur, örneğin ilaçları birbirlerine uyumlu hale getirmek için civa. Çeşitli ilaçları alarak insanın vücudunu çürümekten kurtaracağını umarlar, böylece ruh kendi ortamında sonsuza kadar devam eder. Eğer ayağınıza bronz bir çamur koyar ve çok uzun süre ayağınızı suya sokarsanız çürümeyeceğinizi iddia ederler. Eğer altın hapı bulursanız bir kere yediniz mi bütün vücudunuz çürümeden sonsuza kadar yaşayabilir...[145] Hemen hemen tüm dinler ölümden sonra insana ne olacağı hakkında araştırırlar. Ama Çin'deki Taoizm yalnızca "insan ölüden nasıl kaçınır" sorunuyla uğraşmayı seçer. Taozimin temel inancı "sonsuzda yaşamaktır" ve "vücudun eti için ölümsüz olmaktır"… Bu yüzden yaşam ve ölüm sorusuna bir çözüm bulmak, kurtuluşu ve ölümsüzlüğü araştırmak ve sonunda "sonsuzlukta yaşamak" durumuna erişmek Taoizmin özelliklerindendir. Taoizm vücuttaki ölümsüzlüğü savunur, yani ruhla bağlanmış olan vücut ölümsüzlüğü başarır. Bu şekilde insan acı gerçeği bırakabilir ve ölümsüzlük dünyasına girer.[146]

Oysa tüm bu batıl inanışlar çok büyük bir saçmalıktır. Daha önce de vurguladığımız gibi insanın dünya hayatında ölümsüzlüğü elde etmesi Allah'ın dilemesi dışında kesinlikle mümkün değildir. Rabbimiz her insanı belli bir ecel ile yaratmıştır ve her insan vakti geldiğinde mutlaka ölecektir. Hiçbir ilacın, hiçbir tedavinin, dietin ya da başka bir

yöntemin bu vakti değiştirmesi, gerçekleşmesi kesin olan ölümü engellemesi mümkün değildir. Nitekim Allah ayetlerde şu şekilde bildirir:

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu, Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat, ne oluyor ki bu topluluğa, hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar? (Nisa Suresi, 78)

Evet, Biz onları ve atalarını yararlandırdık; öyle ki, ömür onlara (hiç bitmeyecekmiş gibi) uzun geldi. Fakat şimdi, Bizim gerçekten yere gelip onu etrafından eksiltmekte olduğumuzu görmüyorlar mı? Şu halde, üstün gelenler onlar mı? (Enbiya Suresi, 44)

Taoizmin Yeniden Ortaya Çıkışı

Taoizmin tarihinde birçok yükseliş ve inişler vardır. Örneğin daha önce de belirttiğimiz gibi Han İmparatorluğu dönemine kadar Taoizm benimsenen bir inanıştı. Ancak 6. yüzyılda Budizmin yükselişiyle tekrar düşüşe geçti. 8. yüzyılda ise İmparator Hsuan Tsung tarafından tekrar benimsenmiştir. Manchu Hanedanı ise Taoizmi sapkın bir öğreti olarak ilan etmiştir.

Çin'de Komünist Parti'nin yönetimi ele geçirmesinin ardından her türlü dini inanış da yasaklandı. Yeni yönetim tüm rahipleri tarlalarda çalışmaya zorladı, tapınakları kapattı ve tüm zenginliklere el koydu. 1960 yılında sayıları milyonları bulan rahiplerin sayısı 50.000'e indi. 1966-1976 yılındaki Kültür Devrimi sırasında geriye kalan Taoist miras da ortadan kaldırıldı. Bu dönemde neredeyse tüm Taoist tapınaklar kapatıldı, binlercesi yıkıldı, heykellerin yüzde 95'i parçalandı. Böylece Taoizm neredeyse tamamen ortadan kaldırıldı.

1982 yılında Deng Xiao-Ping'in yönetime gelmesinin ardından Taoizm ve diğer dini inanışlar yavaş yavaş canlanmaya başladı. 1980 yıllarından sonra tekrar organize olmaya başladı ve bazı tapınaklar yavaş yavaş yeniden hareketlenmeye başladı. Günümüzde de Tao kültürü dünyanın dört bir yanında taraftar toplamaktadır.[147] Mistik Doğu kültürünün meditasyon, yoga, fal gibi tüm öğelerini içinde barındıran Taoizm, ilerleyen bölümde detaylı olarak inceleyeceğimiz "21. yüzyılın Allah inancı olmayan yeni sapkın din anlayışının" da önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Vatikan'ın **"Yüzyılımızda Hıristiyanlığın en büyük düşmanı"** olarak kabul ettiği New Age adındaki bu batıl akım dünya üzerindeki Allah'a yönelişi engelleyebilmek için materyalist çevrelerce körüklenen bir aldanıştan başka bir şey değildir.

Çin Geleneklerindeki "Vahşet Sahneleri"

Kitap boyunca Uzak Doğu dinlerine ait birçok sapkın geleneği, batıl uygulamayı inceledik. Örneğin Hindu geleneklerinin kadınları yakmayı, kız çocuklarını diri diri gömmeyi teşvik ettiğini gördük. Ancak Uzak doğu dinleri bu saydıklarımızdan çok daha kapsamlı şiddet sahneleri içermektedir. Bunlardan biri de Çin'in Phuket bölgesindeki "Vejeteryan Festivali" sırasında yaşananlardır.

19. yüzyılın başlarından bu yana her yıl düzenli olarak gerçekleştirilen bu garip festivalin amacı Çinlilerin sözde ilahlarına saygı göstermeleridir. Bu saçma "saygı" gösterileri ise, insanın bakmakta dahi zorlandığı korkunç uygulamalar içermektedir. Festivalin adının "vejeteryan bayramı" olmasının nedeni 9 gün boyunca et ve ürünlerinin yenmemesi, sadece sebze ve meyve yenmesidir. Çinliler bu şekilde ruhlarının ve vücutlarının kötülüklerden temizleneceği yönünde batıl bir inanca sahiptirler.

Festival boyunca, "vücutlarına hayali tanrılarının girdiği" aldatmacasına başvuran kişiler yanaklarında, dillerinde ya da vücutlarının çeşitli bölümlerinde delikler açarlar. Daha sonra bu deliklere bıçaklar, sopa, çeşitli metaller, ağaç dalları, maketler gibi çeşitli objeler sokarlar. Herkesin yüzü kan içinde kalır. Sapkın geleneklerine körü körüne bağlanmış Çin halkı ise bu vahşi ritüeli büyük bir hayranlıkla izler. Bu kişiler sokaklarda dolaşır, halkın ikram ettiği yiyecekleri yerler. Çinlilerin saçma inanışlarına göre bu kişilere dokunan kişiler iyileşir, pozitif enerji alır. "Trans" halindeki bu kişiler kendilerinden geçerek garip danslar yapar, ateşte yürür, keskin kılıçlardan yapılmış uzun bir merdivenden çıkar, kızgın yağları üzerlerine döker, tam 9 gün boyunca kendilerine çeşitli işkenceler yaparlar. Bu işkenceleri ise sözde tanrıları için yaptıklarını, bu şekilde ruhlarını ve bedenlerini temizlediklerini söylerler. Bu insanlar yanağına demir geçirerek ruhunu arındıracağını iddia edecek kadar akıl ve mantıktan yoksundurlar. Oysa insan ruhu ancak Allah korkusunun getirdiği irade ile, güzel ahlakla ve derin imanla kötülüklerden uzaklaşıp temiz bir vicdana ulaşabilir. Aksi yöndeki batıl inanışlar ise Allah'a iman etmeyen insanların karanlık ruh hallerinin doğal bir sonucudur. Çünkü Allah'tan korkmayan bir insan için sapkınlıkta bir sınır yoktur. Böyle bir kişi dünya hayatında yaptıklarından dolayı hesap vermeyeceğini düşündüğü için kendine ve çevresindeki kişilere eziyeti, cinayeti, vahşeti ve şiddeti makul görür. Kitabın önceki bölümlerinde de gördüğümüz gibi bu kişiler için günah ve suç kavramı yoktur. Bu nedenle de sapkın geleneklerinin emrettiği her batıl inanışı doğru olarak kabul eder ve gözü kapalı bir şekilde uygularlar. Oysa batıl bir hayata saplanan bu kişiler bilmelidirler ki, insan başıboş değildir. Tüm yaptıklarından sorumludur ve yaptığı her hareketten, söylediği her sözden mutlaka Allah katında hesaba çekilecektir. Rabbimiz Kıyamet Suresi'nde "**İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor?**" şeklinde buyurmuştur.

3. Bölüm
Materyalist ve Pagan Bir Din : New Age

Uzak Doğu Dinlerinin Batıl Öğretilerini İçine Alan Ateist Bir Din: New Age

Uzak Doğu dinlerinin Batı toplumlarına taşınması 19. yüzyılda başladı. Bu dönemde pek çok Avrupalı araştırmacı Uzak Doğu ülkelerini ziyaret etti, yazılan kitaplar, seyahat notları Uzak Doğu kültürünün daha yakından tanınmasını sağladı. Söz konusu dinlere ait yazılı metinlerin çevirilerinin yapılması ilgiyi daha da artırdı. Ancak dünyanın bu kültürle görsel anlamda tanışması 1960'lı yıllarda başladı.

60'lı yıllar Batı toplumları için bir dönüm noktasıydı. İki büyük dünya savaşının yıkıcı etkileri, Japonya'ya atılan atom bombaları, bunun ardından gelen Vietnam Savaşı, komünizme karşı başlatılan haklı mücadelenin bir paranoyaya dönüşmesi, birbiri ardına ortaya çıkan Watergate benzeri skandallar Amerikan gençliğinde kurulu düzene karşı büyük bir tepki oluşturmuştu. Avrupalı ülkelerde de durum farklı değildi. Hıristiyanlık dininin tüm kurumları da "kurulu düzenin" bir parçası olarak görülüyor, bu nedenle yönetime karşı oluşan tepki Kilise'ye saldırı olarak da ortaya çıkıyordu. Bu dönemde Batı gençliğinin önemli bir bölümü ve bazı Batılı entelektüeller asırlardır süregelen Hıristiyan inancını terk edip, yeni arayışlara girdiler. Bir kısmı ateist olmayı seçerken, bir bölümü de Uzak Doğu dinlerini benimsedi. Bu arayışın altında yukarıda da belirttiğimiz "aykırı olmak", "düzene karşı çıkarak dikkatleri üzerinde toplamak" gibi yanlış hevesler de yatıyordu.

Bu yöneliş popüler kültürü belirleyen çevreler tarafından da –bilinçli ya da bilinçsiz olarak- yönlendiriliyordu. Bunların başında Beatles grubu geliyordu. Beatles üyelerinden George Harrison'un Hinduizmi benimsediğini açıklaması ile sayıları milyonlarla ölçülen Beatles hayranlarında Hinduizme yönelik bir özenti oluştu. Sadece eğlence sektörü değil, Batı toplumunun önde gelen birçok aydın, bilim adamı da Uzak Doğu kültürünü benimsediler ve gençler arasında yayılmasına destek oldular. Ancak bu kişilerin verdikleri desteğin ardında daha farklı bir neden yatıyordu: Uzak Doğu kültürünün materyalist Batı kültürü ile uyumu. Uzak Doğu dinlerini benimseyen, propagandasını yapan çevreler genelde materyalist kültüre sahip olan Batılılardır. Hıristiyan-Yahudi kültürüne bağlı olan çevreler ise putperest Uzak Doğu dinlerine karşı her zaman mesafeli olmuş, bu dinlerin batıl inanışlarını her fırsatta eleştirmişlerdir.

60'lı ve 70'li yılların hippi kültürü zaman içinde etkisini yitirdi ve kamuoyunun gündeminden kalktı. Ancak o dönemde Batı toplumunu saran Uzak Doğu furyası, toplum üzerindeki etkisini hiçbir zaman yitirmedi, gelişti, güçlendi. Bu kez yeni bir isimle ve daha organize bir şekilde insanların karşısına çıktı. Bu, Uzak Doğu dinlerinin tüm batıl inanışlarını biraraya getiren, Allah inancına sahip olmayan, insanı adeta ilahlaştıran

(Allah'ı tenzih ederiz) sapkın bir akımdı: tüm ilahi dinlerin ortadan kalkıp, dünyanın "tek din"de birleşeceği bir dönemin yaklaştığı hayaline sarılan New Age Hareketi (Yeni Çağ Hareketi, New Age Movement-NAM.)

Hıristiyan araştırmacı Wilbur Bruinsma, "The New Age Movement and Entertainment" (New Age Hareketi ve Eğlence) başlıklı bir makalesinde 60'lı yıllardan günümüze gelen bu süreci çeşitli örneklerle anlatmaktadır. 1960'lı yılların tüm sisteme isyan eden gençlerinin barışı, marihuana ve LSD gibi uyuşturucularda aradıklarına, Hinduizme ve Zen Budizmine *(D. T. Suzuki isimli Japon bir felsefeci tarafından kurulan, Budizm ile bazı Japon inanışlarını birleştiren bir akım. Zen kelimesi Çince meditasyon anlamına gelmekte ve bu gibi batıl uygulamalar Zen Budizminin temelini oluşturmaktadır.)* kurtarıcı olarak sarıldıklarına dikkat çekmekte ve 50 yıldır gelişip büyüyen bu hareketin günümüzdeki etkisini şöyle tarif etmektedir:

1960'larda ve belki de 1970'lerde, tarihte daha önce hiç olmadığı kadar Doğu ve Batı mistisizminin sentezi yaşandı. Hinduizm, Zen Budizmi ve Çin Taoizmi Batı mistisizminin radikal esrarengizliğiyle karıştırılmıştı. Hümanizmin iyi aşılanmış ifadelerine bakılırsa, mistisizmin temel öğretileri ülkemizde, kültürümüzde ve hatta dünyada güçlü bir şekilde kök salmıştır. Bu New Age Hareketi'dir.[148]

Bruinsma'nın da ifade ettiği gibi New Age Hareketi 1960'lı yılların hippi kültürünün bir devamı niteliğindedir. Ancak bu hareketin asıl ortaya çıkışı çok daha eski dönemlere, 18. yüzyıla kadar uzanmaktadır. Önce Amerika'da ardından Avrupa'da kurulan ve batıl Uzak Doğu kültürünü Batılı insanların hayatına taşımayı hedefleyen teozofi (*"Kutsal Akıl" anlamına gelen "teozofi" Yunanca bir kelimedir)* dernekleri bu hareketin ilk çıkış noktasıdır.

Teozofi Derneği

"Teozofi Derneği" (Theosophical Society) ilk olarak, Uzak Doğu dinlerine -özellikle de Hinduizme ve Budizme- karşı büyük bir hayranlık duyan Helena Petrovna Blavatsky ve Albay Henry Steel Olcott tarafından 1875 yılında New York'ta kuruldu. Kuruluşun amacı "eski ve modern dinlerin, felsefelerin, bilimlerin araştırılması" olarak ifade ediliyordu. Oysa gerçek amaç sadece araştırmak değil, bazı köhne öğretileri diriltmekti. Helena Blavatsky okült öğretilere, ruhlarla bağlantı kurduklarını iddia eden inanışlara, büyüye, mistisizme, Uzak Doğu dinlerinin batıl ritüellerine büyük bir ilgi duyan, bu amaçla Hindistan, Tibet, Çin, Japonya gibi ülkeleri birçok kez ziyaret etmiş bir gezgindi. Kitaplarında da büyü, yılana tapınma, ruhlarla ilişki, simya gibi pek çok batıl inanışa geniş yer vermekteydi. Batıda okült fikirlerin yerleşmesinde büyük payı olan kişilerden biri olarak kabul edilen Helena Blavatsky, aynı zamanda kendisini de insanüstü güçlere sahip bir kişi olarak tanıtıyordu. Tibet'teki Budist rahiplerden ve çeşitli gurulardan (*Guru kelimesi Sanskritçe saygıdeğer anlamına gelir. Hinduizmde ruhani lider, ruhani rehber*

anlamlarında kullanılır) eğitim aldığını, sözde kendisinin ruhlarla insanlar arasında bir aracı olduğunu iddia ediyordu.[149] Hatta bu sapkın iddiaları nedeniyle Hint basını tarafından sahtekarlıkla suçlanmış, hakkında birçok olumsuz haber ve raporlar yayınlanmıştı.[150]

Blavatsky'nin öğretilerinde Allah inancı yer almıyor, insan sözde ilahlaştırılıyordu. (Allah'ı tenzih ederiz) Ona göre insan kutsal bir varlıktı ve büyü, ruhlarla bağlantı kurma, meditasyon, yoga gibi yöntemler kullanarak sahip olduğu gücü dışarı çıkarmalıydı. Blavatsky'nin bu sapkın inanışları Teozofi Derneği'nin de temelini oluşturmuştu.

Blavatsky'nin bu sapkın inanışlarının her biri akıl ve mantıkla bağdaşmayan, büyük birer aldanıştı. İnsanı ve tüm kainatı yoktan var eden alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Allah ezeli ve ebedi olandır, sonsuz güç ve kudret sahibidir. İnsan ise Allah'a muhtaç, aciz bir varlıktır. İnsanı yoktan var eden, ona hayatını, gücünü, aklını ve sahip olduğu tüm özellikleri bahşeden büyük rahmet sahibi olan Rabbimiz'dir. İnsanın Allah'ın dışında hiçbir gücü, iradesi yoktur. Allah'ın benzersiz yaratışına karşı nankörlük içinde olanların durumu ayetlerde şu şekilde haber verilir:

İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz. Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratmaya kadir değil mi? Elbette (öyledir); O, yaratandır, bilendir. Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. Herşeyin melekutu (hükümranlık ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz. (Yasin Suresi, 77-83)

İnsan Allah'ın "ol" emriyle var olmuştur ve Allah'ın belirlediği bir kader üzere yaşamını sürdürmektedir. Allah'ın belirlediği bir zamanda ölüm melekleriyle karşılaşacak ve dünya hayatında tüm yaptıklarından dolayı hesap verecektir. Dolayısıyla aciz ve muhtaç bir kul olan insanın kendi çabasıyla insanüstü güçler edinebileceği yönündeki inanç çok büyük bir saçmalıktır, akıl ve mantıkla çelişen çok büyük bir aldatmacadır. Ancak "insanı hayatın merkezine koyup, hiç kimseye sorumlu olmayan bir varlık gibi gösteren" bu aldatmaca, ateist ve materyalist bakış açısına sahip çevreler tarafından asırlardır gündemde tutulmaktadır.

Blavatksy'nin öğretisi de gerçekte söz konusu ateist öğretinin farklı bir versiyonuydu. Nitekim bu derneğin ideolojisini şekillendiren bir diğer inanç ise "evrim teorisi" idi. Teoloji ve felsefe konularındaki makaleleriyle tanınan ve hala St. Thomas Aquinas İlahiyat Fakültesinde tarih profesörü olan Rama P. Coomaraswamy bir çalışmasında Blavatsky'nin kurduğu Teozofi Derneği'ni şu şekilde tanımlar:

O çağın evrimsel düşüncesinden çok etkilenen Teozofistler ya ruhsal varlıklar ya da genelde bilinenden daha fazla evrimleşmiş şanslı insanlar olan "üstadların" varlığına inanıyorlardı. Teozofistler en başından beri dinin tüm Ortodoks şekillerine ve hepsinin üzerinde Roma Katolik Kilisesi'ne karşıydılar. Sonradan ezoterik ya da hermetik Hıristiyanlık ve daha sonra sözde Liberal Katolik Kilisesi gibi çeşitli organizasyonlar kurarak, Hıristiyanlık kurumuna hem içeriden hem de dışarıdan saldırdılar.[151]

Teozofi Derneği'nin ideolojisi, materyalist ve evrimci bakış açısıyla birebir örtüşüyordu. Onlar da Allah'ın varlığını inkar ediyor, kainatın varoluşunu tesadüflerle açıklıyor, insanın hem fiziksel hem de ruhsal olarak evrimleştiğini ve evrimleşme sürecinin hala devam ettiğini iddia ediyorlardı. Uzak Doğu dinlerinin temelini oluşturan karma ve reenkarnasyon inancını da bu sözde evrim sürecinin bir ifadesi olarak kabul ediyorlardı. İnsanın birbiri ardına gelen yeni hayatlarının sonucunda mükemmelleşeceğini, çok derin bir kavrayışa, kutsal bir konuma, hatta sözde bir ilah konumuna ulaşacağını (Allah'ı tenzih ederiz) iddia ediyorlardı. (Batıl karma ve reenkarnasyon inancı için detaylı bilgi için Bkz. "Hinduizmin ölüm ve ahiret hayatına dair batıl inanışları" bölümü) Oysa bu hiçbir akli temeli olmayan, içi boş bir aldatmaca, sapkın bir felsefeydi. Üstelik bu saçma iddia Teozofi hareketinin ve bu hareketi takip eden diğer batıl inanışların da temel dayanağını oluşturuyordu. Alan Morrison uzun yıllar boyunca New Age takipçisi olduktan sonra Hıristiyanlığı kabul eden ve o zamandan bu yana New Age akımının batıl yönlerini anlatmak için çeşitli kitaplar ve makaleler yazan Hıristiyan bir araştırmacıdır. Morrison, "From Old Gnosticism to New Age, A Historical Analysis of the Mystery of Iniquity from the 6th Century to the Present" (Eski Gnostisizmden New Age'e Kötülüğün Gizeminin Tarihsel Bir Analizi) başlıklı makalesinde ilk olarak Blavatsky'nin ortaya attığı ruhsal evrim kavramını şu şekilde açıklıyordu:

Teozofi Derneği'nin Yeni Gnostizm'e temel katkılarından biri, Blavatsky'nin kapsamlı çalışmasında ortaya çıkan 'ruhsal evrim' (spiritual evolution) kavramıdır... Nasıl insan aşağı hayat formlarından evrimleştiyse, aynı şekilde güçlü ve kozmik bir organizmaya doğru evrimleşmeye devam edecektir. Her birey mükemmelliği yakalayana kadar binlerce kez reenkarne olacaktır. Ruhsal evrim teorisini iddia ederken Blavatsky yalnız değildir. Bir yazarın yazdığı gibi: "Bu görüş, Madame Blavatsky'den sonra Teilhard de Chardin tarafından, daha sonra da Bergson ve Nietzsche tarafından farklı şekillerde ifade edilmiştir. Fakat 19. yüzyılın sonlarında insanları ilk kez bu kadar etkileyen sadece Blavatsky'nin fikriydi. Hıristiyan inancının zayıflatılmasından ortaya çıkan boşluk yeni bir dini akım ihtiyacına yol açmıştı. Blavatsky "ruhsal evrim teorisini", doğal seleksiyon ya da şans gelişimi temeline dayandırmamıştı. O, insanlara evrimleşmekte olan evrene yönelik bir plan olduğunu söylüyordu. Ve bu plana göre, evrimdeki bir sonraki aşamanın altınçağ olduğunu iddia ederek onlara umut dağıtıyordu.[152]

Alan Morrison'un da ifade ettiği gibi Teozofi Derneği ruhun evrimi kavramıyla, sonradan gelen Chardin ve Bergson gibi koyu Darwinistlere veya Nietzsche gibi fanatik din karşıtlarına ilham kaynağı olmuştu. Hıristiyan araştırmacı John Carlo Rosales ise *A*

Closer Look at the New Age Movement (New Age Hareketine Yakından Bakış) isimli çalışmasında bu hareketin temel doktrinini şu şekilde tanımlamıştır:

Bu hareket tarih boyunca dünyanın en büyük insan yapımı dinlerinin mistik yanlarını kapsamaktadır. Çağdaş anlamda teozofi, birçok gelenekten, fakat öncelikle Hindu felsefesi ve okült bilimlerinden alınan dini, felsefi ve bilimsel anlayışların bir sentezini yapmaya çalışan çağdaş bir Gnostik (*Hıristiyanlığın başlangıcında ruhani sırları bilmek iddiasında olan dini akımlar*) harekettir. Teozofistler, Allah'ın ve ruhun varlığı hakkındaki temel Hıristiyan fikirlerini inkar ederler. Ruhun evrimi Teozofi Derneğinin temel öğretisidir... Teozofik anlamda evrim, sürekli olarak yeniden doğma yoluyla Kozmik Hayat tarafından yürütülen kendini fark etme ya da ortaya koyma sürecidir. Amacı, insanın ve tüm varlıkların mükemmelleştirilmesidir... Özetle, Teozofi Dernekleri arasında genel olarak kabul edilen 4 ana doktrin, panteistik anlamda ruhun kutsal kökenleri, evrim, reenkarnasyon ve karmadır.[153]

Teozofi Derneği gibi daha birçok batıl akımın temelini oluşturan ruhun evrimi iddiası çok büyük bir aldatmacadır. Zaten bu asılsız iddiayı savunan çevrelerin de ortaya koydukları herhangi bir delil, gösterdikleri herhangi bir örnek yoktur. Tek yaptıkları bu sapkın iddiayı süslü cümlelerle ve felsefi bir şekilde anlatmak, insanların da bu hayali dünyaya bir gerçekmiş gibi inanmalarını beklemektir.

İnsan ruhunun mahiyeti hakkındaki gerçekleri tek öğrenebileceğimiz kaynak Kuran'dır. Rabbimiz Kuran'da ruh hakkında şu şekilde buyurmuştur:

Sana ruhtan sorarlar; de ki: "Ruh, Rabbim'in emrindendir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir." (İsra Suresi, 85)

Ayette de bildirildiği gibi insan ruhun mahiyeti hakkında çok az bilgiye sahiptir. Sahip olduğu bilgi ise Kuran ayetleriyle bildirilenlerdir. Ayetlerde şu şekilde haber verilmektedir:

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım. Ona bir biçim verdiğimde ve ona Ruhum'dan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın." (Hicr Suresi, 28-29)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 9)

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona Ruhum'dan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." Meleklerin hepsi topluca secde etti; (Sad Suresi, 71-73)

Tüm kainatı yoktan var eden Rabbimiz insana Kendi ruhundan üflemiştir. Doğada ruhu olan tek canlı insandır. İnsan bilinçli, irade sahibi, düşünebilen, konuşabilen, akledebilen, karar verebilen, muhakeme yapabilen, sevebilen, zevk alabilen, neşelenen bir varlıktır. Tüm bunlar ise bir et ve kemik yığınından ibaret olan bedeninin değil, sahip olduğu "ruh"unun özellikleridir. Ruh ölümle birlikte bu dünyadaki insanların içinde yaşadıkları boyuttan ayrılıp farklı bir boyuta geçerken, geride cansız bedenini bırakmaktadır. Cansız beden dünyada çürüyüp yok olurken, ruh sonsuz bir yaşama başlayacaktır. Dolayısıyla ruh, batıl inanışların peşinde koşan insanların iddia ettikleri gibi evrimleşmemekte ya da daha "kutsal bir konuma" ulaşmamaktadır. (Allah'ı tenzih ederiz)

Blavatsky 1891 yılında öldüğünde Annie Wood Besant isimli başka bir Hindu hayranı, derneğin başına geçti. Annie Besant da büyüye, okült bilimlere, psişik deneylere meraklıydı. Ateist kimliğiyle ve bu konuda yaptığı ateşli konuşmalarla tanınıyordu.[154] Besant, bir yandan teozofik bilimler üzerinde çalışıp tamamen safsatalara dayalı kitaplar yazarken bir yandan da derneğin ruhsal evrim iddiası ile metafizik konular üzerinde yoğunlaşmasını sağladı.[155] Bugün dahi onun yazdığı kitaplar, söz konusu batıl inanışın peşinde giden, büyü benzeri saçma uğraşıları bir hayat şekli olarak kabul eden insanların en çok okuduğu kitaplar arasında yer almaktadır.

Besant, Hinduizm gibi putperest ve akıl sahibi her insanın kolayca kavrayabileceği mantıksızlıkta bir dini her türlü eleştiriye karşı savundu. Central Hindu College'i ve 1916 yılında Indian Home Rule League'i (Hindu Özerkliği Derneği) kurarak Hindistan'ın bağımsızlığı hareketine katıldı. 1917 yılında ise Hindistan Milli Kongresi'nin başkanı seçildi. Teozofi Derneği'nin ve Besant'ın Hindistan'daki etkisi *Hinduism Today* gazetesinde yayınlanan bir makalede de detaylı olarak anlatılmış, Besant'ın Mahatma Gandhi, Jawaharlal Nehru, Sarojini Naidu, C.P. Ramaswami Aiyer ve daha birçok Hindu liderini doğrudan etkilediği belirtilmiştir.[156]

Teozofi Derneği, batıl Uzak Doğu dinlerinin, Hıristiyan inançlarını temel alan Batı kültürüne nüfuz edip, bu kültürü dejenere etmelerinde önemli bir rol oynadı. New Age Hareketi ise eski bir Teozofi Derneği üyesi olan Alice A. Bailey tarafından başlatılmıştır. Bailey, Teozofi Derneği'nin kurucuları gibi ateist görüşlerini destekleyen sapkın Uzak Doğu dinlerine hayran olan, batıl inançlara sahip bir kişiydi. Djwal Khul isimli Tibetli bir liderden mesajlar aldığını söylüyor ve bir medyum olduğunu iddia ediyordu. 1919-1949 yılları arasında bu hayali mesajları içeren 24 kitap yazdı. Bu kitaplar genelde okült bilimlerinin, ezoterik öğretilerin, çeşitli büyü yöntemlerinin anlatıldığı, sapkın inanışların propagandasının yapıldığı çalışmalardı. Bailey yazdığı 2 ciltlik *Discipleship in the New Age (New Age Taraftarlığı)* adlı çalışmasında ise başlattığı yeni akımın temel değerlerini ortaya koydu. New Age Hareketi, Teozofi Derneği'nin batıl olan tüm öğretilerini kabul ediyor, Hinduizm, Budizm, Şamanizm, Taoizm gibi putperest dinlerin sapkın inanışlarının yanı sıra çeşitli okült bilimleri de içeriyordu.

Bailey'nin ardından New Age öğretisi hızla taraftar toplamış ve Batı kültürünün önemli bir parçası haline gelmiştir. Ancak bu öğreti akıl, mantık ve sağduyu ile

bağdaşmayan türlü saçmalıklar içeren, ilahi dinlerde yasaklanan fal ve büyü gibi birçok batıl uygulamayı teşvik eden, insanları dünya hayatının gerçeklerinden uzaklaştırıp hayali bir dünyada yaşamaya sürükleyen bir aldanıştır.

Batıl İnançlardan Oluşan Pagan Bir Din: New Age Hareketi

Uzak Doğu dinleri ile Batı kültürü arasındaki ilişki ilk zamanlarda sadece Teozofi Derneği üyeleri ve materyalist hayat görüşüne sahip küçük bir çevre ile kısıtlıydı. Ancak bu ateist hareket kısa sürede yeni bir batıl dine dönüştü. Bu din materyalist çevrelerce hak dinlerin dünya üzerindeki gelişen etkilerini engelleyebilmek amacıyla, "21. yüzyılın dini" olarak lanse edilen New Age'di.

New Age hareketi Allah'ın mutlak varlığını inkar eden, ilahi vahye dayanmayan, herhangi bir yazılı kitabı olmayan, merkezi bir organizasyona sahip olmayan, üyeleri ve başkanlığı bulunmayan, inançları ve uygulamaları kesin hatlarla belirlenemeyen kendine özgü bir harekettir. İsteyen, bu batıl dine istediği inancı ekleyebilir, istediğini de çıkarabilir. New Age öğretileri Hinduizm, Budizm, Taoizm, Şamanizm, Şintoizm, Gnostik gelenekler, Spiritualizm (Ruhçuluk-İspirtizma), Wicca (Büyücülük) gibi birçok farklı batıl inanışa dayanır. Alan Morrison, New Age'in kökenlerinin hangi noktalarda birleştiğini "Blavatsky teozofik öğretisinin özü, "hepsi üstün yaratıcı Allah'ı reddeden ve bireyin ilahlaşmasını sağlamak için çeşitli uygulamalara başvuran Hinduizm, Budizm, Zerdüştlük ve Gnostizm'in çeşitli öğretilerini biraraya getirmektir"[157] sözleriyle ifade eder.

Özellikle de son yıllarda ateist ve materyalist görüşe sahip çevreler New Age kültürünün propaganda çalışmalarına hız katmışlardır. Bunun için de kitle iletişim araçlarını çok yoğun olarak kullanmaktadırlar. Amaçları ise Batı toplumlarında çok büyük bir hız kazanan hak dinlere –özellikle de İslam dinine- yönelişin kendilerince önünü kesmek, batıl dinlerinin kabul görmesini sağlamaktır. Söz konusu çevreler bu inanışları doğrudan batıl bir öğreti olarak insanlara sunmamakta, daha ziyade süslü reklamlarla, üstü kapalı ifadelerle, bilinçaltına yönelik mesajlarla empoze etmeye çalışmaktadırlar. "Guru" adını verdikleri sahte ruhani liderlerle putperest inanışlarını ve sapkın felsefelerinin reklamını yapmakta, bu şekilde insanları kandırmayı hedeflemektedirler. Toplumun yakından tanıdığı kişiler de bu propaganda da önemli roller üstlenmektedirler. Örneğin bir dönemin popüler aktristlerinden Shirley MacLaine, yazdığı kitaplar ve yaptığı televizyon programları ile sapkın New Age inanışlarınının en yoğun propagandacılarından biridir.

Ateist ve materyalist çevrelerce çeşitli propaganda yöntemleriyle gündemde tutulmaya çalışılan New Age inanışları, insanları Allah inancından uzaklaştırma, din ahlakının getirdiği ahlaki güzellikleri terk etme ve Allah'ın vahyi yerine batıl işlere yöneltme hedefini taşımaktadır. Örneğin yoga, meditasyon, şifacılık, biyoenerji tedavileri, transandantal meditasyon gibi uygulamalar New Age inanışlarında çok büyük bir yer tutarlar. Astroloji, tarot kartları, falcılık, medyumluk bu kültürünün önemli bir bölümünü

oluştururlar. Bunun yanısıra karma, reenkarnasyon, reiki, feng shui, astral beden, kristallerin insanlar üzerinde farklı güçleri olduğuna inanma, beyaz ve kara büyü, kehanet, muska tarzı nesnelerle kötü ruhların kovulabileceğine inanma, şeytan çıkarma, telepati ve telekinezi gibi uygulamalar sapkın New Age inanışlarından sadece bazılarıdır. Günümüzde ise bu terimler materyalist çevrelerce yapılan propaganda çalışmaları nedeniyle sıkça duyulur hale gelmişlerdir. Bu sapkın inanışlardan bazıları şu şekildedir.

** New Age Hareketinde büyü ve sihir çok büyük bir yer kaplamaktadır. Uzak Doğu dinlerinin tüm büyü ritüelleri, Şamanizm gibi büyü temelli batıl inanışları ve tarih boyunca süregelmiş her türlü okült inanış bu batıl dinle tekrar dünya gündemine getirilmiştir. Oysa, fal, büyü gibi inanışlar Allah'ın haram kıldığı çirkin ahlaksızlıklardır. Allah Maide Suresi'nde "**Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse, bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz.**" **(Maide Suresi, 90)** şeklinde buyurmaktadır. Hz. Musa'nın büyücülerle karşılaşmasının anlatıldığı ayetlerde ise **"büyücüler, kurtuluşa ermezler" (Yunus Suresi, 77)** ve **"büyücü ise nereye varsa kurtulamaz" (Taha Suresi, 69)** şeklinde bildirilmektedir. Yani büyüyü bir kurtuluş, huzur, refah ya da başarı yolu olarak görenler çok büyük bir aldanış içindedirler. Çünkü Allah dilemedikçe hiçbir insanın bir diğeri için zarar ya da yarar dilemesi mümkün değildir. Allah Bakara Suresi'nde bu durumu şu şekilde haber verir:

... Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (Bakara Suresi, 102)

** Falcılık, tarot kartları, ruhlarla bağlantı kurarak gelecekten bilgi alma aldatmacası, medyumluk ve kehanette bulunma gibi batıl inanışlar New Age kültürünün önemli bir bölümünü oluştururlar. Zaten Guru ismini verdikleri kişiler de genelde ruhlarla bağlantı kurdukları, medyumluk yaptıkları, tarot kartları ile geleceği söyleyebilecekleri gibi yalanlara başvurarak insanları kandırmaya çalışan kimselerdir. Oysa gaybı da ve müşahade edilebileni de sadece Allah bilir. Neml Suresi'nde de bildirildiği gibi **"... Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez... " (Neml Suresi, 65)** Allah Cin Suresi'nde ise şu şekilde buyurur:

O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.) Ancak elçileri (peygamberleri) içinde razı olduğu (seçtikleri kimseler) başka. Çünkü O, bunun önüne ve arkasına izleyici (gözetleyici)ler dizer. (Cin Suresi, 26-27)

Ayetlerde de belirtildiği gibi Rabbimiz razı olduğu kullarına gayb bilgilerini vahyedebilir. Bunun dışında hiçbir insanın kendi çabası, çalışması, ruhlarla bağlantı kurmaya çalışması o kişiyi gaybe dair bir bilgiye ulaştırmaz. Oysa New Age gibi hareketlere kapılan bazı insanlar çevrelerinde dikkat çekebilmek, sivrilebilmek için medyumluk, kahinlik gibi özelliklere sahip oldukları yalanının arkasına saklanırlar. Bu yolla insanları kandırmayı, onlardan saygı ve ilgi görebilmeyi, maddi çıkar elde etmeyi umarlar.

İnsanların birkaç kağıt parçasına, taşlara, kristal kürelere bakarak geleceği söyleyebilmeleri, Allah'ın dilemesi dışında, mümkün değildir. Çünkü "**Gaybın anahtarları O'nun Katında'dır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır.**" **(Enam Suresi, 59)**

** Günümüzde New Age inanışları belli çevreler tarafından birer moda akımı haline getirilmeye çalışılmaktadır. Özellikle de kamuoyu tarafından tanınan kişiler kullanılarak bu sapkın uygulamaların benimsenmesi için süslü propaganda çalışmaları yapılmaktadır. Televizyon programlarında, gazete ve dergilerde insana hiçbir yarar sağlamayacak batıl öğretilerinin reklamı yapılmakta ve bu telkinin etkisinde kalan bazı insanlar ise özenti içinde ve ne yaptıklarını dahi bilmeden aynı şeyleri uygulamaya başlamaktadırlar. Son zamanlarda kamuoyunu kaplayan "Reiki" modası da aynı aldatmacanın bir ürünüdür. Toplum içinde dikkat çekmek, orijinal olup ilgi toplamak isteyen kişiler bu batıl öğretinin propagandasından etkilenmektedirler. Oysa reiki de diğer sapkın Uzak Doğu inanışları gibi büyük bir kandırmacadır.

Putperest bir toplum olan Japonlar, reikinin evrendeki birçok enerjiden biri olduğuna inanır ve reikiyi "evrensel yaşam ve şifa enerjisi" olarak kabul ederler. Bazı kişilerin reiki enerjisine sahip olduğunu, bununla insanlara sözde şifa verdiğini ve dilerlerse bu enerjiyi başkalarına verebildiklerini iddia ederler.[158] Reiki enerjisine sahip olduğu yalanını ortaya atan kişi ellerini yukarıya açarak garip hareketler yapmaya başlar. Daha sonra bir başka kişiye –ya da hayvana- dokunarak ona enerji transferi yaptığını iddia eder. Oysa reikinin bir büyü dini olan Şamanizmdeki şeytan çıkarma ve şifa ritüellerinden hiçbir farkı yoktur. Şaman rahipleri de sahip olduğunu iddia ettikleri güçlerle insanlara şifa verdikleri yalanını ortaya atmakta, sapkınca büyü ve muska gibi batıl yollara başvurmaktadırlar. Akıl ve mantık sahibi hiçbir insanın inanmayacağı bu saçma inanışlar çok büyük birer sahtekarlıktan ibarettirler. Çünkü hiçbir insanın Allah'ın dilemesi dışında bir insana şifa vermesi mümkün değildir. Şifayı veren Allah'tır. Allah dilediği takdirde "Şafi" sıfatı ile, verdiği hastalığı ortadan kaldırır. Allah dilemedikçe tüm dünyanın doktorları, en gelişmiş teknolojik aygıtlar, keşfedilen en son ilaçlar ya da Uzak Doğu dinlerinin tüm batıl inanışları biraraya gelse yine de o kişinin hastalığının iyileşmesi imkansızdır. Kuran'da Hz. İbrahim'in samimi duası şu şekilde bildirilmektedir:

"Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur. (Şuara Suresi, 80)

Dolayısıyla reiki gibi batıl inanışlar ancak bir kandırmacadan, aldatmacadan ibarettir. İnsanın Allah'tan başka hiçbir dostu, yardımcısı, velisi yoktur. Allah'ın dışında hiçbir gücün insana bir zarar vermesi ya da bir yarar sağlaması mümkün değildir.

** New Age inanışındaki batıl uygulamalar saymakla bitirilmeyecek kadar fazladır. Taşların ve minerallerin çeşitli güçlere sahip olduğunu düşünmek de bu yanılgılardandır. Bu batıl inanışın takipçileri kuvars kristalinin tedavi ve büyü alanlarında çok etkili olduğunu kabul ederler. Hematit taşının karar verme gücü verdiğine, elmasın bedeni temizleyerek negatif kuvvetleri yok ettiğine, mercanın nazara iyi geldiğine inanırlar. Bunun gibi daha pek çok taşa ve minerale bu gibi saçma güçler atfederler. Oysa bu inanışların hepsi saçma ve batıl inanışlardır. Herhangi bir taşın ya da bir nesnenin bir insanı koruması, ona güç vermesi, olumsuzlukları ortadan kaldırması kesinlikle mümkün değildir. İnsan ne kadar uğraşırsa uğraşsın, hangi yöntemlere sarılırsa sarılsın Allah'ın dilemesi dışında başına gelecek herhangi birşeyden korunamaz. İnsan için tek koruyucu Rahman olan Allah'tır. Kuran'da bu durum şöyle bildirilmiştir:

De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: 'Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükredenlerden oluruz'. De ki: "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarmaktadır. Sonra siz yine şirk koşmaktasınız." (Enam Suresi, 63-64)

İnsan zorlukla karşılaştığında bunları ortadan kaldırmak için tabi ki önlemler almalıdır. Örneğin hastalanan bir insan doktora gidip, söylenen tedavi yöntemlerini eksiksizce uygulamalı, ilaçlarını almalıdır. Ancak önemli olan, alınan bu tedbirlerin tek başlarına bir güçleri olmadığını bilip, şifayı sadece Allah'tan beklemektir. Çünkü Allah'tan başka varlıkların, taştan ve tahtadan yapılmış putların, taşların ya da minerallerin insanı koruyabileceğini, bir zararı giderebileceğini ya da güç verip fayda sağlayabileceğini düşünmek Allah'a açıkça şirk koşmaktır. Şirk ise kitabın başından bu yana birçok kez açıkladığımız gibi çok büyük bir günahtır. Dünyada Allah'tan başka koruyucu, yardımcı ve veli bulamayacağını anlamazlıktan gelen, O'nun her türlü yardımına rağmen nankörlükte ısrar edenler ahirette çok büyük bir pişmanlık yaşayacaklardır. Allah bu kişilerin durumunu Kuran'da şöyle bildirmektedir:

De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan ilk kez yaratacak, sonra onu iade edecek olan var mı?" De ki: "Allah yaratmayı (ilkin) başlatır, sonra onu iade eder. Öyleyse nasıl çevriliyorsunuz?" De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka

ulaştıran mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (Yunus Suresi, 34-35)

İnsanların yoga, meditasyon, reiki gibi yöntemlere başvurmalarının nedenlerinden biri de yaşadıkları hayatın karmaşasından, sıkıntılarından, stresinden uzaklaşabilmek, huzuru ve güveni bulmaktır. Nitekim bu gibi batıl uygulamaların reklamlarında da genelde "iç huzur, ruhsal denge, iç barış..." gibi kavramları kullanmaktadırlar. İnsanlar da, içinde yaşadıkları materyalist toplumdaki acımasız, sevgisiz, çatışmacı, rekabeti ve bencilliği teşvik eden hayattan uzaklaşmak için bu batıl inanışları bir kurtuluş yolu olarak görme yanılgısına düşmektedirler. Oysa bu batıl inanışların insanlara iç huzuru ve ruhsal dengeyi sağlaması mümkün değildir. Tam aksine Uzak Doğu dinleri insanları taş ve tahtadan yapılmış putlardan yardım bekleyen, büyü ve batıl ritüellerle sorunlarına çözüm bulabileceğini zanneden, akıllı ve mantıklı hareket etme yeteneklerini kaybetmiş kimseler haline getirmektedir. Uzak Doğu felsefelerinin etkin olduğu toplumlardaki dini (pagan) topluluklarda bu psikolojik tahribatı, umursuzluğu, hayatın gerçeklerinden uzaklaşmış şizofrenik ruh halini görmek mümkündür.

Şu açık bir gerçektir ki, insanların dünya üzerinde gerçek huzur ve mutluluğu bulmalarının, her türlü kötülükten, acımasızlıktan, karamsarlıktan ve mutsuzluktan kurtulmalarının tek yolu, Yaratıcımız olan Allah'a teslim olmak ve O'nun razı olacağı gibi bir hayat sürmektir. Allah bu durumu ayetlerde şu şekilde bildirir:

... Kim Benim hidayetime uyarsa artık o şaşırıp sapmaz ve mutsuz olmaz. Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır..." (Taha Suresi, 123-124)

Yerlerin ve göklerin tek sahibi olan Rabbimiz, tüm insanların kurtuluş yolunun, bir hidayet rehberi olarak indirdiği Kuran'a sarılmak olduğunu bildirmiştir. Allah İbrahim Suresi'nde **"...Bu bir kitaptır ki Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik." (İbrahim Suresi, 1)** şeklinde buyurmaktadır.

Allah'ın varlığını inkar veya gözardı edip kendilerine batıl yollar edinenler hem dünyada hem de ahirette çok büyük bir kayba uğrayacaklardır. Hayatları boyunca kendilerine hiçbir fayda vermeyen, boş uğraşılar peşinde koşmalarının karşılığını mutlaka alacaklardır. Onlar kendilerini doğru yolda sanıp, dünya hayatındaki batıl uğraşılarının kendilerini kurtuluşa erdireceğini zannederken aslında çok büyük bir yanılgı içinde yaşadıklarını fark edeceklerdir. Allah böyle insanların durumunu bir Kuran ayetinde şu örnekle bizlere haber verir:

Allah'ın dışında başka veliler edinenlerin örneği, kendine ev edinen örümcek örneğine benzer. Gerçek şu ki, evlerin en dayanıksız olanı örümcek evidir; bir bilselerdi. (Ankebut Suresi, 41)

Ayette de belirtildiği gibi inkar yolunu seçenler kendi yollarının en doğru yol olduğunu zannederken aslında büyük bir aldanış içine girmişlerdir. Onların tüm yaptıkları boşa gidecek, hesap gününde güvendikleri, medet umdukları, kendilerini koruyacağını sandıkları tüm ortaklarının, muskalarının, büyülerinin kendilerine bir fayda vermeyeceğini göreceklerdir. Allah ayetlerde şöyle bildirmektedir:

Melekleri görecekleri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak." Onların yaptıkları her işin önüne geçtik, böylece onu savurulmuş toz zerreleri kılıverdik. O gün, cennet halkının kalacakları yer daha hayırlı, dinlenecekleri yer çok daha güzeldir. (Furkan Suresi, 22-24)

De ki: "Davranış (ameller) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi? Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar." İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız. (Kehf Suresi, 103-105)

New Age, Darwinizm ve Ateizm

Daha önce de vurguladığımız gibi New Age benzeri batıl dinlerin Batılı toplumlarda bu kadar büyük ilgi görmelerinin ardında yatan nedenlerden biri de Uzak Doğu dinlerinin materyalist, ateist ve putperest yapılarıdır. Batı toplumunun Hıristiyan-Yahudi kültüründen uzaklaşan materyalist unsurları, Uzak Doğu kökenli her türlü inanışı onaylamakta, desteklemekte, hatta propagandasını yapmaktadır.

Materyalist Batı kültüründe evrenin bir raslantı eseri olduğuna inanılır ve canlılığın nasıl var olduğu sorusuna Darwin'in evrim teorisiyle cevap verilir. Bu görüş, insan ruhunun varlığını reddeder ve insanın gelişmiş bir hayvan türü olduğunu iddia eder. Ölümden sonra yaşamı, ahiret hayatının varlığını, cennet ve cehennemin varlığını kabul etmez. İşte her biri büyük bir yanılgı olan bu iddialar Uzak Doğu dinlerinin inanışları ile büyük bir uyum içindedir. Budizm, Hinduizm başta olmak üzere Uzak Doğu dinlerinin çok büyük bir bölümü Allah'ın varlığını inkar eden, canlılılığın kökeninin doğanın kendisi olduğunu kabul eden, ahiret, cennet ve cehennem hayatının varlığını reddeden inanışlardır. İşte bu nedenle de materyalist Batı kültürünün savunucularından çoğu zaman büyük destek görmüşlerdir.

Evrim teorisinin önde gelen isimleri de 19. yüzyıldan bu yana Uzak Doğu felsefelerini her zaman desteklemişlerdir. Bu kişilerin başında Darwin'in en büyük destekçisi olarak kabul edilen Thomas H. Huxley gelir. Yaratılışı savunan din veya bilim adamlarıyla yaptığı tartışmalar, Darwinizm'i savunan ateşli yazı ve nutukları, Huxley'i 19. yüzyılın en ünlü Darwinisti olarak tarihe geçirmiştir. Huxley'nin Uzak Doğu dinlerine, özellikle de Budizme, olan ilgisi ise o kadar iyi bilinmemektedir.

Hıristiyanlık ve Yahudilik gibi ilahi dinlerin temsilcileri ile şiddetle mücadele eden Huxley, Budizmi, seküler Batı medeniyetine uygun bir inanç olarak görüyordu. *Philosophy East and West* dergisinde yayınlanan "Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics" (Huxley'nin 'Evrim ve Ahlak'ında Budizm) başlıklı makalede bu konu işlenmektedir. Makalede Huxley'nin *Evolution and Ethics* (Evrim ve Ahlak) adlı kitabından Budizm hakkındaki şu tanımı aktarılmaktadır:

(Budizm) Batılı anlamda Tanrı tanımayan bir sistemdir; insanın bir ruhu olduğunu kabul etmez; ölümsüzlüğe inanmanın bir yanılgı olduğunu savunur hatta bunu ummayı günah sayar; duaya ve kurban ibadetine yer vermez; insanların kurtuluş için sadece kendi yaptıklarına güvenmesini ister... yine de Eski Dünya'nın kayda değer bir bölümünde harika bir hızla yayılmış, yabancı inançlarla karışsa bile insanlığın küçümsenemez bir kısmının hakim inancı olmuştur.[160]

Huxley Budizme hayrandır ve bunun tek nedeni Budizmin, aynen Huxley ve diğer Darwinistler gibi Allah inancına sahip olmamasıdır. "Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics" makalesinin yazarı olan Hawai Üniversitesi öğretim üyesi Vijitha Rajapakse'ye göre, Huxley'nin Budizme olan hayranlığında, Budizm ile Eski Yunan'ın pagan ve ateist düşünürleri arasında gördüğü paralellik de rol oynamıştır:

Huxley'nin Budist düşünceyi Batılı fikirlerle ilişkilendirme konusundaki açık eğilimi... onun argümanının başka boyutlarında da örneklendirilmektedir. Budizmin gayrı-ilahi pozisyonunu Heraklitus'un bakış açısına benzetmiş ve dahası "Stoacılıkla Budizm arasında" pek çok paralelliğe işaret etmiştir.[161]

Rajapakse, sadece Huxley'nin değil, 19. yüzyılın diğer bazı ateistlerinin (veya agnostiklerinin) de Budizme büyük hayranlık duyduklarını not etmektedir. Bu devirde Budizm ile materyalist Batı felsefesi arasında kurulan bir paralellik de, David Hume'un fikirleri konusundadır. 18. yüzyılda yaşamış olan İskoç düşünür Hume, ateist ve din karşıtı bir felsefecidir. Rajapakse; "İlginçtir ki, Budizm ve Hume felsefesi arasındaki paralellikler, Budizm hakkında ilk yorum yapan kişiler tarafından bile doğru bir şekilde not edilmiştir" der ve şöyle devam eder:

Örneğin Rhys Davids belirtir ki "dıştan gelen bir ruha sahip olmama düşüncesi, daimi ve değişmez bir acı çekme fikri gibi açılardan, bizden sadece iki yüzyıl önce yaşamış olan Hume'dan iki bin dört yüz yıl önce aynı pozisyonu almıştır."[162]

Rajapakse'nin belirttiği gibi, Victoria dönemi İngilteresi'nde (yani 19. yüzyılda) daha pek çok felsefeci Budizme ilgi duymuştu ve bunun nedeni de, Budizmi, o devrin yaygın felsefeleri olan ateizm ve Darwinizm'e uygun bulmalarıydı.

Aynı nedenle Budizme sıcak bakan bir diğer ateist ise, Friedrich Nietzsche'ydi. Hıristiyanlığa karşı koyu bir nefret besleyen, buna karşın putperest kültürünü ve putperest ahlakını savunan Nietzsche, savunduğu görüşlerle 20. yüzyıl faşizminin ve özellikle de Nazizm'in fikri öncüsü oldu. İlahi dinlere olan bu nefreti, kuşkusuz sadece bu dinlerin ahlaki prensiplerinden değil, bundan da önemlisi, Nietzsche'nin fanatik ateizminden de kaynaklanıyordu. Ancak Nietzsche'nin nefreti sadece ilahi dinlere karşıydı, pagan dinlere değil. Aksine, paganizmi övüyor ve yüceltiyordu. Özellikle de Budizmi... Eighteenth–Century Studies editörü yazar Jason DeBoer'in ifadesiyle "**ilginçtir ki, tarihteki en militan ateistlerden biri olmasına karşın, Nietzsche tamamen din karşıtı değildi... Diğer bazı dinlerin pek çok özelliğine saygı ve hayranlık duymuştu; bunlar paganizm ve hatta Budizm'di.**"[163]

İngiliz akademisyen David R. Loy ise, Nietzsche hakkında yazdığı bir makalede aynı konuda şunları belirtir:

Nietzsche ve Budizmi karşılaştırmak neredeyse klasik bir iş haline gelmiştir ve bunun iyi bir gerekçesi vardır: Aralarında derin bir uyum görünmektedir. Morrison'un belirttiği gibi, pek çok ortak öğe paylaşmaktadırlar: Her ikisi de ilah olmayan bir evrende insanın merkeziliğini vurgulamakta ve hiçbiri varlık sorununun çözümü için getirdikleri çözümlerde dış bir varlığa dayanmamaktadır... Her ikisi de insanı daima değişen ve çok çeşitli olan psikofiziksel güçlerin akışı olarak görmekte ve bu akışta otonom ve değişmeyen bir varlığa (yani ruha) yer vermemektedir.[164]

Nietzsche'nin Budizm ile paylaştığı bu fikirler kuşkusuz büyük birer yanılgıdır. Bu yanılgıların çıkış nedeni ise, insanın kibirinden ve cehaletinden başka bir şey değildir. Evreni ve doğayı akıl ve vicdan gözüyle inceleyen insan Allah'ın varlığının apaçık delillerini görecektir. Aynı gerçek çağımızdaki bilimsel bulgular tarafından da ortaya konmaktadır. Nietzsche gibi ateistlerin ortaya attığı fikir Big Bang ve İnsani İlke (Anthropic Principle) gibi bilimsel bulgularla yıkılmış, bilim Allah'ın evreni yarattığına ve olağanüstü bir dengeyle düzenlediğine dair açık kanıtlar ortaya koymuştur. (Ateizmin Çöküşü hakkında detaylı bilgi için Bkz. *İslam'ın Yükselişi*, Harun Yahya, 2002, Kültür Yayıncılık) Darwin'in evrim teorisinin geçersizliğini ve "bilinçli tasarım"ın varlığını gösteren deliller, yaratılışın doğruluğunu kanıtlamaktadır. Freud, Marx, Durkheim gibi 19. yüzyıl ateist düşünürlerinin fikirleri de yine bilimsel bulgular veya sosyal sonuçlarla birer birer yıkılmıştır.

Ateist ve materyalist Batı kültürünün mimarları, teorilerinin çöküşte olduğunu görmekte, buna karşılık İlahi dinlere yönelişin artan hızını engellemek için, çözümü pagan inançların körüklenmesinde bulmaktadırlar. İşte bu amaçla oluşturulan New Age akımı da materyalizme sahte bir "maneviyat" takviyesidir.

Peki materyalist Batı kültürü buna neden ihtiyaç duymaktadır? Batı dünyasının iki bin yıllık fikri gelişimini (ve dejenerasyonunu) inceleyen İngiliz yazarlar Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln Batı dünyasının 20. yüzyılda bir "anlam krizi" içine düştüğünü belirtirler. Bir diğer deyişle, Batılı toplumlara empoze edilen materyalist

felsefe ve yaşam biçimi, birçok insanı Allah'ın varlığı ve O'na ibadet gerçeğinden kopararak, hayatlarını anlamsız hale getirmiştir. Baigent, Leigh ve Lincoln'ün deyişiyle "Hayat herhangi bir anlamdan ve belirleyicilikten tümüyle kopmuş ve hiçbir somut hedefe matuf olmayan tesadüfi bir olgu haline gelmiştir".[165]

Bu anlam krizine, bir taraftan da materyalist teorilerin bilimsel düzeydeki çöküşünün eklenmesi, insanların ilahi dinlere yeniden yönelmelerine yol açmıştır. Bu nedenledir ki bugün Hıristiyan, İslam ve Yahudi dünyasında din yükseliştedir; dine inananların ve dini uygulayanların oranı giderek artmakta, dini kavram ve değerler toplum hayatında çok daha fazla yer almaktadır. (Özellikle İslam dini, Batı dünyasının içinde yükselişini sürdürmektedir.)

İşte pagan bir inanış olan New Age de dinsizliğin "anlam krizi" içinde bocalayan insanlarına sahte bir kurtuluş ve çıkış yolu sunmak için körüklenmektedir. Tüm bunlar ateist ve materyalist dogmadan kopmak istemeyen, buna rağmen kendilerine bir tür "maneviyat" arayan insanların kapıldıkları boş ve batıl öğretilerdir. Bu öğretilerin boş olduğunu anlamak içinse sadece biraz düşünmek, onları akıl ve mantık süzgecinden geçirmek yeterlidir. Bu büyük tehlike karşısında iman sahiplerinin de yerine getirmeleri gereken çok önemli bir sorumlulukları vardır: Allah'ın mutlak varlığının ve din ahlakının tebliğ edilmesi. New Age ideologlarının yaptıkları yoğun propagandanın önünü kesmek için öncelikle yapılması gereken tüm insanlara Allah'ın sonsuz güç ve kudretinin anlatılması, insanların iman etmeye davet edilmesidir. Eğer İslam ahlakı insanlara eksiksizce anlatılır, tüm hayatını Rabbimiz'in bildirdiği şekilde yaşayan bir insanın sahip olacağı eşsiz nimetler ortaya konursa, insanların sahte maneviyat takviyelerine ihtiyaçları olmayacaktır.

New Age Hareketinin gelişmesinde ise bizzat evrim teorisyenleri rol oynamıştır. New Age takipçilerinin çoğu, Theillard de Chardin'i ruhani liderleri olarak kabul etmektedirler. Theillard de Chardin evrim teorisinin tarihinde önemli yere sahip bir düşünür ve paleontologdur. Hatta Piltdown adamı gibi tarihin en büyük bilimsel sahtekarlıklarından biri sayılan büyük bir skandalın da ortaklarındandır.[166] Onun Darwinizm'e ne kadar bağlı olduğunu anlamak içinse şu sözü yeterlidir:

Evrim bir teori, bir sistem ya da bir hipotez midir? Hayır o bunların hepsinden öte bir şeydir. **Evrim, kendisinden kuşku duyulmayan yegane ilkedir ki, tüm teoriler, tüm sistemler, tüm hipotezler, ciddiye alınabilir ve doğru olabilmek için ona dayanmak zorundadırlar. Evrim, tüm gerçekleri aydınlatan bir ışık, tüm çizgilerin kendisinden çıkması gereken bir ana çizgidir.** İşte evrim budur.[167]

Kendi sözünden de anlaşıldığı gibi Theillard de Chardin evrim teorisinin ateşli savunucularındandı. O, fiziksel evrimin yanı sıra, ruhsal evrimin de gerçekleştiğini iddia ediyordu. İnsanın zihinsel ve sosyal olarak evrimleştikten sonra sonuçta ruhsal bir mükemmelliğe ulaşacağını savunuyordu. Ulaşılacak bu aşamaya ise "Omega Noktası" adını vermişti.

New Age ideologları arasında Theilhard de Chardin dışında Julian Huxley ve Theodosius Dobzhansky gibi birçok evrimci de sayılmaktadır. Dobzhansky'nin "Evrimsel süreç, insanı yükseltirken, kozmozun tarihinde ilk ve tek kez, kendi bilinci haline geldi." sözü günümüz New Age yorumcularının sıkça kullandıkları anlatımlardan biridir. Dobzhansky'nin ölümünden sonraki bir methiyede, genetikçi Francisco Ayala şöyle demiştir:

Dobzhansky Allah'ın varlığı gibi geleneksel dinin temel inançlarını görünürde kabul etmese de dindar bir kişiydi... Dobzhansky insanda, biyolojik evrimin kendi kendinin farkına varma ve kültür alanında üstün geldiği görüşünü savunmaktaydı. İnsanoğlunun en sonunda uyum ve yaratıcılığın en yüksek seviyelerine evrimleşeceğine inanmaktaydı.[168]

Buraya kadar olan anlatımlarda da görüldüğü gibi, New Age tamamen dünya hayatını ve insanı temel alan bir akımdır. Allah inancını reddederken insanı sözde ilahlaştırır (Allah'ı tenzih ederiz) ve kutsal özelliklere sahip bir varlık olarak kabul eder. Nitekim bu akımın ünlü savunucularından kabul edilen bir dönemlerin ünlü şarkıcı ve aktrislerinden Shirley MacLaine bir yazısında: 'Kimseye ya da hiçbir şeye değil, yalnızca kendinize tapabilirsiniz, çünkü ilah sizsiniz"[169] derken, (Allah'ı tenzih ederiz) New Age'in sapkın inanışlarını da ortaya koymaktadır.

Öncelikli hedefi insanları Allah inancından uzaklaştırmak ve ateist bir toplum meydana getirmek olan New Age ideologlarına göre insan kendinin rehberi ve yargıcıdır. Bu sapkın inanışa göre meditasyon, yoga, reiki, ruhlarla bağlantı kurma, kristal gibi taşların yardımıyla sözde mükemmelliğe ulaşacaktır. Hatta aynı inanış bu kimseleri çok daha sapkın bir noktaya kadar sürüklemektedir. Bu yanılgı sözde ilah konumuna sahip olan insan için "doğru - yanlış", "günah - sevap" diye kavramların olmamasıdır. Yani New Age inanışına göre insanın yaptığı herşey doğrudur. Michigan Üniversitesinin Teoloji bölümünden Prof. H. Wayne House bir makalesinde çarpık New Age inanışına göre sözde ilah kabul edilen kişinin bir diğer kişiyi yargılayamayacağına, doğru ve yanlış diye bir kavram olamayacağına dikkat çeker.[170] Bu çarpık mantığa göre dünya üzerindeki tüm cinayetlerin, işkencelerin, soygunların, yağmaların, zulümlerin, adaletsizliklerin de "yargılanamaz" sayılması gerekmektedir. Oysa bu iddiayı ortaya atanlar yanılmaktadırlar. Çünkü insan başıboş ve sorumsuz değildir. Onu yaratan, her anını gözleyen, tüm düşüncelerini bilen ve öldükten sonra onu sorgulayarak yaptığı herşeyin karşılığını verecek olan bir Yaratıcımız vardır. Ve Yaratıcımız olan Allah insanı hayvanlardan farklı olarak bir ruh, akıl, irade, muhakeme ve yargı yeteneği ile yaratmıştır. Yani bir insan içinde her türlü eyleme karşı bir istek veya dürtü duysa dahi sahip olduğu bu özelliklerle onu engelleme gücüne sahip olarak yaratılmıştır. Örneğin bir olay karşısında şiddetle öfkelenen, iradesi zayıf bir insan kendini ve karşısındaki insanı hayvan gibi görürse, ona hiç düşünmeden zarar verebilir, acımasızca davranabilir. Karşısındakinin küçük bir çocuk, savunmasız bir insan olması hiç fark etmez. Ancak, Allah'ın kendisine verdiği ruhu taşıdığını bilen, akıl ve vicdan sahibi insan her türlü durumda öfkesine hakim olur.

Muhakemesi, yargısı, vicdanı her an açık olur. Allah'a hesabını veremeyeceği en küçük bir harekette bulunmamak için gayret gösterir. Bunun aksini yapanlar ise bir suç işlemektedirler. Yanlış ve günah olanı seçmelerinin nedeni, Allah'a iman etmemeleri, yaptıklarından dolayı Allah'a hesap vermeyeceklerini zannetmeleri ve bu nedenle sakınmamalarıdır. Çünkü Allah bir ayetinde insanlara hem kötülüğün hem de kötülüklerden sakınmanın ilham edildiğini bildirir. (Şems Suresi, 7-10). Dolayısıyla insan doğru ve yanlışı bilmekte, vicdanının sesini dinlemediği için yanlış olanı seçmektedir. Her insan Allah'ın kendisine bahşettiği ruhu taşır ve kendisini yoktan var eden Yaratıcımıza karşı sorumludur. Ayetlerde şu şekilde bildirilir:

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (Secde Suresi, 7-9)

Allah, Kuran'da kendisini başıboş zannedenlere yaratılışlarını ve ölümden sonra tekrar dirileceklerini şöyle hatırlatır:

İnsan, 'kendi başına ve sorumsuz' bırakılacağını mı sanıyor?
Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi?
Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.'
Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı.
(Öyleyse Allah,) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir? (Kıyamet Suresi, 36-40)

New Age'in temelini oluşturan ve insanı tüm kainatın temeline koyan söz konusu çarpık inanış, Darwinistlerin de temel argümanlarından birini oluşturmaktadır. Darwin'in en önde gelen savunucularından biri olan Julian Huxley'nin kurduğu "evrimsel hümanizm" benzer bir anlayışa sahipti. Bu dinin amacı **"yeryüzündeki evrimsel sürecin maksimum sonuca varmasını sağlamak"** olacaktı. Bu, yalnızca güçlü organizmaların daha çok yaşamasına ve daha çok üremelerine çalışmakla sınırlı değildi. Ayrıca, insanoğlunun "kendinden kaynaklanan yetenekleri"nin "en üst düzeyde gerçekleştirilmesi" öngörülüyordu. Bir başka deyişle, insanoğlunun bugün içinde bulunduğu fiziksel ve zihinsel aşamadan "daha ileri aşamalara" sıçraması için çaba gösterilecekti. "Hümanizm" teriminin tam tarifi ise, Huxley tarafından şöyle yapılıyordu:

Ben "hümanist" kelimesini kullanırken, insanın, aynı bir bitki ya da hayvan gibi doğal bir varlık olduğunu kastediyorum. Yani insanın bedeni, zihni ve ruhu doğaüstü bir güç tarafından yaratılmamış, aksine evrim süreci sonunda oluşmuştur. Dolayısıyla insan,

herhangi bir doğaüstü gücün kontrolü ya da yol göstericiliğine değil, sadece kendi varlığına ve kendi gücüne inanmalıdır.[171]

Julian Huxley bir diğer sözünde ise evrimsel hümanizmanın inançlarını şu şekilde sayıyordu:

Evrimsel hümanizma dininin inançları, doğaüstü anlamdaki vahye dayalı değildir. Fakat bilim ve ilmin bize insan ve evren hakkında bildirdiklerine dayalıdır. Bir hümanist bütün güveniyle insanın doğaya yabancı olmadığına, tam aksine doğanın bir parçası olduğuna inanmaktadır... Kendi kaderi, yeryüzündeki evrimin gelecek akışını mükemmel şekilde tamamlamaya, toplumun gereksinmelerini karşılamaya önderlik etmesidir."[172]

Oysa Julian Huxley'nin kurduğu bu yapay akım hiçbir temele dayanmayan, çok büyük yanılgıdır. Çünkü dünyadaki kusursuz tasarımın tek sahibi alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Darwinistlerin kendilerince kutsallaştırdıkları insan da Allah'ın yoktan var ettiği, O'na muhtaç, aciz bir varlıktır. Nitekim Kuran'da, yeryüzündeki yaşamın Allah'ın bir mucizesi olduğu haber verilmektedir:

Yere (gelince,) onu döşeyip-yaydık, onda sarsılmaz-dağlar bıraktık ve onda herşeyden ölçüsü belirlenmiş ürünler bitirdik.

Ve orda sizler için ve kendisine rızık vericiler olmadığınız kimseler (varlıklar ve canlılar) için geçimlikler kıldık.

Hiçbir şey yoktur ki, hazineleri Bizim katımızda olmasın; ancak onu belirlenmiş bir miktar olarak indiririz.

Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz.

Şüphesiz Biz, gerçekten Biz yaşatır ve öldürürüz ve varis olanlar Biziz. (Hicr Suresi, 19-23)

Huxley'nin ortaya attığı ve insanoğlunun "kutsal" amacının kendi evrimini hızlandırmak olduğunu öne süren bu düşünceler, John Dewey adlı Amerikalı filozofu derinden etkiledi. Dewey bu çizgiyi geliştirerek 1933 yılında "Dini Hümanizm" akımını başlattı ve ünlü Hümanist Manifesto'yu yayınladı. Manifesto'da vurgulanan temel düşünce, ilahi dinlerin ortadan kaldırılmasının zamanının artık geldiği ve bunların yerine, insanoğlunun bilimsel ilerleme ve sosyal iş birliğine dayalı yeni bir çağa girmek üzere olduğuydu.

II. Dünya Savaşı'nda "bilimsel ilerleme" (!) sonucunda öldürülen 50 milyon insan, Hümanist Manifesto'da öngörülen optimizmi derinden sarstı. Benzeri darbelerin ardından Dewey'in yolunu izleyenler onun görüşlerini az da olsa revize etmek zorunda kaldılar ve 1973 yılında II. Hümanist Manifesto'yu yayınladılar. Bu mesajda "bilimin bazen insanlığa zarar da verebileceği" kabul ediliyor, ama yine de temel düşünceden vazgeçilmiyordu. Bu bilimsel temele dayanmayan, içi boş iddiaya göre insan artık kendi evrimini yönetebilirdi ve bunu da bilimle yapacaktı. Şöyle deniyordu:

Bilimi akıllıca kullanarak, içinde yaşadığımız çevreyi kontrol edebiliriz, fakirliği yenebilir, hastalıkları ortadan kaldırabilir, yaşam süremizi uzatabilir, davranışlarımızı belirgin bir biçimde değiştirebiliriz. Böylece insanoğlunun evrim sürecini yönlendirebilir, yeni güç kaynakları oluşturabilir ve insanlığın daha özgür ve anlamlı bir yaşama kavuşması için gerekli fırsatları yaratabiliriz.[173]

Aslında her evrimci tarafından bilinçli ya da bilinçsiz olarak benimsenen bu fikirler, "evrim dini"nin temel inanışlarını ortaya koymaktadır. Önce hayali bir evrim süreci kurgulanmakta ve bu sürecin herşeyi var eden "yaratıcı" olduğu varsayılmakta, sonra bu sürecin insanı kurtuluşa ulaştıracağı düşünülmekte ve en sonunda insanoğlunun "kutsal" amacının da bu sürece hizmet etmek olduğuna inanılmaktadır. Kısacası, evrim, hem yaratıcı, hem kurtarıcı, hem de kutsal bir amaç olarak kabul edilmektedir. Bir başka deyişle kendisine tapınılan bir ilahtır. (Allah'ı tenzih ederiz) Oysa Darwinistlerin iddiasının büyük bir aldatmaca olduğu 20. yüzyılda bilim dünyasında yaşanan gelişmelerle pekişti. Son yıllarda mikrobiyoloji, biyokimya, anatomi gibi bilim dallarında kaydedilen gelişmeler ve elde edilen veriler evrimcilerin teorilerinin geçersizliğini gösterirken, canlılığın bilinçli bir tasarımın eseri olduğu gerçeğini koydu. Bilimsel ilerleme ile insanın evriminin hızlanacağı ya da ilahi dinlere gerek kalmayacağı yönündeki iddianın büyük bir aldatmaca olduğu tüm delilleriyle ortaya çıktı. Çünkü bilim yaratılışı tasdik eder ve insanların Allah'ın varlığının açık delillerini görmelerine vesile olur.

Fort Worth, Teksas, Southwestern Baptist Teolojik İlahiyat Fakültesinde fahri profesör olan John Newport yeni basılan kitabı *The Worldview Crisis and the New Age Movement* (Dünya Görüşü Krizi ve New Age Hareketi) adlı kitabında New Age inancının temel inanışlarından birinin "insanın kendi çabaları ile artan üst ruhani durumlar elde edebileceği" fikri olduğuna dikkat çekmiştir. Newport bunu şöyle açıklamaktadır:

Tümü aynı fikre dayanıyor: "bizim ilahi olabileceğimiz, bir kurtarıcıya ihtiyacımızın olmaması, Hıristiyanlıkta bulunan temel inanışlara ihtiyacımız olmadığı...[174]

Bu konudaki bir yorumda New Age Hareketinin savunucuları arasında da sayılan ünlü evrimci Jeremy Rifkin'den gelmektedir. Rifkin *Algeny* isimli kitabında şu yorumda bulunur:

Evrim uzun zamandır bilinçsiz bir olay olarak görülmüyor, hatta tam tersi... Biz uzun zamandır kendimizi bir başkasının evinde bir misafir gibi görmüyoruz. Daha önceden beri var olan kozmik kurallara uymak için davranışlarımızı düzeltmiyoruz. Bu artık bir yaratışımızdır. Kuralları biz yapıyoruz. Gerçekliğin parametrelerini biz oluştururuz. Dünyayı biz meydana getiririz. Çünkü biz uzun zamandır kendimizi dış güçlere bağımlı görmüyoruz. Uzun zamandır davranışlarımızı haklı göstermemiz gerekmiyor, çünkü evrenin mimarları bizleriz. Kendimizin dışında hiçbir şeye sorumlu değiliz. Çünkü biz krallığız, kuvvetiz ve sürekli olarak galip olanlar bizleriz.[175]

Rifkin'in bu sözleri Darwinistlerin New Age Hareketi ile neden bu kadar yakın olduklarını da ortaya koymaktadır. Asırlardır Allah'ın mutlak varlığını inkar edip kainatın var oluşunu tesadüflere bağlayan materyalist hayat görüşü, insanı hayatın merkezine

koyan New Age Hareketi ile aynı taraftadır. Oysa daha önce de vurguladığımız gibi insan Allah'ın yoktan var ettiği aciz, Rabbimiz'e muhtaç bir varlıktır. Tüm kainatı, yaşadığımız dünyayı, yaşam için son derece elverişli olarak yaratılan bu gezegenin üzerindeki tüm canlıları Rabbimiz eşsiz mükemmellikte, kusursuz bir tasarımla var etmiştir. Dünya üzerinde var olan tüm canlılarda hayranlık uyandırıcı bir yaratılış gözlemlenmektedir. Her canlı kendisi için en uygun ortamda, uygun bir vücut yapısıyla yaşam sürmektedir. Kainattaki varlıklara ait olan her detayda Rabbimiz'in kusursuz sanatını görmek mümkündür. Allah yarattığı sistemin kusursuzluğunu Mülk Suresi'nde şöyle haber vermiştir:

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman (olan Allah)ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (Mülk Suresi, 3-4)

Bu konuyla ilgili diğer ayetler şu şekildedir:

De ki: "O, gökleri ve yeri yaratırken ve O, (hep) besleyen (hiç) beslenmezken, ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?" De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (denildi.) (Enam Suresi, 14)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (İbrahim Suresi, 10)

İnsanı ilahlaştıran, güç ve kudret sahibi bir varlık olarak kabul eden insanlar, gerçekte ne kadar aciz olduklarını görmezden gelmektedirler. Gözle görülmeyecek kadar küçük olan bir virüs karşısında dahi çaresiz kalan, vücudunda kusursuzca işleyen sistemlere en ufak bir müdahalede dahi bulunamayan, Allah'ın yazdığı eceli bir saniye dahi değiştiremeyen bir insanın ilahlık iddiasında bulunması akıl ve mantıkla çelişen büyük bir sapkınlıktır. Her insan Allah'ın "ol" demesiyle var olmuştur. Dünya hayatında Rabbimiz her insanı denemeden geçirmektedir ve tüm yaptıklarıyla mutlaka hesaba çekecektir.

Kuran'da Hz. Hud'un kavminin de Allah'a iman etmemekte direnen, kendi ilahlarına ibadette kararlı olan, müşrik bir kavim olduğu haber verilir. Ayetlerde Hz.Hud'un inkarcı topluluğa şu hatırlatmalarda bulunduğu bildirilir:

Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir) (Hud Suresi, 56)

Sonuç
Müslümanın Uzak Doğu Dinlerine Bakışı Nasıl Olmalıdır?

Kitap boyunca Uzak Doğu dinlerini birçok yönüyle ele aldık ve bu dinlerin öğrettiği gibi putlardan medet ummanın, batıl ritüellerle sorunlara çözüm bulunabileceğini zannetmenin ne kadar büyük bir aldanış olduğunu Kuran ayetlerinden çeşitli örneklerle açıkladık. Ancak tüm bu eleştirilerle birlikte belirtilmesi gereken çok önemli bir husus vardır: Kuran'da "dinde zorlama yoktur" (Bakara Suresi, 256) şeklinde bildirilir ve dolayısıyla herkes vicdanında hürdür. İslam'a göre her insan istediği dini seçip ona inanmakta serbesttir. Doğu dinlerine inanan insanların da kuşkusuz bu inançlarını sürdürmeye hakları vardır. İslami bir toplumda da bu haklarına mutlaka saygı gösterilmelidir.

Ancak İslam dininin tüm Müslümanlara yüklediği önemli bir sorumluluk, **"yanlış yoldaki insanlara hatalarını göstermek ve onları gerçeğe davet etmek"**tir. Bu kitapta Doğu dinleri bu mantıkta eleştirilmiş, bu dinlere bağlı olan insanlar inançlarını sorgulamaya ve "gerçek nedir" diye samimi bir biçimde düşünmeye davet edilmişlerdir. Amaç, bu dinlere inanan insanlara dostça yaklaşmak, onlara inandıkları dinin batıl yönlerini göstermek, böylece Hak din olan İslam'ın gerçeğini görmelerine ve sonsuz hayatlarının kurtulmasına Allah'ın izniyle vesile olabilmektir.

"İyiliği Emredip, Kötülükten Sakındırmak" Tüm Müslümanların Sorumluluğudur

Müslümanlar gerçek iyilik ve gerçek kötülüğün ne olduğunu Allah'ın "doğruyu yanlıştan ayıran" bir kitap olarak gönderdiği Kuran'dan öğrenirler. Kuran'da, doğru ve yanlış, iyilik ve kötülük gibi kavramlar, örnekler verilerek her insanın anlayabileceği şekilde açıklanmıştır. Müslüman, Kuran ahlakını tüm hayatında uygulamak için gayret eder. Ancak onun üzerine yükletilen önemli bir sorumluluk daha vardır: İnsanları, doğruları görmeye, yanlışlardan sakınmaya, Kuran ahlakını yaşamaya davet etmek. Bu nedenle müminler bütün hayatları boyunca insanlara iyiyle kötünün arasındaki farkı anlatırlar. Allah **"Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır." (Al-i İmran Suresi, 104)** ayetiyle bu sorumluluğu tüm Müslümanlara bildirmiştir.

Salih müminler **"Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır." (Al-i İmran Suresi, 114)** ayetiyle de dikkat çekilen bu görevin

öneminin bilincindedirler. Bu nedenle çevrelerindeki herkesi, yakınlarını, ailelerini ve ulaşabildikleri tüm insanları Allah'a iman etmeye, O'ndan korkup sakınmaya ve O'nun öğrettiği güzel ahlakı yaşamaya davet ederler. Uzak Doğu dinlerini tek yol olarak bilen milyonlarca insana veya Ehl-i Kitap olup daha sonradan Uzak Doğu dinlerine yönelenlere yapılan tüm bu hatırlatmaların nedeni de Allah'ın Kuran'da bildirdiği emirdir: **"İyiliği emredip, kötülükten sakındırmak"**.

Kuran'da ayrıca Allah'ın bu emrini yerine getiren insanların diğer insanlar için ne kadar hayırlı kimseler olduklarına da dikkat çekilmiştir:

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (Al-i İmran Suresi, 110)

Ayetlerde bu davetin nasıl olacağı da bildirilmektedir:

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (Nahl Suresi, 125)

Ayette de görüldüğü gibi Müslüman bu çağrıyı sevgi ile, şefkat ile, güzellikle yapmakla sorumlu tutulmuştur. Allah bunu **"Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle…" (İsra Suresi, 53)** ayetiyle bildirmiştir. Allah Peygamberimiz (sav)'in de yüksek karakterinin ve üstün ahlakının bir neticesi olarak insanlara hep güzellikle davrandığını bildirmiş ve onu tüm insanlara örnek kılmıştır. Allah Peygamberimiz (sav)'in bu yumuşak huylu tavrını iman edenlere şöyle bildirmiştir:

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (Ali İmran Suresi, 159)

Ayette Peygamberimiz (sav)'in yumuşak huylu ahlakının insanlar üzerinde çok olumlu bir etki meydana getirdiği ve insanların ona daha da bağlanmalarına vesile olduğu haber verilmektedir. Allah'ın elçileri insanlara Allah'ın emrettiği şekilde davranmış ve güzel ahlaklarından asla taviz vermemişlerdir. Örneğin dönemin en azgın ve en zalim yöneticisi olan Firavun'a giden Hz. Musa'ya Allah şu şekilde buyurmuştur:

Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve Beni zikretmede gevşek davranmayın. İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor. Ona yumuşak

söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar. (Taha Suresi, 42-44)

Yukarıdaki ayetler tüm iman sahipleri için çok önemli hatırlatmalar içermektedir. Bir Müslüman, insanları Allah'a iman etmeye ve Kuran ahlakına göre yaşamaya davet ederken güzel sözden asla vazgeçmemeli, her zaman uzlaşmadan ve hoşgörüden yana olmalıdır. Bu, Allah'ın Kuran'da razı olduğunu bildirdiği ahlaktır.

İnsan Dilediği Dini Seçmekte Özgürdür

Allah Kuran ayetlerinde **"dinde zorlama yoktur"** şeklinde buyurmaktadır. İslam'ın vahyedildiği dönemden günümüze kadar geçerli olan bu anlayış, İslam ahlakının da temelini oluşturur. Bu konudaki ayetler çok açıktır.

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (Bakara Suresi, 256)

İslam ahlakına göre hiç kimse bir diğerini inanç konusunda zorlayamaz. Müslüman diğer insanlara sadece tebliğ yapmakla, Allah'ın varlığını, Kuran'ın Allah'ın hak kitabı olduğunu, Hz. Muhammed (sav)'in O'nun elçisi olduğunu, ahiretin ve hesap gününün varlığını, İslam ahlakının güzelliklerini anlatmakla ve yaşamakla yükümlüdür. Ama bu yükümlülüğü sadece dini anlatmak ile sınırlıdır. Allah Peygamberimiz (sav)'in de sadece bir tebliğci olduğunu ayetlerde şu şekilde bildirir:

Onlar, sırt çevirecek olurlarsa, artık Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen, yalnızca tebliğdir... (Şura Suresi, 48)

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (Nahl Suresi, 125)

Bir diğer ayette ise "**... Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin..." (Kehf Suresi, 29)** şeklinde buyurulmaktadır.

Kendisine Allah'ın, katından bir hidayet olarak indirdiği İslam dini anlatıldığı zaman kişi kendi isteğiyle iman eder, hiçbir baskı ya da zorlama altında kalmadan karar verir. İnsan doğruyu ya da yanlışı seçmekte özgürdür. Eğer yanlış seçimi yaparsa ahirette bunun karşılığını alacaktır. Kuran ayetlerinde bu konuyla ilgili çok açık emirler ve hatırlatmalar bulunmaktadır:

Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın? (Yunus Suresi, 99)

Örneğin bir müminin tebliği karşısında bir kişi derhal iman ederken, diğer bir kişi inkar ederek alaycı ve saldırgan tavırlarla karşılık verebilir. Başka bir kişi vicdanını kullanıp, hayatını Allah'ın razı olacağı şekilde geçirmeye karar verirken, diğer kişi ise inkarcılardan olup, güzel söze kötülükle karşılık verebilir. Ancak bu inkar, daveti yapan kimseyi hiçbir şekilde umutsuzluğa ya da üzüntüye düşürmez. Allah Yusuf Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir. Oysaki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.' (Yusuf Suresi, 103-104)

Burada önemli olan Kuran'a uymaya davet eden kişinin, karşılaştığı tepkiler ne olursa olsun her zaman için Allah'ın razı olacağı ahlakı göstermesi, güzel ahlakından kesinlikle taviz vermemesi, tevekküllü davranmasıdır.

Allah insana akıl ve vicdan vermiştir. Elçileri ve elçilerine vahyettiği kutsal kitaplarıyla hak yolunu göstermiştir. Bu nedenle de herkes kendi seçimlerinden sorumludur. İslam ahlakı ancak samimi kararla, Allah'a teslimiyetle ve her zaman doğruları emreden vicdanın sesini dinleyerek yaşanabilir. Bir kişiyi ibadet etmeye zorlamak İslam ahlakına tamamen aykırıdır. Çünkü önemli olan kişinin kalben Allah'a teslim olması, samimi olarak iman etmesidir. Eğer bir sistem insanları inanca ve ibadete zorlayacak olursa, bu durumda insanlar o sistemden korktukları için dindar olurlar. Din açısından makbul olan ise, vicdanların tamamen serbest bırakıldığı bir ortamda Allah rızası için dinin yaşanmasıdır. Allah Ğaşiye Suresi'nde Peygamberimiz (sav)'e şu şekilde buyurmaktadır:

Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın. Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin. Ancak kim yüz çevirir ve inkar ederse Allah, onu en büyük azab ile azablandırır. Şüphesiz onların dönüşleri Bize'dir. Sonra onları hesaba çekmek de elbette Bize aittir. (Ğaşiye Suresi, 21-26)

İslam dini, yukarıda da üzerinde durduğumuz gibi, insanları dini inançlarını seçmede özgür bırakırken, onların diğer dinlerin mensuplarına saygılı olmalarını emreder. Bir insan Kuran'da batıl olarak tarif edilen bir inanca sahip olsa dahi, İslam topraklarında huzur ve

barış içinde yaşayabilir, ibadetlerini özgürce yerine getirebilir. Allah Peygamberimiz (sav)'e inkar edenlere şu şekilde söylemesini emretmiştir:

Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Benim taptığıma siz tapacak değilsiniz. Ben de sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz. Sizin214 dininiz size, benim dinim bana. (Kafirun Suresi, 2-6)

İslam tarihini incelediğimizde, herkesin özgürce ibadet edebildiği, inançlarının gereklerini yerine getirebildiği bir toplum modeli görülür. Kuran'da Ehl-i Kitab'ın ibadet yerleri olan manastır, kilise ve havralardan da Allah'ın koruduğu ibadet mekanları olarak söz edilir:

... Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (Hac Suresi, 40)

Peygamberimiz (sav)'in hayatı da bu gibi örneklerle doludur. Hatta Peygamberimiz (sav) kendisiyle görüşmeye gelen Hıristiyanların kendi mescidinde ibadet etmelerini söylemiş ve bunun için mescidi onların kullanımına bırakmıştır.[176] Peygamberimiz (sav)'den sonraki halifeler devrinde de bu hoşgörülü anlayış korunmuştur. Şam fethedildiği zaman, camiye çevrilen bir kilise ikiye bölünmüş, bir yarısında Hıristiyanlar, öbür yarısında Müslümanlar ibadet etmişlerdir.[177] Kitabın önceki bölümlerinde de gördüğümüz gibi Müslüman topluluklar asırlar boyunca Hindistan topraklarında hüküm sürmüş, bu topraklara adalet, huzur, güven ve refah getirmişlerdir. Hindistan'ın dört bir yanını saran çeşitli tarihi eserler, camiler ve saraylar üstün İslam medeniyetinin en güzel örnekleridir.

SONUÇ

Bu kitap boyunca Allah'ın Kuran'da bildirdiği "tebliğ" emri gereği, Uzak Doğu dinlerini benimseyen tüm insanlara, dinlerinin kendilerini nasıl bir sona götürebileceği hatırlatılarak "kötülükten sakındırılmış"tır. Ayrıca Allah'ın ayetleri ile Kuran ahlakı tarif edilmiş ve tüm insanlara iyilik emredilmiştir. Tüm Hindular, Budistler, Caynistler, Sihler, Şintoistler, Konfüçyüsçüler, Taoistler, Şamanistler ve diğer Uzak Doğu dinlerini takip edenler **Bir ve Tek İlah olan Allah'a iman etmeye, tüm batıl inanışlardan uzaklaşıp sonsuz güç ve kudret sahibi olan Rabbimiz'e teslim olmaya** davet edilmişlerdir.

Onlar da bu müjdeli daveti akıl ve sağduyuyla değerlendirmeli, alıştıkları gelenekleri ve putperest ritüelleri tüm ön kabullerden uzaklaşarak samimiyetle gözden geçirmelidirler. Eğer vicdanlarının sesini dinler ve kitapta yer alan hatırlatmalar üzerinde dikkatle düşünürlerse, hiç şüphesiz onlar da tek bir doğruda birleşeceklerdir. Bu, "La İlahe İllallah" (Allah'tan başka İlah yoktur) gerçeğidir. Allah'ın dışında ilah edindiği tüm güçleri bırakıp sadece Allah'a kuluk etmeye karar veren ve o ana kadar yaptıklarından pişmanlık duyan tüm insanlar, bu kararı uygulamak için bir an bile tereddüt etmemelidirler. Tüm geçmiş hayatlarını ve batıl inançlarını geride bırakmalı, Allah'a gönülden teslim olmalıdırlar. Bunu yaptıkları zaman hiç şüphesiz Rabbimiz'i **"bağışlayıcı ve merhamet edici olarak" (Nisa Suresi, 110)** bulacak, gerçek huzura ve mutluluğa ulaşacaklardır. İsrailoğullarının benzer bir durumdaki tavırları da onlar için çok güzel bir örnektir. Ancak Hz. Musa bu hatalarını onlara hatırlatmış, onları hemen tevbe edip Allah'a yönelmeye davet etmiştir. Allah Bakara Suresi'nde onların tevbelerini kabul ettiğini şöyle bildirir:

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek İlah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, Yaratıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (Bakara Suresi, 54)

EK BÖLÜM
EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir "tasarım" bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "bilinçli tasarım" (intelligent design) kavramıyla açıklamaktadırlar. Söz konusu "bilinçli tasarım", tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğunun bilimsel bir delilidir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti.

Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun

çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** [178]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."** [179]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. [180]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. [181]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? [182]

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal

olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. [183]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. [184]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. [185]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[186]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin

"evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "**ara-geçiş formu**" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. [187]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. [188]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. [189]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır**.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[190]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim

şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. [191]

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. [192]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. [193]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[194]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. [195]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar (doğal şartlarda oluşumu mümkün olmayan) amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur**.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. [196]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise

bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah bir başka ayetinde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayette de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece

saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan Malcolm Muggeridge böyle bir durumdan endişelendiğini şöyle itiraf etmektedir:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. [197]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1- "Major Religions of the World Ranked by Number of Adherents", http://www.adherents.com/Religions_By_Adherents.html
2- "Jesus Christ: The Bearer of the Water of Life, A Christian Reflection on the New Age", Pontifical Council for Interreligious Dialogue, http://www.vatican.va/roman_curia/pontifical_councils/interelg/documents/rc_pc_interelg_doc_20030203_new-age_en.html
3- Swami Dharma Theertha, *History of Hindu Imperialism*, Madras, 1992, s. 178. http://www.geocities.com/Athens/Agora/4229/in15.html
4- Jawaharlal Nehru, *The Discovery of India*, New Delhi, 1983, s. 75. http://www.geocities.com/Athens/Agora/4229/in15.html
5- Korhan Kaya, *Hinduizm*, Dost Yayınevi, Şubat 2001, Ankara, s. 48
6- Korhan Kaya, *Hinduizm*, Dost Yayınevi, Şubat 2001, Ankara, s. 68
7- Khushwant Singh, *India An Introduction*, New Delhi, 1990, s. 44. Murtahin Billah Fazlie, *Hinduism and Islam, A Comparative Study*, Islamic Book Service, New Delhi, s. 76
8- "Lynching 5 Dalits in Police Presence Exposes India's Inhuman Caste System", http://www.islamonline.net/english/news/2002-10/17/article54.shtml
9- Korhan Kaya, *Hinduizm*, Dost Yayınevi, Şubat 2001, Ankara, s. 62
10- Korhan Kaya, *Hinduizm*, Dost Yayınevi, Şubat 2001, Ankara, s. 23
11- Sahih Müslim, cilt 1, s. 138, no: 141
12- İbni Mace, 1. cilt, s. 119, no: 70
13- "Çeşitli İnanışlara Göre Reenkarnasyon", http://ufonet.150m.com/konular/reenkarnasyon.htm
14- Dr. Ali İhsan Yitik, *Hint Kökenli Dinlerde Karma İnancının Tenasüh İnancıyla İlişkisi*, Ruh ve Madde Yayınları, s. 111
15- *Time*, 24 Mart 1997, s 28-29,
16- Firuz Al Lughat (Lahore) s. 615. Lughat Saidi, (Kanpur) s. 633. Murtahin Billah Fazlie, *Hinduism and Islam, A Comparative Study,* Islamic Book Service, New Delhi, s.17
17- Korhan Kaya, *Hinduizm*, Dost Yayınevi, Şubat 2001, Ankara, s. 50
18- Korhan Kaya, *Hinduizm*, Dost Yayınevi, Şubat 2001, Ankara, s. 51
19- Korhan Kaya, *Hinduizm*, Dost Yayınevi, Şubat 2001, Ankara, s. 63
20- "Hinduizm", http://dunyadinleri.kolayweb.com/Hinduizm.html
21- William Joseph Wilkins, *Modern Hinduism*, London 1975, s. 376
22- Korhan Kaya, *Hinduizm*, Dost Yayınevi, Şubat 2001, Ankara, s. 64
23- Swami Dharma Theertha, *History of Hindu Imperialism*, Madras, 1992, s.164. http://www.dalitstan.org/journal/brahman/bra000/bra_hate.html

24- Jagjeet S. Sidhu, "An Examination of The Communal Violence Surrounding The Partitioning of India", 1999; http://www.nyu.edu/classes/keefer/joke/sidhu1.html

25- "The Reality and Unveiling of Hinduism", http://www.geocities.com/~abdulwahid/hinduism/hinduism_unveiled.html#plight%20of%20low%20case%20hindus

26- Dr. B. R. Ambedkar, "What Congress and Gandhi have done to Untouchables?", http://www.geocities.com/Athens/Agora/4229/in15.html

27- "Lynching 5 Dalits in Police Presence Exposes India's Inhuman Caste System", http://www.islamonline.net/english/news/2002-10/17/article54.shtml

28- *Times of India*, 18 Kasım 1984.

29- *Times of India*, 18Kasım 1984.

30- *Deccan Herald*, 5 Şubat 1988.

31- *Zaman*, 26 Eylül 2000

32- "Buddhism's Appeal For Low-Caste Hindus", BBC News, 5 Kasım 2001, http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/south_asia/1639245.stm

33- Eric Margolis, "India's `Hidden Apartheid'", 26 Ağustos 2001, http://www.bigeye.com/082601.htm

34- "Low caste Hindus 'prefer Islam'", BBC World Service, 20 Ekim 2002, http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/south_asia/2344445.stm

35- İbni Mace, *Menasik*, s. 84, http://www.esselam.com/ogutler.html

36- "Sikhism", http://www.bbc.co.uk/religion/religions/sikhism/sikh_history4.shtml

37- "The Small Hands of Slavery: Bonded Child Labor in India", Human RightsWatch, New York, 1996

38- "Çocukların Kölelikteki Özel Durumu, Turizm, Çocuk Seks Ticareti ve Köleliği", İrfan Erdoğan, Ankara Üniversitesi, http://media.ankara.edu.tr/~erdogan/cocukkole.htm

39- "The Small Hands of Slavery: India's Bonded Child Laborers and the World Bank." Multinational Monitor, Ocak/Şubat, 1997.

40- İmam Buhari, Sahih-i Buhari ve Tercemesi, Mütercim: Mehmed Sofuoğlu, Ötüken Yayınları, İstanbul 1987, s. 204

41- Dünya ve Kadın Sorunu Üzerine, http://www.atilim.org/sinif/sp5/Dinler.htm

42- Dünya ve Kadın Sorunu Üzerine, http://www.atilim.org/sinif/sp5/Dinler.htm

43- "Women in Indo-Aryan Societies", http://www.geocities.com/Athens/Ithaca/1335/Soc/w_ary.html

44- *The Hindu*, 16 Şubat 1995

45- *Hinduizmin ABC'si*, Kim Knott, Kabalcı Yayınları, Eylül 2000, s. 127

46- Taittirya Samhita VI.5.10.3, http://www.dalitstan.org/books/gowh/gowh1.html

47- Atharva Veda: 6.2.3. http://www.dalitstan.org/books/gowh/gowh1.html

48- "Women in Indo-Aryan Societies", http://www.geocities.com/Athens/Ithaca/1335/Soc/w_ary.html

49-http://www.dalitstan.org/books/gowh/gowh5.html.
http://www.geocities.com/Athens/Ithaca/1335/Soc/w_ary.html
50- Sita Agarwal, *Genocide of Women in Hinduism*, Sudrastan Books, Jabalpur, 1999. Bu kitabın tüm metnini http://www.dalitstan.org/books/gowh/index.html adresinde bulabilirsiniz.
51- Rig Veda X.18.7., Kane 199-200. http://www.dalitstan.org/books/gowh/gowh5.html
52- Daksa Smrti IV.18-19) (Sm.Samu s.30) (1200, s. 65) http://www.dalitstan.org/books/gowh/gowh5.html
53- Brahma Purana.80.75. http://www.dalitstan.org/books/gowh/gowh5.html
54- Kim Knott, *Hinduizmin ABC'si*, Kabalcı Yayınları, Eylül 2000, s. 107
55- Jean-Baptiste Tavernier, *Travels in India*, Atlantic Publishers, New Delhi, 1989, cilt II, s. 164-165. http://www.dalitstan.org/books/gowh/gowh5.html
56- Jean-Baptiste Tavernier, *Travels in India*, Atlantic Publishers, New Delhi, 1989, cilt II, s. 164-165. http://www.dalitstan.org/books/gowh/gowh5.html
57- "Suttee", *Encyclopedia Britannica 2002*, Expanded Edition DVD
58- *Deccan Herald*, "VHP Reviving 'Sati'", 8 Şubat 1999. http://ceras.alternatives.ca/15/altnews.htm
59- Sita Agarwal, *Genocide of Women*, Sudrastan Books, Jabalpur, 1999, http://www.dalitstan.org/books/gowh/gowh6.html.
60- John Campbell Oman, *The Brahmans, Theists and Muslims of India*, Delhi 1973, s. 27. *Hinduism and Islam, A Comparative Study,* Murtahin Billah Fazlie, Islamic Book Service, New Delhi, s. 120
61- Swami Dharma Theertha, *History of Hindu Imperialism*, Madras 1992, s. Vii.
62- Murtahin Billah Fazlie, *Hinduism and Islam, A Comparative Study,* Islamic Book Service, New Delhi, s. 121
63- "Child Prostitution in India," Jubilee Action, http://www.jubileeaction.co.uk.
64- "Trafficking of The Girl Child in India: Human Trading For Economic Gains", Upala Devi Banerjee, Office of Women in International Development, University of Illinois, http://server.ips.uiuc.edu/ips/wid/index.html.
65- Robert Todd Carroll, *The Skeptic's Dictionary*, http://skepdic.com/devadasi.html
66- Bernard Lewis, *The Middle East*, Weidenfeld & Nicolson, London, 1995, s. 210
67- Karen Armstrong, *Muhammad: A Biography of The Prophet*, Harper Collins Publisher, USA, 1992, s. 191
68- Karen Armstrong, *Muhammad: A Biography of The Prophet*, Harper Collins Publisher, USA, 1992, s. 199
69- Murtahin Billah Fazlie, *Hinduism and Islam, A Comparative Study,* Islamic Book Service, New Delhi, s. 87
70- Murtahin Billah Fazlie, *Hinduism and Islam, A Comparative Study,* Islamic Book Service, New Delhi, s. 81.

71- Marzia Casolari, "Hindutva's Foreign Tie-up in the 1930's - Archival Evidence", *Economic and Political Weekly,* 22 Ocak 2000, http://www.ffcl.org/history/pages/crpage06.htm

72- "Hindu Revivalism and The Hindutva Movement", http://www.geocities.com/indianfascism/fascism/the_movement.htm

73- "An Inquiry into the Carnage in Gujarat, Preparation for Violence, Training", Concerned Citizens Tribunal – Gujarat 2002, http://www.sabrang.com/tribunal/vol2/prepvio.html

74- M. S. Golwalkar, *We or Our Nationhood Defined*, Bharat Prakashan, 1938, Nagpur. http://www.foil.org/politics/hindutva/partha.html#4

75- Partha Banerjee, "RSS - The "Sangh": What is it, and What is it not?", http://www.mnet.fr/aiindex/OnRSS.html M. S. Golwalkar. 1938. "We or Our Nationhood Defined". Bharat Prakashan, Nagpur. http://www.foil.org/politics/hindutva/partha.html#4

76- Amin Maalouf, *Ölümcül Kimlikler*, çev Aysel Bora, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 1999, s. 50-51

77- "Aryan", *Encyclopædia Britannica 2002,* Expanded Edition DVD

78- Sydney J. Jones, *Hitler in Vienna*, 1907-1913, New York, Stein and Day, 1983, s. 123

79- "India's Swastika God", http://www.swastika.com/india.html

80- Shrabani Basu, "The Spy Who Loved Hitler", Rediff on the Net, http://www.rediff.com/news/1999/mar/27hitler.htm

81- Marzia Casolari, Hindutva's foreign tie-up in the 1930s: Hindutva's foreign tie-up in the 1930s: Archival Evidence, http://www.ffcl.org/history/pages/crpage06.htm

82- Arundhati Roy, "Fascism's Firm Footprint in India", *The Nation Magazine*, 30 Eylül 2002, http://www.ratical.org/co-globalize/AR093002.html

83- Partha Banerjee, "RSS - The "Sangh": What is it, and What is it not?", http://www.mnet.fr/aiindex/OnRSS.html

84- "Hindutva, An Anti-Indian Nationalist Ideology", http://www.geocities.com/indianfascism/fascism/history_Indian_fascism.htm

85- "Hindu Extremism On The Rise In India", *Maranatha Christian Journal,* 14 Şubat 2000, http://www.mcjonline.com/news/00/20000214d.htm

86- Partha Banerjee, "In the Belly of the Beast: The Hindu Supremacist RSS and BJP of India—An Insider's Story", http://www.ercwilcom.net/~indowindow/sad/godown/secular/RSSinsid.htm

87- Shri Atal Behari Vajpayee, "The Sang is My Soul", *Organiser, "RSS:Vision and Action Special",* 7 Mayıs 1995

88- "Vajpayee Reveals His True Colors", CNN.com, http://www.cnn.com/2002/WORLD/asiapcf/south/04/18/india.vajpayee/index.html

89- "PM defends Gujarat Govt. order on RSS", *The Hindu,* 6 Şubat 2000, http://www.hinduonnet.com/2000/02/06/stories/01060001.htm

90- Praful Bidwai, "Hindu Supremacists Reign Supreme", *Asia Times,* 17 Şubat 2000, http://www.tni.org/archives/bidwai/supreme.htm
91- L. Stanislus, "Hindutva and Marginalized, Christian Response", http://www.missionstudies.org/IACM/Papers/Hinduvata%20and%20Marginalised.htm
92- Achin Vanaik, "Soldiers of Hindutva", *New Indian Left,* Mayıs-Haziran 2001,
93- Douglas Spitz, "The RSS and Hindu Militancy in the 1980's", http://department.monm.edu/classics/Speel_Festschrift/spitz.htm., Monmouth College
94- Brian K. Smith, "Re-envisioning Hinduism and Evaluating the Hindutva Movement", The Academic Press Limited, 1996.
95- "The Political Abuse of History: Babri Masjid – Rama Janmabhumi Dispute", Centre for Historical Studies. "Re-envisioning Hinduism and Evaluating the Hindutva Movement", Brian K. Smith, The Academic Press Limited, 1996
96- "India: Human Rights Developments", Human RightsWatch, http://www.hrw.org/reports/1994/WR94/Asia-05.htm#P235_88637
97- "Hindu Terörizmi", http://www.geocities.com/muslim_tr/Hindu_terorizmi.htm
98- Human Rights Watch'un bu konudaki raporları için Bkz: http://www.hrw.org/reports/world/india-pubs.php
99- "Doubts over Gujarat Train Attack", BBC News, 3 Temmuz 2002, http://news.bbc.co.uk/2/hi/world/south_asia/2087709.stm
100- "Polis Gözetiminde Katliam", Evrensel, 2 Mart 2002
101- "How Has the Gujarat Massacre Affected Minority Women - The Survivors Speak", Citizen's Initiative, http://www.mnet.fr/aiindex/Women_s_reportGujrat02.html
102- "The Crackdown in Kashmir - Torture of Detainees and Assaults on the Medical Community", Asia Watch and Physicians for Human Rights, 9Mayıs 1993, http://www.phrusa.org/research/torture/torcra.html
103- Hilal ed-Dawli, Mayıs 1992 (Harun Yahya, Yeni Masonik Düzen, Vural Yayıncılık, Şubat 1996, s. 730)
104- *The Independent,* 18 Eylül 1990
105- *The Toronto Star,* 25 Ocak 1991
106- "Keşmir", Sefer Turan, Kanal 7, http://www.kanal7.com/zdosya/kesmir.htm
107- *New York Times,* 22 Ocak 1990
108- New York Times'ın Kudüs muhabiri Terence Smith, 28 Ağustos 1968'de yayınlanan bir makalesinde İsrail-Hint bağlantısı açıklamıştı.
109- *Indian Express,* 8 Şubat 1986
110- *Zaman*, 17 Ekim 1992
111- *Yörünge*, 21 Mart 1993
112- *Vakit*, 4 Nisan 1994
113- Jane Hunter, *Middle East International,* 6 Mart 1992
114- "From Conflict to Convergence", *The Jerusalem Post,* 28 Şubat 2003
115- "Jainism", *Catholic Encyclopedia,* http://www.newadvent.org/cathen/08269b.htm

116- "Jainism", *Catholic Encyclopedia,* http://www.newadvent.org/cathen/08269b.htm
117- "Jainism", *Encyclopedia Britannica 2002*, Expanded Edition DVD-ROM
118- "Jainism", *Encyclopedia Britannica 2002*, Expanded Edition DVD-ROM
119- "Antiquity of Jainism, Jainism and Other Religions", http://www.jainworld.com/jainbooks/antiquity/jainorel.htm
120- "Doğu Tanrıları", http://historicalsense.com/Archive/Fener23_3.htm
121- "Inside Japan", Sally Fallon, Mary G. Enig, The Weston A. Price Foundation, http://www.westonaprice.org/traditional_diets/japan.html
122- "History Textbook Project: Japan", http://www.manipuronline.com/Opinions/December%202002/prideandprejudice20_1.htm. http://wais.stanford.edu/history_1textbookprojectjapan43002.html
123- "Japan Combats Suicide Rate", BBC News, http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/asia-pacific/1524782.stm
124- "State Shinto", Encyclopedia Britannica 2002, Expanded Edition DVD-ROM
125- "The Invention of a New Religion", B. H. Chamberlain, Imperial University of Tokyo, Japan, Waats and Co, 1912
126- "The Invention of a New Religion", B. H. Chamberlain, Imperial University of Tokyo, Japan, Waats and Co, 1912
127- "The Invention of a New Religion", B. H. Chamberlain, Imperial University of Tokyo, Japan, Waats and Co, 1912
128- "The Invention of a New Religion", B. H. Chamberlain, Imperial University of Tokyo, Japan, Waats and Co, 1912
129- "History of Religious Statism and Buddhism in Japan", http://www.nichiren.com/History/a/a_frame.html
130- "Kamikaze, Absolute Insanity - Origins of the Kamikaze", http://www.bridgewater.edu/~dhuffman/soc306/sp02grp1/origin.html
131- Michael Jordan, *Eastern Wisdom*, Carlton Books Limited, 1997, s. 202
132- Paulson, *Ivar Zur Phänomenologie der Schamanismus,* 1964, s. 131
133- N. A. Alekseev, *The Early Forms of Religion of the Turkic-speaking Nations of Siberia*, 1980, s. 63
134- N. A. Alekseev, *The Early Forms of Religion of the Turkic-speaking Nations of Siberia*, 1980, s. 72-73
135- S. M. Malinovskaya, *Selkup Animistic Ideas*, 1990
136- Lehtisalo, *Ajurakszamojed Mitologia Vazlata,* 1924, s. 103
137- Kenin-Lopsan, *Magic of Tuvian Shamans.* 1993, s. 31
138- A. Gogolev, *The Mythic World of the Yakuts,* 1994, s. 19
139- Barmich, *Nenets Customs, Connected with Animistic Conceptions,* 1990, s. 1-2
140- Aile ismi K'ung, ilk ismi C'iu ve mahlası Cung-ni idi. "Büyük Üstad Kung" veya K'ung Fu Çu dolayısıyla Konfüçyüs ismiyle anıldı. Elli yaşında hakim ve muhtemelen aynı yıl

adalet bakanı oldu. Çeşitli devletlerin hükümdarlarına etki etmek için 13 yıl seyahat etti, fakat başarılı olamadı. Ömrü boyunca ders verdi. Rivayetlere göre üç bin talebesi vardı.
141- "Confucianism", *Catholic Encyclopedia,* http://www.newadvent.org/cathen/04223b.htm
142- "Confucianism", *Catholic Encyclopedia,* http://www.newadvent.org/cathen/04223b.htm
143- Julian Pas, *Historical Dictionary of Taoism,* s. 184-185. http://religiousmovements.lib.virginia.edu/nrms/taoism.html
144- Martin Palmer, *The Times, World Religions, A History of Faith,* Times Books, London, 2002. s. 199
145- Tang Yie-Jie, *Confucianism, Buddism, Daoism, Christianity and Chinese Culture,* Pekin Üniversitesi, 1991, s. 81-83
146- Tang Yie-Jie, *Confucianism, Buddism, Daoism, Christianity and Chinese Culture,* Pekin Üniversitesi, 1991, s. 167
147- Martin Palmer, *The Times, World Religions, A History of Faith,* Times Books, London, 2002. s. 196-203
148- Wilbur Bruinsma, "The New Age Movement and Entertainment", http://www.rsglh.org/new_age_movement.htm
149- C. C Martindale S. J., "Theosophy: Origin of the New Age", http://www.ewtn.com/library/NEWAGE/THEOSOP1.TXT
150- "Helena Blavatsky", Encyclopedia Britannica 2002, Expanded Edition DVD-ROM
151- Rama P. Coomaraswamy MD, "Are Traditional Catholics a Cult?" http://www.coomaraswamy-catholic-writings.com/Are%20Traditional%20Catholics%20a%20Cult.htm
152- Alan Morrison, "From Old Gnosticism to New Age, A Historical Analysis of the Mystery of Iniquity from the 6th Century to the Present" www.diakrisis.org/OldtoNewGnosticism.htm
153- John Carlo Rosales, "A Closer Look at the New Age Movement", http://www.ewtn.com/library/NEWAGE/CLOLOOK.TXT
154- "Quotes on Hinduism", http://www.atributetohinduism.com/quotes1_20.htm#Q13
155- "Annie Besant", Encyclopedia Britannica 2002, Expanded Edition DVD-ROM
156- "Theosophy, Woven From andInto the Fabric of SanatanaDharma", *Hinduism Today,* Haziran 1995, http://www.hinduismtoday.com/archives/1995/6/1995-6-03.shtml
157- Alan Morrison, "From Old Gnosticism to New Age, A Historical Analysis of the Mystery of Iniquity from the 6th Century to the Present", www.diakrisis.org/OldtoNewGnosticism.htm
158- "Reiki: Enerjiyle İyileştirme Tekniği Nedir?", http://www.beyazyildiz.com/reiki/reiki.htm
159- "DoğalTaşlar ve Mineraller, Taşların Dili", http://www.beyazyildiz.com/taslar/taslar.htm

160- Thomas H. Huxley, *Evolution and Ethics,* s. 74; Vijitha Rajapakse "Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics: A note on a Victorian Evaluation and Its Comparativist Dimension", *Philosophy East and West,* cilt 35, no. 3 (Temmuz 1985), s. 298
161- Thomas H. Huxley, *Evolution and Ethics*, s. 90; Vijitha Rajapakse "Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics: A note on a Victorian Evaluation and Its Comparativist Dimension", *Philosophy East and West*, cilt 35, no. 3 (Temmuz 1985), s. 301
162- Rhys Davids, *Buddhism*, s. 79; Vijitha Rajapakse, "Buddhism in Huxley's Evolution and Ethics: A note on a Victorian Evaluation and Its Comparativist Dimension", *Philosophy East and West*, cilt 35, no. 3 (Temmuz 1985), s. 299
163- Jason DeBoer, "Sublime Hatred: Nietzsche's Anti-Christianity", http://www.absinthe-literary-review.com/archives/fierce6.htm
164- Robert G. Morrison, "Nietzsche and Buddhism: A Study in Nihilism and Ironic Affinities", Reviewed by David R. Loy. http://ccbs.ntu.edu.tw//FULLTEXT/JR-EPT/loy.htm
165- Michael Baigent, Richard Leigh, Henry Lincoln, *Messianic Legacy,* London: Corgi Books, 1991, s. 184
166- Theillard de Chardin 1912 yılında Piltdown yakınlarındaki bir çukurda, bir çene kemiği ve bir kafatası parçası bulduğu iddiasıyla ortaya çıkan ünlü bir doktor ve aynı zamanda da amatör bir paleontolog olan Charles Dawson ile birlikte hareket etmiştir. Bulunan bu çene kemiği maymun çenesine benzemesine rağmen, dişler ve kafatası insanınkilere benziyordu. Bu örneklere "Piltdown Adamı" adı verildi, 500 bin yıllık bir tarih biçildi ve çeşitli müzelerde insan evrimine kesin bir delil olarak sergilendi. 40 yılı aşkın bir süre, üzerine birçok bilimsel makaleler yazıldı, yorumlar ve çizimler yapıldı. Dünyanın farklı üniversitelerinden 500'ü aşkın akademisyen, Piltdown Adamı üzerine doktora tezi hazırladı. 1949'da ise British Museum'un paleontoloji bölümünden Kenneth Oakley yeni bir yaş belirleme metodu olan "flor testi" metodunu, eski bazı fosiller üzerinde denemek istedi. Bu yöntemle, Piltdown Adamı fosili üzerinde de bir deneme yapıldı. Sonuç çok şaşırtıcıydı. Yapılan testte Piltdown Adamı'nın çene kemiğinin hiç flor içermediği anlaşıldı. Bu, çene kemiğinin toprağın altında birkaç yıldan fazla kalmadığını gösteriyordu. Az miktarda flor içeren kafatası ise sadece birkaç bin yıllık olmalıydı. Yapılan detaylı analizlerle bu sahtekarlık 1953 yılında kesin olarak ortaya çıkarıldı. Kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aitti! Dişler, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmişti. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelendirilmişti. Tüm bunların üzerine "Piltdown Adamı", 40 yılı aşkın bir süredir sergilenmekte olduğu British Museum'dan alelacele çıkarıldı. İşte Theillard de chardin bu sahtekarlığın arkasındaki üç isimden biriydi. 1980 yılına kadar Charles Dawson'un bu olayda tek başına hareket ettiğine inanılıyordu. Ancak 1980 yılında Stephen Jay Gould bu sahtekarlığın arkasında Chardin'in de olduğunu ortaya koydu. Chardin, Theodosius Dobzhansky, George Gaylord Simpson ve Sir Julian Huxley gibi önde gelen evrimcileri büyük ölçüde etkilemiştir. Kitapları bir dönem Katolik kilisesi tarafından

yasaklanmıştır. Theilhard de Chardin evrime "bütün sistemlerin bundan böyle önünde eğilmesi gereken genel bir koşul "olarak çok fazla bağlıydı.

167- Francisco Ayala, "Nothing in Biology Makes Sense Except in the Light of Evolution: Theodosius Dobzhansky, 1900-1975", *Journal of Heredity*, (V. 68, No. 3, 1977), s. 3.
168- Theodosius Dobzhansky, Changing Man, *Science*, cilt 155, 27 Ocak 1967, s. 409,
169- Krystyna Potyrala," New Age New Era", http://www.sekty.iq.pl/english/
170- Wilbur Bruinsma, "The New Age Movement and Entertainment, http://www.rsglh.org/new_age_movement.htm. James Dotson, "Challenge of New Age Teachings Faced Early Church, Speaker Asserts", cilt XI, No. 5, May 1998, http://www.thebaptistbanner.com/archive/9805%20Challenge%20of%20New %20Age.htm
171- American Humanist Association tarafından dağıtılan tanıtım broşüründen; Henry M. Morris, The Long War Against God: The History and Impact of the Creation/Evolution/Conflict, 8th Edition, Michigan: Baker Book House, March 1996, s.116
172- Julian Huxley, *The Coming New Religion of Humanism*, *The Humanist,* Ocak-Şubat 1962, s. 118
173- Phillip E. Johnson, *Darwin on Trial*, 2. Baskı, Illinois: Intervarsity Press, 1993, s. 131
174- John Newport, "The Worldview Crisis and the New Age Movement", http://www.thebaptistbanner.com/archive/9805%20Challenge%20of%20New %20Age.htm
175- Jeremy Rifkin, *Algeny*, New York: Viking Press, 1983.
176- Ali Bulaç, *Çağdaş Kavramlar ve Düzenler*, İz Yayıncılık, 16. Baskı, İstanbul, 1998, s. 241
177- Ali Bulaç, *Çağdaş Kavramlar ve Düzenler*, İz Yayıncılık, 16. Baskı, İstanbul, 1998, s. 241
178- Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
179- Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
180- "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, cilt 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
181- Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7
182- Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40
183- Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, cilt 271, Ekim 1994, s. 78
184- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
185- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184

186- B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
187- Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
188- Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133
189- Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
190- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, cilt 258, s. 389
191- J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992
192- Alan Walker, Science, cilt 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, cilt 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
193- Time, Kasım 1996
194- S. J. Gould, Natural History, cilt 85, 1976, s. 30
195- Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
196- Richard Lewontin, The Demon-Haunted World, The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
197- Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43